

Federale
Overheidsdienst
FINANCIËN

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE

WETBOEK VAN DE BTW

BIJGEWERKT TOT EN MET HET BESLUIT (EU) 2021/689 VAN DE RAAD VAN
29.04.2021 (PB L 149/2 d.d. 30.04.2021)

WWW.FISCONETPLUS.BE

**Federale
Overheidsdienst
FINANCIEN**

**Algemene Administratie voor
Beleidsexpertise en -ondersteuning**

www.fisconetplus.be

contact: comments.kms@minfin.fed.be

BELASTING OVER DE TOEGEVOEGDE WAARDE

Wetboek van de Btw

Wet van 3 juli 1969, officiële coördinatie

Met de bijwerking nr. 44 / 30.04.2021

Laatstelijk gewijzigd bij:

29 APRIL 2021 - Besluit (EU) 2021/689 van de Raad van 29 april 2021 betreffende de sluiting, namens de Unie, van de Handels- en samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, enerzijds, en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, anderzijds, en van de Overeenkomst tussen de Europese Unie en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland inzake beveiligingsprocedures voor de uitwisseling en bescherming van gerubriceerde gegevens (PB L 149/2 d.d. 30.04.2021) ["Brexit"] (*)

(*) Definitieve toepassing

Inhoudstafel

HOOFDSTUK I:	INVOERING VAN DE BELASTING	Art. 1-3bis
HOOFDSTUK II:	BELASTINGPLICHT	Art. 4-8bis
HOOFDSTUK III:	WERKINGSSFEER	
Afdeling 1:	Levering van goederen	
Onderafd. 1:	Bedoelde goederen en handelingen	Art. 9-13
Onderafd. 2:	Plaats van de levering van de goederen	Art. 14-15
Onderafd. 3:	Belastbare feit en opeisbaarheid van de belasting	Art. 16-17
Afdeling 2:	Diensten	
Onderafd. 1:	Bedoelde diensten	Art. 18-20
Onderafd. 2:	Plaats van de dienst	Art. 21-21ter
Onderafd. 3:	Belastbare feit en opeisbaarheid van de belasting	Art. 22-22bis
Afdeling 2bis:	Gemeenschappelijke bepalingen voor de afdelingen 1 en 2	Art. 22ter
Afdeling 3:	Invoer	Art. 23-25
Afdeling 4:	Intracommunautaire verwerving van goederen	Art. 25bis-25septies
HOOFDSTUK IV:	MAATSTAF VAN HEFFING	Art. 26-36
HOOFDSTUK V:	TARIEF VAN DE BELASTING	Art. 37-38bis
HOOFDSTUK VI:	VRIJSTELLINGEN	
Afdeling 1:	Uitvoer, intracommunautaire leveringen en verwervingen, invoer en internationaal vervoer	Art. 39-43
Afdeling 2:	Andere vrijstellingen	Art. 44-44bis
HOOFDSTUK VII:	AFTREK VAN VOORBELASTING	Art. 45-49
HOOFDSTUK VIII:	REGLING VOOR DE VOLDOENING VAN DE BELASTING	Art. 50-55
HOOFDSTUK IX:	BIJZONDERE REGULINGEN	
Afdeling 1:	Kleine ondernemingen	Art. 56-56bis
Afdeling 2:	Landbouwondernemingen	Art. 57
Afdeling 3:	Andere bijzondere regulingen	Art. 58
Afdeling 4:	Bijzondere regulingen voor telecom-municatiediensten, radio- en televisie-omroepdiensten of elektronische diensten verricht voor niet-belastingplichtigen	
Onderafd. 1:	Definities	Art. 58bis
Onderafd. 2:	Bijzondere reguling voor diensten verricht door niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtigen	Art. 58ter

Onderafd. 3:	Bijzondere regeling voor diensten verricht door in de Gemeenschap doch niet in de lidstaat van verbruik gevestigde belastingplichtigen	Art. 58quater
Onderafd. 4:	Bijzondere regeling van toepassing op afstandsverkopen van uit derdelands-gebieden of derde landen ingevoerde goederen (1)	Art. 58quinquies (1)
Afdeling 5:	Bijzondere regeling voor de aangifte en betaling van de btw bij invoer (2)	Art. 58sexies (2)
HOOFDSTUK X:	BEWIJSMIDDELEN EN CONTROLEMAATREGELEN	Art. 59-69
HOOFDSTUK Xbis:	DEMATERIALIZATIE VAN DE RELATIES TUSSEN DE FEDERALE OVERHEIDSDIENST FINANCIËN, DE BELASTINGPLICHTIGEN, DE NIET-BELASTINGPLICHTIGE RECHTSPERSONEN EN DE NIET-BELASTINGPLICHTIGE NATUURLIJKE PERSONEN (3)	Art. 69bis-69octies (3)
HOOFDSTUK XI:	STRAFBEPALINGEN	
Afdeling 1:	Administratieve geldboeten	Art. 70-72
Afdeling 2:	Strafrechtelijke sancties	Art. 73-74ter
HOOFDSTUK XII:	TERUGGAAF VAN BELASTING	Art. 75-80
HOOFDSTUK XIII:	VERJARING	Art. 81-83
HOOFDSTUK XIV:	INNING EN GEDINGEN	Art. 84-93
HOOFDSTUK XV:	BEROEPSGEHEIM	Art. 93bis-93bis/1
HOOFDSTUK XVI:	AANSPRAKELIJKHEID EN PLICHTEN VAN SOMMIGE OPEN-BARE AMBTENAREN EN ANDERE PERSONEN	Art. 93ter-93undeciesE
HOOFDSTUK XVII:	VERPLICHTINGEN VAN KREDIETINSTELLINGEN OF -ORGANISMEN	Art. 93duodecies
HOOFDSTUK XVIII:	WEDERZIJDSE BIJSTAND	Art. 93terdecies
HOOFDSTUK XIX:	AAN ALLE BELASTINGEN GEMENE BEPALINGEN	Art. 93quaterdecies
	OPHEFFINGSBEPALINGEN	Art. 94-97
	INWERKINGTREDING	Art. 98
	ALGEMENE EN BIJZONDERE OVERGANGSBEPALINGEN – TIJDELIJKE BEPALINGEN	Art. 99-109

Bijlagen:

- A. [Lijst van de bijwerkingen](#)
- B. [Recente wijzigingen](#)
- C. [Opmerkingen en arresten bij bepaalde artikelen](#)

- (1) Hoofdstuk IX, Afdeling 4, Onderafdeling 4, (artikel 58quinquies) wordt ingevoegd met ingang van 01.07.2021 (W 02.04.2021, B.S. 13.04.2021, pg. 32957) - Tekst, zie de historische versies (html).
- (2) Hoofdstuk IX, Afdeling 5 (artikel 58sexies) wordt ingevoegd met ingang van 01.07.2021 (W 02.04.2021, B.S. 13.04.2021, pg. 32957) - Tekst, zie de historische versies (html).
- (3) Hoofdstuk Xbis (artikelen 69bis - 69octies), wordt ingevoegd met ingang van 01.01.2025 (Art. 54, W 26.01.2021, B.S. 10.02.2021, pg. 12719) - Tekst, zie de historische versies (html).

HOOFDSTUK I

INVOERING VAN DE BELASTING

Artikel 1 ⁽¹⁾

*(De tekst van art. 1, § 4, werd vervangen met ingang van 01.01.2020 (Art. 3, W 03.11.2019, B.S. 13.11.2019, pg. 104872. Errata B.S. 27.12.2019 - Ed. 2, pg. 118384). Betreft de opname van de Italiaanse gemeente Campione d'Italia en de Italiaanse wateren van het meer van Lugano in het douanegebied van de Unie en in het territoriale toepassingsgebied van richtlijn 2008/118/EG) (1);
(Toekomstig recht beschikbaar, met ingang van 01.07.2021 en 01.01.2025 - Zie historiek, versie html)*

§ 1. Onder de naam belasting over de toegevoegde waarde wordt een omzetbelasting ingevoerd, die geheven wordt onder de voorwaarden en met inachtneming van de regelen bepaald in dit Wetboek.

§ 2. Voor de toepassing van dit Wetboek wordt verstaan onder:

- 1° "Lid-Staat" en "grondgebied van een Lid-Staat": het binnenland zoals dat in de §§ 3, 4 en 5, voor elke Lid-Staat wordt omschreven;
- 2° "Gemeenschap" en "grondgebied van de Gemeenschap": het binnenland van de Lid-Staten;
- 3° "derdelands gebied" en "derde land": elk ander grondgebied dan het binnenland van een Lid-Staat.

§ 3. Het "binnenland" komt overeen met het grondgebied van iedere lidstaat van de Europese Unie waarop de verdragen betreffende de Europese Unie en betreffende de werking van de Europese Unie van toepassing zijn overeenkomstig de artikelen 52 van het Verdrag betreffende de Europese Unie en 349 en 355 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.

§ 4. Het binnenland omvat niet de volgende nationale grondgebieden die deel uitmaken van het douanegebied van de Gemeenschap:

- 1° Koninkrijk Spanje: de Canarische Eilanden;

- (1) Op 31 januari 2020 heeft het **Verenigd Koninkrijk** zich teruggetrokken uit de Europese Unie. De inwerkingtreding van het terugtrekkingsakkoord betekende het einde van de periode die werd bedoeld in artikel 50 VEU en de start van een overgangsperiode die zou duren tot en met 31 december 2020.

Kennisgeving betreffende de voorlopige toepassing van de Handels- en samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, enerzijds, en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, anderzijds, van de Overeenkomst tussen de Europese Unie en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland inzake beveiligingsprocedures voor de uitwisseling en bescherming van gerubriceerde gegevens, en van de Overeenkomst tussen de regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie voor samenwerking op het gebied van het veilige en vreedzame gebruik van kernenergie (PB L1/1 van 01.01.2021), verlengd tot 30.04.2021 bij Besluit nr. 1/2021 van 23 februari 2021 van de Partnerschapsraad (PB L 68/227 van 26.02.2021).

Definitieve toepassing vanaf 01.05.2021 bij Besluit (EU) 2021/689 van de Raad van 29 april 2021 (PB L 149/2 van 30.04.2021)

Handels- en samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, enerzijds, en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, anderzijds (PB L 149/10 van 30.04.2021)

- 2° Franse Republiek: de gebieden bedoeld in artikel 349 en artikel 355, lid 1, van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie;
- 3° Helleense Republiek: de Berg Athos;
- 4° Verenigd Koninkrijk van Groot- Brittannië en Noord-Ierland: de Kanaaleilanden;
- 5° Republiek Finland: de Aland-eilanden;
- 6° Italiaanse Republiek:
 - a) Campione d'Italia;
 - b) de nationale wateren van het meer van Lugano.

Het binnenland omvat evenmin de volgende nationale grondgebieden die geen deel uitmaken van het douanegebied van de Gemeenschap:

- 1° Bondsrepubliek Duitsland:
 - a) het eiland Helgoland;
 - b) het grondgebied van Büsingen;
- 2° Koninkrijk Spanje:
 - a) Ceuta;
 - b) Melilla;
- 3° Italiaanse Republiek: Livigno;
- 4° Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland: Gibraltar.

§ 5. Voor de toepassing van dit Wetboek worden geacht deel uit te maken van:

- 1° het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland: het Eiland Man;
- 2° de Franse Republiek: het Vorstendom Monaco;
- 3° de Republiek Cyprus: de zones Akrotiri en Dhekelia die onder de soevereiniteit van het Verenigd Koninkrijk vallen.

§ 6. Voor de toepassing van dit Wetboek wordt verstaan onder:

- 1° "intracommunautair goederenvervoer": vervoer van goederen waarvan de plaats van vertrek en de plaats van aankomst op het grondgebied van twee verschillende lidstaten zijn gelegen;
- 2° "plaats van vertrek": de plaats waar het goederenvervoer daadwerkelijk begint;
- 3° "plaats van aankomst": de plaats waar het goederenvervoer daadwerkelijk eindigt;
- 4° "accijnsproducten": energieproducten, alcohol en alcoholhoudende dranken en tabaksfabrikaten, zoals omschreven in de vigerende communautaire bepalingen, met uitzondering van gas dat geleverd wordt via een op het grondgebied van de Gemeenschap gesitueerd aardgassysteem of eender welk op een dergelijk systeem aangesloten net.

§ 7. Voor de toepassing van dit Wetboek dient te worden verstaan onder:

- 1° " reizen ": de gehelen van samenhangende prestaties van vervoer, logies, spijs en drank om ter plaatse te worden verbruikt, ontspanning of dergelijke, verblijven tegen een vaste som welke inzonderheid logies omvatten, toeristische rondreizen, alsook het uitvoeren van één of meerdere prestaties die deel uit maken van die gehelen;

- 2° "reisbureau": elke belastingplichtige die in eigen naam reizen, beoogd in 1°, verkoopt, waarvoor hij gebruik maakt van door andere belastingplichtigen aan hem verstrekte goederen en diensten.

Als reisbureau wordt derhalve niet aangemerkt voor de toepassing van dit Wetboek, eenieder die handelt als volgt:

- 1° hij die, in eigen naam, reizen bedoeld in het eerste lid, 1°, verkoopt en die zelf rechtstreeks met eigen middelen de uitvoering ervan verzekert;
- 2° hij die in de hoedanigheid van tussenpersoon bemiddelt in de verkoop van reizen beoogd in het eerste lid, 1°.

§ 8. Voor de toepassing van dit Wetboek wordt verstaan onder " beleggingsgoud ":

- 1° goud, in de vorm van staven of plaatjes van een door de goudmarkten aanvaard gewicht, met een zuiverheid van ten minste 995 duizendsten, al dan niet belichaamd in certificaten.

De kleine staven of plaatjes met een gewicht van ten hoogste 1 gram worden evenwel niet aangemerkt als beleggingsgoud.

- 2° gouden munten die:

- een zuiverheid van ten minste 900 duizendsten hebben,
- na 1800 zijn geslagen,
- in het land van oorsprong als wettig betaalmiddel fungeren of hebben gefungeerd, en
- normaliter verkocht worden voor een prijs die de openmarktwaarde van het in de munten vervatte goud niet met meer dan 80 % overschrijdt.

Dergelijke munten worden geacht niet verkocht te zijn wegens hun numismatisch belang.

§ 9. Voor de toepassing van dit Wetboek dient te worden verstaan:

- 1° onder gebouw of een gedeelte van een gebouw, ieder bouwwerk dat vast met de grond is verbonden;
- 2° onder bijhorend terrein, het terrein waarvoor de toelating werd verkregen om er op te bouwen en dat door éénzelfde persoon wordt overgedragen tegelijk met het gebouw waartoe het behoort.

Het eerste lid, 2°, is niet van toepassing op artikel 44, § 3, 2°, d).

§ 10. Voor de toepassing van dit Wetboek is er sprake van misbruik wanneer de verrichte handelingen resulteren in het verkrijgen van een fiscaal voordeel waarvan de toekenning in strijd is met de doelstelling beoogd in dit Wetboek en de ter uitvoering ervan genomen besluiten en die handelingen in wezen het verkrijgen van dit voordeel tot doel hebben.

§ 11. Voor de toepassing van de artikelen 14, § 4, 21, § 3, 6° en 21bis, § 2, 8°, wordt beschouwd als:

- 1° "in de Gemeenschap verricht gedeelte van een passagiersvervoer": het gedeelte van een vervoer dat, zonder tussenstop buiten de Gemeenschap, plaatsvindt tussen de plaats van vertrek en de plaats van aankomst van het passagiersvervoer;

- 2° "plaats van vertrek van een passagiersvervoer": het eerste punt in de Gemeenschap waar passagiers aan boord kunnen komen, eventueel na een tussenstop buiten de Gemeenschap;
- 3° "plaats van aankomst van een passagiersvervoer": het laatste punt in de Gemeenschap waar passagiers die binnen de Gemeenschap aan boord zijn gekomen van boord kunnen gaan, eventueel vóór een tussenstop buiten de Gemeenschap.

Ingeval het een heen- en terugreis betreft, wordt de terugreis als een afzonderlijk vervoer beschouwd.

§ 12. Voor de toepassing van dit Wetboek wordt verstaan onder:

- 1° "belastbare feit": het feit waardoor de wettelijke voorwaarden worden vervuld die vereist zijn voor het opeisbaar worden van de belasting;
- 2° "opeisbaarheid van belasting": het recht dat de Schatkist heeft om krachtens de wet de belasting vanaf een bepaald tijdstip te vorderen van de persoon die de belasting moet voldoen, ook al kan de betaling daarvan worden uitgesteld.

§ 13. Voor de toepassing van dit Wetboek wordt verstaan onder:

- 1° "factuur": elk document of bericht op papier of in elektronisch formaat dat voldoet aan de voorwaarden vastgesteld in het Wetboek en zijn uitvoeringsbesluiten;
- 2° "elektronische factuur": een factuur die de in het Wetboek en zijn uitvoeringsbesluiten voorgeschreven gegevens bevat en in om het even welke elektronische vorm wordt uitgereikt en ontvangen.

§ 14. (vernietigd) (2)

§ 15. Voor de toepassing van dit Wetboek wordt verstaan onder:

- 1° "voucher": een instrument ten aanzien waarvan de verplichting bestaat dat instrument als tegenprestatie of gedeeltelijke tegenprestatie voor leveringen van goederen of diensten te aanvaarden en waarbij de te verrichten leveringen van goederen of diensten, of de identiteit van de potentiële verrichters ervan, vermeld staan op het instrument zelf of in de bijhorende documentatie, inclusief de voorwaarden voor het gebruik van het instrument;
- 2° "voucher voor enkelvoudig gebruik": een voucher waarbij de plaats van de levering van goederen of de dienst waarop de voucher betrekking heeft, alsmede het bedrag van de over die leveringen of diensten verschuldigde belasting, bekend zijn op het tijdstip van uitgifte van de voucher;
- 3° "voucher voor meervoudig gebruik": alle vouchers, uitgezonderd vouchers voor enkelvoudig gebruik.

(2) Arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 34/2018 d.d. 22.03.2018 (B.S. 22.05.2018, pg. 41903)
Artikel 1, § 14, W.Btw werd vernietigd met tegenstelbaarheid "erga omnes" vanaf 22.05.2018. Het Hof handhaaft de gevolgen van de vernietigde bepalingen. (Zie bijlage C).

Artikel 2

(De tekst van art. 2 is van toepassing met ingang van 01.01.1993 (Art.2, W 28.12.1992))

De leveringen van goederen en de diensten die door een als zodanig handelende belastingplichtige onder bezwarende titel worden verricht, zijn aan de belasting onderworpen wanneer ze in België plaatsvinden.

De handelingen verricht door de curator van een gefailleerde belastingplichtige ter uitvoering van de hem toevertrouwde opdracht, of door een derde onder toezicht van de curator, worden geacht door de gefailleerde zelf te zijn verricht.

Artikel 3

(De tekst van art. 3 is van toepassing met ingang van 01.01.1993 (Art.3, W 28.12.1992))

De invoer van goederen, door wie ook, is eveneens aan de belasting onderworpen wanneer de invoer in België plaatsvindt.

Artikel 3bis

(De tekst van art. 3bis is ingevoegd met ingang van 01.01.1993 (Art. 4, W 28.12.1992))

De intracommunautaire verwervingen van goederen, omschreven in artikel 25bis, worden, wanneer zij in België geschieden, eveneens aan de belasting onderworpen, wanneer ze onder bezwarende titel plaatsvinden onder de in artikel 25ter gestelde voorwaarden.

HOOFDSTUK II

BELASTINGPLICHT

Artikel 4

(De tekst van art. 4, is van toepassing met ingang van 01.01.1993 (Art.5, W 28.12.1992))

§ 1. Belastingplichtige is eenieder die in de uitoefening van een economische activiteit geregeld en zelfstandig, met of zonder winstoogmerk, hoofdzakelijk of aanvullend, leveringen van goederen of diensten verricht die in dit Wetboek zijn omschreven, ongeacht op welke plaats de economische activiteit wordt uitgeoefend.

§ 2. De Koning kan, in de gevallen en volgens de regels die Hij bepaalt, de in België gevestigde personen die juridisch gezien wel zelfstandig zijn, doch financieel, economisch en organisatorisch nauw met elkaar verbonden zijn, voor de toepassing van dit Wetboek als één belastingplichtige aanmerken.

Artikel 5

(De tekst van art. 5, werd opgeheven met ingang van 28.12.1992 (Art. 6, W 28.12.1992))

(opgeheven)

Artikel 6

(De tekst van art. 6, tweede en derde lid is van toepassing met ingang van 01.07.2007 (Art. 39, b) en c), W 27.12.2006, B.S. 28.12.2006)) [3]

De Staat, de Gemeenschappen en de Gewesten van de Belgische Staat, de provincies, de agglomeraties, de gemeenten en de openbare instellingen worden niet als belastingplichtige aangemerkt voor de werkzaamheden of handelingen die zij als overheid verrichten, ook niet indien zij voor die werkzaamheden of handelingen rechten, heffingen, bijdragen of retributies innen. (2)

De hoedanigheid van belastingplichtige wordt hen evenwel toegekend voor deze werkzaamheden of handelingen voor zover een behandeling als niet-belastingplichtige tot concurrentievervalsing van enige betekenis zou leiden.

Zij worden in elk geval als belastingplichtige voor de belasting over de toegevoegde waarde beschouwd voor de volgende werkzaamheden of handelingen, voor zover deze niet van onbeduidende omvang zijn:

- 1° de telecommunicatiediensten;
- 2° de levering en de voorziening van water, gas, elektriciteit en stoom;
- 3° het goederen- en personenvervoer;
- 4° de levering van goederen en het verrichten van diensten in het kader van de exploitatie van havens, bevaarbare waterlopen en vlieghavens;

(3) Arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 104/2008, d.d. 17.07.2008 (B.S. 11.08.2008)
Artikel 39, a), W 27.12.2006, tot wijziging van het eerste lid van art. 6, W.Btw, werd vernietigd met handhaving van de gevolgen van de vernietigende bepaling tot 31.12.2008. (Zie bijlage C).

- 5° de levering van nieuwe goederen geproduceerd voor de verkoop;
- 6° de handelingen van de landbouwinterventiebureaus met betrekking tot landbouwproducten, die worden verricht op grond van verordeningen houdende een gemeenschappelijke marktordening voor deze producten;
- 7° de exploitatie van commerciële beurzen en tentoonstellingen;
- 8° de exploitatie en het verlenen van rechten op de exploitatie van een parkeergelegenheid, een opslagplaats en/of een kampeerterrein;
- 9° de werkzaamheden inzake reclame;
- 10° de diensten van reisbureaus bedoeld in artikel 1, § 7;
- 11° de leveringen van goederen en de diensten verricht door bedrijfskantines, bedrijfswinkels, coöperaties en soortgelijke inrichtingen;
- 12° de leveringen van goederen en de diensten verricht door radio- en televisieomroepdiensten.

Artikel 7

(De tekst van art. 7, werd opgeheven met ingang van 27.12.1977 (Art. 3, W 27.12.1977))

(opgeheven)

Artikel 8

(De tekst van art. 8, werd gewijzigd met ingang van 25.05.2019 (Art. 8, W 02.05.2019, B.S. 15.05.2019, pg. 46586))

§ 1. Eenieder die, anders dan in de uitoefening van een economische activiteit, een goed bedoeld in artikel 1, § 9, eerste lid, 1°, heeft opgericht, heeft laten oprichten of heeft verkregen met voldoening van de belasting, en het uiterlijk op 31 december van het tweede jaar volgend op het jaar van de eerste ingebruikneming of de eerste inbezitneming van dat goed, onder bezwarende titel vervreemdt, heeft ten aanzien van de vervreemding van dit goed en het bijhorende terrein de hoedanigheid van belastingplichtige, wanneer hij op de door de Koning te bepalen wijze kennis heeft gegeven van zijn bedoeling de vervreemding te doen met voldoening van de belasting.

§ 2. Eenieder die, anders dan in de uitoefening van een economische activiteit, een goed bedoeld in artikel 1, § 9, eerste lid, 1°, heeft opgericht, heeft laten oprichten of met voldoening van de belasting heeft verkregen en waarop hij, vóór het verstrijken van de in paragraaf 1 bepaalde termijn, onder bezwarende titel een zakelijk recht vestigt in de zin van artikel 9, tweede lid, 2°, heeft ten aanzien van deze vestiging de hoedanigheid van belastingplichtige wanneer hij op de door de Koning te bepalen wijze kennis heeft gegeven van zijn bedoeling de vestiging van dit zakelijk recht te doen met voldoening van de belasting.

Deze persoon heeft eveneens de hoedanigheid van belastingplichtige, wanneer de in het eerste lid beoogde vestiging van het zakelijk recht daarenboven betrekking heeft op het bijhorende terrein.

§ 3. Eenieder die, anders dan in de uitoefening van een economische activiteit, een zakelijk recht in de zin van artikel 9, tweede lid, 2°, dat met voldoening van de belasting te zijnen bate werd gevestigd of aan hem werd overgedragen, binnen de in paragraaf 1 bepaalde termijn, onder bezwarende titel, overdraagt of wederoverdraagt, heeft ten aanzien van de overdracht of wederoverdracht van dit zakelijk recht op een goed bedoeld in artikel 1, § 9, eerste lid, 1°, de

hoedanigheid van belastingplichtige, wanneer hij op de door de Koning te bepalen wijze kennis heeft gegeven van zijn bedoeling het zakelijk recht met voldoening van de belasting over te dragen of weder over te dragen.

Deze persoon heeft eveneens de hoedanigheid van belastingplichtige, wanneer de in het eerste lid beoogde overdracht of wederoverdracht van het zakelijk recht daarenboven betrekking heeft op het bijhorende terrein.

Artikel 8bis

(De tekst van art. 8bis, is van toepassing met ingang van 01.01.1995 (Art. 1, KB 23.12.1994))

§ 1. Als belastingplichtige wordt tevens aangemerkt eenieder die toevallig onder bezwarende titel een nieuw vervoermiddel levert onder de voorwaarden van artikel 39bis.

§ 2. Voor de toepassing van dit artikel:

- 1° worden als vervoermiddel beschouwd: voor het personen- of goederenvervoer bestemde, schepen met een lengte van meer dan 7,5 meter, luchtvaartuigen met een totaal opstijggewicht van meer dan 1550 kg en landvoertuigen die zijn uitgerust met een motor met een cilinderinhoud van meer dan 48 cc of met een vermogen van meer dan 7,2 kilowatt, met uitzondering van schepen bedoeld in artikel 42, § 1, 1°, a en b, en luchtvaartuigen, die niet zijn bestemd om door de Staat te worden gebruikt, bedoeld in artikel 42, § 2, 1°;
- 2° worden als nieuwe vervoermiddelen aangemerkt de vervoermiddelen bedoeld in 1° wanneer:
 - indien het landvoertuigen betreft, hun levering plaatsvindt binnen de zes maanden na de datum van hun eerste ingebruikneming of die niet meer dan 6000 kilometer hebben afgelegd;
 - indien het boten betreft, hun levering plaatsvindt binnen de drie maanden na de datum van hun eerste ingebruikneming of die niet meer dan 100 uren hebben gevaren;
 - indien het luchtvaartuigen betreft, hun levering plaatsvindt binnen de drie maanden na de datum van hun eerste ingebruikneming of die niet meer dan 40 uren hebben gevlogen.

Door of vanwege de Minister van Financiën wordt vastgesteld onder welke voorwaarden kan worden aangetoond dat het geleverde vervoermiddel een nieuw vervoermiddel is in de zin van dit artikel.

HOOFDSTUK III

WERKINGSSFEER

Afdeling 1

Levering van goederen

Onderafdeling 1

Bedoelde goederen en handelingen

(De titel van onderafdeling 1, werd ingevoegd met ingang van 01.01.2013 (Art. 4, W 17.12.2012, B.S. 21.12.2012))

Artikel 9

(De tekst van art. 9, tweede lid, 2°, werd aangevuld met ingang van 01.01.2019 (Art. 3, W 14.10.2018, B.S. 25.10.2018, pg. 81448, Erratum B.S. 30.11.2018))

Voor de toepassing van dit Wetboek wordt onder goederen verstaan de lichamelijke goederen.

Als lichamelijke goederen worden beschouwd:

- 1° elektriciteit, gas, warmte en koude;
- 2° de andere zakelijke rechten dan het eigendomsrecht die aan de rechthebbende de bevoegdheid verschaffen om een onroerend goed te gebruiken; is in ieder geval uitgesloten het recht van erfpacht dat door een onderneming die gespecialiseerd is in onroerende financieringshuur wordt gevestigd of overgedragen in het kader van onroerende financieringshuur in de zin van artikel 44, §3, 2°, b of waarvoor de in artikel 44, § 3, 2°, d), bedoelde optie tot belastingheffing werd uitgeoefend.

Effecten aan toonder worden niet als lichamelijke goederen beschouwd.

Artikel 10

(De tekst van art. 10, werd vervangen met ingang van 01.01.2013 (Art. 5, W 17.12.2013, B.S. 21.12.2013, ed. 2, erratum B.S. 22.01.2013))

§ 1. Als een levering van een goed wordt beschouwd de overdracht of de overgang van de macht om als een eigenaar over een lichamelijk goed te beschikken.

Hier wordt onder meer bedoeld de terbeschikkingstelling van een goed aan de verkrijger of de overnemer ingevolge een contract tot overdracht of aanwijzing.

§ 2. Wordt eveneens beschouwd als een levering van een goed:

- a) de eigendomsoverdracht van een goed tegen betaling van een vergoeding ingevolge een vordering door of namens de overheid en, meer algemeen, ingevolge een wet, een decreet, een ordonnantie, een besluit of een administratieve verordening;
- b) de materiële afgifte van een goed ingevolge een overeenkomst waarbij een goed gedurende een bepaalde periode in huur wordt gegeven of ingevolge een overeenkomst tot koop en verkoop op afbetaling, in beide gevallen onder het beding dat normaal het goed uiterlijk bij de betaling van de laatste termijn in eigendom wordt verkregen;

- c) de overdracht van een goed ingevolge een overeenkomst tot koop of verkoop in commissie.

§ 3. De afgifte van een goed als verbruiklening en de teruggaaf ingevolge een zodanige lening worden ook als een levering onder bezwarende titel in de zin van paragraaf 1 beschouwd.

Artikel 11

(De tekst van art. 11 is van toepassing met ingang van 01.01.1993 (Art.12, W 28.12.1992))

Als levering wordt niet beschouwd de overdracht van een algemeenheid van goederen of van een bedrijfsafdeling, onder bezwarende titel of om niet, bij wege van inbreng in vennootschap of anderszins, wanneer de overnemer een belastingplichtige is die de belasting, indien ze ingevolge de overdracht zou verschuldigd zijn, geheel of gedeeltelijk zou kunnen aftrekken. In dat geval wordt de overnemer geacht de persoon van de overdrager voort te zetten.

Artikel 12

(De tekst van art. 12, § 2, werd gewijzigd met ingang van 25.05.2019 (Art. 9, W 02.05.2019, B.S. 15.05.2019, pg. 46586)).

(Bij de artikelen 18 en 19, van de wet van 29.05.2020 houdende diverse dringende fiscale bepalingen ten gevolge van de COVID-19 pandemie (B.S. 11.06.2020, pg. 42500), werden tijdelijke bepalingen ingevoerd welke afwijken van de principieel geldende tekst van artikel 12 van dit wetboek. Artikel 18 is van toepassing vanaf 01.03.2020 t.e.m. 01.09.2020 (Art. 20, W 29.05.2020, vervangen bij art. 29, W 15.07.2020) en artikel 19 is van toepassing vanaf 01.03.2020 t.e.m. 31.12.2020 (verlengd bij art. 29, W 15.07.2020, B.S. 23.07.2020). De Koning kan de uiterste vervaldag verlengen met hoogstens zes maanden bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad (Art. 31, W 29.05.2020)

§ 1. Met een levering onder bezwarende titel wordt gelijkgesteld:

- 1° het door een belastingplichtige aan zijn bedrijf onttrekken van een roerend goed voor zijn privé-doeleinden of voor de privé-doeleinden van zijn personeel en, meer algemeen, voor andere doeleinden dan die van zijn economische activiteit, wanneer voor dat goed of de bestanddelen ervan recht op volledige of gedeeltelijke aftrek van de belasting is ontstaan;
- 2° het door een belastingplichtige aan zijn bedrijf onttrekken van een goed om het om niet te verstrekken, wanneer voor dat goed of de bestanddelen ervan recht op volledige of gedeeltelijke aftrek van de belasting is ontstaan, met uitzondering van de onttrekkingen die worden gedaan met het oog op:
 - a) het verstrekken van handelsmonsters of handelsgeschenken van geringe waarde;
 - b) het verstrekken voor liefdadigheidsdoeleinden van voedingsmiddelen bestemd voor de menselijke consumptie, met uitzondering van geestrijke dranken, waarvan de intrinsieke kenmerken niet meer toelaten dat ze, in gelijk welke schakel van het reguliere economische circuit, worden verkocht tegen de oorspronkelijke commercialisatievoorwaarden;
 - c) het verstrekken voor liefdadigheidsdoeleinden van levensnoodzakelijke niet-voedingsmiddelen, andere dan goederen die op duurzame wijze kunnen worden gebruikt waarvan de intrinsieke kenmerken verhinderen dat ze, in gelijk welke schakel van het economische circuit, nog worden verkocht tegen de oorspronkelijke commercialisatievoorwaarden;

- 3° de ingebruikneming door een belastingplichtige, als bedrijfsmiddel, van een goed dat hij anders dan als bedrijfsmiddel heeft opgericht, heeft laten oprichten, heeft vervaardigd, heeft laten vervaardigen, heeft verkregen of heeft ingevoerd of waarvoor, met toepassing van de belasting, te zijnen bate zakelijke rechten in de zin van artikel 9, tweede lid, 2°, werden gevestigd of aan hem werden overgedragen of wederovergedragen, wanneer voor dat goed of de bestanddelen ervan recht op volledige of gedeeltelijke aftrek van de belasting is ontstaan;
- 4° de ingebruikneming door een belastingplichtige, anders dan als bedrijfsmiddel, van een door hem vervaardigd roerend goed, voor het verrichten van handelingen waarvoor geen volledige aanspraak op aftrek van de belasting bestaat, wanneer voor de bestanddelen van dat goed recht op volledige of gedeeltelijke aftrek van de belasting is ontstaan;
- 5° het onder zich hebben van een goed door een belastingplichtige of zijn rechthebbenden ingeval hij de uitoefening van zijn economische activiteit beëindigt, wanneer voor dat goed of de bestanddelen ervan recht op volledige of gedeeltelijke aftrek van de belasting is ontstaan; deze bepaling is niet van toepassing wanneer de rechthebbenden de activiteit van belastingplichtige onder de voorwaarden van artikel 11 verderzetten.

De Koning omschrijft het begrip bedrijfsmiddel voor de toepassing van dit Wetboek.

De Koning bepaalt de toepassingsvoorwaarden waaraan de in het eerste lid, 2°, bedoelde onttrekkingen moeten voldoen, met betrekking tot de waarde van de handelsmonsters en de handelsgeschenken, de aard en de kenmerken van de in het eerste lid, 2°, b) en in het eerste lid, 2°, c), bedoelde goederen, de bedoelde liefdadigheidsdoeleinden, de omstandigheden waarin de bedoelde onverkoopte goederen voor die doeleinden kunnen worden verstrekt, het bedrag dat als kosten in rekening kan worden gebracht en de vormvoorwaarden die moeten worden in acht genomen.

§ 2. De belastingplichtige die geregeld goederen bedoeld in artikel 1, § 9, eerste lid, 1°, die hij heeft opgericht of laten oprichten of met voldoening van de belasting heeft verkregen uiterlijk op 31 december van het tweede jaar volgend op het jaar van hun eerste ingebruikneming of hun eerste inbezitneming, onder bezwarende titel vervreemdt, wordt geacht het goed dat bij het verstrijken van de bovengenoemde termijn niet is vervreemd voor eigen behoeften te onttrekken, wanneer dit goed op dat tijdstip nog niet het voorwerp heeft uitgemaakt van de ingebruikneming bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, 3°. Deze belastingplichtige wordt eveneens geacht voor eigen behoeften het bijhorende terrein te onttrekken, als hiervoor een recht op volledige of gedeeltelijke aftrek van de belasting is ontstaan. De onttrekking die hij op dat tijdstip geacht wordt te verrichten wordt met een levering onder bezwarende titel gelijkgesteld.

De belastingplichtige die geregeld onder bezwarende titel zakelijke rechten in de zin van artikel 9, tweede lid, 2°, vestigt op goederen bedoeld in artikel 1, § eerste lid, 9, 1°, die hij heeft opgericht of laten oprichten of met voldoening van de belasting heeft verkregen, uiterlijk op 31 december van het tweede jaar volgend op het jaar van hun eerste ingebruikneming of hun eerste inbezitneming, wordt geacht het goed dat bij het verstrijken van de bovengenoemde termijn niet is vervreemd voor eigen behoeften te onttrekken, wanneer dit goed op dat tijdstip nog niet het voorwerp heeft uitgemaakt van de ingebruikneming bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, 3°. Deze belastingplichtige wordt eveneens geacht voor eigen behoeften het bijhorende terrein te onttrekken, als hiervoor een recht op volledige of gedeeltelijke aftrek van de belasting is ontstaan. De onttrekking die hij op dat tijdstip geacht wordt te verrichten wordt met een levering onder bezwarende titel gelijkgesteld.

De in het eerste en het tweede lid bedoelde belastingplichtige in wiens voordeel een zakelijk recht in de zin van artikel 9, tweede lid, 2°, met voldoening van de belasting werd gevestigd of aan wie een dergelijk recht met voldoening van de belasting werd overgedragen, wordt geacht dat recht dat bij het verstrijken van de in het tweede lid gestelde termijn niet is overgedragen of wederovergedragen voor eigen behoeften te onttrekken, wanneer het in artikel 1, § 9, eerste lid, 1°, beoogde goed waarop het zakelijk recht betrekking heeft op dat tijdstip nog niet het voorwerp heeft uitgemaakt van de ingebruikneming bedoeld in paragraaf 1, eerste lid, 3°. Deze belastingplichtige wordt eveneens geacht voor eigen behoeften het zakelijk recht op het

bijhorende terrein te onttrekken, als hiervoor een recht op volledige of gedeeltelijke aftrek van de belasting is ontstaan. De onttrekking die hij op dat tijdstip geacht wordt te verrichten wordt met een levering onder bezwarende titel gelijkgesteld.

Tijdelijk van artikel 12, W.Btw afwijkende bepalingen (Artikelen 18 en 19, W 29.05.2020)

Artikel 18, W 29.05.2020

(van toepassing van 01.03.2020 t.e.m. 01.09.2020)

§ 1. In afwijking van artikel 12, § 1, eerste lid, 2°, van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde, vervangen bij de wet van 30 juli 2018 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 7 april 2019, wordt niet gelijkgesteld met een levering van goederen verricht onder bezwarende titel, de onttrekking door een belastingplichtige aan zijn bedrijf van de volgende goederen om ze om niet te verstrekken aan de instellingen en organisaties bedoeld in paragraaf 2, wanneer voor die goederen of de bestanddelen ervan recht op volledige of gedeeltelijke aftrek van de belasting is ontstaan:

- 1° de medische hulpmiddelen en hun hulpstukken als bedoeld in het koninklijk besluit van 18 maart 1999 betreffende de medische hulpmiddelen;
- 2° de beschermingsmiddelen, andere dan de goederen bedoeld in 1°, voor de zorgverstrekkers en de patiënten noodzakelijk voor de preventie van virale besmettingen en infectieziekten alsook voor de diagnose en de behandeling van patiënten die aan dergelijke ziekten lijden of die symptomen daarvan vertonen.

§ 2. Worden bedoeld in paragraaf 1, de onttrekkingen van goederen gedaan met het oog op een levering om niet aan:

- 1° de instellingen voor gezondheidszorg bedoeld in de gecoördineerde wet van 10 juli 2008 op de ziekenhuizen en andere verzorgingsinrichtingen;
- 2° de volgende instellingen bedoeld in artikel 44, § 2, 2°, van hetzelfde Wetboek:
 - a) de instellingen die de bejaardenzorg tot doel hebben;
 - b) de kinderbewaarplaatsen en de zuigelingentehuizen;
 - c) de instellingen die de gehandicaptenzorg tot doel hebben;
- 3° de instellingen die school- en universitair onderwijs verschaffen;
- 4° de humanitaire hulporganisaties, om hun behoeften voor de duur van hun interventie te dekken tijdens de periode waarin zij bijstand verlenen aan personen die getroffen zijn door het COVID-19-virus of het risico daarop lopen en, meer algemeen, ter voorziening van de noodhulpdiensten;
- 5° de instellingen die, op het tijdstip dat de goederen om niet worden verstrekt, erkend zijn door de Algemene Administratie van de Douane en Accijnzen op grond waarvan zij met vrijstelling van btw en invoerrechten bepaalde hulpgoederen kunnen invoeren op het Belgisch grondgebied bij toepassing van het besluit (EU) 2020/491 van de Europese Commissie van 3 april 2020 waarbij vrijstelling van rechten bij invoer en van btw op invoer wordt verleend voor goederen die nodig zijn om de gevolgen van de COVID-19-uitbraak in 2020 te bestrijden;
- 6° andere overheidsinstellingen en publiekrechtelijke lichamen dan bedoeld in 1° tot 5°.

Met de instellingen voor gezondheidszorg in de zin van het eerste lid, 1°, worden gelijkgesteld:

- 1° de associaties van ziekenhuizen bedoeld in het koninklijk besluit van 25 april 1997 houdende nadere omschrijving van de associatie van ziekenhuizen en van de bijzondere normen waaraan deze moet voldoen;

- 2° *de ziekenhuisgroeperingen bedoeld in het koninklijk besluit van 30 januari 1989 houdende vaststelling van aanvullende normen voor de erkenning van ziekenhuizen en ziekenhuisdiensten alsmede tot nadere omschrijving van de ziekenhuisgroeperingen en van de bijzondere normen waaraan deze moeten voldoen;*
- 3° *de fusies van ziekenhuizen bedoeld in het koninklijk besluit van 31 mei 1989 houdende nadere omschrijving van de fusie van ziekenhuizen en van de bijzondere normen waaraan deze moeten voldoen;*
- 4° *de locoregionale klinische ziekenhuisnetwerken bedoeld in de gecoördineerde wet van 10 juli 2008 op de ziekenhuizen en andere verzorgingsinrichtingen.*

§ 3. Bij een onttrekking bedoeld in paragraaf 1, stelt de belastingplichtige voor elke schenking een document op, met de volgende vermeldingen:

- 1° *de datum waarop de begunstigde bezit heeft genomen van de goederen;*
- 2° *de naam of maatschappelijke benaming, het adres en het btw-identificatienummer van de belastingplichtige;*
- 3° *de naam of maatschappelijke benaming, het adres en het ondernemingsnummer van de begunstigde;*
- 4° *een nauwkeurige en volledige beschrijving en de hoeveelheid van de geleverde goederen;*
- 5° *een verklaring van de begunstigde waarin hij zich ertoe verbindt:*
 - a) *de ontvangen goederen te bestemmen voor persoonlijke medische verzorging; of*
 - b) *om ze gratis ter beschikking te stellen aan een andere instelling of organisatie bedoeld in paragraaf 2.*

De vermelding bedoeld in het eerste lid, 4°, mag worden vervangen door een vermelding, voor elke schenking, van de categorieën van de verdeelde goederen en de overeenkomstige hoeveelheden of door het kasticket of de scanningslijst met betrekking tot de geleverde goederen in bijlage van het document bedoeld in het eerste lid.

Dit document wordt opgesteld uiterlijk de vijftiende dag van de maand na die waarin de levering van goederen werd verricht.

§ 4. In afwijking van paragraaf 3, mag een verzameldocument worden opgesteld waarin de schenkingen verricht in de loop van een maand worden gegroepeerd.

Het verzameldocument bevat, per schenking van goederen, de vermeldingen bedoeld in paragraaf 3, met uitzondering van de data waarop de begunstigten bezit hebben genomen van de goederen, die mogen worden vervangen door een globale verwijzing naar de maand waarop het document betrekking heeft.

Het verzameldocument wordt opgesteld uiterlijk de vijftiende dag van de maand na die waarin die schenkingen van goederen werden verricht.

§ 5. Het document bedoeld in paragraaf 3 of het verzameldocument bedoeld in paragraaf 4 wordt in twee exemplaren opgemaakt, waarvan elke partij verklaart zijn exemplaar te hebben ontvangen. Het wordt gedagtekend en ondertekend door de betrokken partijen.

Art. 19, W 29.05.2020

(Van toepassing van 01.03.2020 t.e.m. 31.12.2020 (verlengd bij art. 29, W 15.07.2020))

§ 1. In afwijking van artikel 12, § 1, eerste lid, 2°, van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde, vervangen bij de wet van 30 juli 2018 en laatstelijk gewijzigd bij de wet van 7 april 2019, wordt niet gelijkgesteld met een levering van goederen verricht onder bezwarende titel, de onttrekking door een belastingplichtige aan zijn bedrijf van computers om ze om niet te verstrekken aan scholen gevestigd in België, wanneer voor die goederen of de bestanddelen ervan recht op volledige of gedeeltelijke aftrek van de belasting is ontstaan.

§ 2. Bij een onttrekking bedoeld in paragraaf 1, stelt de belastingplichtige voor elke schenking een document op, met de volgende vermeldingen:

- 1° de datum waarop de begunstigde bezit heeft genomen van de goederen;
- 2° de naam of maatschappelijke benaming, het adres en het btw-identificatienummer van de belastingplichtige;
- 3° de naam of maatschappelijke benaming, het adres en het ondernemingsnummer van de begunstigde;
- 4° een nauwkeurige en volledige beschrijving en de hoeveelheid van de geleverde goederen;
- 5° een verklaring van de begunstigde waarin hij zich ertoe verbindt:
 - a) de ontvangen goederen te bestemmen voor het onderwijs; of
 - b) om ze gratis ter beschikking te stellen aan een andere school gevestigd in België.

De vermelding bedoeld in het eerste lid, 4°, mag worden vervangen door een vermelding, voor elke schenking, van de categorieën van de verdeelde goederen en de overeenkomstige hoeveelheden of door het kasticket of de scanningslijst met betrekking tot de geleverde goederen in bijlage van het document bedoeld in het eerste lid.

Dit document wordt opgesteld uiterlijk de vijftiende dag van de maand na die waarin de levering van goederen werd verricht.

§ 3. In afwijking van paragraaf 2, mag een verzameldocument worden opgesteld waarin de schenkingen verricht in de loop van een maand worden gegroepeerd.

Het verzameldocument bevat, per schenking van goederen, de vermeldingen bedoeld in paragraaf 2, met uitzondering van de data waarop de begunstigden bezit hebben genomen van de goederen, die mogen worden vervangen door een globale verwijzing naar de maand waarop het document betrekking heeft.

Het verzameldocument wordt opgesteld uiterlijk de vijftiende dag van de maand na die waarin die schenkingen van goederen werden verricht.

§ 4. Het document bedoeld in paragraaf 2 of het verzameldocument bedoeld in paragraaf 3 wordt in twee exemplaren opgemaakt, waarvan elke partij verklaart zijn exemplaar te hebben ontvangen. Het wordt gedagtekend en ondertekend door de betrokken partijen.

Artikel 12bis

(De tekst van art. 12bis, werd vervangen met ingang van 01.01.2013 (Art. 6, W 17.12.2012, B.S. 21.12.2012 - Ed. 2))

De overbrenging door een belastingplichtige van een goed van zijn bedrijf naar een andere lidstaat wordt gelijkgesteld met een levering van goederen onder bezwarende titel.

Als overbrenging naar een andere lidstaat wordt beschouwd iedere verzending of ieder vervoer van een lichamelijk roerend goed voor bedrijfsdoeleinden, door of voor rekening van de belastingplichtige, buiten België, maar binnen de Gemeenschap, voor zover het daarbij niet om een van de volgende handelingen gaat:

- 1° de levering van dat goed door de belastingplichtige binnen de lidstaat waar de installatie of de montage onder de voorwaarden van artikel 14, § 3, plaatsvindt of binnen de lidstaat van aankomst van de verzending of het vervoer onder de voorwaarden van artikel 15, §§ 1 en 2;
- 2° de levering van dat goed door de belastingplichtige onder de voorwaarden van artikel 14, § 4;
- 3° de levering van dat goed door de belastingplichtige in het binnenland onder de voorwaarden van de artikelen 39, § 1, 39bis en 42, §§ 1, 2 en 3;
- 4° de verrichting van een dienst voor de belastingplichtige in verband met expertises of werkzaamheden betreffende dat goed, die materieel worden verricht op het grondgebied van de lidstaat van aankomst van de verzending of het vervoer van het goed, voor zover het goed na expertise of bewerking opnieuw wordt verzonden naar deze belastingplichtige in België vanwaar het oorspronkelijk was verzonden of vervoerd;
- 5° het tijdelijk gebruik van dat goed op het grondgebied van de lidstaat van aankomst van de verzending of het vervoer van het goed, ten behoeve van diensten door de in België gevestigde belastingplichtige;
- 6° het tijdelijke gebruik van dat goed voor een periode van ten hoogste 24 maanden op het grondgebied van een andere lidstaat waar de invoer van hetzelfde goed uit een derde land met het oog op tijdelijk gebruik in aanmerking zou komen voor de regeling voor tijdelijke invoer met volledige vrijstelling van invoerrechten;
- 7° de levering van gas via een op het grondgebied van de Gemeenschap gesitueerd aardgassysteem of eender welk op een dergelijk systeem aangesloten net, de levering van elektriciteit of de levering van warmte of koude via warmte- of koudenetten, onder de in artikel 14bis bepaalde voorwaarden.

Wanneer één van de voorwaarden voor de toepassing van de bepalingen van het tweede lid hierboven niet meer wordt vervuld, wordt het goed evenwel beschouwd als overgebracht naar een andere lidstaat. In dat geval vindt de overbrenging plaats op het tijdstip waarop de voorwaarde niet meer wordt vervuld.

Artikel 12ter

(De tekst van art. 12ter, werd ingevoegd met ingang van 01.01.2020 (Art. 4, W 03.11.2019, B.S. 13.11.2019, pg. 104872. Errata B.S. 27.12.2019 - Ed. 2, pg. 118384). Deze bepaling is van toepassing op de goederen die vanaf 1 januari 2020 worden verzonden of vervoerd van België naar een andere lidstaat of omgekeerd onder de regeling bedoeld in artikel 17bis van de richtlijn 2006/112/EG (Art. 11, W 03.11.2019))

§ 1. De overbrenging door een belastingplichtige in het kader van de regeling inzake voorraad op afroep van een goed van zijn bedrijf naar een andere lidstaat, wordt niet behandeld als een levering van goederen onder bezwarende titel

§ 2. Voor de toepassing van dit artikel wordt geacht sprake te zijn van de regeling inzake voorraad op afroep wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:

- 1° de goederen worden verzonden of vervoerd door een belastingplichtige of door een derde partij voor diens rekening naar een andere lidstaat om die goederen daar, in een later stadium en na aankomst, aan een andere belastingplichtige te leveren die ertoe

gerechtigd zal zijn om over deze goederen als eigenaar te beschikken krachtens een bestaande overeenkomst tussen de beide belastingplichtigen;

- 2° de belastingplichtige die de goederen verzendt of vervoert, heeft zijn zetel van economische activiteit niet gevestigd en heeft geen vaste inrichting in de lidstaat waarnaar de goederen worden verzonden of vervoerd;
- 3° de belastingplichtige voor wie de goederen zijn bestemd om te worden geleverd, is voor btw-doeleinden geïdentificeerd in de lidstaat waarnaar de goederen worden verzonden of vervoerd, en zowel zijn identiteit als het btw-identificatienummer dat door die lidstaat aan hem is toegekend, zijn bij de in 2° bedoelde belastingplichtige bekend op het tijdstip waarop de verzending of het vervoer aanvangt;
- 4° de belastingplichtige die de goederen verzendt of vervoert, neemt het vervoer van de goederen op in het in artikel 54bis, § 1, derde lid, bedoelde register en vermeldt de identiteit van de belastingplichtige die de goederen afneemt, evenals het btw-identificatienummer dat aan hem is toegekend door de lidstaat waarnaar de goederen worden verzonden of vervoerd, overeenkomstig artikel 53sexies, § 1, 4°, in de btw-opgave van de intracommunautaire handelingen.

§ 3. Wanneer aan de voorwaarden van paragraaf 2 is voldaan, wordt een levering van goederen overeenkomstig artikel 39bis, eerste lid, 1°, geacht te zijn verricht door de belastingplichtige die de goederen zelf heeft verzonden of vervoerd of voor zijn rekening door een derde heeft laten verzenden of vervoeren, op het tijdstip van de overdracht van de macht om als eigenaar over de goederen te beschikken, aan de in paragraaf 2, 3°, bedoelde belastingplichtige, op voorwaarde dat de overdracht binnen de in paragraaf 4 bedoelde termijn plaatsvindt.

§ 4. Wanneer de goederen binnen twaalf maanden na aankomst van de goederen in de lidstaat waarnaar de goederen zijn verzonden of vervoerd, niet zijn geleverd aan de belastingplichtige voor wie zij waren bestemd, bedoeld in paragraaf 2, 3°, of paragraaf 6, en geen van de omstandigheden van paragraaf 7 zich hebben voorgedaan, wordt een overbrenging in de zin van artikel 12bis, eerste lid, geacht te zijn verricht op de dag na het verstrijken van de periode van twaalf maanden.

§ 5. Wanneer de volgende voorwaarden zijn vervuld, wordt geen overbrenging in de zin van artikel 12bis, eerste lid, geacht te zijn verricht:

- 1° de macht om te beschikken over de goederen is niet overgedragen en die goederen worden teruggezonden naar België binnen de in paragraaf 4 bedoelde termijn;
- 2° de belastingplichtige die de goederen heeft verzonden of vervoerd, neemt de terugzending ervan op in het in artikel 54bis, § 1, derde lid, bedoelde register.

§ 6. Wanneer de in paragraaf 2, 3°, bedoelde belastingplichtige binnen de in paragraaf 4 bedoelde termijn wordt vervangen door een andere belastingplichtige, wordt op het tijdstip van de vervanging geen overbrenging in de zin van artikel 12bis, eerste lid, geacht te zijn verricht, wanneer

- 1° de andere in paragraaf 2 bedoelde voorwaarden zijn vervuld;
- 2° de in paragraaf 2, 2°, bedoelde belastingplichtige de vervanging opneemt in het in artikel 54bis, § 1, derde lid, bedoelde register.

§ 7. Wanneer één van de in de paragrafen 2 en 6 vastgelegde voorwaarden binnen de in paragraaf 4 bedoelde termijn niet langer is vervuld, wordt een overbrenging van goederen in de zin van artikel 12bis, eerste lid, geacht te zijn verricht op het tijdstip dat de desbetreffende voorwaarde niet langer is vervuld.

Wanneer de goederen worden geleverd aan een andere persoon dan de in paragraaf 2, 3°, of in paragraaf 6 bedoelde belastingplichtige, worden de in de paragrafen 2 en 6 bedoelde voorwaarden geacht niet langer te zijn vervuld onmiddellijk vóór een dergelijke levering.

Wanneer de goederen worden verzonden of vervoerd naar een ander land dan België, worden de in de paragrafen 2 en 6 bedoelde voorwaarden geacht niet langer te zijn vervuld onmiddellijk vóór de aanvang van een dergelijke verzending of een dergelijk vervoer.

In geval van vernietiging, verlies of diefstal van de goederen worden de in de paragrafen 2 en 6 bedoelde voorwaarden geacht niet langer te zijn vervuld op de datum waarop de goederen daadwerkelijk werden verwijderd of vernietigd, of wanneer het onmogelijk is om deze datum te bepalen, op de datum waarop werd vastgesteld dat de goederen waren vernietigd of verdwenen.

Artikel 13

(De tekst van art. 13, werd ingevoegd met ingang van 01.01.1971 (W 03.07.1969))

§ 1. De inkoopcommissienair wordt aangemerkt als koper en, ten opzichte van zijn lastgever, als verkoper van het goed dat door zijn toedoen wordt gekocht; de verkoopcommissienair wordt aangemerkt als verkoper en, ten opzichte van zijn lastgever, als koper van het goed dat door zijn toedoen wordt verkocht.

§ 2. Als commissienair wordt aangemerkt niet alleen hij die op eigen naam of onder firma voor rekening van een lastgever handelt, maar ook de tussenpersoon bij inkoop of de tussenpersoon bij verkoop, die in enigerlei hoedanigheid een op zijn naam gestelde factuur, debetnota of ander daarmee gelijkstaand stuk respectievelijk van de verkoper ontvangt of aan de koper uitreikt.

§ 3. Voor de toepassing van de §§ 1 en 2 hoeft ten aanzien van inkoop- of verkoopcombinaties niet te worden nagegaan of zij al dan niet zijn opgericht in de vorm van een vennootschap of vereniging met rechtspersoonlijkheid.

Onderafdeling 2

Plaats van de levering van de goederen

(De titel van onderafdeling 2, werd ingevoegd met ingang van 01.01.2013 (Art. 7, W 17.12.2012, B.S. 21.12.2012))

Artikel 14

(De tekst van art. 14, § 5, werd ingevoegd met ingang van 01.01.2020 (Art. 9, W 03.11.2019, B.S. 13.11.2019, pg. 104872. Errata B.S. 27.12.2019 - Ed. 2, pg. 118384);

(Toekomstig recht beschikbaar, met ingang van 01.07.2021 - Zie historiek, versie html)

§ 1. Wanneer het goed niet wordt verzonden of vervoerd, wordt als plaats van levering aangemerkt de plaats waar het goed zich bevindt op het tijdstip van de levering.

§ 2. Wanneer het goed door de leverancier, door de afnemer of door een derde wordt verzonden of vervoerd, wordt als plaats van levering aangemerkt de plaats waar het goed zich bevindt op het tijdstip van vertrek van de verzending of het vervoer naar de afnemer.

In afwijking van het eerste lid, wanneer de plaats van vertrek van de verzending of het vervoer van de goederen in een derdelandsgebied of een derde land ligt, wordt de plaats van de levering, door de persoon op wiens naam de wegens de invoer verschuldigde belasting regelmatig is voldaan, evenals de plaats van eventuele daaropvolgende leveringen, geacht in de lidstaat van invoer van de goederen te liggen.

§ 3. Ingeval het door de leverancier, door de afnemer of door een derde verzonden of vervoerde goed door of voor rekening van de leverancier wordt geïnstalleerd of gemonteerd, wordt als plaats van de levering aangemerkt de plaats waar de installatie of de montage wordt verricht.

§ 4. Ingeval de levering van goederen wordt verricht aan boord van een schip, vliegtuig of trein en tijdens het in de Gemeenschap verrichte gedeelte van een passagiersvervoer, wordt als plaats van deze levering aangemerkt de plaats van vertrek van het passagiersvervoer.

§ 5. Wanneer dezelfde goederen het voorwerp van opeenvolgende leveringen uitmaken en die goederen van een lidstaat naar een andere lidstaat rechtstreeks van de eerste leverancier naar de laatste afnemer in de keten worden verzonden of vervoerd, wordt de verzending of het vervoer uitsluitend toegeschreven aan de levering aan de tussenhandelaar.

In afwijking van het eerste lid wordt de verzending of het vervoer uitsluitend aan de levering van goederen door de tussenhandelaar toegeschreven indien de tussenhandelaar aan zijn leverancier het btw-identificatienummer heeft meegedeeld dat de lidstaat waaruit de goederen worden verzonden of vervoerd, aan hem heeft toegekend.

Voor de toepassing van deze paragraaf wordt onder "tussenhandelaar" verstaan een andere leverancier in de keten dan de eerste leverancier in de keten, die de goederen ofwel zelf verzendt of zelf vervoert ofwel voor zijn rekening door een derde laat verzenden of vervoeren.

Artikel 14bis

(De tekst van art. 14bis, werd ingevoegd met ingang van 01.01.2013 (Art. 9, W 17.12.2012 (I), B.S. 21.12.2012 - Ed. 2))

Ingeval van levering van gas via een aardgassysteem of een op een dergelijk systeem aangesloten net op het grondgebied van de Gemeenschap, van levering van elektriciteit of van levering van warmte of koude via warmte- of koudenetten wordt als plaats van de levering aangemerkt:

- a) de plaats waar de afnemer de zetel van zijn economische activiteit of een vaste inrichting heeft gevestigd waarvoor de goederen worden geleverd. Bij gebreke van een dergelijke zetel of vaste inrichting wordt zijn woonplaats of zijn gebruikelijke verblijfplaats als plaats van de levering aangemerkt, wanneer deze afnemer een belastingplichtige is wiens hoofdactiviteit op het gebied van de aankoop van gas, elektriciteit, warmte of koude bestaat in het opnieuw verkopen van die goederen en wiens eigen verbruik van die goederen verwaarloosbaar is;
- b) de plaats waar de afnemer het effectieve gebruik en verbruik van deze goederen heeft wanneer het gaat om leveringen niet bedoeld in a). Indien alle goederen of een deel ervan in werkelijkheid niet door deze afnemer worden gebruikt, worden deze niet-verbruikte goederen geacht te zijn gebruikt en verbruikt op de plaats waar hij de zetel van zijn economische activiteit of een vaste inrichting heeft gevestigd waarvoor de goederen worden geleverd. Bij gebreke van een dergelijke zetel of vaste inrichting wordt hij geacht de goederen te hebben gebruikt en verbruikt in zijn woonplaats of gebruikelijke verblijfplaats.

Artikel 15

(De tekst van art. 15, § 2, tweede en derde lid, werd vervangen met ingang van 20.08.2018 (Art. 3, W 30.07.2018, B.S. 10.08.2018, pg. 62704 - Erratum B.S. 28.08.2018, pg. 66582);

(Toekomstig recht beschikbaar, met ingang van 01.07.2021 - Zie historiek, versie html)

§ 1. In afwijking van artikel 14, § 2 en met uitsluiting van de levering van goederen onderworpen aan de bijzondere regeling van belastingheffing bedoeld in de artikelen 312 tot 341 van Richtlijn 2006/112/EG, wordt de plaats van de levering van goederen geacht zich in België te bevinden wanneer ze door of voor rekening van de leverancier naar België worden verzonden of vervoerd vanuit een andere lidstaat, voor zover de levering van de goederen wordt verricht voor een belastingplichtige of voor een niet-belastingplichtige rechtspersoon op wie de afwijking van artikel 25ter, § 1, tweede lid, toepasselijk is, of voor enige andere niet-belastingplichtige en voor zover de goederen geen nieuwe vervoermiddelen zijn in de zin van artikel 8bis, § 2, noch gemonteerd of geïnstalleerd zijn door of voor rekening van de leverancier.

Ingeval echter de geleverde goederen andere zijn dan accijnsproducten, is het eerste lid niet van toepassing op de leveringen van goederen:

- 1° verricht binnen de grenzen of ten belope van een totaal bedrag, exclusief belasting over de toegevoegde waarde, dat in een kalenderjaar niet hoger mag zijn dan 35.000 euro, en
- 2° mits het totale bedrag, exclusief belasting over de toegevoegde waarde van de in het voorafgaande kalenderjaar verrichte leveringen van andere goederen dan accijnsproducten 35.000 euro niet heeft overschreden.

De bepalingen bedoeld in het tweede lid zijn niet van toepassing wanneer de leverancier in de lidstaat waarvan hij deel uitmaakt ervoor gekozen heeft dat de plaats van deze leveringen België is.

§ 2. In afwijking van artikel 14, § 2 en met uitsluiting van de leveringen van goederen onderworpen aan de bijzondere regeling van belastingheffing over de winstmarge ingesteld bij artikel 58, § 4, wordt als plaats van een levering van goederen, die door of voor rekening van de leverancier worden verzonden of vervoerd vanuit België naar een andere lidstaat, aangemerkt: de plaats waar de goederen zich bevinden op het tijdstip van de aankomst van de verzending of het vervoer naar de afnemer, wanneer de voorwaarden onder 1° en 2° vervuld zijn:

1° de levering moet:

- a) ofwel betrekking hebben op andere goederen dan de in artikel 8bis, § 2, bedoelde nieuwe vervoermiddelen, dan accijnsproducten en dan goederen geïnstalleerd of gemonteerd door of voor rekening van de leverancier en moet worden verricht voor een niet-belastingplichtige rechtspersoon of voor een belastingplichtige die, in deze lidstaat, de bijzondere regeling voor landbouwondernemers geniet of die enkel handelingen stelt waarvoor hij geen enkel recht op aftrek heeft, op voorwaarde dat op het tijdstip van de levering deze personen niet gekozen hebben om hun intracommunautaire verwervingen aan de belasting te onderwerpen of, op dat tijdstip, het bedrag van hun verwervingen in het lopende kalenderjaar de drempel niet overschrijdt waaronder deze verwervingen niet aan de belasting onderworpen worden in de lidstaat waarvan deze personen deel uitmaken, of dat bedrag in het vorige kalenderjaar deze drempel niet heeft overschreden;
- b) ofwel, betrekking hebben op andere goederen dan de nieuwe vervoermiddelen bedoeld in artikel 8bis, § 2, en dan goederen geïnstalleerd of gemonteerd door of voor rekening van de leverancier en verricht voor iedere andere niet-belastingplichtige;

- 2° het bedrag van de leveringen verricht door de leverancier naar deze lidstaat heeft in het vorige kalenderjaar de drempel overschreden of overschrijdt in het lopende kalenderjaar, op het tijdstip van de levering de drempel zoals deze werd bepaald door deze lidstaat bij toepassing van artikel 34 van de richtlijn 2006/112/EG.

De voorwaarde inzake de drempel bedoeld in het eerste lid, 2°, is niet van toepassing:

- a) in de situatie bedoeld in het eerste lid, 1°, b), voor de accijnsproducten;
- b) wanneer de leverancier ervoor gekozen heeft dat de plaats van de door hem verrichte leveringen zich bevindt in de lidstaat van aankomst van de verzending of het vervoer van de goederen.

De keuze bedoeld in het tweede lid, b), geldt voor een periode van ten minste twee kalenderjaren. De Koning bepaalt de regels voor het uitoefenen van die keuze.

§ 3. Wanneer, in de situaties bedoeld in de paragrafen 1 en 2, de aldus geleverde goederen uit een derdelandsgebied of een derde land worden verzonden of vervoerd en door de leverancier worden ingevoerd in een andere lidstaat dan die van aankomst van de verzending of het vervoer naar de afnemer, worden zij geacht te zijn verzonden of vervoerd vanuit de lidstaat van invoer.

Onderafdeling 3

Belastbaar feit en opeisbaarheid van de belasting

(De titel van onderafdeling 3, werd ingevoegd met ingang van 01.01.2013 (Art. 11, W 17.12.2012, B.S. 21.12.2012))

Artikel 16

(De tekst van art. 16, § 2, derde lid, werd gewijzigd met ingang van 25.05.2019 (Art. 10, W 02.05.2019, B.S. 15.05.2019, pg. 46586))

§ 1. Voor leveringen van goederen vindt het belastbare feit plaats en wordt de belasting opeisbaar op het tijdstip waarop de levering van het goed wordt verricht. De levering wordt verricht op het tijdstip waarop het goed ter beschikking van de verkrijger of de overnemer wordt gesteld.

Wanneer het goed ter beschikking van de verkrijger of de overnemer is vóór het sluiten van het contract of wanneer de verkoper of overdrager het bezit van het goed behoudt na het sluiten van het contract, wordt de levering geacht te zijn verricht op het tijdstip waarop het contract uitwerking heeft.

Indien de levering de verzending of het vervoer omvat van het goed door of voor rekening van de leverancier, wordt de levering verricht op het tijdstip van de aankomst van de verzending of van het vervoer naar de afnemer of de overnemer, tenzij het goed door of voor rekening van de leverancier wordt geïnstalleerd of gemonteerd, in welk geval de levering wordt verricht op het tijdstip waarop de installatie of de montage wordt beëindigd.

§ 2. In afwijking van paragraaf 1, eerste lid, worden leveringen van goederen die aanleiding geven tot opeenvolgende afrekeningen of betalingen, met uitsluiting van de leveringen voorzien in artikel 10, § 2, b), geacht te zijn verricht bij het verstrijken van elke periode waarop een afrekening of betaling betrekking heeft.

Doorlopende leveringen van goederen gedurende een periode langer dan een kalendermaand, waarbij de goederen worden verzonden of vervoerd vanuit België naar een andere lidstaat en met vrijstelling van belasting worden geleverd of met vrijstelling van belasting door een

belastingplichtige voor bedrijfsdoeleinden naar een andere lidstaat worden overgebracht, onder de in artikel 39bis vastgestelde voorwaarden, worden geacht te zijn verricht bij het verstrijken van elke kalendermaand totdat de levering van goederen wordt beëindigd.

Wat de vervreemding van goederen betreft bedoeld in artikel 1, § 9, eerste lid, alsook de vestiging, overdracht of wederoverdracht van de zakelijke rechten in de zin van artikel 9, tweede lid, 2°, op zulke goederen, wordt de levering geacht te zijn verricht uiterlijk bij het verstrijken van de in artikel 44, § 3, 1°, bepaalde termijn.

Artikel 17

(De tekst van art. 17, § 3, werd gewijzigd met ingang van 01.01.2019 (Art. 4, W 11.02.2019, B.S. 22.02.2019, pg. 17992);

(Toekomstig recht beschikbaar, met ingang van 01.07.2021 - Zie historiek, versie html)

§ 1. In afwijking van artikel 16 wordt voor de leveringen van goederen de belasting opeisbaar over het gefactureerde bedrag op het tijdstip waarop de factuur wordt uitgereikt, ongeacht of de uitreiking van de factuur plaatsvindt vóór of na het tijdstip waarop de levering wordt verricht.

De belasting wordt in elk geval opeisbaar op de vijftiende dag van de maand volgend op de maand waarin het belastbare feit bedoeld in artikel 16, § 1, eerste lid, heeft plaatsgevonden wanneer geen factuur werd uitgereikt vóór deze datum

Wanneer de prijs of een deel ervan wordt ontvangen vóór het tijdstip waarop de levering van de goederen wordt verricht, wordt de belasting evenwel opeisbaar over het ontvangen bedrag, op het tijdstip waarop de betaling wordt ontvangen

Deze paragraaf is van toepassing op de leveringen van goederen waarvoor de belastingplichtige gehouden is een factuur uit te reiken op grond van artikel 53, § 2.

§ 2. In afwijking van artikel 16 en paragraaf 1, wordt, voor de leveringen van goederen die onder de voorwaarden van artikel 39bis zijn verricht, de belasting opeisbaar op het tijdstip waarop de factuur wordt uitgereikt.

De belasting wordt in elk geval opeisbaar op de vijftiende dag van de maand volgend op de maand waarin het belastbare feit heeft plaatsgevonden, wanneer geen factuur werd uitgereikt vóór deze datum.

§ 3. In afwijking van artikel 16 wordt voor de leveringen van roerende goederen verricht door een belastingplichtige die gewoonlijk goederen levert aan particulieren en waarvoor hij niet verplicht is een factuur uit te reiken, de belasting opeisbaar over het ontvangen bedrag op het tijdstip waarop de betaling of de subsidies als bedoeld in artikel 26, § 1, eerste lid, worden ontvangen.

§ 4. In afwijking van artikel 16 en paragraaf 1, wordt voor de leveringen van roerende goederen verricht door een belastingplichtige aan publiekrechtelijke lichamen als bedoeld in artikel 6, de belasting opeisbaar over het ontvangen bedrag op het tijdstip waarop de betaling of een deel ervan wordt ontvangen

Het eerste lid is niet van toepassing op de leveringen van roerende goederen waarvoor de belasting is verschuldigd door de medecontractant overeenkomstig artikel 51, §§ 2 en 4.

Afdeling 2

Diensten

Onderafdeling 1

Bedoelde diensten

(De titel van onderafdeling 1, werd ingevoegd met ingang van 01.01.2013 (Art. 14, W 17.12.2012, B.S. 21.12.2012))

Artikel 18

(De tekst van art. 18, § 2, tweede lid, werd gewijzigd met ingang van 25.05.2019 (Art. 3, W 02.05.2019, B.S. 15.05.2019, pg. 46586))

§ 1. Als een dienst wordt beschouwd elke handeling die geen levering van een goed is in de zin van dit Wetboek.

Als een dienst wordt onder meer beschouwd de uitvoering van een contract dat tot voorwerp heeft:

- 1° een materieel of intellectueel werk waaronder het maakloonwerk. Onder maakloonwerk wordt verstaan het vervaardigen of samenstellen van een roerend goed door een opdrachtnemer door middel van materialen en voorwerpen die daartoe door de opdrachtgever aan de opdrachtnemer zijn verstrekt, ongeacht of de opdrachtnemer al dan niet een deel van de gebruikte materialen heeft verstrekt;
- 2° de terbeschikkingstelling van personeel;
- 3° de lastgeving;
- 4° het genot van een ander dan in artikel 9, tweede lid, bedoeld goed;
- 5° de overdracht van een cliënteel of het verlenen van rechten op een cliënteel alsook de verbintenis een beroepswerkzaamheid niet uit te oefenen;
- 6° de overdracht van of het verlenen van rechten op een verkoop- of inkoopmonopolie alsook de overdracht van of het verlenen van al dan niet exclusieve rechten op het recht een beroepswerkzaamheid uit te oefenen;
- 7° de overdracht van een octrooi, een fabrieks- of handelsmerk, een auteursrecht, een industrietekening, een industriemodel of andere soortgelijke rechten, of het verlenen van licenties inzake deze rechten;
- 8° de terbeschikkingstelling van stalling voor rijtuigen;
- 9° de terbeschikkingstelling van bergruimte voor het opslaan van goederen;
- 10° het verschaffen van gemeubeld logies alsook de terbeschikkingstelling van plaats om te kamperen;
- 11° het verschaffen van spijs en drank in restaurants en cafés en, meer algemeen, in omstandigheden voor het verbruik ter plaatse;
- 12° de toekenning van het recht op toegang tot inrichtingen voor cultuur, sport of vermaak, alsmede de toekenning van het recht gebruik ervan te maken;
- 13° de bank- en de financiële verrichtingen;
- 14° radio- en televisieomroepdiensten en telecommunicatiediensten. Als telecommunicatiediensten worden beschouwd diensten die betrekking hebben op de transmissie, uitzending of ontvangst van signalen, tekst, beelden en geluiden of informatie van allerlei aard, via draad, radiogolven, optische of andere elektromagnetische systemen, daaronder

begrepen de overdracht en het verlenen van het recht om gebruik te maken van capaciteit voor een dergelijke transmissie, uitzending of ontvangst. Voor de toepassing van deze bepaling wordt onder telecommunicatiediensten mede verstaan het bieden van toegang tot wereldwijde informatienetten;

- 15° de toekenning van het recht van toegang tot verkeerswegen en tot de erbij behorende kunstwerken, alsmede de toekenning van het recht gebruik ervan te maken;
- 16° langs elektronische weg verrichte diensten. Worden inzonderheid als dusdanig beschouwd, de langs elektronische weg verrichte diensten die het leveren en onderbrengen van computersites tot voorwerp hebben, het onderhoud op afstand van programma's en uitrustingen, de levering van software en de bijwerking ervan, de levering van beelden, geschreven stukken en informatie en de terbeschikkingstelling van databanken, de levering van muziek of films, van spelen, met inbegrip van kans- of gokspelen, en van uitzendingen of manifestaties op het gebied van politiek, cultuur, kunst, sport, wetenschappen of ontspanning en de levering van onderwijs op afstand. Het feit dat de dienstverrichter en de ontvanger langs elektronische weg berichten uitwisselen, betekent op zich niet dat de dienst langs elektronische weg wordt verricht.

§ 2. Wordt eveneens als een dienst beschouwd, de uitvoering van een in § 1 bedoelde handeling ingevolge een vordering door of namens de overheid en, meer algemeen, ingevolge een wet, een decreet, een ordonnantie, een besluit of een administratieve verordening.

Als een dienst wordt, voor het geheel, bovendien beschouwd, de uitvoering door een reisbureau in de zin van artikel 1, § 7, eerste lid, 2°, van prestaties die deel uit maken van of horen bij een reis beoogd in artikel 1, § 7, eerste lid, 1°, en welke dit reisbureau aan de afnemer levert.

§ 3. Als diensten worden niet beschouwd de in §1 bedoelde handelingen die, bij de overdracht van een algemeenheid van goederen of van een bedrijfsafdeling, bij wege van inbreng in een vennootschap of anderszins, onder de voorwaarden van artikel 11 worden verricht.

Artikel 19

(De tekst van art. 19, § 2, eerste lid, werd vervangen en een tweede lid werd ingevoegd met ingang van 16.12.2017 (Art. 5, W 29.11.2017, B.S. 06.12.2017, pg. 107694))

§ 1. Met een dienst verricht onder bezwarende titel wordt gelijkgesteld het gebruiken van een tot het bedrijf behorend goed ander dan dat bedoeld in artikel 45, § 1quinquies, voor privé-doeleinden van de belastingplichtige of van zijn personeel of, meer algemeen, voor andere doeleinden dan deze van de economische activiteit van de belastingplichtige, wanneer voor dat goed recht op volledige of gedeeltelijke aftrek van de belasting is ontstaan.

§ 2. Met een dienst verricht onder bezwarende titel wordt eveneens gelijkgesteld de uitvoering door een belastingplichtige van een werk in onroerende staat:

- 1° voor de doeleinden van zijn economische activiteit, wanneer, ingeval dergelijk werk wordt verricht door een andere belastingplichtige, hij geen volledig recht op aftrek van de belasting zou hebben;
- 2° om niet, voor zijn privédoeleinden of deze van zijn personeel of, meer in het algemeen, voor andere doeleinden dan deze van zijn economische activiteit.

In afwijking van het eerste lid, 1°, worden het werk dat bestaat in de oprichting van een gebouw door een in artikel 12, § 2, bedoelde belastingplichtige, alsook het herstellings-, onderhouds- en reinigingswerk niet gelijkgesteld met een dienst verricht onder bezwarende titel.

Voor de toepassing van dit Wetboek wordt verstaan onder werk in onroerende staat het bouwen, het verbouwen, het afwerken, het inrichten, het herstellen, het onderhouden, het reinigen en het afbreken, geheel of ten dele, van een uit zijn aard onroerend goed, en de handeling die erin bestaat een roerend goed te leveren en het meteen op zodanige wijze aan te brengen aan een onroerend goed dat het onroerend uit zijn aard wordt.

§ 3. Teneinde ernstige ongelijkheden in de concurrentieverhoudingen te voorkomen, kan de Koning, in de gevallen en volgens de regelen die Hij bepaalt, de uitvoering door een belastingplichtige, voor de doeleinden van zijn economische activiteit, van andere handelingen dan deze bedoeld in §§ 1 en 2, aan de belasting onderwerpen, wanneer de belastingplichtige, ingeval een dergelijke handeling door een andere belastingplichtige zou zijn verricht, geen recht zou hebben op volledige aftrek van de belasting.

Artikel 19bis

(De tekst van art. 19bis, werd opgeheven met ingang van 27.12.2015 (Art. 2, W 06.12.2015, B.S. 17.12.2015, pg. 75662))

(opgeheven)

Artikel 20

(De tekst van art. 20 is van toepassing met ingang van 01.01.2000 (Art.3, KB 28.12.1999))

§ 1. Onder voorbehoud van de toepassing van § 2 hierna, wordt een commissionair of een andere tussenpersoon als bedoeld in artikel 13, § 2, die tussenkomst verleent bij diensten, geacht die diensten zelf te hebben ontvangen en zelf te hebben verstrekt.

Artikel 13, § 3, is mede van toepassing op deze bepaling.

§ 2. De bepalingen van § 1 zijn niet van toepassing op:

- 1° de reisbureaus in de zin van artikel 1, § 7, eerste lid, 2°;
- 2° de tussenpersonen in reizen beoogd in artikel 1, § 7, tweede lid, 2°.

Onderafdeling 2

Plaats van de dienst

(De titel van onderafdeling 2, werd ingevoegd met ingang van 01.01.2013 (Art. 15, W 17.12.2012, B.S. 21.12.2012))

Artikel 21

(De tekst van art. 21, § 3, 3°, werd vervangen met ingang van 01.01.2011 (Art. 7, W 29.12.2010, B.S. 31.12.2010 - Ed. 4))

§ 1. Voor de toepassing van deze bepaling en artikel 21bis, moet onder "belastingplichtige" worden verstaan de persoon bedoeld in artikel 4, de belastingplichtige die ook werkzaamheden of handelingen verricht die niet als handelingen bedoeld in artikel 2 worden aangemerkt, evenals de niet-belastingplichtige rechtspersoon die voor btw-doeleinden is geïdentificeerd.

§ 2. De plaats van diensten, verricht voor een als zodanig handelende belastingplichtige, is de plaats waar deze belastingplichtige de zetel van zijn economische activiteit heeft gevestigd. Worden deze diensten evenwel verricht voor een vaste inrichting van de belastingplichtige op een andere plaats dan die waar hij de zetel van zijn economische activiteit heeft gevestigd, dan geldt als plaats van de dienst de plaats waar deze vaste inrichting zich bevindt. Bij gebrek aan een dergelijke zetel of vaste inrichting, geldt als plaats van de dienst de woonplaats of gebruikelijke verblijfplaats van de belastingplichtige die deze diensten afneemt.

§ 3. In afwijking van paragraaf 2 wordt als plaats van de dienst aangemerkt:

- 1° de plaats waar het onroerend goed is gelegen, wanneer het gaat om een dienst die verband houdt met een uit zijn aard onroerend goed. Zijn inzonderheid bedoeld het werk in onroerende staat, de diensten bedoeld in artikel 18, § 1, tweede lid, 8° tot 10° of 15°, het verlenen van gebruiksrechten op een onroerend goed, de diensten van experts en makelaars in onroerende goederen of de diensten die erop gericht zijn de uitvoering van bouwwerken voor te bereiden, te coördineren of er toezicht op te houden;
- 2° de plaats waar het vervoer wordt verricht, zulks naar verhouding van de afgelegde afstanden, wanneer het personenvervoerdiensten betreft;
- 3° de plaats waar het evenement of de activiteit daadwerkelijk plaatsvindt wanneer de dienst bestaat in het verlenen van toegang tot culturele, artistieke, sportieve, wetenschappelijke, educatieve, vermakelijkheids- of soortgelijke evenementen, zoals beurzen en tentoonstellingen, en met de toegangverlening samenhangende diensten;
- 4° de plaats waar de dienst materieel wordt verricht in verband met restaurant- en cateringdiensten met uitzondering van die welke materieel worden verricht aan boord van een schip, vliegtuig of trein tijdens het in de Gemeenschap verrichte gedeelte van een passagiersvervoer;
- 5° de plaats waar het vervoermiddel daadwerkelijk ter beschikking van de ontvanger wordt gesteld indien het een verhuur op korte termijn van een vervoermiddel betreft.
Onder "verhuur op korte termijn" wordt verstaan het ononderbroken bezit of gebruik van het vervoermiddel gedurende een periode van ten hoogste dertig dagen en voor schepen ten hoogste negentig dagen;
- 6° de plaats van vertrek van het passagiersvervoer wanneer het restaurant- en cateringdiensten betreft die materieel worden verricht aan boord van een schip, vliegtuig of trein tijdens het in de Gemeenschap verrichte gedeelte van het vervoer.

§ 4. Teneinde dubbele heffing of niet-heffing van de belasting alsmede concurrentievervalsing te voorkomen, kan de Koning, voor de diensten bedoeld in de paragrafen 2 en 3, 5° of voor sommige ervan:

- 1° de plaats van deze diensten, die krachtens dit artikel in België is gelegen, aanmerken als buiten de Gemeenschap te zijn gelegen, wanneer het werkelijke gebruik of de werkelijke exploitatie buiten de Gemeenschap geschieden;
- 2° de plaats van deze diensten die, krachtens dit artikel, buiten de Gemeenschap is gelegen, aanmerken als in België te zijn gelegen, wanneer het werkelijke gebruik of de werkelijke exploitatie in België geschieden.

Artikel 21bis

(De tekst van art. 21bis, § 2, 9°, werd vervangen met ingang van 01.01.2019 (Art. 10, W 11.02.2019, B.S. 22.02.2019, pg. 17992);

(Toekomstig recht beschikbaar, met ingang van 01.07.2021 - Zie historiek, versie html)

§ 1. De plaats van diensten, verricht voor een niet-belastingplichtige, is de plaats waar de dienstverrichter de zetel van zijn economische activiteit heeft gevestigd. Worden deze diensten evenwel verricht vanuit een vaste inrichting van de dienstverrichter, op een andere plaats dan die waar hij de zetel van zijn economische activiteit heeft gevestigd, dan geldt als plaats van de dienst de plaats waar deze vaste inrichting zich bevindt. Bij gebrek aan een dergelijke zetel of vaste inrichting, geldt als plaats van de dienst de woonplaats of gebruikelijke verblijfplaats van de dienstverrichter.

§ 2. In afwijking van paragraaf 1 wordt als plaats van de dienst aangemerkt:

- 1° de plaats waar het onroerend goed is gelegen, wanneer het gaat om een dienst die verband houdt met een uit zijn aard onroerend goed. Zijn inzonderheid bedoeld het werk in onroerende staat, de diensten bedoeld in artikel 18, § 1, tweede lid, 8° tot 10° of 15°, het verlenen van gebruiksrechten op een onroerend goed, de diensten van experts en makelaars in onroerende goederen of de diensten die erop gericht zijn de uitvoering van bouwwerken voor te bereiden, te coördineren of er toezicht op te houden;
- 2° de plaats waar het vervoer wordt verricht, zulks naar verhouding van de afgelegde afstanden, wanneer het personenvervoer betrekt;
- 3° de plaats waar het vervoer plaatsvindt, zulks naar verhouding van de afgelegde afstanden, wanneer het andere goederenvervoer betrekt dan het intracom-munautair vervoer van goederen;
- 4° de plaats van het vertrek van het goederenvervoer wanneer het intracommunautair goederenvervoer betrekt;
- 5° de plaats waar het evenement of de activiteit daadwerkelijk plaatsvindt:
 - a) wanneer de dienst bestaat in het verlenen van toegang tot culturele, artistieke, sportieve, wetenschappelijke, educatieve, vermakelijkheids- of soortgelijke evenementen, zoals beurzen en tentoonstellingen, en met de toegangverlening samenhangende diensten;
 - b) wanneer de dienst verband houdt met culturele, artistieke, sportieve, wetenschappelijke, educatieve, vermakelijkheids- of soortgelijke activiteiten, zoals beurzen en tentoonstellingen, met inbegrip van de diensten van de organisatoren van dergelijke activiteiten en alsmede van de daarmee samenhangende diensten;
- 6° de plaats waar de dienst materieel wordt verricht:
 - a) in verband met restaurant- en cateringdiensten met uitzondering van die welke materieel worden verricht aan boord van een schip, vliegtuig of trein tijdens het in de Gemeenschap verrichte gedeelte van een passagiersvervoer;
 - b) in verband met een dienst die met vervoer samenhangt, zoals het laden, lossen, behandelen en soortgelijke activiteiten;
 - c) in verband met expertises en werkzaamheden met betrekking tot lichamelijke roerende goederen;
- 7° de plaats waar het vervoermiddel daadwerkelijk ter beschikking van de ontvanger wordt gesteld indien het een verhuur op korte termijn van een vervoermiddel betreft.

Onder "verhuur op korte termijn" wordt verstaan het ononderbroken bezit of gebruik van het vervoermiddel gedurende een periode van ten hoogste dertig dagen en voor schepen ten hoogste negentig dagen;

7°bis de plaats waar de ontvanger van de dienst is gevestigd of zijn woonplaats of gebruikelijke verblijfplaats heeft, indien het een verhuur anders dan op korte termijn van een vervoermiddel betreft;

7°ter in afwijking van het 7°bis, wanneer het vervoermiddel een pleziervaartuig betreft, de plaats waar het vaartuig daadwerkelijk ter beschikking van de ontvanger wordt gesteld, indien de verhuur anders dan op korte termijn daadwerkelijk door de dienstverrichter wordt verricht vanuit de zetel van zijn economische activiteit of een vaste inrichting, gevestigd op de plaats van de daadwerkelijke terbeschikkingstelling van het goed aan de ontvanger;

8° de plaats van vertrek van het passagiersvervoer wanneer het restaurant- en cateringdiensten betreft die materieel worden verricht aan boord van een schip, vliegtuig of trein tijdens het in de Gemeenschap verrichte gedeelte van het vervoer;

9° de plaats waar de ontvanger van de dienst is gevestigd of zijn woonplaats of gebruikelijke verblijfplaats heeft, wanneer de dienst tot voorwerp heeft:

- a) telecommunicatiediensten;
- b) radio- en televisieomroepdiensten;
- c) langs elektronische weg verrichte diensten.

Het eerste lid is evenwel niet van toepassing wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:

- a) de dienstverrichter is gevestigd of, bij gebreke van een vestiging, heeft zijn woonplaats of gebruikelijke verblijfplaats in slechts één lidstaat;
- b) de diensten worden verleend aan niet-belastingplichtigen die gevestigd zijn, hun woonplaats of gebruikelijke verblijfplaats hebben in een andere dan de onder a) bedoelde lidstaat;
- c) het totale bedrag van de onder b) bedoelde diensten, de btw niet inbegrepen, is in het lopende kalenderjaar niet hoger dan 10 000 euro of de tegenwaarde daarvan in de nationale munteenheid, en heeft dit bedrag ook niet overschreden in de loop van het voorafgaande kalenderjaar.

Wanneer de in het tweede lid, c), bedoelde drempel in de loop van een kalenderjaar wordt overschreden, is het eerste lid van toepassing vanaf de eerste handeling, in zijn geheel beschouwd, waardoor de drempel wordt overschreden.

De belastingplichtigen die in aanmerking komen voor de toepassing van de bepalingen van het tweede lid, kunnen ervoor opteren dat de plaats van de diensten wordt bepaald overeenkomstig het eerste lid. Deze optie geldt voor een periode van ten minste twee kalenderjaren.

De Koning bepaalt de toepassingsmodaliteiten van de bepalingen van het derde en het vierde lid, met name de mededeling van de informatie bedoeld in het derde lid en de uitvoeringsmodaliteiten van de optie bedoeld in het vierde lid;

10° de plaats waar de ontvanger van de dienst is gevestigd of zijn woonplaats of gebruikelijke verblijfplaats heeft, wanneer de dienst wordt verleend aan een ontvanger die buiten de Gemeenschap is gevestigd of aldaar zijn woonplaats of gebruikelijke verblijfplaats heeft, en voor zover de dienst tot voorwerp heeft:

- a) de overdracht en het verlenen van auteursrechten, octrooien, licentierechten, fabrieks- en handelsmerken en soortgelijke rechten;
- b) diensten op het gebied van de reclame;
- c) diensten verricht door raadgevende personen, ingenieurs, adviesbureaus, advocaten, accountants en andere soortgelijke diensten, alsmede gegevensverwerking en informatievervalsing;

- d) de verplichting om een beroepsactiviteit of een onder a) bedoeld recht geheel of gedeeltelijk niet uit te oefenen;
- e) bank-, financiële en verzekeringsverrichtingen met inbegrip van herverzekeringsverrichtingen en met uitzondering van de verhuur van safeloketten;
- f) het beschikbaar stellen van personeel;
- g) de verhuur van lichamelijke roerende goederen, met uitzondering van alle vervoermiddelen;
- h) het bieden van toegang tot een op het grondgebied van de Gemeenschap gesitueerd aardgassysteem of een op een dergelijk systeem aangesloten net, tot het elektriciteitssysteem of tot warmte- of koudenetten, alsmede het verrichten van transmissie- of distributiediensten via deze systemen of netten en het verrichten van andere daarmee rechtstreeks verbonden diensten;

11° (opgeheven)

12° de plaats waar de hoofdhandeling wordt verricht wanneer het de tussenkomst betreft van een tussenpersoon die niet handelt als bedoeld in artikel 13, § 2.

§ 3. Teneinde dubbele heffing of niet-heffing van de belasting alsmede concurrentievervalsing te voorkomen, kan de Koning voor de diensten als bedoeld in de paragrafen 1, 2, 7°, 9° en 10° of voor sommige ervan:

- 1° de plaats van deze diensten, die krachtens dit artikel in België is gelegen, aanmerken als buiten de Gemeenschap te zijn gelegen, wanneer het werkelijke gebruik of de werkelijke exploitatie buiten de Gemeenschap geschieden;
- 2° de plaats van deze diensten, die krachtens dit artikel, buiten de Gemeenschap is gelegen, aanmerken als in het binnenland te zijn gelegen, wanneer het werkelijke gebruik of de werkelijke exploitatie in België geschieden.

Artikel 21ter

(De tekst van art. 21ter, werd ingevoegd met ingang van 01.01.2010 (Art. 9, W 26.11.2009, B.S. 04.12.2009))

In afwijking van de artikelen 21 en 21bis, worden de diensten bedoeld in artikel 18, § 2, tweede lid, geacht plaats te vinden op de plaats waar het reisbureau de zetel van zijn economische activiteit of een vaste inrichting heeft gevestigd van waaruit het de dienst heeft verricht.

Onderafdeling 3

Belastbare feit en opeisbaarheid van de belasting

(De titel van onderafdeling 3, werd ingevoegd met ingang van 01.01.2013 (Art. 16, W 17.12.2012, B.S. 21.12.2012))

Artikel 22

(De tekst van art. 22, is vervangen met ingang van 01.01.2013 (Art. 17, W 17.12.2012 (I), B.S. 21.12.2012 - Ed. 2, erratum B.S. 22.01.2013))

§ 1. Voor diensten vindt het belastbare feit plaats en wordt de belasting opeisbaar op het tijdstip waarop de dienst is verricht.

§ 2. In afwijking van paragraaf 1, worden diensten die aanleiding geven tot opeenvolgende afrekeningen of betalingen, geacht te zijn verricht bij het verstrijken van elke periode waarop een afrekening of betaling betrekking heeft.

Doorlopende diensten waarvoor de belasting wordt verschuldigd door de ontvanger van de dienst krachtens artikel 51, § 2, eerste lid, 1° en die gedurende een periode langer dan één jaar geen aanleiding geven tot afrekeningen of betalingen in die periode worden geacht te zijn verricht bij het verstrijken van elk kalenderjaar totdat de dienst wordt beëindigd.

Artikel 22bis

(De tekst van art. 22bis, § 3, werd gewijzigd met ingang van 01.01.2019 (Art. 5, W 11.02.2019, B.S. 22.02.2019, pg. 17992))

§ 1. In afwijking van artikel 22 wordt voor de diensten met uitsluiting van de in paragraaf 2 bedoelde intracommunautaire diensten, de belasting opeisbaar over het gefactureerde bedrag op het tijdstip waarop de factuur wordt uitgereikt, ongeacht of de uitreiking plaatsvindt vóór of na het tijdstip waarop de dienst is verricht.

De belasting wordt in elk geval opeisbaar op de vijftiende dag van de maand volgend op de maand waarin het belastbare feit bedoeld in artikel 22, heeft plaatsgevonden wanneer geen factuur werd uitgereikt vóór deze datum.

Wanneer de prijs of een deel ervan wordt ontvangen vóór het tijdstip waarop de dienst is verricht, wordt de belasting evenwel opeisbaar over het ontvangen bedrag, op het tijdstip waarop de betaling werd ontvangen.

Deze paragraaf is van toepassing op de diensten waarvoor de belastingplichtige gehouden is een factuur uit te reiken op grond van artikel 53, § 2.

§ 2. Voor de intracommunautaire diensten wordt de belasting opeisbaar op het tijdstip waarop de dienst is verricht overeenkomstig artikel 22.

Wanneer de prijs of een deel ervan wordt ontvangen vóór het tijdstip waarop de dienst is verricht, wordt de belasting evenwel opeisbaar over het ontvangen bedrag, op het tijdstip waarop de betaling wordt ontvangen.

Onder "intracommunautaire diensten" wordt verstaan, diensten, andere dan die welke in de lidstaat waar deze belastbaar zijn van de belasting zijn vrijgesteld en waarvoor de belasting is verschuldigd door de ontvanger van de dienst krachtens de nationale bepaling die artikel 196 van de Richtlijn 2006/112/EG omzet in de lidstaat waar die diensten belastbaar zijn.

§ 3. In afwijking van artikel 22, wordt voor de diensten verricht door een belastingplichtige die gewoonlijk diensten verricht voor particulieren en waarvoor hij niet verplicht is een factuur uit te reiken, de belasting opeisbaar over het ontvangen bedrag op het tijdstip waarop de betaling of de subsidies als bedoeld in artikel 26, § 1, eerste lid, worden ontvangen.

§ 4. In afwijking van artikel 22 en paragraaf 1, wordt voor de diensten verricht door een belastingplichtige aan publiekrechtelijke lichamen als bedoeld in artikel 6, de belasting opeisbaar over het ontvangen bedrag op het tijdstip waarop de betaling of een deel ervan wordt ontvangen.

Het eerste lid is niet van toepassing op de diensten waarvoor de belasting is verschuldigd door de ontvanger of de medecontractant overeenkomstig artikel 51, §§ 2 en 4.

Afdeling 2bis

Gemeenschappelijke bepalingen voor de afdelingen 1 en 2

(De titel van Afdeling 2bis, werd ingevoegd met ingang van 01.01.2019 (Art. 6, W 11.02.2019, B.S. 22.02.2019, pg. 17992))

Artikel 22ter

(Het artikel 22ter, werd ingevoegd met ingang van 01.01.2019 (Art. 7, W 11.02.2019, B.S. 22.02.2019, pg. 17992). Art. 22ter is slechts van toepassing op vouchers die na 31 december 2018 zijn uitgegeven (Art. 15, W 11.02.2019))

§ 1. Iedere overdracht van een voucher voor enkelvoudig gebruik door een belastingplichtige die in eigen naam handelt, wordt beschouwd als een levering van de goederen, respectievelijk de verrichting van de diensten, waarop de voucher betrekking heeft. De feitelijke overhandiging van de goederen of de feitelijke dienstverrichting, in ruil voor een door de verrichter van de levering van goederen of dienst als volledige of gedeeltelijke tegenprestatie aanvaarde voucher voor enkelvoudig gebruik, wordt niet als een zelfstandige handeling beschouwd.

Indien de overdracht van een voucher voor enkelvoudig gebruik wordt verricht door een belastingplichtige die in naam van een andere belastingplichtige handelt, wordt die overdracht beschouwd als de levering van de goederen, respectievelijk de verrichting van de diensten, waarop de voucher betrekking heeft door de andere belastingplichtige in wiens naam de belastingplichtige handelt.

Indien de verrichter van de levering van goederen of dienst niet de belastingplichtige is die, handelend in eigen naam, de voucher voor enkelvoudig gebruik heeft uitgegeven, wordt die verrichter met betrekking tot die voucher evenwel geacht de levering van goederen aan of dienst ten behoeve van die belastingplichtige te hebben verricht.

§ 2. De feitelijke overhandiging van de goederen of de feitelijke verrichting van de diensten in ruil voor een door de verrichter van de levering van goederen of dienst als volledige of gedeeltelijke tegenprestatie aanvaarde voucher voor meervoudig gebruik, is overeenkomstig artikel 2, eerste lid, aan de belasting onderworpen, terwijl iedere voorafgaande overdracht van deze voucher voor meervoudig gebruik niet aan de belasting onderworpen is.

Indien de voucher voor meervoudig gebruik wordt overgedragen door een belastingplichtige die niet de belastingplichtige is die overeenkomstig het eerste lid de aan de belasting onderworpen handeling verricht, zijn alle vormen van dienstverrichting, zoals distributie- of promotiediensten, onderworpen aan de belasting.

Afdeling 3

Invoer

Artikel 23

(De tekst van art. 23, § 4, 6°, werd vervangen met ingang van 16.12.2017 (Art. 6, W 29.11.2017, B.S. 06.12.2017, pg. 107694))

§ 1. Onder invoer van een goed moet worden verstaan:

- 1° het binnenkomen in de Gemeenschap van een goed dat niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 29 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie of dat, als het onder het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal valt, zich niet in het vrije verkeer bevindt;

2° het binnenkomen in de Gemeenschap van een ander dan onder 1° bedoeld goed uit een derde land of een derdelands gebied.

§ 2. Een invoer vindt plaats in België als de overeenkomstig de §§ 3, 4 en 5 aangemerkte Lid-Staat van invoer, België is.

§ 3. De invoer van een goed vindt plaats in de Lid-Staat op het grondgebied waarvan het zich ten tijde van het binnenkomen in de Gemeenschap bevindt.

§ 4. In afwijking van § 3 vindt de invoer van een in § 1, 1°, bedoeld goed plaats in de Lid-Staat op het grondgebied waarvan het goed aan één van de volgende regelingen wordt onttrokken, wanneer vanaf het binnenkomen in de Gemeenschap, dat goed overeenkomstig de douanewetgeving:

- 1° bij de douane wordt aangebracht en eventueel wordt geplaatst onder een regeling van tijdelijke opslag;
- 2° wordt geplaatst onder een regeling voor tijdelijke invoer met volledige vrijstelling van invoerrechten;
- 3° wordt geplaatst onder een regeling voor extern douanevervoer;
- 4° wordt geplaatst onder een regeling van vrije zones of vrije entrepots;
- 5° wordt geplaatst onder een regeling van douane-entrepots;
- 6° wordt geplaatst onder een regeling van actieve veredeling;
- 7° wordt geplaatst onder een regeling inzake de in de territoriale zee toegelaten goederen voor boor- en werkeilanden.

§ 5. In afwijking van § 3 vindt, wanneer een in § 1, 2°, bedoeld goed vanaf het binnenkomen in de Gemeenschap wordt geplaatst onder een regeling voor intern communautair douanevervoer of onder één van de door de Koning bepaalde fiscale regelingen die equivalent zijn aan de regelingen bedoeld in § 4, 1°, 2°, 4°, 5°, 6° en 7°, de invoer plaats in de Lid-Staat op het grondgebied waarvan het goed aan één van die regelingen wordt onttrokken.

Artikel 24

(De tekst van art. 24 is van toepassing met ingang van 01.01.1993 (Art. 24, W 28.12.1992))

§ 1. Het belastbaar feit vindt plaats en de belasting wordt opeisbaar op het tijdstip waarop de invoer van het goed in België geschiedt.

De invoer in België geschiedt op het tijdstip waarop het goed in België wordt binnengebracht of, wanneer het goed vanaf het binnenkomen in de Gemeenschap werd geplaatst onder één van de in artikel 23, §§ 4 en 5 bedoelde regelingen, op het tijdstip waarop dat goed in België aan die regeling wordt onttrokken.

§ 2. Indien de ingevoerde goederen echter zijn onderworpen aan invoerrechten, aan landbouweffingen of aan heffingen van gelijke werking die zijn ingesteld in het kader van een gemeenschappelijk beleid, wordt de belasting opeisbaar op het tijdstip van het ontstaan van de douaneschuld.

In de andere gevallen waarin de ingevoerde goederen niet aan één van deze communautaire rechten zijn onderworpen, wordt het tijdstip van de opeisbaarheid van de belasting bepaald overeenkomstig de vigerende bepalingen met betrekking tot het vaststellen van het tijdstip van het ontstaan van de douaneschuld.

Artikel 25

(De tekst van art. 25 is van toepassing met ingang van 01.01.1993 (Art.25, W 28.12.1992))

Hij die in een derde land of in een derdelands gebied goederen heeft verkregen of er voor zijn rekening goederen heeft laten bewerken, wordt behoudens tegenbewijs geacht die goederen in België nadien te hebben ingevoerd.

Afdeling 4

Intracommunautaire verwerving van goederen

Artikel 25bis

(De tekst van art. 25bis, § 3, werd ingevoegd met ingang van 01.01.2020 (Art. 5, W 03.11.2019, B.S. 13.11.2019, pg. 104872. Errata B.S. 27.12.2019 - Ed. 2, pg. 118384). Deze bepaling is van toepassing op de goederen die vanaf 1 januari 2020 worden verzonden of vervoerd van België naar een andere lidstaat of omgekeerd onder de regeling bedoeld in artikel 17bis van de richtlijn 2006/112/EG (Art. 11, W 03.11.2019))

§ 1. Onder intracommunautaire verwerving van een goed wordt verstaan het verkrijgen van de macht om als eigenaar te beschikken over een lichamelijk roerend goed dat door de verkoper of de afnemer, of voor hun rekening, met als bestemming de afnemer is verzonden of vervoerd naar een andere Lid-Staat dan die waaruit het goed is verzonden of vervoerd.

§ 2. Als intracommunautaire verwerving van goederen wordt tevens beschouwd, wanneer de goederen door de leverancier of de afnemer, of voor hun rekening, met als bestemming de afnemer in het binnenland, worden verzonden of vervoerd uit een andere Lid-Staat:

- 1° het verkrijgen van een lichamelijk roerend goed ingevolge een vordering door of namens de overheid en, meer algemeen, ingevolge een wet, een decreet, een ordonnantie, een besluit of een administratieve verordening;
- 2° (opgeheven);
- 3° de ontvangst van een goed ingevolge een verbruiklening.

§ 3. Wordt eveneens beschouwd als een intracommunautaire verwerving van goederen, het verkrijgen door de belastingplichtige aan wie deze goederen worden geleverd van de macht om als eigenaar te beschikken over een lichamelijk roerend goed verkregen onder de regeling bedoeld in artikel 17bis van de richtlijn 2006/112/EG.

Artikel 25ter

(De tekst van art. 25ter, § 1, tweede lid, 2°, inleidende zin, werd gewijzigd met ingang van 16.12.2017 (Art. 8, W 29.11.2017, B.S. 06.12.2017, pg. 107694))

§ 1. Aan de belasting zijn onderworpen, wanneer ze in België plaatsvinden, de intracommunautaire verwervingen van goederen onder bezwarende titel door een belastingplichtige die als zodanig optreedt, of door een niet-belastingplichtige rechtspersoon, wanneer de verkoper een belastingplichtige is die als zodanig optreedt, op wie de vrijstelling van de belasting ten aanzien van de door hem verrichte leveringen van goederen niet toepasselijk is en die niet onder het bepaalde van artikelen 14, § 3, 14bis en 15, § 1, valt.

In afwijking van het eerste lid zijn niet aan de belasting onderworpen:

- 1° de intracommunautaire verwervingen van goederen waarvan de levering in België krachtens artikel 42, §§ 1, 2 en 3, eerste lid, 1° tot 8°, zou worden vrijgesteld
- 2° de intracommunautaire verwervingen die betrekking hebben op goederen andere dan de in artikel 8bis, § 2, bedoelde nieuwe vervoermiddelen en andere dan de produkten in België onderworpen aan de accijnzen krachtens de richtlijn 2008/118/EG, verricht:
 - a) door een belastingplichtige op wie de in artikel 56bis, bepaalde vrijstellingsregeling of de in artikel 57 bedoelde forfaitaire regeling toepasselijk is, door een belastingplichtige die uitsluitend leveringen van goederen of diensten verricht waarvoor hij geen recht op aftrek heeft of door een niet-belastingplichtige rechtspersoon;
 - b) binnen de grenzen of ten belope van een totaal bedrag, exclusief de belasting over de toegevoegde waarde die verschuldigd of voldaan is in de Lid-Staat waaruit de goederen zijn verzonden of vervoerd, dat in het lopende kalenderjaar niet hoger mag zijn dan een drempel van 11.200 EUR ;
 - c) mits het totale bedrag, exclusief belasting over de toegevoegde waarde die verschuldigd of voldaan is in de Lid-Staat waaruit de goederen zijn verzonden of vervoerd, van de intracommunautaire verwervingen van goederen, andere dan de in artikel 8bis, § 2, bedoelde nieuwe vervoermiddelen en accijnsprodukten, in het voorafgaande kalenderjaar de in b) bedoelde drempel niet heeft overschreden.

De belastingplichtigen en de niet-belastingplichtige rechtspersonen die voor de toepassing van het 2° in aanmerking komen, hebben het recht om te kiezen voor het onderwerpen aan de belasting van al de door hen onder de voorwaarden van het eerste lid verrichte intracommunautaire verwervingen van goederen. Deze keuze geldt voor een periode van ten minste twee kalenderjaren.

De Koning stelt de nadere regelen vast voor de uitoefening van die keuze.

De belastingplichtigen bedoeld in de artikelen 56bis en 57 en degenen aan wie overeenkomstig artikel 50, § 1, eerste lid, 4° of 5°, en § 2 een BTW-identificatienummer werd toegekend, worden geacht de hierboven bedoelde keuze te hebben gedaan, vanaf het ogenblik dat zij aan een leverancier hun nummer mededelen om een intracommunautaire verwerving te verrichten;

- 3° de intracommunautaire verwervingen van goederen verricht, door een niet in België gevestigde maar voor BTW-doeleinden in een andere Lid-Staat geïdentificeerde belastingplichtige, onder de hieronder volgende voorwaarden:
 - a) de intracommunautaire verwerving van goederen wordt verricht met het oog op een volgende levering van deze goederen in België door deze belastingplichtige;
 - b) de aldus door deze belastingplichtige verworven goederen worden rechtstreeks uit een andere Lid-Staat dan die waarin hij voor BTW-doeleinden geïdentificeerd is, verzonden of vervoerd naar degene voor wie hij de volgende levering verricht;

- c) degene voor wie de volgende levering is bestemd, is een andere belastingplichtige of een niet-belastingplichtige rechtspersoon, die voor BTW-doeleinden in België is geïdentificeerd;
 - d) degene voor wie de volgende levering is bestemd, is, overeenkomstig artikel 51, § 2, eerste lid, 2°, aangewezen als tot voldoening van de belasting gehouden persoon uit hoofde van de levering die is verricht door de niet in België gevestigde belastingplichtige;
- 4° de intracommunautaire verwervingen van gebruikte goederen, kunstvoorwerpen, voorwerpen voor verzamelingen, antiquiteiten en tweedehandse vervoermiddelen, indien de verkoper een belastingplichtige wederverkoper is die als zodanig optreedt en het verworven goed in de lidstaat van vertrek van de verzending of het vervoer aan de belasting werd onderworpen overeenkomstig de bijzondere regelingen bedoeld in de artikelen 312 tot en met 332 van de Richtlijn 2006/112/EG of wanneer de verkoper een organisator is van openbare veilingen die als zodanig optreedt en het verworven goed, ander dan een tweedehands vervoermiddel, in de lidstaat van vertrek van de verzending of het vervoer aan de belasting werd onderworpen overeenkomstig de bijzondere regeling bedoeld in de artikelen 333 tot en met 341 van de Richtlijn 2006/112/EG.

§ 2. Aan de belasting zijn tevens onderworpen, wanneer ze in België plaatsvinden, de intracommunautaire verwervingen onder bezwarende titel van de in artikel 8bis, § 2, bedoelde nieuwe vervoermiddelen door ieder ander dan een als zodanig handelend belastingplichtige of een niet-belastingplichtige rechtspersoon.

§ 3. Behoudens tegenbewijs, wordt ieder vervoermiddel dat in België het voorwerp uitmaakt van een intracommunautaire verwerving of van een bij artikel 25quater daarmee gelijkgestelde handeling, geacht nieuw te zijn in de zin van artikel 8bis, § 2, 2°.

§ 4. Aan de belasting is tevens onderworpen de toewijzing beoogd in artikel 25quater, § 2.

Artikel 25quater

(De tekst van art. 25quater, § 1, tweede lid, werd gewijzigd met ingang van 01.01.2020 (Art. 6, W 03.11.2019, B.S. 13.11.2019, pg. 104872. Errata B.S. 27.12.2019 – Ed. 2, pg. 118384). Deze bepaling is van toepassing op de goederen die vanaf 1 januari 2020 worden verzonden of vervoerd van België naar een andere lidstaat of omgekeerd onder de regeling bedoeld in artikel 17bis van de richtlijn 2006/112/EG (Art. 11, W 03.11.2019))

§ 1. Met een intracommunautaire verwerving van een goed onder bezwarende titel wordt gelijkgesteld het door een belastingplichtige voor de doeleinden van zijn economische activiteit bestemmen van een goed dat door of voor rekening van de belastingplichtige wordt verzonden of vervoerd uit een andere Lid-Staat waar het is vervaardigd, gewonnen, bewerkt, aangekocht, verworven in de zin van artikel 25ter, of door de belastingplichtige in het kader van zijn economische activiteit in die andere Lid-Staat is ingevoerd.

Deze gelijkstelling is slechts van toepassing in de gevallen waar overeenkomstig de artikelen 12bis en 12ter de overbrenging van het goed naar een andere Lid-Staat met een levering van goederen zou worden gelijkgesteld.

§ 2. Met een intracommunautaire verwerving van goederen onder bezwarende titel wordt eveneens gelijkgesteld de toewijzing in België door het Belgisch leger van goederen die niet zijn verworven tegen de algemene belastingvoorwaarden van de Duitse interne markt door de Belgische Strijdkrachten in Duitsland, ten behoeve van deze strijdkrachten of het hen

begeleidende burgerpersoneel, wanneer de invoer van deze goederen niet in aanmerking zou kunnen komen voor de in artikel 42, § 3, bedoelde vrijstelling.

Artikel 25quiquies

(De tekst van art. 25quiquies, § 4, werd vervangen met ingang van 17.07.2016 (Art. 4, W 27.06.2016, B.S. 07.07.2016, pg. 42305))

§ 1. Een intracommunautaire verwerving van goederen vindt in België plaats als de overeenkomstig de §§ 2 tot 4 aangemerkte plaats zich in België bevindt.

§ 2. Als plaats van een intracommunautaire verwerving van goederen wordt aangemerkt de plaats waar de goederen zich bevinden op het tijdstip van aankomst van de verzending of van het vervoer naar de afnemer.

§ 3. Onverminderd het bepaalde in § 2 wordt de plaats van een intracommunautaire verwerving van goederen als bedoeld in artikel 25ter, § 1, evenwel geacht zich te bevinden op het grondgebied van de Lid-Staat die het BTW-identificatienummer heeft toegekend waaronder de afnemer deze verwerving heeft verricht, voor zover de afnemer niet aantoonst dat de belasting op deze verwerving is geheven overeenkomstig § 2.

Indien echter op de verwerving op grond van § 2 belasting wordt geheven in de Lid-Staat van aankomst van de verzending of van het vervoer van de goederen, nadat de belasting erop is geheven op grond van het eerste lid, wordt de maatstaf van heffing dienovereenkomstig verlaagd in de Lid-Staat die het BTW-identificatienummer heeft toegekend waaronder de afnemer deze verwerving heeft verricht.

Voor de toepassing van het eerste lid wordt de intracommunautaire verwerving van goederen geacht overeenkomstig § 2 aan de belasting te zijn onderworpen wanneer:

- 1° de intracommunautaire verwerving van goederen is verricht in een andere Lid-Staat door een belastingplichtige die voor de BTW-doeleinden in België is geïdentificeerd;
- 2° de intracommunautaire verwerving van goederen wordt verricht met het oog op een volgende levering van deze goederen in die andere Lid-Staat door deze belastingplichtige;
- 3° de aldus door deze belastingplichtige verworven goederen worden rechtstreeks uit een andere Lid-Staat dan België verzonden of vervoerd naar degene voor wie hij de volgende levering verricht;
- 4° degene voor wie de volgende levering is bestemd, is een andere belastingplichtige of een niet-belastingplichtige rechtspersoon, die voor BTW-doeleinden is geïdentificeerd in de Lid-Staat van bestemming;
- 5° degene voor wie de volgende levering is bestemd, is door de in België voor BTW-doeleinden geïdentificeerde belastingplichtige aangewezen als tot voldoening van de belasting gehouden persoon uit hoofde van de levering die is verricht door deze belastingplichtige;
- 6° de in België voor BTW-doeleinden geïdentificeerde belastingplichtige heeft, voor de levering die hij verricht onder de hierboven vermelde voorwaarden, naast de verplichting bepaald in 5° hierboven, de aangifteverplichtingen bedoeld in artikel 53sexies, § 1, 2°, nageleefd.

§ 4. Wanneer door een niet-belastingplichtige rechtspersoon verworven goederen uit een derdelandsgebied of een derde land worden verzonden of vervoerd en door deze niet-belastingplichtige rechtspersoon worden ingevoerd in een andere lidstaat dan die van aankomst van de verzending of het vervoer, worden de goederen geacht te zijn verzonden of vervoerd

vanuit de lidstaat van invoer van de goederen en wordt de plaats van deze intracommunautaire verwerving bepaald overeenkomstig de paragrafen 2 en 3.

§ 5. Behoudens tegenbewijs, wordt de intracommunautaire verwerving van een goed geacht in België plaats te vinden wanneer de afnemer zijn intracommunautaire verwerving onder een ter uitvoering van artikel 50, § 1, toegekend BTW-identificatienummer heeft verricht of wanneer hij, op het tijdstip van de verwerving, in België een zetel van economische activiteit of een vaste inrichting heeft of, bij gebrek aan een dergelijke zetel of vaste inrichting, een woonplaats of een gebruikelijke verblijfplaats.

Artikel 25sexies

(De tekst van art. 25sexies, werd vervangen met ingang van 01.01.2013 (Art. 20, W 17.12.2012 (I), B.S. 21.12.2012))

§ 1. Het belastbare feit vindt plaats op het tijdstip waarop de intracommunautaire verwerving van goederen wordt verricht.

De intracommunautaire verwerving van goederen wordt geacht te zijn verricht op het tijdstip waarop de levering van soortgelijke goederen, overeenkomstig artikel 16, in het binnenland wordt geacht te zijn verricht.

§ 2. De belasting wordt opeisbaar op het tijdstip van het uitreiken van de factuur overeenkomstig artikel 17, § 2, eerste lid.

De belasting wordt opeisbaar op de vijftiende dag van de maand volgend op die waarin het belastbare feit heeft plaatsgevonden, indien geen factuur werd uitgereikt voor deze datum.

Artikel 25septies

(De tekst van art. 25septies, werd opgeheven met ingang van 01.01.2013 (Art. 21, W 17.12.2012 (I), B.S. 21.12.2012 - Ed. 2))

(opgeheven)

HOOFDSTUK IV

MAATSTAF VAN HEFFING

Artikel 26

(De tekst van art. 26 werd vervangen met ingang van 01.01.2019 (Art. 8, W 11.02.2019, B.S. 22.02.2019). Het nieuwe artikel 26 is slechts van toepassing op vouchers die na 31 december 2018 zijn uitgegeven (Art. 15, W 11.02.2019))

§ 1. Voor de leveringen van goederen en de diensten wordt de belasting berekend over alles wat de leverancier van het goed of de dienstverrichter als tegenprestatie verkrijgt of moet verkrijgen van degene aan wie het goed wordt geleverd of de dienst wordt verricht, of van een derde, met inbegrip van de subsidies die rechtstreeks met de prijs van die handelingen verband houden.

Tot de maatstaf van heffing behoren onder meer de sommen die de leverancier van het goed of de dienstverrichter aan degene aan wie het goed wordt geleverd of de dienst wordt verricht in rekening brengt als kosten van commissie, verpakking, verzekering en vervoer, ongeacht of zulks al dan niet bij een afzonderlijk debetdocument wordt gedaan of ingevolge een afzonderlijke overeenkomst.

Belastingen, rechten en heffingen moeten eveneens in de maatstaf van heffing worden opgenomen.

§ 2. Onverminderd paragraaf 1 is de maatstaf van heffing voor de met betrekking tot een voucher voor meervoudig gebruik verrichte levering van goederen of dienst gelijk aan de tegenprestatie die betaald is voor de voucher of, bij ontstentenis van informatie over die tegenprestatie, de op de voucher voor meervoudig gebruik zelf of in de bijhorende documentatie vermelde monetaire waarde, verminderd met het bedrag van de belasting over de geleverde goederen of de verrichte diensten.

Artikel 26bis

(De tekst van art. 26bis is van toepassing met ingang van 01.01.1993 (Art.9, KB 29.12.1992, B.S. 31.12.1992))

Voor de intracommunautaire verwerving van goederen bestaat de maatstaf van heffing uit dezelfde elementen als die welke in aanmerking worden genomen om overeenkomstig artikel 26, de maatstaf van heffing voor de levering van dezelfde goederen in het binnenland te bepalen.

De accijns die verschuldigd of voldaan is door degene die de intracommunautaire verwerving van een accijnsprodukt verricht, moet onder meer in de maatstaf van heffing worden opgenomen.

Wanneer de afnemer na het tijdstip waarop de intracommunautaire verwerving van goederen in België plaatsvindt teruggaaf verkrijgt van de in de Lid-Staat van vertrek van de verzending of het vervoer van de goederen voldane accijns, wordt de maatstaf van heffing voor de intracommunautaire verwerving dienovereenkomstig verlaagd.

Artikel 27

*(De tekst van art. 27, § 3, werd gewijzigd met ingang van 01.01.2015 (Art. 67, W 19.12.2014, B.S. 29.12.2014 - Ed. 2, pg. 106219);
(Toekomstig recht beschikbaar, met ingang van 01.07.2021 - Zie historiek, versie html)*

§ 1. Indien de elementen voor de bepaling van de maatstaf van heffing bij invoer zijn uitgedrukt in de munteenheid van een derde land of van een lidstaat die de euro niet heeft aangenomen, wordt de wisselkoers vastgesteld overeenkomstig de geldende communautaire bepalingen voor de berekening van de douanewaarde.

§ 2. Indien de elementen voor de bepaling van de maatstaf van heffing voor een andere handeling dan een invoer van goederen zijn uitgedrukt in de munteenheid van een derde land of van een lidstaat die de euro niet heeft aangenomen, is de toepasselijke wisselkoers voor de omrekening tussen deze munteenheid en de euro:

- 1° de laatste indicatiekoers van de euro die wordt gepubliceerd door de Europese Centrale Bank;
- 2° voor de deviezen waarvoor de Europese Centrale Bank geen indicatiekoers publiceert, de laatste indicatiekoers van de euro die wordt gepubliceerd door de Nationale Bank van België.

Wanneer een wisselkoers wordt overeengekomen tussen de partijen, of wanneer een wisselkoers vermeld staat in het contract, op de factuur of op het vervangend stuk, en de werkelijk betaalde prijs overeenkomstig die koers is betaald, wordt de overeengekomen koers in aanmerking genomen.

§ 3. Wanneer de elementen voor de bepaling van de maatstaf van heffing van een in de artikelen 58ter en 58quater bedoelde dienstverrichting zijn uitgedrukt in de munteenheid van een derde land of van een lidstaat die de euro niet heeft aangenomen, is in afwijking van paragraaf 2 voor de omrekening tussen deze munteenheid en de euro de wisselkoers van toepassing die gold op de laatste dag van de aangifteperiode die de Europese Centrale Bank voor die dag bekend heeft gemaakt of, bij gebreke, de wisselkoers voor de eerstvolgende dag van bekendmaking.

Artikel 28

(De tekst van art. 28 is van toepassing met ingang van 01.01.1993 (Art.30, W 28.12.1992, B.S. 31.12.1992))

Tot de maatstaf van heffing behoren niet:

- 1° de sommen die als disconto van de prijs mogen worden afgetrokken;
- 2° de prijsverminderingen die door de leverancier of de dienstverrichter aan de afnemer toegekend worden en die door deze laatste zijn verkregen op het tijdstip waarop de belasting opeisbaar wordt;
- 3° de interesten wegens te late betaling;
- 4° de kosten voor gewone en gebruikelijke verpakkingsmiddelen, indien de leverancier instemt met de terugbetaling ervan in geval van terugzending van die verpakkingsmiddelen;
- 5° de sommen voorgesloten door de leverancier of de dienstverrichter voor uitgaven die hij ten name en voor rekening van zijn medecontractant heeft gedaan;
- 6° de belasting over de toegevoegde waarde zelf.

Artikel 29

(De tekst van art. 29, § 2, werd gewijzigd met ingang van 25.05.2019 (Art. 4, W 02.05.2019, B.S. 15.05.2019, pg. 46586))

§ 1. In de relatie tussen de leverancier van goederen of de dienstverrichter en zijn commissionair behoort het aan deze laatste toegekende commissieloon niet tot de maatstaf van heffing.

In de relatie tussen de verkrijger van goederen of de afnemer van diensten en zijn commissionair wordt het commissieloon, voor de berekening van de belasting, aan de prijs toegevoegd.

§ 2. De maatstaf van heffing van de dienst bedoeld in artikel 18, § 2, tweede lid, die een reisbureau in de zin van artikel 1, § 7, eerste lid, 2°, verleent aan de afnemer, wordt bepaald door de marge die de betrokkene terzake verwezenlijkt, dit wil zeggen door het verschil tussen het totaalbedrag te betalen door de afnemer, met uitsluiting van de belasting over de toegevoegde waarde en de werkelijke kosten, belasting over de toegevoegde waarde inbegrepen, die het reisbureau draagt voor de goederen en de diensten die hem worden geleverd met het oog op zijn prestatie, in de mate waarin deze goederen en diensten rechtstreeks de afnemer ten goede komen.

Artikel 30

(De tekst van art. 30 werd vervangen met ingang van 01.01.2011 (Art. 146, W 23.12.2009, B.S. 30.12.2009))

Wanneer een belastingplichtige voor een niet gesplitste prijs een gebouw of een gedeelte van een gebouw en het bijhorende terrein met voldoening van de belasting vervreemdt samen met een andere grond dan het bijhorende terrein, wordt de belasting berekend over de bedongen prijs en lasten, onder aftrek van de verkoopwaarde van de andere grond dan het bijhorende terrein, geraamd op het tijdstip van de vervreemding, doch met inachtneming van de staat van deze grond vóór de aanvang van het werk.

Artikel 31

(De tekst van art. 31, werd ingevoegd met ingang van 01.01.1971 (W 03.07.1969))

Bij vordering of onteigening door of vanwege de overheid wordt de vergoeding, met uitzondering van de wederbeleggingsvergoeding, geacht de te belasten prijs te zijn.

Artikel 32

(De tekst van art. 32 is van toepassing met ingang van 07.01.2007 (Art. 43, W 27.12.2006, B.S. 28.12.2006))

Als normale waarde wordt beschouwd het volledige bedrag dat een afnemer in de handelsfase waarin de levering van goederen of de dienst wordt verricht, bij eerlijke concurrentie zou moeten betalen aan een onafhankelijke leverancier of dienstverrichter op het grondgebied van het land waar de handeling belastbaar is, om de desbetreffende goederen of diensten op dat tijdstip te verkrijgen.

Indien er geen vergelijkbare verrichting voorhanden is, mag de normale waarde van een levering van goederen niet lager zijn dan de aankoopprijs van de goederen of van soortgelijke

goederen of, indien er geen aankoop prijs is, de kostprijs, berekend op het tijdstip waarop die levering wordt verricht, en, met betrekking tot een dienst, een waarde die niet lager is dan de door de belastingplichtige voor het verrichten van die dienst gemaakte uitgaven.

Artikel 33

(De tekst van art. 33, § 1, 1°, werd gewijzigd (Art. 9, W 11.02.2019, B.S. 22.02.2019, pg. 17992) en § 2bis, werd ingevoegd (Art. 4, W 14.10.2018, B.S. 25.10.2018, pg. 81448, Erratum B.S. 30.11.2018) met ingang van 01.01.2019)

§ 1. De maatstaf van heffing is:

- 1° voor de handelingen bedoeld in artikel 10, § 3, en in artikel 12, de aankoop prijs van de goederen of soortgelijke goederen of, indien er geen aankoop prijs is, de kostprijs, in voorkomend geval rekening houdend met artikel 26, § 1, tweede en derde lid, en met artikel 28, bepaald op het tijdstip waarop die handelingen worden verricht;
- 2° voor de handelingen bedoeld in artikel 19, § 1 en § 2, 2°, de door de belastingplichtige gedane uitgaven;
- 3° voor de handelingen bedoeld in artikel 19, § 2, 1°, de overeenkomstig artikel 32 vastgestelde normale waarde van de dienst.

§ 2bis. In afwijking van artikel 26 is de maatstaf van heffing voor de in artikel 44, § 3, 2°, d), bedoelde verhuur, de normale waarde zoals die overeenkomstig artikel 32 is bepaald wanneer:

- 1° de tegenprestatie lager is dan de normale waarde;
- 2° de huurder geen volledig recht op aftrek heeft van de verschuldigde belasting;
- 3° de huurder op een van de volgende manieren verbonden is met de verhuurder:
 - a) ingevolge een arbeidsovereenkomst, met inbegrip van hun familieleden tot in de vierde graad;
 - b) als vennoot, lid of bestuurder van de vennootschap of rechtspersoon, met inbegrip van hun familieleden tot in de vierde graad;
 - c) ingevolge een rechtstreekse of onrechtstreekse controleverhouding in feite of in rechte;
 - d) ingevolge het feit dat de meerderheid van de activa die zij hebben ingezet voor de behoeften van hun economische activiteit rechtstreeks of onrechtstreeks toebehoren aan dezelfde persoon;
 - e) ingevolge het feit dat zij in rechte of in feite rechtstreeks of onrechtstreeks onder een gemeenschappelijke leiding staan;
 - f) ingevolge het feit dat zij hun werkzaamheden geheel of gedeeltelijk in gemeenschappelijk overleg organiseren;
 - g) ingevolge het feit dat zij in rechte of in feite rechtstreeks of onrechtstreeks onder de controlebevoegdheid staan van één persoon.

§ 2. In afwijking van artikel 26 is de maatstaf van heffing voor de levering van goederen of de diensten de normale waarde zoals die overeenkomstig artikel 32 is bepaald indien:

- 1° de tegenprestatie lager is dan de normale waarde;
- 2° de afnemer van de levering van goederen of de dienst geen volledig recht op aftrek heeft van de verschuldigde belasting;

- 3° de afnemer verbonden is met de leverancier van de goederen of de dienstverrichter:
- ingevolge een arbeidsovereenkomst, met inbegrip van hun familieleden tot in de vierde graad;
 - als vennoot, lid of bestuurder van de vennootschap of rechtspersoon, met inbegrip van hun familieleden tot in de vierde graad.

§ 3. Bij ruil en, meer algemeen, wanneer de tegenprestatie niet uitsluitend uit een geldsom bestaat, wordt die prestatie voor de berekening van de belasting op haar normale waarde gerekend.

Artikel 33bis

(De tekst van art. 33bis is ingevoegd met ingang van 07.01.2007 (Art. 115, W 27.04.2007) B.S. 08.05.2007)

Voor de levering van goederen bedoeld in artikel 12bis en voor de intracommunautaire verwerving van goederen bedoeld in artikel 25quater, wordt de maatstaf van heffing bepaald overeenkomstig artikel 33, § 1, 1°.

Artikel 34

(De tekst van art. 34, § 4, werd opgeheven en de vroegere § 5 wordt § 4 waarvan de tekst tevens werd vervangen met ingang van 01.01.2013 (Art. 23, W 17.12.2012 (I), B.S. 21.12.2012 - Ed. 2))

§ 1. Voor de ingevoerde goederen is de maatstaf van heffing de waarde berekend volgens de geldende communautaire regels tot vaststelling van de douanewaarde, ook al heeft de invoer betrekking op goederen die om welke reden ook niet aan invoerrechten onderworpen zijn.

§ 2. In de maatstaf van heffing zoals bepaald in § 1 moeten worden opgenomen, voor zover zij niet reeds daarin zijn begrepen:

- 1° de in het buitenland verschuldigde rechten, heffingen en andere belastingen, alsmede die welke ter zake van de invoer verschuldigd zijn, met uitzondering van de te heffen belasting over de toegevoegde waarde;
- 2° de bijkomende kosten, zoals van commissie, douaneformaliteiten, verpakking, vervoer en verzekering, tot op de eerste plaats van bestemming van de goederen in België;

In de maatstaf van heffing moeten eveneens de in 2° bedoelde bijkomende kosten worden opgenomen wanneer zij voortvloeien uit het vervoer naar een andere plaats van bestemming in de Gemeenschap, indien deze plaats bekend is op het tijdstip waarop het belastbaar feit plaatsvindt.

§ 3. In de maatstaf van heffing worden daarentegen niet opgenomen:

- 1° de sommen die als disconto van de prijs mogen worden afgetrokken;
- 2° de prijsverminderingen die aan de koper of de afnemer worden toegekend en die zijn verkregen op het tijdstip waarop de belasting opeisbaar wordt;
- 3° de interesten wegens te late betaling.

§ 4. De Koning omschrijft het begrip eerste plaats van bestemming bedoeld in paragraaf 2, eerste lid, 2°.

Artikel 35

(De tekst van art. 35, tweede lid, werd gewijzigd met ingang van 25.05.2019 (Art. 5, W 02.05.2019, B.S. 15.05.2019, pg. 46586))

De Koning kan een minimummaatstaf van heffing bepalen voor de levering, de intracommunautaire verwerving en de invoer van:

- 1° automobielen, motorrijwielen en andere motorrijtuigen voor vervoer te land, ongeacht de soort van de motor, alsmede voor aanhangwagens daarvoor;
- 2° jachten en plezierboten;
- 3° vliegtuigen, watervliegtuigen, hefschroefvliegtuigen en andere dergelijke toestellen, en zweefvliegtuigen.

Hij kan eveneens de maatstaf van heffing van de dienst, bedoeld in artikel 18, § 2, tweede lid, vaststellen op een percentage van het totaal van de bedragen die het reisbureau in de zin van artikel 1, § 7, eerste lid, 2°, aanrekent aan de afnemer.

Artikel 36

(De tekst van art. 36, § 1, a), werd gewijzigd met ingang van 25.05.2019 (Art. 11, W 02.05.2019, B.S. 15.05.2019, pg. 46586))

§ 1. De maatstaf van heffing mag niet lager zijn dan de normale waarde zoals die is bepaald door artikel 32, eerste lid, ten aanzien van:

- a) de met voldoening van de belasting vervreemde goederen bedoeld in artikel 1, § 9, eerste lid;
- b) werk in onroerende staat, wanneer het betrekking heeft op te richten gebouwen.

§ 2. Wanneer de opdrachtgever meer dan één contract sluit voor de oprichting van een gebouw, mag het totaal van de maatstaven van heffing betreffende die contracten, niet lager zijn dan de normale waarde van de gezamenlijke werken.

Wanneer werken in onroerende staat betrekking hebben op de voltooiing van een gebouw dat met betaling van de belasting werd verkregen, mag het totaal van de maatstaven van heffing niet lager zijn dan het minimum dat in het vorige lid is aangegeven.

§ 3. In afwijking van artikel 32, eerste lid, kan de Koning ten aanzien van goederen en diensten bedoeld in de §§ 1 en 2, het tijdstip bepalen dat in aanmerking dient te worden genomen voor de vaststelling van de normale waarde.

HOOFDSTUK V

TARIEF VAN DE BELASTING

Artikel 37

(De tekst van art. 37, § 2, werd vervangen met ingang van 01.01.2019 (Art. 33, W 02.05.2019, B.S. 15.05.2019, pg. 46579))

§ 1. Bij in Ministerraad overlegd besluit bepaalt de Koning de tarieven en geeft Hij de indeling van de goederen en diensten bij die tarieven, rekening houdend met de door de Europese Gemeenschappen ter zake uitgevaardigde reglementering.

Bij eenzelfde procedure kan Hij de indeling en de tarieven wijzigen wanneer de economische of sociale omstandigheden zulks vereisen.

§ 2. De Koning zal bij de Kamer van volksvertegenwoordigers, onmiddellijk indien ze in zitting is, zo niet bij de opening van de eerstvolgende zitting, een wetsontwerp indienen tot bekrachtiging van de in uitvoering van paragraaf 1 van dit artikel, genomen besluiten. Deze besluiten worden geacht uitwerking te hebben gehad tot 12 maanden na de datum van hun bekendmaking in het Belgisch Staatsblad indien zij niet bij wet zijn bekrachtigd binnen deze termijn.

Artikel 38

(De tekst van art. 38, § 1, tweede lid, werd vervangen met ingang van 01.01.2013 (Art. 24, W 17.12.2012 (I), B.S. 21.21.2012 - Ed. 2))

§ 1. Het voor de leveringen van goederen en de diensten toe te passen tarief is het tarief dat van kracht is op het tijdstip waarop het belastbare feit plaatsvindt.

In de gevallen bedoeld in de artikelen 17 en 22bis, is het toe te passen tarief evenwel het tarief dat van kracht is op het tijdstip waarop de belasting opeisbaar wordt.

§ 2. Het voor invoer van goederen toe te passen tarief is het tarief dat van kracht is op het tijdstip waarop het belastbare feit plaatsvindt.

In de gevallen bedoeld in artikel 24, § 2, is het toe te passen tarief evenwel het tarief dat van kracht is op het tijdstip waarop de belasting opeisbaar wordt.

§ 3. Wanneer de belasting opeisbaar wordt op een tijdstip dat niet samenvalt met dit van het belastbare feit, kan de Koning bij een tussenliggende tariefwijziging bepalen dat voor de door Hem aan te wijzen leveringen van goederen, diensten en invoeren van goederen, het uiteindelijk toe te passen tarief het tarief is dat van kracht is op het tijdstip waarop het belastbare feit plaatsvindt.

§ 4. Iedere handeling die bijdraagt tot het vervaardigen, het bouwen, het monteren of het omvormen van een ander goed dan een uit zijn aard onroerend goed, is aan de belasting onderworpen naar het tarief dat geldt voor het goed beschouwd in de staat waarin het verkeert na de uitvoering van de handeling.

Artikel 38bis

(De tekst van art. 38bis is ingevoegd met ingang van 01.01.1993 (Art. 40, W 28.12.1992))

§ 1. Het voor de intracommunautaire verwerving van een goed toe te passen tarief is het tarief dat in het binnenland voor de levering van eenzelfde goed wordt toegepast.

§ 2. Het voor de intracommunautaire verwerving van goederen toe te passen tarief is het tarief dat van kracht is op het tijdstip waarop de belasting opeisbaar wordt.

HOOFDSTUK VI

VRIJSTELLINGEN

Afdeling 1

Uitvoer, intracommunautaire leveringen en verwervingen, invoer en internationaal vervoer

Artikel 39

(De tekst van art. 39, § 1, 4° en § 3, werd vervangen met ingang van 01.01.2013 (Art. 25, W 17.12.2012 (I), B.S. 21.12.2012 - Ed. 2, erratum B.S. 22.01.2013))

§ 1. Van de belasting zijn vrijgesteld:

- 1° de leveringen van goederen die door of voor rekening van de verkoper worden verzonden of vervoerd naar een plaats buiten de Gemeenschap;
- 2° de leveringen van goederen die door of voor rekening van een niet in België gevestigde koper worden verzonden of vervoerd naar een plaats buiten de Gemeenschap, met uitzondering van de door de koper zelf vervoerde goederen bestemd voor de uitrusting of de bevoorrading van pleziervaartuigen en sportvliegtuigen of van andere vervoermiddelen voor privé-gebruik, en van de door een reiziger in zijn persoonlijke bagage meegenomen goederen;
- 3° de diensten, andere dan die welke zijn vrijgesteld bij toepassing van de artikelen 41 en 42, bestaande uit werkzaamheden met betrekking tot roerende goederen die zijn verworven of ingevoerd teneinde deze werkzaamheden te ondergaan en die naar een plaats buiten de Gemeenschap worden verzonden of vervoerd door de dienstverrichter of de niet in België gevestigde ontvanger van de dienst dan wel voor hun rekening.
- 4° de leveringen van goederen aan een niet in de Gemeenschap gevestigde reiziger, die deze goederen in België in bezit neemt en ze in zijn persoonlijke bagage uitvoert naar een plaats buiten de Gemeenschap uiterlijk op het einde van de derde maand volgend op de maand waarin de levering plaatsvond.

§ 2. Van de belasting zijn vrijgesteld:

- 1° de leveringen alsmede de intracommunautaire verwervingen van goederen die bestemd zijn om in België te worden geplaatst onder een regeling als bedoeld in artikel 23, § 4, 1°, 4°, 5°, 6° of 7°, alsmede de leveringen van deze goederen met handhaving van één van die regelingen;
- 2° de diensten, andere dan die welke zijn vrijgesteld bij toepassing van de artikelen 41 en 42, bestaande uit werkzaamheden met betrekking tot goederen die het voorwerp uitmaken van leveringen als bedoeld in 1° of die zich in België bevinden onder één van de regelingen bedoeld in 1°.

§ 3. De Koning bepaalt de voorwaarden die voor het verkrijgen van de in de paragrafen 1 en 2 bedoelde vrijstellingen moeten worden nageleefd en kan daarbij afwijken van de artikelen 16, § 1, 17, 22, § 1, en 22bis. Hij kan de vrijstelling bedoeld in paragraaf 1, 4°, beperken en bepaalt het totale bedrag per levering voor het verkrijgen van deze vrijstelling. Hij bepaalt eveneens de verplichtingen en de aansprakelijkheid tegenover de Staat van de tussenpersonen die bij het vervoer optreden voor rekening van de verkoper, de dienstverrichter of de niet in België gevestigde koper of ontvanger van de dienst.

Artikel 39bis

(De tekst van art. 39bis, eerste lid, 1°, werd vervangen en tussen het eerste en het tweede lid werd een lid ingevoegd met ingang van 01.01.2020 (Art. 10, W 03.11.2019, B.S. 13.11.2019, pg. 104872. Errata B.S. 27.12.2019 - Ed. 2, pg. 118384))

Van de belasting zijn vrijgesteld :

- 1° de leveringen van goederen door de verkoper, andere dan een belastingplichtige die de regeling geniet bepaald in artikel 56bis, door de afnemer of voor hun rekening verzonden of vervoerd buiten België maar binnen de Gemeenschap, wanneer:
 - a) deze leveringen niet zijn onderworpen aan de bijzondere regeling van belastingheffing over de winstmarge ingesteld bij artikel 58, § 4;
 - b) deze leveringen worden verricht voor een andere belastingplichtige, of voor een niet-belastingplichtige rechtspersoon die als zodanig handelt in een andere lidstaat, en die:
 - in een andere lidstaat voor btw-doeleinden is geïdentificeerd;
 - dit btw-identificatienummer heeft meegedeeld aan zijn leverancier;
- 2° de leveringen van nieuwe vervoermiddelen in de zin van artikel 8bis, § 2, door de verkoper, door de afnemer of voor hun rekening naar de afnemer verzonden of vervoerd, buiten België, maar binnen de Gemeenschap, die worden verricht voor belastingplichtigen of voor niet-belastingplichtige rechtspersonen die er daar niet toe gehouden zijn hun intracommunautaire verwervingen van andere goederen dan de bovengenoemde vervoermiddelen en andere dan de accijnsprodukten bedoeld onder 3° aan de belasting te onderwerpen, of voor enige andere niet-belastingplichtige;
- 3° de leveringen van accijnsprodukten, door de verkoper, anders dan een belastingplichtige die geniet van de regeling bepaald in artikel 56bis, door de afnemer of voor hun rekening naar de afnemer verzonden of vervoerd, buiten België, maar binnen de Gemeenschap, die worden verricht voor belastingplichtigen of voor niet-belastingplichtige rechtspersonen die er daar niet toe gehouden zijn hun intracommunautaire verwervingen van andere goederen dan de vervoermiddelen bedoeld onder 2° en andere dan de bovengenoemde accijnsprodukten aan de belasting te onderwerpen, wanneer de verzending of het vervoer van de goederen plaatsvindt overeenkomstig artikel 35 of artikel 36 van de richtlijn 2008/118/EG, en die leveringen van goederen niet onderworpen zijn aan de bijzondere regeling van belastingheffing over de winstmarge ingesteld bij artikel 58, § 4;
- 4° de in artikel 12bis bedoelde leveringen van goederen andere dan die onderworpen aan de bijzondere regeling van belastingheffing over de winstmarge ingesteld bij artikel 58, § 4, waarvoor de vrijstelling als bedoeld in 1° zou gelden, indien zij voor een andere belastingplichtige zouden zijn verricht.

De in het eerste lid, 1°, bedoelde vrijstelling geldt niet indien de verkoper niet voldoet aan de verplichting om de in artikel 53sexies bedoelde btw-opgave van de intracommunautaire handelingen in te dienen of indien de door hem ingediende opgave niet de correcte informatie betreffende die leveringen bevat, tenzij hij de tekortkoming aan die verplichtingen terdege kan verantwoorden.

De Koning bepaalt de beperkingen en voorwaarden voor de toepassing van deze vrijstelling.

Artikel 39ter

(De tekst van art. 39ter is opgeheven met ingang van 01.07.1999 (Art. 1, KB 08.10.1999);

(Toekomstig recht beschikbaar, met ingang van 01.07.2021 - Zie historiek, versie html)

(opgeheven)

Artikel 39quater

(De tekst van art. 39quater, § 2, 1°, werd gewijzigd met ingang van 16.12.2017 (Art. 10, W 29.11.2017, B.S. 06.12.2017, pg. 107694))

§ 1. Van de belasting zijn vrijgesteld:

- 1° de invoeren, de intracommunautaire verwervingen en de leveringen van goederen die worden geplaatst onder een andere regeling van entrepot dan douane-entrepot;
- 2° de leveringen van goederen geplaatst onder een andere regeling van entrepot dan douane-entrepot, met handhaving van die regeling;
- 3° de diensten andere dan die vrijgesteld bij toepassing van de artikelen 41 en 42, die betrekking hebben op goederen die het voorwerp uitmaken van de in 1° bedoelde handelingen of die zich in België bevinden onder een andere regeling van entrepot dan douane-entrepot.

De Koning bepaalt de beperkingen en de voorwaarden voor de toepassing van deze vrijstelling en kan daarbij afwijken van de artikelen 16, § 1, 17, 22, § 1, 22bis, 24 en 25sexies.

§ 2. In de zin van onderhavig artikel worden als andere entrepots dan douane-entrepots beschouwd:

- 1° voor accijnsprodukten, de in België gelegen plaatsen die aangemerkt worden als belastingentrepots in de zin van artikel 4, punt 11, van de richtlijn 2008/118/EG;
- 2° voor andere goederen dan accijnsprodukten, de in België gelegen plaatsen die als zodanig door de Koning worden aangemerkt.

Artikel 40

*(De tekst van art. 40, § 1, 3°, werd gewijzigd met ingang van 01.01.2013 (Art. 27, W 17.12.2012 (I), B.S. 21.12.2012 - Ed. 2);
(Toekomstig recht beschikbaar, met ingang van 01.07.2021 - Zie historiek, versie html))*

§ 1. Van de belasting zijn vrijgesteld:

- 1° de invoer en de intracommunautaire verwerving:
 - a) van goederen waarvan de levering door belastingplichtigen in het binnenland in elk geval is vrijgesteld;
 - b) van goederen die een definitieve vrijstelling genieten op grond van de door de Europese Gemeenschappen uitgevaardigde reglementering;
 - c) (opgeheven);
 - d) van goederen verzonden of vervoerd vanuit een derdelandsgebied of een derde land in een andere lidstaat dan België, indien de levering van deze goederen verricht door de persoon op wiens naam de ter zake van invoer verschuldigde belasting mag of moet worden voldaan uit hoofde van artikel 52, § 1, tweede lid, vrijgesteld is overeenkomstig artikel 39bis;
- 2° de wederinvoer, door degene die de goederen heeft uitgevoerd buiten de Gemeenschap:
 - a) van goederen in de staat waarin ze werden uitgevoerd buiten de Gemeenschap;
 - b) van goederen die buiten de Gemeenschap een herstelling, een bewerking, een verwerking of een aanpassing hebben ondergaan;

2°bis de intracommunautaire verwervingen van goederen die het voorwerp hebben uitgemaakt van een overbrenging naar een andere lidstaat en in dezelfde toestand in België terugkeren;

3° de invoer van gas via een aardgassysteem of een op een dergelijk systeem aangesloten net, van gas dat van op een gastransportschip in een aardgassysteem of een upstreampijpleidingnet wordt ingebracht, van elektriciteit of van warmte of koude via warmte- of koudenetten wanneer de persoon op wiens naam de verschuldigde belasting bij de invoer mag of moet worden betaald, deze goederen heeft verworven onder de in artikel 14bis bepaalde voorwaarden.

§ 2. Van de belasting zijn eveneens vrijgesteld:

1° de levering en de verwerving van goederen die vanaf het binnenkomen in de Gemeenschap werden geplaatst onder één van de in artikel 23, §§ 4 en 5, bedoelde regelingen, met handhaving van één van die regelingen;

2° de diensten, andere dan die welke zijn vrijgesteld bij toepassing van de artikelen 41 en 42, met betrekking tot goederen die zich in België bevinden onder één van de in artikel 23, §§ 4 en 5, bedoelde regelingen.

§ 3. De Koning bepaalt de voorwaarden die voor het verkrijgen van de in de paragrafen 1 en 2 bedoelde vrijstellingen moeten worden nageleefd en kan daarbij afwijken van artikel 21bis. Voor de invoeren bedoeld in paragraaf 1, 1°, b) en 2°, kan Hij de vrijstelling beperken of, ter voorkoming van concurrentievervalsing, bepalen dat zij geen toepassing vindt.

§ 4. Onverminderd de §§ 1 tot 3, kan de Koning, om de uitvoering van internationale akten te verzekeren, alle maatregelen nemen volgens welke gehele of gedeeltelijke vrijstelling van de belasting bij de invoer van goederen wordt verleend onder de door Hem te stellen beperkingen en voorwaarden.

Artikel 40bis

(De tekst van art. 40bis is ingevoegd met ingang van 01.01.1993 (Art. 46, W 28.12.1992))

Van de belasting zijn vrijgesteld de intracommunautaire verwervingen van goederen waarvoor de afnemer van de goederen op grond van artikel 76, § 2, in ieder geval recht zou hebben op de volledige teruggave van de belasting die bij toepassing van de bepalingen van artikel 25ter zou verschuldigd zijn.

Artikel 41

(De tekst van art. 41, § 2bis, werd ingevoegd (Art. 105, W 15.05.2014, B.S. 19.06.2014, pg. 46206) met ingang van 01.05.2014 (Art. 1, KB 13.06.2014, B.S. 25.06.2014, pg. 47827.))

§ 1. Van de belasting zijn vrijgesteld:

1° het zeevervoer van personen; het internationale luchtvervoer van personen; het vervoer van door reizigers begeleide bagage en auto's bij hier onder 1° bedoeld vervoer;

2° de diensten die betrekking hebben op de invoer van goederen en waarvan de waarde in België of in een andere lidstaat opgenomen is in de maatstaf van heffing bij invoer;

- 3° de diensten die rechtstreeks verband houden met de uitvoer van goederen vanuit België of vanuit een andere lidstaat buiten de Gemeenschap;
- 4° de diensten die rechtstreeks verband houden met goederen die:
 - a) in België vallen onder een regeling als bedoeld in artikel 23, §§ 4 en 5 of onder een andere regeling van entrepot dan douane-entrepot;
 - b) in een andere lidstaat vallen onder een regeling die het equivalent is van de regelingen bedoeld in a);
- 5° de diensten die rechtstreeks verband houden met handelingen die op grond van artikel 39, § 2, 1°, vrijgesteld zijn van de belasting;
- 6° het intracommunautaire vervoer van goederen naar of vanaf de eilanden die de autonome regio's van de Azoren en van Madeira vormen, het vervoer van goederen tussen deze eilanden alsmede de daarmee samenhangende handelingen.

Voor de toepassing van het bepaalde in het eerste lid, 3° tot 5° wordt onder meer bedoeld, de diensten die tot voorwerp hebben:

- 1° het vervoer van goederen;
- 2° het laden, lossen, overslaan en overpompen van goederen;
- 3° het wegen, meten en peilen van goederen;
- 4° het verpakken, overpakken en het uitpakken van goederen;
- 5° het behandelen, het stouwen en verstouwen van goederen;
- 6° het nazien, onderzoeken en in ontvangst nemen van goederen;
- 7° het beveiligen van goederen tegen slecht weer, diefstal, brandgevaar en ander gevaar voor verlies of vernieling;
- 8° het opbergen en bewaren van goederen;
- 9° het verrichten van formaliteiten bij invoer, uitvoer uit de Gemeenschap of douanevervoer en die zijn voorgeschreven overeenkomstig een communautaire bepaling.

§ 2. Van de belasting zijn vrijgesteld de diensten door makelaars en lasthebbers die niet handelen als bedoeld in artikel 13, § 2, wanneer die makelaars en lasthebbers tussenkomst verlenen bij:

- a) leveringen van goederen of diensten die buiten de Gemeenschap plaatsvinden;
- b) leveringen van goederen of diensten die vrijgesteld zijn ingevolge de artikelen 39, 39quater, 40, 41 en 42;
- c) leveringen van goederen of diensten die in een andere lidstaat plaatsvinden en die in die lidstaat zijn vrijgesteld ingevolge een nationale bepaling die de artikelen 146 tot en met 152 van de Richtlijn 2006/112/EG omzet.

§ 2bis. Van de belasting is vrijgesteld de dienst verricht door een reisbureau indien de handelingen waarvoor het, voor de totstandkoming van de reis, een beroep doet op andere belastingplichtigen door laatstgenoemden buiten de Gemeenschap worden verricht.

Indien de in het eerste lid bedoelde handelingen zowel binnen als buiten de Gemeenschap worden verricht, mag alleen het gedeelte van de dienst van het reisbureau betreffende de buiten de Gemeenschap verrichte handelingen worden vrijgesteld.

§ 3. De Koning bepaalt de toepassingsvoorwaarden van dit artikel.

Artikel 42

(De tekst van art. 42, § 3, 2° lid werd vervangen en een derde lid werd toegevoegd met ingang van 25.05.2019 (Art. 50, W 02.05.2019, B.S. 15.05.2019, pg. 46579))

§ 1. Van de belasting zijn vrijgesteld:

- 1° de levering:
 - a) van schepen voor de vaart op volle zee waarmee passagiersvervoer tegen betaling plaatsvindt of die worden gebruikt voor de uitoefening van een industriële, handels- of visserijactiviteit;
 - b) van reddingsboten en -schepen voor hulpverlening op zee en schepen voor de kustvisserij;
 - c) van oorlogsschepen;
 - d) van binnenschepen bestemd voor de binnenlandse commerciële vaart;
- 2° de levering aan bouwers, eigenaars en gebruikers van in 1° bedoelde vaartuigen, van voorwerpen bestemd om in die vaartuigen te worden ingelijfd of om te dienen voor de exploitatie van die vaartuigen;
- 3° de diensten die tot voorwerp hebben de bouw, de verbouwing, de herstelling, het onderhoud, de verhuur of de bevrachting van in 1° bedoelde vaartuigen of in 2° bedoelde voorwerpen;
- 4° de levering aan de eigenaars of gebruikers van in 1°, a, b en c, bedoelde vaartuigen, van goederen bestemd voor de bevoorrading van die vaartuigen. De vrijstelling is nochtans niet toepasselijk op boordprovisie voor vaartuigen, die gebruikt worden voor de kustvisserij, terwijl met betrekking tot oorlogsschepen de vrijstelling beperkt is tot de bevoorrading van de schepen vallende onder de GN-Code 8906 10 00 van de Gecombineerde Nomenclatuur van het gemeenschappelijk douanetarief van de Europese Gemeenschap en die het land verlaten met als bestemming een haven of ankerplaats in het buitenland;
- 5° de andere diensten dan deze genoemd in 3°, die verricht worden voor de rechtstreekse behoeften van in 1°, a en b, bedoelde vaartuigen en hun lading, zoals het slepen, het loodsen, het meren, de reddings- en expertiseverrichtingen, het gebruik van de havens, de diensten als agent verleend door scheepsagenten aan rederijen, de diensten ten behoeve van de aan- en afvaart en het verblijf van de bedoelde vaartuigen in de havens, de diensten ten behoeve van passagiers en bemanning verleend voor rekening van rederijen.

De Koning bepaalt de beperkingen en de voorwaarden voor de toepassing van deze paragraaf.

§ 2. Van de belasting zijn vrijgesteld:

- 1° de levering van vliegtuigen, watervliegtuigen, hefschroefvliegtuigen en dergelijke toestellen, bestemd voor gebruik door de Staat of door luchtvaartmaatschappijen die zich hoofdzakelijk toeleggen op het internationale vervoer van personen en van goederen tegen betaling;
- 2° de levering aan bouwers, eigenaars en gebruikers van in 1° bedoelde luchtvaartuigen, van voorwerpen bestemd om te worden ingelijfd in die toestellen of om te dienen voor de exploitatie ervan;
- 3° de diensten die tot voorwerp hebben de bouw, de verbouwing, de herstelling, het onderhoud en de verhuur van in 1° en 2° bedoelde luchtvaartuigen en voorwerpen;
- 4° de levering aan in 1° bedoelde luchtvaartmaatschappijen, van goederen bestemd voor de bevoorrading van vliegtuigen, watervliegtuigen, hefschroefvliegtuigen en dergelijke toestellen welke die maatschappijen gebruiken;

- 5° de andere diensten dan deze genoemd in 3°, die verricht worden voor de rechtstreekse behoeften van in 1° bedoelde toestellen, met uitzondering van de toestellen gebruikt door de Staat, en van hun lading, zoals het slepen, het loodsen, reddings- en expertiseverrichtingen, het gebruik van de luchthavens, de diensten ten behoeve van het landen, het opstijgen en het verblijf van toestellen op de luchthavens, de diensten als agent verleend door luchtvaartagenten aan die maatschappijen, de diensten aan passagiers en bemanning verleend voor rekening van luchtvaartmaatschappijen.

De Koning bepaalt de beperkingen en de voorwaarden voor de toepassing van deze paragraaf.

§ 3. Van de belasting zijn vrijgesteld:

- 1° de leveringen, de invoeren van goederen en de diensten in het kader van de diplomatieke en consulaire betrekkingen;
- 2° de leveringen van roerende goederen en de diensten, met uitzondering van werk in onroerende staat, aan, alsook de invoeren van dergelijke goederen door de volgende personen, handelend voor hun persoonlijk gebruik en gehecht aan de zendingen en posten bedoeld onder 1°: de leden van het diplomatiek personeel, de leden van het administratief en technisch personeel, de consulaire beroepsambtenaren en de consulaire bedienden;
- 3° de leveringen, de invoeren van goederen en de diensten verricht voor de Europese Gemeenschap, de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, de Europese Centrale Bank of de Europese Investeringsbank of voor de door de Europese Gemeenschappen opgerichte organen waarop het Protocol van 8 april 1965 betreffende de voorrechten en immuniteiten van de Europese Gemeenschappen van toepassing is, zulks binnen de beperkingen en onder de voorwaarden die zijn vastgesteld bij dat protocol, bij de overeenkomsten tot toepassing van dat protocol of bij de vestigingsovereenkomsten, en voor zover zulks niet leidt tot verstoring van de mededinging;
- 4° de leveringen, de invoeren van goederen en de diensten bestemd voor de andere dan in 3° bedoelde internationale instellingen en daaraan verbonden ambtenaren, voor zover in zulke vrijstelling is voorzien door een overeenkomst waarbij België toegetreden is;
- 5° de leveringen, de invoeren van goederen en de diensten verricht, hetzij voor het officiële gebruik van de krijgsmachten van vreemde Staten toegetreden tot het Noord-Atlantisch Verdrag of van het hen begeleidende burgerpersoneel, hetzij voor de bevoorrading van de messes en kantines van die krijgsmachten, voor zover de betreffende krijgsmachten deelnemen aan de gemeenschappelijke defensie-inspanning;
- 6° de leveringen van goederen en de diensten die naar een andere lidstaat werden verricht en bestemd zijn voor de strijdkrachten van een andere Staat toegetreden tot het Noord-Atlantisch Verdrag dan de lidstaat van bestemming zelf, voor het gebruik van die strijdkrachten of van het hen begeleidende burgerpersoneel, of voor de bevoorrading van de messes en kantines van die strijdkrachten, voor zover deze strijdkrachten deelnemen aan de gemeenschappelijke defensie-inspanning;
- 7° de leveringen, de invoeren van goederen en de diensten bestemd voor de instellingen die door een buitenlandse regering belast zijn met de aanleg, de inrichting en het onderhoud van begraafplaatsen en gedenktekens voor de in oorlogstijd overleden en hier te lande begraven leden van haar krijgsmacht;
- 8° de leveringen, de invoeren van goederen en de diensten bestemd voor de Noord-Atlantische Vergadering en de leden van het Internationaal Secretariaat van die Vergadering, voor zover in de vrijstelling is voorzien door de wet van 14 augustus 1974 betreffende het statuut in België van de Noord-Atlantische Vergadering;
- 9° de leveringen, de intracommunautaire verwervingen en de invoeren van goud aan de centrale banken;

- 10° de levering van goederen bestemd voor erkende organisaties die deze goederen uitvoeren uit de Gemeenschap in het kader van hun menslievend, liefdadig of opvoedkundig werk buiten de gemeenschap.

De in het eerste lid, 1° en 2°, bedoelde vrijstellingen, zijn onderworpen aan de gebruikelijke wederkerigheid in diplomatieke, consulaire en internationale relaties.

Tenzij een internationaal verdrag of zetelverdrag anders bepaalt, bepaalt de Koning de toepassingsvoorwaarden voor de toekenning van de in het eerste lid, 1° tot 8°, bedoelde vrijstellingen de voorwaarden waaronder van die vrijstellingen kan worden afgezien en de bedragen, de aard en de hoeveelheden van de goederen en diensten die voor die vrijstellingen in aanmerking komen. De Koning kan daarvoor de minister van Financiën of zijn gemachtigde belasten met het vastleggen van de procedure voor het bekomen van de vrijstellingen, van de periode waarbinnen de vrijstellingen moeten worden aangevraagd en van maximumdrempels per periode, in het bijzonder om misbruik tegen te gaan. Deze criteria kunnen door de minister van Financiën of zijn gemachtigde worden vastgelegd na raadpleging of op vraag van andere ministers. De Koning kan tevens bepalen dat de in het eerste lid bedoelde vrijstellingen worden verleend bij wijze van teruggaaf.

§ 4. Van de belasting zijn vrijgesteld:

- 1° de leveringen van echte parels, natuurlijke edelstenen en dergelijke, aan personen die uitsluitend handelaar in die goederen zijn;
- 2° de met betrekking tot die goederen aan dezelfde personen verstrekte diensten.

Door of vanwege de Minister van Financiën worden de perken en de voorwaarden voor de toepassing van deze paragraaf bepaald.

Artikel 43

(De tekst van art. 43, werd opgeheven met ingang van 28.12.1992 (Art. 49, W 28.12.1992))

(opgeheven)

Afdeling 2

Andere vrijstellingen

Artikel 44

(De tekst van artikel 44, § 1 en § 2, 1°, a), zoals gewijzigd bij art. 110, W 26.12.2015, werd gedeeltelijk vernietigd bij het arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 194/2019 d.d. 05.12.2019 (B.S. 16.01.2020, p. 1273). De artikelen 110, 111 en 112 van de wet van 26 december 2015 (B.S. 30.12.2015, Ed. 2, pg. 80634) werden gedeeltelijk vernietigd. Het Hof handhaaft de gevolgen van de vernietigde bepalingen voor wat alle belastbare feiten betreft die hebben plaatsgevonden vóór 01.10.2019))

[§ 1. Van de belasting zijn vrijgesteld de diensten door de nagenoemde personen verricht in de uitoefening van hun geregelde werkzaamheid:

- 1° artsen, tandartsen en kinesitherapeuten.*

De vrijstelling bedoeld in de bepaling onder 1°, geldt niet voor de door artsen verrichte diensten die betrekking hebben op ingrepen en behandelingen met een esthetisch karakter:

- a) (vernietigd);*

- b) (vernietigd);
- 2° *vroedvrouwen, verpleegkundigen en zorgkundigen;*
- 3° *beoefenaars van een erkend en gereguleerd paramedisch beroep met betrekking tot hun diensten van paramedische aard die zijn opgenomen in de nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen inzake verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering.] (4)*

§ 2. Van de belasting zijn eveneens vrijgesteld:

[1°

- a) *de ziekenhuisverpleging en de medische verzorging alsmede de diensten en de leveringen van goederen die daarmee nauw samenhangen, verricht in de uitoefening van hun geregelde werkzaamheid door ziekenhuizen, psychiatrische inrichtingen, klinieken en dispensaria.*

Van de vrijstelling bedoeld in de bepaling onder a) zijn uitgesloten, de ziekenhuisverpleging en de medische verzorging alsmede de diensten en de leveringen van goederen die daarmee nauw samenhangen die betrekking hebben op de ingrepen en behandelingen als bedoeld in paragraaf 1, 1°, tweede lid;] (3)

- b) het vervoer van zieken of gewonden met speciaal daartoe uitgeruste vervoermiddelen;

1°bis (opgeheven);

1°ter de leveringen van menselijke organen, van menselijk bloed en van moedermelk;

- 2° de diensten en leveringen van goederen die nauw samenhangen met maatschappelijk werk, met de sociale zekerheid en met de bescherming van kinderen en jongeren en die

-
- (4) Arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 194/2019 d.d. 05.12.2019 (B.S. 16.01.2020, p. 1273)
Artikel 44, § 1 en § 2, 1°, a), dienen betreffende de handelingen verricht vanaf 01.10.2019, te worden begrepen in samenlezing met het arrest nr. 194/2019:

Het Hof:

1. vernietigt :

- in artikel 44, § 1, 1°, tweede lid, van het BTW-Wetboek, zoals vervangen bij de wet van 26 december 2015 « houdende maatregelen inzake versterking van jobcreatie en koopkracht », de bepalingen vermeld onder litterae a) en b);
- artikel 44, § 1, van hetzelfde Wetboek, in zoverre het niet toelaat dat de vrijstelling van btw voor diensten van chiropraxie en osteopathie wordt verleend aan andere beoefenaars van medische en paramedische beroepen dan die welke vermeld zijn in die paragraaf, wanneer die beroepsbeoefenaars de noodzakelijke kwalificaties bezitten om medische verzorging te verlenen waarvan het kwaliteitsniveau voldoende hoog is om soortgelijk te zijn aan de door de leden van een gereguleerd medisch of paramedisch beroep aangeboden verzorging, wanneer deze laatsten de chiropraxie of de osteopathie uitoefenen;
- artikel 44, § 1, van hetzelfde Wetboek, in zoverre het de door tandartsen, vroedvrouwen, verpleegkundigen, zorgkundigen, organisaties van die beroepsbeoefenaars en paramedici verrichte diensten die betrekking hebben op ingrepen en behandelingen met een esthetisch karakter vrijstelt van btw;
- artikel 44, § 1, van hetzelfde Wetboek, in zoverre het voor de in die bepaling bedoelde diensten die geen medische verzorging uitmaken, een btw-vrijstelling verleent;
- artikel 44, § 2, 1°, a), van hetzelfde Wetboek, in zoverre het voor de samenhangende goederenleveringen en diensten een btw-vrijstelling verleent in de gevallen die door artikel 134 van de btw-richtlijn uitdrukkelijk van een vrijstelling zijn uitgesloten;
- artikel 44, § 2, 1°, a), van hetzelfde Wetboek, in zoverre het de medische verzorging alsmede de diensten en de leveringen van goederen die daarmee nauw samenhangen, die betrekking hebben op ingrepen en behandelingen met een esthetisch karakter en die worden verricht buiten ziekenhuizen, psychiatrische inrichtingen, klinieken en dispensaria, vrijstelt van btw;

2. handhaaft de gevolgen van de vernietigde bepalingen voor wat alle belastbare feiten betreft die hebben plaatsgevonden vóór 1 oktober 2019.

worden verricht door publiekrechtelijke lichamen of door andere organisaties die door de bevoegde overheid als instellingen van sociale aard worden erkend.

Worden met name bedoeld:

- de instellingen die de bejaardenzorg tot doel hebben;
 - de kinderbewaarplaatsen, de zuigelingentehuizen en de instellingen die in hoofdzaak het toezicht over jongelui en de zorg voor hun onderhoud, opvoeding en vrijetijdsbesteding tot doel hebben;
 - de instellingen voor gezinshulp;
 - de centra voor levens- en gezinsvragen;
 - de ziekenfondsen en de landsbonden van ziekenfondsen;
 - de psycho-medisch-sociale centra en de centra voor leerlingenbegeleiding;
 - de instellingen die de gehandicaptenzorg tot doel hebben;
 - de instellingen die de begeleiding, de omkadering of de opvang van personen die zich in materiële of morele moeilijkheden bevinden tot doel hebben;
 - de instellingen bedoeld in het koninklijk besluit van 17 december 2003 betreffende de subsidiëring van instellingen die voorzien in een gespecialiseerde begeleiding voor burgers die betrokken zijn in een gerechtelijke procedure;
 - de externe diensten erkend bij het koninklijk besluit van 27 maart 1998 betreffende de externe diensten voor preventie en bescherming op het werk en de gemeenschappelijke interne diensten die voldoen aan de voorwaarden van het koninklijk besluit van 27 oktober 2009 betreffende de oprichting van een gemeenschappelijke interne dienst voor preventie en bescherming op het werk;
- 3° de diensten verstrekt door exploitanten van sportinrichtingen en inrichtingen voor lichamelijke opvoeding aan personen die er aan lichamelijke ontwikkeling of aan sport doen, wanneer die exploitanten en inrichtingen instellingen zijn die geen winstoogmerk hebben en zij de ontvangsten uit de vrijgestelde werkzaamheden uitsluitend gebruiken tot dekking van de kosten ervan;
- 4° a) het school- of universitair onderwijs, waaronder onderwijs aan kinderen en jongeren, en de beroepsopleiding of -herscholing, met inbegrip van het verrichten van nauw hiermee samenhangende diensten en leveringen van goederen zoals het verschaffen van logies, spijzen en dranken en van voor het vrijgestelde onderwijs gebruikt didactisch materiaal, door publiekrechtelijke lichamen of door andere organisaties die daartoe als lichamen met soortgelijke doeleinden worden aangemerkt, voor zover voornoemde lichamen niet systematisch het maken van winst beogen en eventuele winsten niet worden uitgekeerd maar worden aangewend voor de instandhouding of verbetering van de voornoemde diensten;
- b) de lessen die particulier door leerkrachten worden gegeven en die betrekking hebben op school- of universitair onderwijs;
- 5° de diensten betreffende onderwijskeuze en gezinsvoorlichting alsook de nauw daarmee samenhangende leveringen van goederen;
- 6° de verhuur van boeken en tijdschriften, van muziekpartituren, grammofoonplaten, magneetbanden, diapositieven en van andere dergelijke voorwerpen van culturele aard, en de diensten aan de lezers verstrekt door bibliotheken en leesalen, wanneer de dienstverrichter een instelling is die geen winstoogmerk heeft en hij de ontvangsten uit de vrijgestelde werkzaamheden uitsluitend gebruikt tot dekking van de kosten ervan alsmede de leveringen van goederen die nauw samenhangen met deze handelingen;
- 7° de diensten en de leveringen van goederen die daarmee nauw samenhangen die door de exploitant aan de bezoekers worden verstrekt met betrekking tot al of niet geleid bezoek aan musea, monumenten, natuurmonumenten, plantentuinen en dierentuinen, wanneer

die exploitant een instelling is die geen winstoogmerk heeft en hij de ontvangsten uit de vrijgestelde werkzaamheden uitsluitend gebruikt tot dekking van de kosten ervan;

- 8° de diensten aan organisatoren van voordrachten verstrekt door voordrachtgevers die als zodanig handelen; de diensten aan organisatoren van schouwspelen en concerten, aan uitgevers van grammofoonplaten en van andere klankdragers en aan makers van films en van andere beeldrdraggers verstrekt door acteurs, orkestleiders, muzikanten en andere artiesten voor de uitvoering van toneelwerken, balletten, films, muziekstukken, circus-, variété- of cabaretvoorstellingen; de diensten aan organisatoren van sportwedstrijden of sportfeesten verstrekt door deelnemers aan die wedstrijden of feesten;
- 9° de organisatie van toneel-, ballet- of filmvoorstellingen, van tentoonstellingen, concerten of conferenties alsook de leveringen van goederen die nauw samenhangen met deze diensten door instellingen erkend door de bevoegde overheid, mits de inkomsten die zij verkrijgen uit hun werkzaamheid uitsluitend gebruikt worden tot dekking van de kosten ervan;
- 10° de terbeschikkingstelling van personeel door religieuze of levensbeschouwelijke instellingen voor de in 1°, 2° en 4° bedoelde werkzaamheden, of met het oog op de verlening van geestelijke bijstand;
- 11° de diensten en de nauw daarmee samenhangende leveringen van goederen ten behoeve en in het gemeenschappelijk belang van hun leden, verricht tegen betaling van een krachtens de statuten bepaalde bijdrage, door instellingen die geen winst beogen en doeleinden van politieke, syndicale, religieuze, levensbeschouwelijke, vaderlandslievende, filantropische of staatsburgerlijke aard nastreven; de Koning kan, ter voorkoming van concurrentieverstoring, de vrijstelling afhankelijk maken van aanvullende voorwaarden;
- 12° de diensten en de leveringen van goederen door lichamen waarvan de handelingen overeenkomstig de punten 1°, a), 2° tot 4°, a), 6°, 7°, 9° en 11° zijn vrijgesteld, in samenhang met activiteiten die zijn bestemd ter verkrijging van financiële steun en die uitsluitend ten bate van henzelf zijn georganiseerd, mits deze vrijstelling niet tot verstoring van de mededinging kan leiden;
- 13° de levering van goederen die uitsluitend ten behoeve van een op grond van dit artikel vrijgestelde activiteit werden aangewend als voor al deze goederen geen recht op aftrek is genoten; de overdracht van een cliënteel of het verlenen van rechten op een cliënteel, dat betrekking heeft op een op grond van dit artikel vrijgestelde activiteit; de levering van goederen waarvan de verkrijging of de bestemming het voorwerp heeft uitgemaakt van een uitsluiting van het recht op aftrek overeenkomstig artikel 45, § 3, van dit Wetboek.

§ 2bis. Van de belasting zijn vrijgesteld de diensten verricht aan hun leden door zelfstandige groeperingen van personen onder de navolgende voorwaarden:

- 1° de leden van de groepering oefenen op geregelde wijze een activiteit uit die op grond van dit artikel is vrijgesteld of waarvoor zij niet belastingplichtig zijn. De vrijgestelde handelingen of de handelingen waarvoor de leden niet belastingplichtig zijn, vertegenwoordigen een overwegend deel van de activiteit van de leden;
- 2° de activiteiten van de groepering bestaan in het verrichten van diensten aan haar leden die direct nodig zijn voor hun vrijgestelde activiteit of voor hun activiteit waarvoor zij niet belastingplichtig zijn. Indien de groepering ook handelingen verricht aan niet-leden, vertegenwoordigen de handelingen verricht aan haar leden een overwegend deel van de activiteit van de groepering;
- 3° de aan ieder lid aangerekende vergoeding of retributie vertegenwoordigt enkel de terugbetaling van zijn aandeel in de door de groepering gedane gezamenlijke uitgaven;
- 4° de vrijstelling leidt niet tot concurrentieverstoring.

Onder "zelfstandige groepering van personen" wordt voor de toepassing van deze paragraaf verstaan:

- 1° de vereniging met rechtspersoonlijkheid;
- 2° de vereniging zonder rechtspersoonlijkheid die onder een eigen benaming als afzonderlijke vereniging of groepering tegenover haar leden en tegenover derden optreedt.

Bij de aanvang van haar activiteit is de zelfstandige groepering van personen die uitsluitend diensten verricht die zijn vrijgesteld, ertoe gehouden daarvan aangifte te doen bij het controlekantoor belast met de belasting over de toegevoegde waarde waaronder zij ressorteert binnen de maand die volgt op de aanvang van deze activiteit. Deze groepering is er bovendien toe gehouden om aan dat kantoor een lijst voor te leggen van haar leden alsook van de aard van hun activiteit binnen diezelfde termijn. In geval van toetreding of vertrek van een lid, bij wijziging van de activiteit van de groepering of van één van haar leden of bij stopzetting van de activiteit, is de groepering ertoe gehouden het voornoemd kantoor daarvan in te lichten binnen de maand die volgt op voormelde gebeurtenis.

Elke andere zelfstandige groepering dan die bedoeld in het derde lid, is er eveneens toe gehouden om bij het controlekantoor belast met de belasting over de toegevoegde waarde waaronder zij ressorteert binnen de maand die volgt op de aanvang van haar activiteit een lijst voor te leggen van haar leden alsook van de aard van hun activiteit. Zij is er bovendien toe gehouden om het voornoemd kantoor in te lichten van elke toetreding of vertrek van een lid of wijziging van de activiteit van één van haar leden binnen de maand die volgt op voormelde gebeurtenis.

Een zelfstandige groepering van personen die op 1 juli 2016 reeds een in het eerste lid bedoelde activiteit uitoefent, is ertoe gehouden het controlekantoor belast met de belasting over de toegevoegde waarde waaronder zij ressorteert daarvan binnen de maand vanaf voornoemde datum in te lichten en alle verplichtingen na te leven die worden bepaald, al naargelang het geval, in het derde of het vierde lid.

De Koning stelt de nadere praktische formaliteiten vast voor de aangifte- en informatieplicht bepaald in het derde tot het vijfde lid.

§ 3. Van de belasting zijn nog vrijgesteld:

- 1° de volgende handelingen:

- a) de levering van uit hun aard onroerende goederen.

Worden evenwel uitgesloten de levering van gebouwen, gedeelten van gebouwen en het bijhorende terrein bedoeld in artikel 1, § 9, eerste lid, wanneer hun vervreemding wordt verricht uiterlijk op 31 december van het tweede jaar volgend op het jaar van de eerste ingebruikneming of de eerste inbezitneming van de goederen bedoeld in artikel 1, § 9, eerste lid, 1°, door:

- hetzij een in artikel 12, § 2, beoogde belastingplichtige die voornoemde goederen bedoeld in artikel 1, § 9, eerste lid, 1°, heeft opgericht of heeft laten oprichten of met voldoening van de belasting heeft verkregen;
- hetzij een in artikel 8, § 1, beoogde belastingplichtige;
- hetzij elke andere belastingplichtige, wanneer hij op de door de Koning te bepalen wijze kennis heeft gegeven van zijn bedoeling een dergelijke vervreemding te verrichten met voldoening van de belasting;

- b) de vestigingen, overdrachten en wederoverdrachten van zakelijke rechten, in de zin van artikel 9, tweede lid, 2°, op uit hun aard onroerende goederen.

Worden evenwel uitgesloten de vestigingen, overdrachten en wederoverdrachten van dergelijke zakelijke rechten op gebouwen, gedeelten van gebouwen en het bijhorende terrein bedoeld in artikel 1, § 9, eerste lid, wanneer zij worden verricht

uiterlijk op 31 december van het tweede jaar volgend op het jaar van de eerste ingebruikneming of de eerste inbezitneming van voornoemde goederen bedoeld in artikel 1, § 9, eerste lid, 1°, door:

- hetzij een in artikel 12, § 2, beoogde belastingplichtige die binnen de voornoemde termijn één van de bedoelde zakelijke rechten vestigt op een goed bedoeld in artikel 1, § 9, eerste lid, 1°, dat hij heeft opgericht, heeft laten oprichten of met voldoening van de belasting heeft verkregen of die binnen dezelfde termijn, een dergelijk zakelijk recht dat te zijnen bate werd gevestigd of aan hem werd overgedragen met voldoening van de belasting, overdraagt of wederoverdraagt;
- hetzij een in artikel 8, §§ 2 of 3, beoogde belastingplichtige;
- hetzij elke andere belastingplichtige, wanneer hij op een door de Koning te bepalen wijze kennis heeft gegeven van zijn bedoeling om dergelijk zakelijk recht te vestigen, over te dragen of weder over te dragen met voldoening van de belasting.

De datum van het contract kan alleen worden aangetoond door bewijsmiddelen die tegen derden kunnen worden ingeroepen;

2° de verpachting en de verhuur van uit hun aard onroerende goederen, met uitzondering van:

a) de volgende diensten:

- de terbeschikkingstelling van stalling voor rijtuigen;
- de terbeschikkingstelling van ruimten die voor meer dan 50 pct. gebruikt worden voor het opslaan van goederen, op voorwaarde dat die ruimten niet voor meer dan 10 pct. worden aangewend als verkoopsruimte. Worden niet bedoeld, die terbeschikkingstellingen waarvoor de optie bedoeld onder punt d) kan worden uitgeoefend (5);
- het verschaffen van gemeubeld logies in hotels, motels en in inrichtingen waar aan betalende gasten onderdak wordt verleend;
- de terbeschikkingstelling van plaats om te kamperen;
- de terbeschikkingstelling van uit hun aard onroerende goederen in het kader van de exploitatie van havens, bevaarbare waterlopen en vlieghavens;
- de terbeschikkingstelling van blijvend geïnstalleerde werktuigen en machines;
- de terbeschikkingstelling, voor andere doeleinden dan bewoning, van uit hun aard onroerende goederen, voor een periode van niet meer dan zes maanden. Deze bepaling is niet van toepassing op de terbeschikkingstelling aan natuurlijke personen die die goederen aanwenden voor hun privédoeleinden of, meer in het algemeen, voor andere doeleinden dan die van hun economische activiteit noch op de terbeschikkingstelling aan organisaties zonder winstoogmerk. Deze bepaling is evenmin van toepassing

(5) Art. 8, W 14.10.2018 (B.S. 25.10.2018) bepaalt:

“Art. 8. De overeenkomsten inzake diensten van terbeschikkingstelling van bergruimte voor het opslaan van goederen die uitwerking hebben vóór 1 januari 2019 en die niet van de belasting zijn vrijgesteld overeenkomstig artikel 44, § 3, 2°, van hetzelfde Wetboek, in de versie van kracht vóór 1 januari 2019, blijven onderworpen aan die regeling tot het einde van de oorspronkelijke looptijd van de overeenkomst.

De overeenkomsten inzake diensten van terbeschikkingstelling van uit hun aard onroerende goederen voor een periode van niet meer dan zes maanden, die uitwerking hebben vóór 1 januari 2019 en die van de belasting zijn vrijgesteld overeenkomstig artikel 44, § 3, 2°, van hetzelfde Wetboek, in de versie van kracht vóór 1 januari 2019, blijven onderworpen aan die regeling tot het einde van de oorspronkelijke looptijd van de overeenkomst.”

op de terbeschikkingstelling aan eenieder, die de goederen aanwendt voor handelingen bedoeld in paragraaf 2;

- b) de onroerende financieringshuur, toegestaan door een onderneming die gespecialiseerd is in onroerende financieringshuur of zogenaamde onroerende leasing, wanneer deze onderneming het gebouw waarop het contract betrekking heeft, opricht, laat oprichten of met voldoening van de belasting verkrijgt en de leasingnemer dit goed huurt om het in de uitoefening van een activiteit van belastingplichtige te gebruiken; de Koning omschrijft de voorwaarden waaraan het contract van onroerende financieringshuur moet voldoen, inzonderheid met betrekking tot de duur van het contract, de aard en de bestemming van de goederen die er het voorwerp van uitmaken, alsmede de rechten en plichten van de leasingnemer;
- c) de verhuur van safeloketten;
- d) de verhuur van een gebouw of een gedeelte van een gebouw, dat door de huurder uitsluitend wordt gebruikt voor de economische activiteit die hem de hoedanigheid van belastingplichtige verleent, mits de verhuurder en de huurder gezamenlijk opteren om die verhuur te belasten. Als een gebouw of een gedeelte van een gebouw tegelijk wordt verhuurd met het bijhorend terrein, moet de optie worden uitgeoefend ten aanzien van beide onroerende goederen samen.

De optie geldt voor de gehele duur van de overeenkomst.

De optie kan enkel worden uitgeoefend voor overeenkomsten die betrekking hebben op gebouwen of gedeelten van gebouwen waarvoor de belasting op de handelingen bedoeld in artikel 19, § 2, derde lid, met betrekking tot het gebouw zelf en die bijdragen tot de oprichting ervan, ten vroegste op 1 oktober 2018 voor de eerste keer opeisbaar is. Deze voorwaarde is niet van toepassing op de overeenkomsten tot terbeschikkingstelling van ruimten voor het opslaan van goederen bedoeld onder punt a), tweede streepje waarvoor de optie kan worden uitgeoefend.

Voor de toepassing van het eerste lid wordt verstaan onder "bijhorend terrein", het kadastraal perceel of de kadastrale percelen waarop het gebouw of het gedeelte van het gebouw is opgericht en dat of die tegelijk met dat gebouw of gedeelte van dat gebouw door éénzelfde persoon wordt of worden verhuurd.

De Koning bepaalt het tijdstip waarop de optie moet worden uitgeoefend en de vormvereisten die daarbij moeten worden nagekomen; (6)

- 3° de door de auteur of toondichter gesloten contracten voor uitgave van letterkundige werken of van kunstwerken;

-
- (6) Art. 17, KB 07.11.2019 (B.S. 25.11.2019, pg. 108072) bepaalt:

“Art. 17. De belastingplichtigen die een verhuurcontract hebben afgesloten met betrekking tot een gebouw of een gedeelte van een gebouw, desgevallend met de bijhorende grond, dat uitwerking heeft vóór de datum van de inwerkingtreding van dit besluit [05.12.2019] en die ten laatste op het moment van de inwerkingtreding van die overeenkomst de intentie hadden de verhuur te belasten, oefenen de optie voor de belastingheffing bedoeld in artikel 44, § 3, 2°, d), van het Wetboek uit ten laatste op de laatste dag van de tweede maand na de maand waarin dit besluit in werking is getreden [05.12.2019], op één van de volgende manieren:

1° door het opstellen van de verklaring bedoeld in artikel 7quater, § 1, van het koninklijk besluit nr. 10 van 29 december 1992 met betrekking tot de uitoefeningsmodaliteiten van de keuzen, bedoeld in de artikelen 15, § 2, derde lid, en 25ter, § 1, tweede lid, 2°, tweede lid, van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde, de aangiften van aanvang, wijziging, stopzetting van activiteit en de voorafgaande kennisgevingen inzake de belasting over de toegevoegde waarde zoals ingevoegd bij artikel 12 van dit besluit, overeenkomstig de modaliteiten bepaald in dat artikel;

2° door het toevoegen, aan de akte die tussen de partijen titel vormt van het contract van verhuur, van een addendum waarin de vermeldingen worden opgenomen van de verklaring bedoeld in 1°.”

- 4° de handelingen van verzekering en herverzekering, met inbegrip van de daarmee samenhangende diensten verricht door makelaars en lasthebbers, met uitzondering evenwel van de diensten als schade-expert;
- 5° verlening van kredieten en bemiddeling inzake kredieten, alsmede het beheer van kredieten door degene die ze heeft verleend;
- 6° het bemiddelen bij en het aangaan van verplichtingen, borgtochten en andere zekerheids- en garantieverbintenissen, alsmede het beheer van kredietgaranties door degene die het krediet heeft verleend;
- 7° handelingen, bemiddeling daaronder begrepen, betreffende deposito's, rekening-courantverkeer, schuldvorderingen, cheques en andere handelspapieren met uitzondering van de invordering van schuldvorderingen;
- 8° de betalings- en ontvangstverrichtingen, bemiddeling daaronder begrepen, met uitzondering van de invordering van schuldvorderingen; de dienstverrichter kan, onder de voorwaarden gesteld door of vanwege de Minister van Financiën, kiezen voor het belasten ervan;
- 9° handelingen, bemiddeling daaronder begrepen, betreffende deviezen, bankbiljetten en munten die wettig betaalmiddel zijn, met uitzondering van munten en biljetten die als verzamelobject worden beschouwd; als zodanig worden beschouwd gouden, zilveren of uit een ander metaal geslagen munten, alsmede biljetten, die normaliter niet als wettig betaalmiddel worden gebruikt of die een numismatische waarde hebben;
- 10° handelingen, bemiddeling daaronder begrepen, uitgezonderd bewaring en beheer, inzake aandelen, deelnemingen in vennootschappen of verenigingen, obligaties en andere waardepapieren, met uitsluiting van documenten die goederen vertegenwoordigen;
- 11° het beheer van:
 - a) de instellingen voor collectieve belegging bedoeld in de wet van 3 augustus 2012 betreffende de instellingen voor collectieve belegging die aan de voorwaarden voldoen van de richtlijn 2009/65/EG en de instellingen voor belegging in schuldvorderingen;
 - b) de instellingen voor collectieve belegging bedoeld in de wet van 19 april 2014 betreffende de alternatieve instellingen voor collectieve beleggingen en hun beheerders;
 - c) de openbare of institutionele gereguleerde vastgoedvennootschappen bedoeld in artikel 2, 1°, 2° en 3°, van de wet van 12 mei 2014 betreffende de gereguleerde vastgoedvennootschappen;
 - d) de organismen voor de financiering van pensioenen bedoeld in artikel 8 van de wet van 27 oktober 2006 betreffende het toezicht op de instellingen voor bedrijfspensioenvoorziening;
- 12° de leveringen, tegen de nominale waarde, van postzegels die frankeerwaarde hebben in het binnenland, fiscale zegels en andere soortgelijke zegels;
- 13° weddenschappen, loterijen en andere kans- en geldspelen, met inachtneming van de door de Koning vastgestelde voorwaarden en beperkingen;
- 14° de diensten en de leveringen van goederen bijkomstig bij deze diensten verleend door verrichters van postdiensten die de verplichting op zich nemen de gehele universele postdienst of een deel daarvan te verzekeren, wanneer deze diensten universele postdiensten betreffen zoals gedefinieerd in de artikelen 15 en 16 van de wet van 26 januari 2018 betreffende de postdiensten.

Artikel 44bis

(De tekst van art. 44bis is ingevoegd met ingang van 01.01.2000 (Art. 2, KB 30.12.1999))

§ 1. Van de belasting zijn vrijgesteld, de levering, de intracommunautaire verwerving en de invoer van beleggingsgoud, gedefinieerd in artikel 1, § 8, waaronder beleggingsgoud dat belichaamd is in certificaten voor toegewezen of niet-toegewezen goud of dat verhandeld wordt op goudrekeningen, en waaronder, in het bijzonder, goudleningen en swaps, die een eigendoms- of vorderingsrecht op beleggingsgoud belichamen, evenals voor handelingen betreffende beleggingsgoud bestaande in future- en termijncontracten die leiden tot de overdracht van een eigendoms- of vorderingsrecht met betrekking tot beleggingsgoud.

Onverminderd andere wettelijke bepalingen betreffende een latere vrijstelling, kunnen belastingplichtigen die beleggingsgoud produceren of goud omzetten in beleggingsgoud, onder de door of vanwege de Minister van Financiën gestelde voorwaarden, opteren voor belastingheffing met betrekking tot leveringen van beleggingsgoud aan een andere belastingplichtige.

Belastingplichtigen die in het kader van hun economische activiteit normaliter goud voor industriële doeleinden leveren, kunnen eveneens, onder de door of vanwege de Minister van Financiën gestelde voorwaarden, opteren voor belastingheffing met betrekking tot leveringen, aan een andere belastingplichtige, van beleggingsgoud bedoeld in artikel 1, § 8, 1°.

§ 2. Zijn eveneens van de belasting vrijgesteld, de diensten verstrekt door tussenpersonen die niet handelen in de voorwaarden van artikel 13, § 2, en die betrokken zijn bij de levering van beleggingsgoud voor hun opdrachtgever.

Indien de leverancier heeft geopteerd voor de belastingheffing van dergelijke leveringen, kunnen die tussenpersonen, onverminderd een latere vrijstelling, onder de door of vanwege de Minister van Financiën gestelde voorwaarden, opteren voor de belastingheffing van hun diensten.

HOOFDSTUK VII

AFTREK VAN VOORBELASTING

Artikel 45

(De tekst van art. 45, § 4, werd gewijzigd met ingang van 25.05.2019 (Art. 6, W 02.05.2019, B.S. 15.05.2019, pg. 46586))

§ 1. Op de belasting die hij verschuldigd is, mag elke belastingplichtige in aftrek brengen de belasting geheven van de aan hem geleverde goederen en verleende diensten, van de door hem ingevoerde goederen en de door hem verrichte intracommunautaire verwervingen van goederen, in de mate dat hij die goederen en diensten gebruikt voor het verrichten van:

- 1° belaste handelingen;
- 2° handelingen vrijgesteld van de belasting krachtens de artikelen 39 tot 42;
- 3° handelingen in het buitenland, waarvoor recht op aftrek zou ontstaan indien zij in het binnenland zouden plaatsvinden;
- 4° handelingen bedoeld in artikel 44, § 3, 4° tot 10°, telkens wanneer de medecontractant buiten de Gemeenschap is gevestigd, of de genoemde handelingen, volgens door of vanwege de Minister van Financiën te bepalen voorwaarden, rechtstreeks samenhangen met goederen die bestemd zijn om te worden uitgevoerd naar een land buiten de Gemeenschap;
- 5° diensten als makelaar of lasthebber bij in 4° bedoelde handelingen.

§ 1bis. Voor wat betreft de belasting geheven van leveringen, invoeren en intracommunautaire verwervingen van goederen en diensten met betrekking tot een door artikel 39bis vrijgestelde levering van een nieuw vervoermiddel in de zin van artikel 8bis, § 2, kunnen de belastingplichtigen bedoeld in artikel 8bis, § 1, of in artikel 57 alsook de belastingplichtigen die uitsluitend leveringen van goederen of diensten verrichten waarvoor zij geen recht op aftrek hebben, in afwijking van § 1 de belasting slechts in aftrek brengen geheven op de levering, de invoer of de intracommunautaire verwerving van het genoemde vervoermiddel en dit binnen de grenzen of ten belope van het bedrag van de belasting dat op deze levering opeisbaar zou zijn indien ze niet vrijgesteld zou zijn op grond van genoemd artikel 39bis.

§ 1ter. Wat het beleggingsgoud betreft, gedefinieerd in artikel 1, § 8, mag elke belastingplichtige, voor zover de latere levering van dat goud is vrijgesteld krachtens artikel 44bis, § 1, eerste lid, van de door hem verschuldigde belasting in aftrek brengen:

- 1° de belasting geheven op de levering van goud hem gedaan door een persoon die heeft geopteerd voor de belastingheffing van die levering overeenkomstig artikel 44bis, § 1, tweede of derde lid;
- 2° de belasting geheven op de aankoop, de intracommunautaire verwerving of de invoer van ander dan beleggingsgoud, in de mate dat dit goud vervolgens door hem of voor zijn rekening wordt omgezet in beleggingsgoud;
- 3° de belasting geheven op de aan hem verstrekte diensten bestaande in een wijziging van de vorm, het gewicht of de zuiverheid van het goud.

§ 1quater. Elke belastingplichtige die beleggingsgoud in de zin van artikel 1, § 8, produceert of die goud in beleggingsgoud omzet, kan van de door hem verschuldigde belasting in aftrek brengen, de belasting geheven op de aankoop, de intracommunautaire verwerving of de invoer

van goederen en diensten die verband houden met de productie of de omzetting van dat goud, voor zover de latere levering van dat goud is vrijgesteld krachtens artikel 44bis, § 1, eerste lid.

§ 1quinquies. Ten aanzien van de uit hun aard onroerende goederen en de andere bedrijfsmiddelen en diensten die op grond van artikel 48, § 2 aan de herziening zijn onderworpen en behoren tot het vermogen van de onderneming van de belastingplichtige, en die zowel voor de doeleinden van zijn economische activiteit als voor zijn privédoeleinden of voor de privédoeleinden van zijn personeel of, meer algemeen, voor andere doeleinden dan deze van zijn economische activiteit worden gebruikt, mag de belastingplichtige de belasting geheven van de goederen en de diensten met betrekking tot die goederen slechts tot beloop van het gebruik voor de doeleinden van zijn economische activiteit in aftrek brengen.

§ 2. Ten aanzien van de levering, de invoer en de intracommunautaire verwerving van autovoertuigen bestemd voor het vervoer van personen en/of goederen over de weg, en ten aanzien van goederen en diensten met betrekking tot die voertuigen, mag de aftrek in geen geval hoger zijn dan 50 pct. van de betaalde belasting.

Deze bepaling is evenwel niet van toepassing op de volgende autovoertuigen:

- a) de voertuigen met een maximaal toegelaten massa van meer dan 3 500 kg;
- b) de voertuigen voor personenvervoer met meer dan acht zitplaatsen, die van de bestuurder niet inbegrepen;
- c) de voertuigen die speciaal zijn ingericht voor het vervoer van zieken, gewonden en gevangenen en voor lijkenvervoer;
- d) de voertuigen die, omwille van hun technische kenmerken, niet kunnen worden ingeschreven in het repertorium van de Dienst voor Inschrijving van de Voertuigen;
- e) de voertuigen die speciaal zijn uitgerust voor het kamperen;
- f) de auto's opgevat en gebouwd voor het vervoer van zaken waarvan de maximaal toegelaten massa 3.500 kg niet overschrijdt, "lichte vrachtauto's" genoemd;
- g) de bromfietsen en de motorfietsen;
- h) de voertuigen bestemd om te worden verkocht door een belastingplichtige die een economische activiteit uitoefent die bestaat in de verkoop van autovoertuigen;
- i) de voertuigen bestemd om te worden verhuurd door een belastingplichtige die een economische activiteit uitoefent die bestaat in de verhuur van autovoertuigen aan om het even wie;
- j) de voertuigen bestemd om uitsluitend te worden gebruikt voor bezoldigd personenvervoer;
- k) de nieuwe voertuigen in de zin van artikel 8bis, § 2, 2°, eerste gedachtestreep, andere dan deze bedoeld onder a) tot en met j), die het voorwerp uitmaken van een op grond van artikel 39bis vrijgestelde levering. In dit geval wordt de aftrek slechts uitgeoefend binnen de grenzen of ten belope van het bedrag van de belasting dat op deze levering opeisbaar zou zijn indien ze niet vrijgesteld zou zijn op grond van voornoemd artikel 39bis.

Onder "lichte vrachtauto", bedoeld in het tweede lid, f), wordt verstaan:

- a) elke auto bestaande uit een volledig van de laadruimte afgesloten enkele of dubbele cabine die ten hoogste respectievelijk twee of zes plaatsen mag bevatten, die van de bestuurder niet inbegrepen, en een open laadbak;
- b) elke auto gelijktijdig bestaande uit een passagiersruimte die ten hoogste twee plaatsen mag bevatten, die van de bestuurder niet inbegrepen en een daarvan afgesloten laadruimte waarvan de afstand, tussen elk punt van de scheidingswand achter de

zitplaatsen en de binnenkant van de achterzijde van de laadruimte, gemeten in de langsrichting van het voertuig, op een hoogte van 20 cm boven de vloer, steeds minstens 50 pct. dient te bedragen van de lengte van de wielbasis. Deze laadruimte moet bovendien over haar hele oppervlakte bestaan uit een van het koetswerk deel uitmakende, vaste of duurzaam bevestigde, horizontale laadvloer zonder verankeringsplaatsen voor bijkomende banken, zetels of veiligheidsgordels;

- c) elke auto gelijktijdig bestaande uit een passagiersruimte die ten hoogste zes plaatsen mag bevatten, die van de bestuurder niet inbegrepen en een daarvan volledig afgesloten laadruimte waarvan de afstand, tussen elk punt van de scheidingswand achter de laatste rij zitplaatsen en de binnenkant van de achterzijde van de laadruimte, gemeten in de langsrichting van het voertuig, op een hoogte van 20 cm boven de vloer, steeds minstens 50 pct. dient te bedragen van de lengte van de wielbasis. Deze laadruimte moet bovendien over haar hele oppervlakte bestaan uit een van het koetswerk deel uitmakende, vaste of duurzaam bevestigde, horizontale laadvloer zonder verankeringsplaatsen voor bijkomende banken, zetels of veiligheidsgordels.

§ 3. Voor aftrek komt niet in aanmerking de belasting ter zake van:

- 1° leveringen en intracommunautaire verwervingen van tabaksfabrikaten;
- 2° leveringen en intracommunautaire verwervingen van geestrijke dranken, daaronder niet begrepen die welke bestemd zijn om te worden wederverkocht, om te worden verstrekt ter uitvoering van een dienst of om te worden aangeboden als handelsmonster of in het kader van een proeverij;
- 3° kosten van logies, spijzen en dranken in de zin van artikel 18, § 1, tweede lid, 10° en 11°, daaronder niet begrepen de kosten die worden gedaan:
 - a) voor het personeel dat buiten de onderneming belast is met een levering van goederen of een dienstverrichting;
 - b) door belastingplichtigen die op hun beurt dezelfde diensten onder bezwarende titel verstrekken;
- 4° kosten van onthaal.

§ 4. De reisbureaus in de zin van artikel 1, § 7, eerste lid, 2°, kunnen de belasting niet in aftrek brengen die geheven is van de goederen en de diensten die andere belastingplichtigen hen leveren ten behoeve van de prestaties bedoeld in artikel 18, § 2, tweede lid, en die rechtstreeks de afnemers ten goede komen.

§ 5. De belastingplichtigen kunnen niet in aftrek brengen de verschuldigde of betaalde belasting in de situaties bedoeld in artikel 58, § 4, 5°.

In de mate dat hij leveringen verricht onderworpen aan de bijzondere regeling van belastingheffing over de winstmarge, mag de belastingplichtige wederverkoper de verschuldigde of betaalde belasting niet in aftrek brengen in de situaties bedoeld in artikel 58, § 4, 6°.

Artikel 46

(De tekst van art. 46 is van toepassing met ingang van 01.01.1993 (Art.52, W 28.12.1992))

§ 1. Wanneer de belastingplichtige in de uitoefening van zijn economische activiteit ook andere handelingen verricht dan handelingen waarvoor op grond van artikel 45 aanspraak op aftrek bestaat, wordt de belasting ter zake van de voor die activiteit gebruikte goederen en diensten in aftrek gebracht naar verhouding van de breuk gevormd door het bedrag van de

laatstbedoelde handelingen en het totale bedrag van de door de betrokkene verrichte handelingen.

§ 2. In afwijking van § 1 kan door of vanwege de Minister van Financiën aan de belastingplichtige, op zijn verzoek, vergunning worden verleend om het recht op aftrek uit te oefenen met inachtneming van het werkelijk gebruik van de goederen en diensten of van een deel daarvan. De belastingplichtige kan door of vanwege de Minister van Financiën worden verplicht op die wijze te handelen, wanneer de aftrek naar verhouding van de in § 1 genoemde breuk leidt tot ongelijkheid in de heffing van de belasting.

Artikel 47

(De tekst van art. 47, werd ingevoegd met ingang van 01.01.1971 (W 03.07.1969))

De aftrek wordt toegepast op de belasting over de toegevoegde waarde die door de belastingplichtige verschuldigd is over het tijdvak waarin het recht op aftrek is ontstaan.

Wanneer het af te trekken bedrag meer bedraagt dan dat van de belasting ter zake van de door de belastingplichtige verrichte leveringen en diensten, dan wordt het overschot overgebracht naar het volgende tijdvak.

Artikel 48

(De tekst van art. 48, werd vervangen met ingang van 01.01.2019 (Art. 6, W 14.10.2018, B.S. 25.10.2018, pg. 81448. Erratum Franse tekst B.S. 30.11.2018, pg. 91.362))

§ 1. In geval van gedeeltelijke aftrek wordt een voorlopig af te trekken bedrag bepaald. Dat bedrag wordt herzien na het verstrijken van het jaar waarin het recht op aftrek is ontstaan.

§ 2. De aftrek van de belasting geheven van bedrijfsmiddelen en diensten die kenmerken hebben die vergelijkbaar zijn met de kenmerken die doorgaans aan bedrijfsmiddelen worden toegeschreven is onderworpen aan herziening gedurende een tijdvak van vijf jaar. De herziening wordt elk jaar verricht tot beloop van een vijfde van het bedrag van die belasting, wanneer enige wijziging is ingetreden in de factoren die aan de berekening van de aftrek ten grondslag liggen.

Voor de belasting geheven van onroerende bedrijfsmiddelen bepaald door de Koning, belooft het herzieningstijdperk evenwel vijftien jaar en heeft de herziening elk jaar plaats tot beloop van een vijftiende van het bedrag van die belasting.

In afwijking van het eerste en het tweede lid, belooft het herzieningstijdvak ten aanzien van de belasting geheven van gebouwen of gedeelten van gebouwen, desgevallend met inbegrip van het bijhorend terrein, verhuurd onder de voorwaarden van artikel 44, § 3, 2°, d), vijftientig jaar en wordt de herziening elk jaar, al naargelang het geval, verricht tot beloop van een vijfde of een vijftiende van het bedrag van die belasting.

Artikel 49

(De tekst van art. 49, 5°, werd ingevoegd met ingang van 01.01.2019 (Art. 7, W 14.10.2018, B.S. 25.10.2018, pg. 81448. Erratum Nederlandse tekst B.S. 30.11.2018, pg. 91362))

De Koning regelt de toepassing van de artikelen 45 tot 48 door onder meer te bepalen:

1° het tijdstip waarop het recht op aftrek ontstaat;

- 2° de termijnen waarbinnen en de regelen volgens welke de aftrek plaatsheeft, berekend wordt en herzien wordt;
- 3° de wijze waarop de aftrek en de herziening plaatshebben en berekend worden wanneer iemand de hoedanigheid van belastingplichtige verliest of wanneer er bij een belastingplichtige enige wijziging is ingetreden in de factoren die aan de berekening van de aftrek ten grondslag hebben gelegen;
- 4° de factoren die uit de in artikel 46, § 1, bedoelde breuk dienen te worden gesloten opdat deze niet tot ongelijkheid in de heffing van de belasting zou leiden.
- 5° de wijze waarop herzieningen moeten worden verricht ten aanzien van de belasting geheven van gebouwen of gedeelten van gebouwen, desgevallend met inbegrip van het bijbehorend terrein, verhuurd onder de voorwaarden van artikel 44, § 3, 2°, d):
 - a) bij gehele of gedeeltelijke leegstand van het gebouw of gedeelte van het gebouw;
 - b) bij gehele of gedeeltelijke overdracht van bedoelde gebouwen of gedeelten van gebouwen tijdens de looptijd van de huurovereenkomst en bij overdracht van de huur;
 - c) bij het sluiten of beëindigen van de huurovereenkomst.

HOOFDSTUK VIII

REGELING VOOR DE VOLDOENING VAN DE BELASTING

Artikel 50

(De tekst van art. 50, § 4, werd vervangen met ingang van 01.01.2021 (Art. 68, W 24.12.2020, B.S. 31.12.2020, pg. 98046, Numac: 2020205617). Deze wet treedt in werking op 1 januari 2021 en treedt buiten werking op 31 december 2021 (Art. 72); (Toekomstig recht beschikbaar, met ingang van 01.07.2021 - Zie historiek, versie html)

§ 1. De administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde kent een btw-identificatienummer toe dat de letters BE bevat:

- 1° aan elke belastingplichtige gevestigd in België, met uitzondering van de belastingplichtigen bedoeld in de artikelen 8 en 8bis en van de belastingplichtigen die uitsluitend leveringen van goederen of diensten verrichten die krachtens artikel 44 zijn vrijgesteld en waarvoor zij geen recht op aftrek hebben;
- 2° aan de niet-belastingplichtige rechtspersonen en, in afwijking van de bepaling onder 1°, aan de belastingplichtigen die uitsluitend leveringen van goederen of diensten verrichten waarvoor zij geen recht op aftrek hebben:
 - a) wanneer zij overeenkomstig artikel 53bis, § 1, verklaren een intracommunautaire verwerving van goederen te verrichten die tot gevolg heeft dat de drempel van 11.200 euro, bedoeld in artikel 25ter, § 1, tweede lid, 2°, eerste lid, b), wordt overschreden;
 - b) wanneer zij overeenkomstig artikel 25ter, § 1, tweede lid, 2°, tweede lid, ervoor kiezen om al hun intracommunautaire verwervingen van goederen aan de belasting te onderwerpen;
- 3° aan elke niet in België gevestigde belastingplichtige die handelingen verricht bedoeld in het Wetboek waarvoor recht op aftrek is ontstaan en waarvoor hij krachtens de artikelen 51 en 52 schuldenaar is van de belasting in België, met uitzondering van de belastingplichtigen die uitsluitend diensten verrichten waarvoor zij gebruik maken van één van de bijzondere regelingen bedoeld in de artikelen 358bis tot en met 369duodecies van richtlijn 2006/112/EG;
- 4° aan elke belastingplichtige als hij schuldenaar is van de belasting krachtens artikel 51, § 2, eerste lid, 1°;
- 5° aan elke belastingplichtige gevestigd in België die diensten verricht die, krachtens de communautaire bepalingen, geacht worden plaats te vinden in een andere lidstaat en waarvan de belasting is verschuldigd door de ontvanger van de dienst;
- 6° aan elk lid van een BTW-eenheid in de zin van artikel 4, § 2, die overeenkomstig 1° voor BTW-doeleinden is geïdentificeerd. Dit identificatienummer vormt een sub-BTW-identificatienummer van de BTW-eenheid.

De belastingplichtigen bedoeld in het eerste lid, 4° of 5°, in paragraaf 2, of op wie de in artikel 56bis of artikel 57 bedoelde regeling van toepassing is, kunnen hun nummer slechts rechtsgeldig gebruiken om intracommunautaire verwervingen te verrichten van andere goederen dan accijnsproducten nadat zij vooraf de in het eerste lid, 2°, a), bedoelde verklaring hebben ingediend of nadat zij vooraf de in het eerste lid, 2°, b), bedoelde keuze hebben uitgeoefend.

Degenen aan wie krachtens het eerste lid, 2°, a), een BTW-identificatienummer is toegekend, gebruiken dit rechtsgeldig voor de door hen verrichte intracommunautaire verwervingen van goederen vanaf de dag waarop de drempel werd overschreden en tot 31 december van het kalenderjaar dat erop volgt. Indien de drempel wordt overschreden in de loop van dit laatste jaar en, in voorkomend geval, in de loop van de volgende jaren, gebruiken zij dit nummer

rechtsgeldig tot 31 december van het jaar dat volgt op het jaar waarin de drempel voor het laatst werd overschreden.

§ 2. De administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde kent aan elke BTW-eenheid in de zin van artikel 4, § 2, die uitsluitend leveringen van goederen of diensten verricht waarvoor zij geen recht op aftrek heeft een BTW-identificatienummer toe dat de letters BE bevat.

Zij kent aan de leden van de in het eerste lid bedoelde BTW-eenheid eveneens een BTW-identificatienummer toe dat de letters BE bevat. Dit identificatienummer vormt een sub-BTW-identificatienummer van deze BTW-eenheid.

§ 3. Een BTW-identificatienummer kan eveneens worden toegekend aan andere belastingplichtigen.

§ 4. In afwijking van paragraaf 1, eerste lid, 1°, kent de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde geen btw-identificatienummer toe aan de belastingplichtige natuurlijke personen op wie de in artikel 56bis bedoelde regeling van toepassing is en die uitsluitend diensten verrichten, wanneer de volgende voorwaarden vervuld zijn:

- 1° de plaats van de diensten is in België;
- 2° de diensten worden verricht voor andere doeleinden dan die van de gebruikelijke economische activiteit van de belastingplichtige;
- 3° de diensten worden uitsluitend verricht voor natuurlijke personen die ze bestemmen voor hun privégebruik of dat van andere personen;
- 4° de diensten worden uitsluitend verricht in het kader van overeenkomsten die tot stand zijn gebracht door tussenkomst van een door de Koning erkend elektronisch platform krachtens artikel 90, eerste lid, 1°bis, tweede lid, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992;
- 5° de vergoedingen met betrekking tot de diensten worden enkel door het in de bepaling onder 4° bedoelde platform of door tussenkomst van dat platform aan de dienstverrichter betaald of toegekend;
- 6° de omzet die bestaat uit de vergoedingen bedoeld in de bepaling onder 5°, met inbegrip van alle sommen die door dat platform of door tussenkomst van dat platform zijn ingehouden, bedraagt per kalenderjaar niet meer dan 3 830 euro, geïndexeerd overeenkomstig artikel 178, § 1 en § 3, eerste lid, 2°, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992.

Artikel 51

(De tekst van art. 51, § 2, eerste lid, 6°, is gewijzigd met ingang van 01.01.2013 (Art. 28, W 17.12.2012 (I), B.S. 21.12.2012 - Ed. 2))

§ 1. De belasting is verschuldigd:

- 1° door de belastingplichtige die in België een belastbare levering van goederen of een belastbare dienst verricht;
- 2° door degene die in België een belastbare intracommunautaire verwerving van goederen verricht;
- 3° door eenieder die op een factuur of op een als zodanig geldend stuk de belasting over de toegevoegde waarde vermeldt, zelfs indien hij geen goed heeft geleverd noch een dienst

heeft verstrekt. Hij wordt schuldenaar van de belasting op het tijdstip van het uitreiken van de factuur of het stuk.

§ 2. In afwijking van § 1, 1°, is de belasting verschuldigd:

- 1° door de ontvanger van de dienst wanneer de dienstverrichter een belastingplichtige is die niet in België is gevestigd en de dienst krachtens artikel 21, § 2, geacht wordt in België plaats te vinden;
- 2° door de medecontractant die overeenkomstig artikel 50, voor BTW-doeleinden is geïdentificeerd, wanneer het gaat om leveringen van goederen als bedoeld in artikel 25ter, § 1, tweede lid, 3°, en voor zover de in artikel 53, § 2, eerste lid, beoogde factuur de door de Koning te bepalen vermeldingen bevat;
- 3° door de medecontractant wanneer het gaat om leveringen van goederen of diensten als bedoeld in de artikelen 39, § 2, en 39quater;
- 4° door degene die de goederen onttrekt aan één van de regelingen bedoeld in de artikelen 39, § 2, en 39quater;
- 5° door de in België gevestigde medecontractant die gehouden is tot het indienen van de aangifte bedoeld in artikel 53, § 1, eerste lid, 2°, of door de niet in België gevestigde medecontractant die een aansprakelijke vertegenwoordiger heeft laten erkennen overeenkomstig artikel 55, § 1 of § 2, wanneer het gaat om een levering van goederen of een dienst verricht door een niet in België gevestigde belastingplichtige en de hier te lande belastbare handeling niet onder 1°, 2° en 6° van deze paragraaf is bedoeld, noch vrijgesteld is of verricht met vrijstelling van de belasting ingevolge de artikelen 39 tot 44bis;
- 6° door de medecontractant die onder een nummer dat de letters BE bevat voor BTW-doeleinden is geïdentificeerd, wanneer de ingevolge artikel 14bis hier te lande belastbare handeling wordt verricht door een niet in België gevestigde belastingplichtige.

Voor de toepassing van het eerste lid, 1°, 5° en 6°, wordt een belastingplichtige die in België een vaste inrichting heeft, aangemerkt als een niet in België gevestigde belastingplichtige als deze inrichting niet betrokken is bij de levering van goederen of de dienst.

§ 3. Wanneer ten aanzien van goederen en diensten waarvoor de in artikel 59, § 2, bedoelde deskundige schatting kan worden gevorderd, wordt vastgesteld dat de belasting werd voldaan over een onvoldoende maatstaf, is de aanvullende belasting verschuldigd door degene tegen wie de schattingsprocedure wordt ingesteld.

§ 4. De Koning kan afwijken van § 1, 1°, om de medecontractant van de leverancier van goederen of van de dienstverrichter tot voldoening van de belasting te verplichten in de mate dat Hij zulks noodzakelijk acht om die voldoening te vrijwaren.

Artikel 51bis

(Bij arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 34/2018 d.d. 22.03.2018 (B.S. 22.05.2018, p. 41903), werden de artikelen 29 tot 34 van de programmawet van 1 juli 2016 (B.S. 04.07.2016 - Ed. 2), vernietiging. Hierbij werd de invoering van art. 51bis, § 1bis, vernietigd met tegenstelbaarheid "erga omnes" vanaf 22.05.2018 - Het Hof handhaaft de gevolgen van de vernietigde bepalingen)

§ 1. De medecontractant van de schuldenaar van de belasting:

- 1° krachtens artikel 51, § 1, 1°, en §§ 2 en 4, is met deze tegenover de Staat hoofdelijk gehouden tot voldoening van de belasting wanneer de factuur of het als zodanig geldend

stuk, waarvan het uitreiken is voorgeschreven door de artikelen 53 en 54 of door de ter uitvoering ervan genomen besluiten, niet werd uitgereikt of een onjuiste vermelding bevat ten aanzien van de naam, het adres of het BTW-identificatienummer van de bij de handeling betrokken partijen, de aard of de hoeveelheid van de geleverde goederen of verstrekte diensten of de prijs of het toebehoren ervan;

- 2° krachtens artikel 51, § 1, 2°, is met deze tegenover de Staat hoofdelijk gehouden tot voldoening van de belasting wanneer de factuur of het als zodanig geldend stuk niet werd uitgereikt of een onjuiste vermelding bevat ten aanzien van de naam, het adres of het BTW-identificatienummer van de bij de handeling betrokken partijen, de aard of de hoeveelheid van de verworven goederen of de prijs of het toebehoren ervan;
- 3° krachtens artikel 51, § 1, 1°, is eveneens met deze tegenover de Staat hoofdelijk gehouden tot voldoening van de belasting wanneer de factuur of het als zodanig geldend stuk het bedrag van de op de handeling verschuldigde belasting niet of onjuist vermeldt;
- 4° krachtens artikel 51, §§ 2 en 4, is eveneens met deze tegenover de Staat hoofdelijk gehouden tot voldoening van de belasting wanneer hij een bedrag aanrekent als belasting.

§ 1bis. (vernietigd) (7)

§ 2. De medecontractant van degene die krachtens artikel 51, § 1, 1°, schuldenaar is van de belasting, die de identiteit van zijn leverancier of dienstverrichter aantoont en bewijst hem de prijs en de bijhorende belasting of een deel daarvan te hebben betaald, is in de in § 1 bedoelde situaties evenwel in die mate van de hoofdelijke aansprakelijkheid ontslagen.

§ 3. In de regeling entrepot ander dan douane-entrepot, zijn de depothouder, degene die zich belast met het vervoer van de goederen uit het entrepot alsook, in voorkomend geval, zijn lastgever, tegenover de Staat hoofdelijk gehouden tot voldoening van de belasting met de persoon die er krachtens de artikelen 51, § 1, 1° en 2°, § 2, eerste lid, 3°, 4° en 5°, of 52, § 1, tweede lid, schuldenaar van is.

Onder voorbehoud van artikel 55, § 4, tweede lid, is de persoon bedoeld in het eerste lid die ter goeder trouw is of die aantoont dat hij geen fout heeft begaan of nalatig is geweest, van de hoofdelijke aansprakelijkheid ontslagen.

§ 4. Elke belastingplichtige is hoofdelijk gehouden de belasting te voldoen met de persoon die er krachtens artikel 51, §§ 1 en 2, schuldenaar van is, als hij op het tijdstip waarop hij een handeling heeft verricht, wist of moest weten dat de betaling van de belasting, in de ketting van de handelingen, niet werd gedaan of zal worden gedaan met de bedoeling de belasting te ontduiken.

Artikel 51ter

(De tekst van art. 51ter is van toepassing met ingang van 01.04.2007 (Art. 104, W 25.04.2007) B.S. 08.05.2007)

De personen die bij toepassing van artikel 4, § 2, als één belastingplichtige worden aangemerkt, zijn ten opzichte van de Staat hoofdelijk gehouden tot de voldoening van de belasting, de intresten, de geldboeten en de kosten die opeisbaar zijn ingevolge de handelingen die

- (7) Arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 34/2018 d.d. 22.05.2018 (B.S. 22.05.2018, pg. 41903)
Artikel 51bis, § 1bis, W.Btw werd vernietigd met tegenstelbaarheid “erga omnes” vanaf 22.05.2018. Het Hof handhaaft de gevolgen van de vernietigde bepalingen. (Zie bijlage C).

betrekking hebben op de periode waarin deze personen als één belastingplichtige worden aangemerkt voor de toepassing van dit Wetboek.

Artikel 52

(De tekst van art. 52, § 2, tweede lid en § 3, werd gewijzigd met ingang van 16.05.2014 (Art. 36, W 25.04.2014, B.S. 16.05.2014, pg. 39621))

§ 1. Ten aanzien van de belasting verschuldigd ter zake van invoer, stelt de Koning de voorwaarden waaronder de goederen in België mogen worden gebracht en schrijft Hij onder meer de verplichting voor ze op de door Hem te bepalen wijze aan te geven.

Onverminderd artikel 51bis, § 3, wijst de Koning aan op wiens naam de ter zake van invoer verschuldigde belasting mag of moet worden voldaan, en wie voor deze voldoening aansprakelijk is; Hij bepaalt het tijdstip waarop de belasting moet worden voldaan en de formaliteiten die daarbij moeten worden nagekomen.

§ 2. Er is overtreding van de verplichting de belasting te voldoen wanneer goederen in België worden gebracht zonder dat de ter uitvoering van § 1, eerste lid, genomen besluiten zijn nageleefd.

Bij invoer zonder aangifte kunnen de goederen en de ervoor gebezigde vervoermiddelen, in de gevallen en overeenkomstig de regelen inzake invoerrecht, in beslag genomen worden, verbeurdverklaard en vervolgens verkocht of teruggegeven worden, ook al zijn die goederen om welke reden ook niet aan invoerrecht onderworpen; de genoemde regelen vinden eveneens toepassing voor de schadeloosstelling van de persoon wiens goederen onrechtmatig in beslag zijn genomen. De inbeslagneming, de verbeurdverklaring, de verkoop of de teruggaaf worden verricht door of op verzoek van de Algemene Administratie van de Douane en Accijnzen of de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde.

§ 3. Wanneer regelmatig in België binnengebrachte goederen onder douanetoezicht zijn en niemand de aangifteformaliteiten komt voltooien, kan de Algemene Administratie van de Douane en Accijnzen over die goederen beschikken overeenkomstig de regelen inzake invoerrecht, ook al zijn de goederen om welke reden ook niet aan invoerrecht onderworpen.

Artikel 52bis

(De tekst van art. 52bis, § 3, werd vervangen met ingang van 01.04.2019 (Art. 2, W 26.11.2018, B.S. 04.12.2018, pg. 93842). Art. 19, W 26.11.2018: "Deze wet is niet van toepassing op het dwangbevel dat ter kennis werd gegeven of betekend werd vóór de datum van haar inwerkingtreding.")

§ 1. Wanneer ambtenaren van de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde, ter gelegenheid van hun onderzoeken bij een belastingplichtige, feiten vaststellen die een geheel van overeenstemmende aanwijzingen van ernstige fraude, al dan niet georganiseerd, uitmaken en bijgedragen hebben tot de overtreding van de bepalingen van dit Wetboek of van de ter uitvoering ervan genomen besluiten, kunnen zij bewarend beslag leggen op de roerende goederen waarvoor tijdens die onderzoeken niet is aangetoond dat zij uitsluitend aan derden toebehoren.

De in het eerste lid bedoelde ambtenaren, in het bezit van hun aanstellingsbewijs, stellen een proces-verbaal van beslag op dat met name de volgende vermeldingen moet bevatten:

- 1° de dag, de maand, het jaar en de plaats van het beslag;
- 2° de naam, voornaam, graad en hoedanigheid van de verbaliserende ambtenaren;

- 3° de identificatie van de beslagene door de vermelding van het ondernemingsnummer indien gekend alsook van hetzij de naam, de voornaam en de woonplaats voor een natuurlijke persoon, hetzij de maatschappelijke benaming, de rechtsvorm en de maatschappelijke zetel voor een rechtspersoon;
- 4° de vermelding van de in het eerste lid bedoelde feiten vastgesteld door deze ambtenaren;
- 5° de motivatie van de hoogdringendheid van het beslag;
- 6° de vermelding en de specificatie van een belastingschuld die zeker is en vaststaand of vatbaar voor een voorlopige raming;
- 7° de inventaris van de beslagen goederen die een voldoende nauwkeurige en gedetailleerde omschrijving van de goederen bevat;
- 8° de handtekening van minstens twee verbaliserende ambtenaren;
- 9° de integrale weergave van artikel 507 van het Strafwetboek;
- 10° de rechtsmiddelen tegen de genomen maatregelen, het bevoegde gerechtelijk arrondissement en de bevoegde rechtsinstantie;
- 11° de in het eerste lid bedoelde administratie die in geval van beroep moet worden gedagvaard.

Indien het afschrift van het proces-verbaal niet aan de beslagene kan worden overhandigd tegen ontvangstbewijs op het ogenblik van het beslag, wordt dit afschrift onmiddellijk ter plekke achtergelaten en wordt het proces-verbaal van beslag - op straffe van nietigheid - hem binnen de veertien dagen bij aangetekende brief ter kennis gebracht.

Dit bewarend beslag mag geen afbreuk doen aan artikel 1408, §§ 1 en 2, van het Gerechtelijk Wetboek inzake de niet voor beslag vatbare goederen.

Ten gevolge van het bewarend beslag kunnen de goederen niet worden vervreemd of bezwaard gedurende een periode van drie jaar zonder dat evenwel enig voorrecht wordt verschaft. Het bewarend beslag geeft aanleiding tot het opmaken en het verzenden binnen drie werkdagen te rekenen vanaf de overhandiging of de betekening van het proces-verbaal, door de verbaliserende ambtenaren, van een bericht van beslag overeenkomstig artikel 1390 van het Gerechtelijk Wetboek.

§ 2. Op straffe van nietigheid moet de geldigheid van het in § 1 bedoelde beslag bekrachtigd worden door de beslagrechter van het ambtsgebied waarin zich het kantoor belast met de invordering van de fiscale schuld bevindt, binnen een termijn van twee maanden te rekenen vanaf de kennisgeving van het in § 1, tweede lid, bedoelde proces-verbaal. De procedure wordt ingeleid op eenzijdig verzoekschrift. De beslissing van de beslagrechter is uitvoerbaar bij voorraad.

Bij toepassing van het principe van artikel 1420 van het Gerechtelijk Wetboek kan de beslagene binnen de drie maanden na overhandiging van het proces-verbaal van beslag of van de verzending van de aangetekende brief beroep instellen bij de beslagrechter van het ambtsgebied waarin zich het kantoor belast met de invordering van de fiscale schuld bevindt, om de opheffing of wijziging van het beslag te verkrijgen in het geval dat niet aan de voorwaarden van dit artikel werd voldaan. De beslagrechter kan het beslag wijzigen in de mate dat de waarde van de in § 1, tweede lid, 7°, bedoelde beslagen goederen het bedrag van de in § 1, tweede lid, 6°, bedoelde schuld op een disproportionele manier overschrijdt.

De beslagrechter kan het beslag tevens wijzigen of opheffen in geval van veranderde omstandigheden.

De vordering wordt ingesteld en behandeld zoals in kort geding overeenkomstig de artikelen 1035 tot 1041 van het Gerechtelijk Wetboek.

In voorkomend geval behoudt het beslag zijn bewarend karakter gedurende de rechtsgang van de ingeleide gerechtelijke procedure evenals tijdens een eventuele rechtsgang van de vordering in rechte ingeleid op grond van artikel 89, tweede lid.

§ 3. Op straffe van nietigheid van het beslag, wordt de belastingschuld in een innings- en invorderingsregister opgenomen overeenkomstig artikel 85 binnen drie maanden na de kennisgeving van het in § 1, tweede lid, bedoelde proces-verbaal van beslag.

De opname van de belastingschuld in het innings- en invorderingsregister kan maar door verzending van het innings- en invorderingsbericht bedoeld in artikel 85, § 3, worden ter kennis gebracht aan de beslagene na de bekrachtiging van het beslag door de beslagrechter zoals bepaald in § 2, eerste lid. In afwijking van artikel 85, § 3, wordt dit innings- en invorderingsbericht bij aangetekende zending ter kennis gegeven. De afgifte van het stuk bij de aanbieder van de universele postdienst geldt als kennisgeving vanaf de derde daaropvolgende werkdag.

Door de loutere kennisgeving van dit innings- en invorderingsbericht wordt het bewarend beslag omgezet in een uitvoerend beslag en de daaropvolgende tenuitvoerlegging ervan gebeurt overeenkomstig artikel 1497 van het Gerechtelijk Wetboek.

Het uitvoerend beslag op roerende goederen zal vervolgens plaatsvinden overeenkomstig de bepalingen van artikel 1499 en volgende van het Gerechtelijk Wetboek, onverminderd de mogelijkheid voor de beslagene, in geval van veranderde omstandigheden, om de wijziging of opheffing van het beslag te verzoeken voor de beslagrechter.

Artikel 53

*(De tekst van art. 53, § 2, eerste lid, 4°, werd gewijzigd met ingang van 01.01.2016 (Art. 5, W 06.12.2015, B.S. 17.12.2015, pg. 75660);
(Toekomstig recht beschikbaar, met ingang van 01.07.2021 - Zie historiek, versie html)*

§ 1. De belastingplichtige, met uitzondering van degene die geen enkel recht op aftrek heeft, is gehouden:

- 1° een aangifte in te dienen bij de aanvang, de wijziging of de stopzetting van zijn werkzaamheid;
- 2° iedere maand een aangifte in te dienen waarin hij vermeldt:
 - a) het bedrag der in dit Wetboek bedoelde handelingen die hij heeft verricht of die aan hem werden verstrekt gedurende de vorige maand in het kader van zijn economische activiteit;
 - b) het bedrag van de opeisbare belasting, van de te verrichten aftrek en van de te verrichten herzieningen;
 - c) de gegevens die de Koning noodzakelijk acht om te voldoen aan de door de Gemeenschap uitgevaardigde regelgeving inzake statistieken en om de controle op de toepassing van de belasting te waarborgen;
- 3° de verschuldigd geworden belasting te voldoen binnen de termijn van indiening van de bij 2° voorgeschreven aangifte.

In afwijking van het eerste lid is de in artikel 56bis, bedoelde belastingplichtige gehouden tot de in het eerste lid, 1°, bepaalde verplichtingen.

§ 1bis. Paragraaf 1 is niet van toepassing op:

- 1° de belastingplichtige die uitsluitend diensten verricht waarvoor hij gebruik maakt van de bijzondere regeling bedoeld in de artikelen 358bis tot 369 van richtlijn 2006/112/EG;

- 2° de belastingplichtige die uitsluitend diensten verricht waarvoor hij gebruik maakt van de bijzondere regeling bedoeld in de artikelen 369bis tot 369duodecies, van richtlijn 2006/112/EG en in België noch de zetel van zijn bedrijfsuitoefening, noch een vaste inrichting heeft gevestigd.

§ 2. De belastingplichtige die andere leveringen van goederen of diensten verricht dan die welke krachtens artikel 44 zijn vrijgesteld en andere dan die welke bedoeld zijn in artikel 135, lid 1, punten a) tot g) van richtlijn 2006/112/EG, dient een factuur uit te reiken aan zijn medecontractant en een kopie ervan op te stellen of ervoor te zorgen dat in zijn naam en voor zijn rekening, door zijn medecontractant of een derde een factuur wordt uitgereikt en een kopie daarvan wordt opgesteld:

- 1° wanneer hij een levering van goederen of een dienst heeft verricht voor een belastingplichtige of een niet-belastingplichtige rechtspersoon;
- 2° wanneer hij een levering van goederen, zoals bedoeld in artikel 15, §§ 1 en 2, heeft verricht voor elke niet-belastingplichtige persoon;
- 3° wanneer hij een levering van goederen, zoals bedoeld in artikel 39bis, eerste lid, 2°, heeft verricht voor elke niet-belastingplichtige persoon;
- 4° wanneer de belasting opeisbaar wordt over de gehele of een deel van de prijs van de handeling, bij toepassing van de artikelen 17, § 1, derde lid en § 4 en 22bis, § 1, derde lid, § 2, tweede lid en § 4, vooraleer een levering van een goed of een dienst bedoeld in 1° en 2°, wordt verricht.

De uitreiking van facturen door de medecontractant, in naam en voor rekening van de leverancier of de dienstverrichter, wordt toegestaan op voorwaarde dat er een voorafgaandelijk akkoord is tussen beide partijen en dat iedere factuur het voorwerp uitmaakt van een procedure van aanvaarding door de belastingplichtige die de levering van het goed of de dienst verricht.

Ieder document dat wijzigingen aanbrengt in en specifiek en ondubbelzinnig verwijst naar de oorspronkelijke factuur geldt als factuur.

Het gebruik van een elektronische factuur is toegestaan mits aanvaarding door de afnemer.

De Koning kan aan de belastingplichtigen de verplichting opleggen een factuur uit te reiken voor de leveringen van goederen of dienstverrichtingen, andere dan deze bedoeld in het eerste lid.

§ 3. In het kader van een btw-eenheid in de zin van artikel 4, § 2, is het lid dat goederen of diensten verschaft aan een ander lid ertoe gehouden een bijzonder stuk uit te reiken aan dat lid en een kopie daarvan op te stellen of ervoor te zorgen dat in zijn naam en voor zijn rekening, door het lid in zijn hoedanigheid van medecontractant of door een derde dergelijke stukken worden uitgereikt of opgesteld, als de in paragraaf 2 bedoelde factuur niet werd uitgereikt.

De in paragraaf 2, tweede lid, bedoelde voorwaarden zijn van toepassing wanneer het in het eerste lid bedoelde stuk wordt uitgereikt door de medecontractant in naam en voor rekening van het lid dat de goederen of de diensten verschaft.

De Koning kan andere verplichtingen bepalen om de juiste heffing van de belasting te waarborgen en om de fraude te vermijden.

Artikel 53bis

(De tekst van art. 53bis, § 1, eerste lid, werd gewijzigd met ingang van 01.04.2014 (Art. 33, W 15.05.2014, B.S. 22.05.2014, pg. 40603))

§ 1. De belastingplichtigen op wie de regeling bedoeld in de artikelen 56bis, of 57, toepasselijk is, de belastingplichtigen die uitsluitend leveringen van goederen of diensten verrichten waarvoor zij geen recht op aftrek hebben, alsmede de niet-belastingplichtige rechtspersonen

moeten jaarlijks, vooraleer de eerste intracommunautaire verwerving van goederen te verrichten ten gevolge waarvan de in artikel 25ter, § 1, tweede lid, 2°, b, bedoelde drempel van 11.200 EUR wordt overschreden, een verklaring van het overschrijden van die drempel indienen.

Zij zijn evenwel van die verklaring ontslagen wanneer een dergelijke verklaring in de loop van het voorafgaande kalenderjaar werd ingediend of wanneer zij in de loop van datzelfde kalenderjaar voor hun intracommunautaire verwervingen van goederen gehouden waren tot het indienen van de in artikel 53ter bedoelde aangifte en het aldus aangegeven bedrag hoger was dan de genoemde drempel van 11.200 EUR.

§ 2. De belastingplichtigen die niet voor BTW-doeleinden zijn geïdentificeerd moeten vooraleer een dienst zal worden verstrekt waarvoor zij de eerste maal schuldenaar worden van de belasting bij toepassing van artikel 51, § 2, eerste lid, 1°, meedelen dat een dergelijke dienst hun voor de eerste maal wordt verstrekt.

De belastingplichtigen bedoeld in artikel 50, § 1, eerste lid, 5°, dienen eveneens vooraleer zij een eerste maal een dienst verstrekken die krachtens de communautaire bepalingen geacht wordt in een andere lidstaat plaats te vinden en waarvoor de belasting is verschuldigd door de ontvanger van de dienst, mee te delen dat zij een dergelijke dienst voor de eerste maal verstrekken.

Artikel 53ter

(De tekst van art. 53ter, eerste lid, is van toepassing met ingang van 01.01.2004 (Art. 8, W 28.01.2004, B.S. 10.02.2004))

De in artikel 51, § 1, 2°, en § 2 bedoelde schuldenaars van de belasting die niet gehouden zijn tot de verplichtingen bedoeld in artikel 53, § 1, eerste lid, 2° en 3°, moeten:

- 1° aangifte doen van de in de loop van een kalenderkwartaal verrichte belastbare handelingen met uitsluiting van:
 - a) de intracommunautaire verwervingen van nieuwe vervoermiddelen in de zin van artikel 8bis, § 2, verricht door belastingplichtigen of niet-belastingplichtige rechtspersonen op wie de afwijking bepaald in artikel 25ter, § 1, tweede lid, 2, toepasselijk is of door iedere andere niet-belastingplichtige;
 - b) de intracommunautaire verwervingen van accijnsprodukten als bedoeld in artikel 58, § 1bis, door belastingplichtigen of niet-belastingplichtige rechtspersonen op wie de afwijking bepaald in artikel 25ter, § 1, tweede lid, 2°, toepasselijk is;
- 2° de verschuldigd geworden belasting voldoen binnen de termijn van indiening van deze aangifte.

Artikel 53quater

*(De tekst van art. 53quater, § 1, derde lid, werd gewijzigd met ingang van 25.05.2019 (Art. 13, W 02.05.2019, B.S. 15.05.2019, pg. 46586);
(Toekomstig recht beschikbaar, met ingang van 01.07.2021 - Zie historiek, versie html)*

§ 1. De belastingplichtigen die overeenkomstig artikel 50, § 1, eerste lid, 1° en 3° of § 3, voor BTW-doeleinden zijn geïdentificeerd, met uitsluiting van de BTW-eenheden in de zin van artikel 4, § 2, moeten hun BTW-identificatienummer aan hun leveranciers en aan hun klanten mededelen.

In afwijking van het eerste lid, mogen de belastingplichtigen bedoeld in de artikelen 56bis en 57, hun btw-identificatienummer niet meedelen aan hun dienstverrichters die gevestigd zijn in België en die een werk in onroerende staat in de zin van artikel 19, § 2 of een daarmee

gelijkgestelde handeling verrichten. Wanneer de belastingplichtige bedoeld in artikel 56bis of 57 zijn btw-identificatienummer meedeelt, is de dienstverrichter, behoudens samenspanning tussen de partijen, ontlast van de aansprakelijkheid voor de voldoening van de belasting.

In afwijking van het eerste lid zijn de belastingplichtigen bedoeld in de artikelen 56bis en 57 er niet toe gehouden hun BTW-identificatienummer mee te delen aan hun leveranciers wanneer zij intracommunautaire verwervingen van andere goederen dan accijnsproducten verrichten, indien zij de drempel van 11.200 euro bedoeld in artikel 25ter, § 1, tweede lid, 2°, eerste lid, niet hebben overschreden en indien zij het in artikel 25ter, § 1, tweede lid, 2°, tweede lid, bedoelde keuzerecht niet hebben uitgeoefend.

§ 2. Zij die overeenkomstig artikel 50, § 1, eerste lid, 2° en 4°, voor BTW-doeleinden zijn geïdentificeerd, moeten hun BTW-identificatienummer aan hun leveranciers mededelen wanneer zij krachtens artikel 51, § 1, 2° of § 2, eerste lid, 1°, schuldenaar zijn van de belasting in België.

§ 3. De belastingplichtigen die krachtens artikel 50, § 1, eerste lid, 5°, voor BTW-doeleinden zijn geïdentificeerd moeten hun BTW-identificatienummer aan hun klanten mededelen wanneer zij diensten verrichten die krachtens de communautaire bepalingen geacht worden plaats te vinden in een andere lidstaat en waarvan de belasting is verschuldigd door de ontvanger van de dienst.

§ 4. De leden van de BTW-eenheid in de zin van artikel 4, § 2, zijn gehouden aan hun leveranciers en hun klanten het sub-BTW-identificatienummer bedoeld in artikel 50, § 1, eerste lid, 6°, mee te delen

De leden van de BTW-eenheid in de zin van artikel 4, § 2, zijn gehouden aan hun leveranciers en hun klanten het sub-BTW-identificatienummer bedoeld in artikel 50, § 2, tweede lid, mee te delen, wanneer deze eenheid krachtens artikel 51, § 1, 2° of § 2, eerste lid, 1°, schuldenaar is van de belasting in België, of wanneer de leden diensten verrichten die krachtens de communautaire bepalingen geacht worden plaats te vinden in een andere lidstaat en waarvan de belasting is verschuldigd door de ontvanger van de dienst.

§ 5. De niet in België gevestigde belastingplichtigen die overeenkomstig artikel 55, § 1 of § 2, hier te lande een aansprakelijke vertegenwoordiger hebben laten erkennen of die overeenkomstig artikel 55, § 3, tweede lid, door een vooraf erkende persoon worden vertegenwoordigd, moeten bovendien, voor de handelingen die zij in België verrichten of ontvangen, de naam of benaming en het adres van hun aansprakelijke vertegenwoordiger in België of van de vooraf erkende persoon die hen vertegenwoordigt, aan hun klanten of leveranciers mededelen.

Artikel 53quinquies

(De tekst van art. 53quinquies, derde lid, werd ingevoegd met ingang van 01.07.2016 (Art. 41, W 01.07.2016, B.S. 04.07.2016, pg 40970))

De belastingplichtigen die overeenkomstig artikel 50, § 1, eerste lid, 1°, met uitsluiting van de BTW-eenheden in de zin van artikel 4, § 2, artikel 50, § 1, eerste lid, 3°, voor BTW-doeleinden zijn geïdentificeerd, de leden van een BTW-eenheid bedoeld in artikel 50, § 1, eerste lid, 6°, de niet in België gevestigde belastingplichtigen die voor de handelingen die zij hier te lande verrichten zijn vertegenwoordigd door een vooraf erkende persoon, overeenkomstig artikel 55, § 3, tweede lid, en de andere niet in België gevestigde belastingplichtigen bedoeld in artikel 50, § 3, zijn gehouden jaarlijks voor elk lid van een BTW-eenheid en voor iedere belastingplichtige die voor BTW-doeleinden moet geïdentificeerd zijn, behalve voor degenen die uitsluitend

handelingen verrichten die krachtens artikel 44 van de belasting zijn vrijgesteld, en waaraan zij goederen hebben geleverd of diensten hebben verstrekt in de loop van het vorige jaar, de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde in kennis te stellen van het totale bedrag van die handelingen alsmede van het totale bedrag van de in rekening gebrachte belasting.

De leden van een BTW-eenheid in de zin van artikel 4, § 2, die overeenkomstig artikel 50, § 1, eerste lid, 1°, voor BTW-doeleinden is geïdentificeerd, zijn bovendien gehouden jaarlijks de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde in kennis te stellen van het totale bedrag van de in de loop van het vorige jaar voor elk van de andere leden van die BTW-eenheid verrichte handelingen.

De belastingplichtige op wie de in artikel 56bis bedoelde regeling van toepassing is en die geen enkele van de in het eerste lid bedoelde handelingen verricht, is niet gehouden de voornoemde administratie hiervan in kennis te stellen.

Artikel 53sexies

(De tekst van art. 53sexies, § 1, inleidende zin werd gewijzigd en § 1 werd aangevuld met 4°, met ingang van 01.01.2020 (Art. 7, W 03.11.2019, B.S. 13.11.2019, pg. 104872. Errata B.S. 27.12.2019 - Ed. 2, pg. 118384). Deze bepaling is van toepassing op de goederen die vanaf 1 januari 2020 worden verzonden of vervoerd van België naar een andere lidstaat of omgekeerd onder de regeling bedoeld in artikel 17bis van de richtlijn 2006/112/EG (Art. 11, W 03.11.2019))

§ 1. De belastingplichtigen die overeenkomstig artikel 50, § 1, eerste lid, 1°, met uitsluiting van de BTW-eenheden in de zin van artikel 4, § 2, artikel 50, § 1, eerste lid, 3° en 5°, voor BTW-doeleinden zijn geïdentificeerd, de leden van een BTW-eenheid in de zin van artikel 4, § 2, alsook de niet in België gevestigde belastingplichtigen die voor de handelingen die zij hier te lande verrichten worden vertegenwoordigd door een overeenkomstig artikel 55, § 3, tweede lid, vooraf erkende persoon moeten iedere kalendermaand voor iedere persoon die in een andere lidstaat voor BTW-doeleinden is geïdentificeerd, in de btw-opgave van de intracommunautaire handelingen die moet worden ingediend bij de administratie belast met de belasting over toegevoegde waarde de volgende gegevens meedelen, waarbij een onderscheid moet worden gemaakt naargelang de aard van de handelingen :

- 1° het totale bedrag van de krachtens artikel 39bis, eerste lid, 1° en 4°, vrijgestelde leveringen van goederen en waarvoor de belasting in de loop van de vorige maand opeisbaar is geworden;
- 2° het totale bedrag van de leveringen van goederen bedoeld in artikel 25quiquies, § 3, derde lid, verricht in de lidstaat van aankomst van de verzending of het vervoer van de goederen en waarvoor de belasting in de loop van de vorige maand opeisbaar is geworden;
- 3° het totale bedrag van de andere diensten dan die welke in de lidstaat waar de diensten belastbaar zijn van de belasting zijn vrijgesteld en waarvoor de belasting verschuldigd is door de ontvanger krachtens de communautaire bepalingen en in de loop van de vorige maand opeisbaar is geworden.
- 4° het btw-identificatienummer van de belastingplichtige voor wie de goederen zijn bestemd die in het kader van de regeling inzake voorraad op afroep overeenkomstig de in artikel 12ter, § 2, bedoelde voorwaarden, in de loop van de vorige maand werden verzonden of vervoerd, evenals elke wijziging in de ingediende informatie

§ 2. De Koning kan bepalen dat de belastingplichtige die een levering verricht van een nieuw vervoermiddel in de zin van artikel 8bis, § 2, onder de voorwaarden van artikel 39bis, de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde de inlichtingen moet verschaffen die Hij bepaalt met het oog op de toepassing van de belasting over de toegevoegde

waarde en de controle erop door de administratie in de Lid-Staat van vertrek en in deze van aankomst van de verzending of het vervoer van dit goed.

Artikel 53septies

(De tekst van art. 53septies is ingevoegd met ingang van 01.01.1993 (Art. 64, W 28.12.1992))

De Koning kan belastingplichtigen, die in België intracommunautaire verwervingen van goederen verrichten als bedoeld in de artikelen 25ter, § 1, en 25quater, opleggen om met betrekking tot iedere in een andere Lid-Staat voor BTW-doeleinden geïdentificeerde leverancier een gedetailleerde aangifte in te dienen van de gedane verwervingen, op voorwaarde evenwel dat dergelijke aangiften niet kunnen worden geëist voor tijdvakken van minder dan één maand.

Artikel 53octies

(De tekst van art. 53octies, § 1, derde en vierde lid, werd opgeheven (Art. 16, W 02.04.2021, B.S. 13.04.2021, pg. 32911) en § 2, werd vervangen (Art. 48, 1°, W 26.01.2021, B.S., 10.02.2021, pg. 12719) met ingang van 01.04.2021 (Art. 222, W 26.01.2021));

(Toekomstig recht beschikbaar, met ingang van 01.01.2025 - Zie historiek, versie html)

§ 1. De Koning kan toelaten dat de door Hem aan te wijzen groepen van belastingplichtigen de in artikel 53, § 1, eerste lid, 2°, bedoelde aangifte slechts driemaandelijks, zesmaandelijks of jaarlijks indienen.

Hij kan toelaten dat de door Hem aan te wijzen groepen van belastingplichtigen, onder de door Hem te stellen voorwaarden, de in artikel 53sexies bedoelde intracommunautaire opgave slechts voor elk kalenderkwartaal indienen binnen een termijn van ten hoogste één maand te rekenen vanaf het einde van dat kwartaal.

Hij kan aan belastingplichtigen de verplichting opleggen om ieder jaar op de door Hem te bepalen wijze de administratie in kennis te stellen van het totale bedrag van de goederen die zij geleverd en de diensten die zij verstrekt hebben, in de loop van het vorige jaar, aan iedere afnemer gevestigd in een land waarmee België een verdrag tot wederzijdse bijstand inzake omzetbelasting heeft gesloten.

Hij kan andere verplichtingen bepalen om de juiste heffing van de belasting te waarborgen en om de fraude te vermijden.

§ 2. Elk bericht dat door de belastingplichtige of elke andere persoon onder gesloten omslag wordt verzonden aan de Federale Overheidsdienst Financiën in het kader van de toepassing van de wetgeving inzake de belasting over de toegevoegde waarde, van de bijzondere wetsbepalingen op het stuk van de belasting over de toegevoegde waarde of van de tot uitvoering ervan genomen besluiten, wordt voor de administratie die de belasting over de toegevoegde waarde vestigt, gereproduceerd, geregistreerd en bewaard op het in artikel 69bis, tweede lid, bedoelde beveiligd elektronisch platform volgens een informatica- of telegeleidingstechniek.

Het aldus gedigitaliseerde beeld van het bericht verzonden aan de Federale Overheidsdienst Financiën, verkregen door middel van een informatica- of telegeleidingstechniek, heeft, voor de toepassing van de bepalingen van dit Wetboek, van de bijzondere wetsbepalingen op het stuk van de belasting over de toegevoegde waarde of van de tot uitvoering ervan genomen besluiten, bewijskracht voor zover het de getrouwe en duurzame kopie is van het geschrift waarvan het afkomstig is en het voorzien is van een geavanceerd elektronische zegel dat voldoet aan de eisen vermeld in artikel 36 van Verordening (EU) nr. 910/2014 van het Europees Parlement en de Raad van 23 juli 2014 betreffende elektronische identificatie en

vertrouwensdiensten voor elektronische transacties in de interne markt en tot intrekking van richtlijn 1999/93/EG.

In dat geval is de vernietiging van het papieren origineel toegestaan.

De Koning bepaalt welke papieren documenten moeten worden bewaard, zelfs na digitalisering.

§ 3. De gegevens van de aangiften en de inlichtingen bedoeld in de artikelen 53, § 1, eerste lid, 2°, 53ter, 53quinquies tot 53septies en 53octies, § 2, die door de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde, fotografisch, optisch, elektronisch of volgens elke andere informatica- of telegeleidingstechniek worden geregistreerd, bewaard of weergegeven, evenals hun weergave op een leesbare drager, hebben bewijskracht voor de toepassing van de belasting over de toegevoegde waarde.

§ 4. Onverminderd de toepassing van paragraaf 3, hebben de gegevens en de stukken die de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde ontvangen, opgesteld of verzonden in het kader van de toepassing van de wetgeving inzake de belasting over de toegevoegde waarde en die fotografisch, optisch, elektronisch of volgens elke andere informatica- of telegeleidingstechniek worden geregistreerd, bewaard of weergegeven, evenals hun weergave op een leesbare drager, bewijskracht

Artikel 53nonies

(De tekst van art. 53nonies, § 1, tweede lid, is ingevoegd met ingang van 01.01.2004 (Art. 10, W 28.01.2004, B.S. 10.02.2004))

§ 1. De Koning bepaalt de regels met betrekking tot de aangifte en de betaling van de belasting verschuldigd ter zake van de in artikel 53ter, 1°, uitgesloten intracommunautaire verwervingen van nieuwe vervoermiddelen.

Hij kan dezelfde regels opleggen voor iedere andere intracommunautaire verwerving van een vervoermiddel, wanneer degene die de verwerving verricht geheel of gedeeltelijk in gebreke blijft ten aanzien van de bij de artikelen 53, § 1, eerste lid, 2° en 3° of 53ter, voorgeschreven verplichtingen.

§ 2. Hij neemt iedere andere maatregel met het oog op de controle en de betaling van de belasting verschuldigd ter zake van de levering, de invoer of de intracommunautaire verwerving van een vervoermiddel.

Artikel 53decies

*(De tekst van art. 53decies, § 1, werd aangevuld met een lid met ingang van 01.01.2019 (Art. 11, W 11.02.2019, B.S. 22.02.2019, pg. 17992);
(Toekomstig recht beschikbaar, met ingang van 01.01.2025 - Zie historiek, versie html)*

§ 1. Voor de facturering gelden de regels die van toepassing zijn in de lidstaat waar de levering van het goed of de dienst geacht wordt te zijn verricht, overeenkomstig het bepaalde in titel V van Richtlijn 2006/112/EG.

In afwijking van het eerste lid gelden voor de facturering de regels die van toepassing zijn in de lidstaat waar de leverancier of de dienstverrichter de zetel van zijn economische activiteit of een vaste inrichting heeft gevestigd van waaruit hij de levering van het goed of de dienst verricht, of, bij gebreke van een dergelijke zetel of vaste inrichting, de lidstaat waar de leverancier of dienstverrichter zijn woonplaats of zijn gebruikelijke verblijfplaats heeft, wanneer:

- 1° de leverancier of de dienstverrichter niet gevestigd is in de lidstaat waar de levering van het goed of de dienst overeenkomstig het bepaalde in titel V van Richtlijn 2006/112/EG geacht wordt te zijn verricht, of zijn vaste inrichting in die lidstaat niet betrokken is bij het verrichten van de levering van het goed of de dienst in de zin van artikel 192bis van deze richtlijn, en de tot voldoening van de belasting gehouden persoon degene is voor wie de levering van het goed of de dienst wordt verricht.

Indien in dit geval de afnemer zelf de factuur uitreikt, is evenwel het eerste lid van toepassing;

- 2° de levering van het goed of de dienst niet geacht wordt in de Gemeenschap te zijn verricht.

In afwijking van het eerste lid, is de facturering onderworpen aan de regels die van toepassing zijn in de lidstaat waar de dienstverrichter of leverancier die gebruikmaakt van één van de bijzondere regelingen bedoeld in de artikelen 58ter of 58quater, is geïdentificeerd.

§ 2. De Koning kan de regels voor de uitreiking van facturen bepalen en maatregelen nemen wat de vereenvoudiging van facturen betreft.

Artikel 53undecies

(Artikel 53undecies, werd ingevoegd met ingang van 20.08.2018 (Art. 9, W 30.07.2018, B.S. 10.08.2018, pg. 62704 - Erratum B.S. 28.08.2018, p. 66582))

Wanneer de belastingplichtige failliet wordt verklaard, wordt de curator in het kader van de vereffening in de plaats gesteld van de belastingplichtige ten aanzien van alle rechten die zijn verleend en alle verplichtingen die zijn opgelegd aan de laatstgenoemde door het Wetboek en de ter uitvoering ervan genomen besluiten.

Artikel 53duodecies

(Artikel 53duodecies, werd ingevoegd met ingang van 20.08.2018 (Art. 10, W 30.07.2018, B.S. 10.08.2018, pg. 62704 - Erratum B.S. 28.08.2018, pg. 66582))

De Koning regelt de praktische toepassingsmodaliteiten van de artikelen 53 tot en met 53undecies.

Artikel 53terdecies

(Artikel 53terdecies, werd ingevoegd met ingang van 25.05.2019 (Art. 37, W 02.05.2019, B.S. 15.05.2019, pg. 46579).

(Toekomstig recht beschikbaar, met ingang van 01.01.2025 - Zie historiek, versie html)

§ 1. Het formulier van de in artikelen 53, § 1, 2°, 53ter, 1°, 53quinquies en 53sexies, bedoelde aangiftes wordt ingevuld overeenkomstig de daarin voorkomende aanduidingen, gewaarmerkt, gedagtekend en ondertekend.

§ 2. De door de Federale Overheidsdienst Financiën ter beschikking gestelde elektronische aangifte die werd ingevuld en overgezonden overeenkomstig de daarin voorkomende aanduidingen, wordt gelijkgesteld met een gewaarmerkte, gedagtekende en ondertekende aangifte als bedoeld in paragraaf 1.

Artikel 54

(De tekst van art. 54, eerste lid, werd gewijzigd met ingang van 20.08.2018 (Art. 11, W 30.07.2018, B.S. 10.08.2018, pg. 62704 - Erratum B.S. 28.08.2018, pg. 66582))

Onverminderd de bevoegdheden die Hem bij de artikelen 51 tot 53 duodecies worden verleend, bepaalt de Koning op welke wijze de maatstaf van heffing en het bedrag van de belasting worden afgerond, de wijze van voldoening van de belasting, de inhoud van de door de belastingplichtigen uit te reiken facturen, de door de belastingplichtigen en de niet-belastingplichtige rechtspersonen te houden en voor te leggen boeken en stukken, de verplichtingen van de medecontractanten van de schuldenaars van de belasting en alle andere voorzieningen, nodig om de voldoening van de belasting te verzekeren.

Hij regelt eveneens het stellen van een borg, het verlenen van een borgtocht en het verrichten van een provisionele storting, zo nodig met afwijking van de bepalingen betreffende de organisatie en de werking van de Deposito- en Consignatiekas.

Artikel 54bis

(De tekst van art. 54bis, § 1, derde en vierde lid, werd ingevoegd met ingang van 01.01.2020 (Art. 8, W 03.11.2019, B.S. 13.11.2019, pg. 104872. Errata B.S. 27.12.2019 - Ed. 2, pg. 118384). Deze bepaling is van toepassing op de goederen die vanaf 1 januari 2020 worden verzonden of vervoerd van België naar een andere lidstaat of omgekeerd onder de regeling bedoeld in artikel 17bis van de richtlijn 2006/112/EG (Art. 11, W 03.11.2019))

§ 1. Iedere belastingplichtige moet een register houden van de goederen die hij heeft verzonden of vervoerd, of die voor zijn rekening werden verzonden of vervoerd, naar een andere lidstaat voor de handelingen bedoeld in artikel 12bis, tweede lid, 4° tot 6°.

Iedere belastingplichtige moet een register bijhouden om de lichamelijke roerende goederen te kunnen identificeren die vanuit een andere lidstaat naar hem zijn verzonden door of voor rekening van een in die andere lidstaat voor BTW-doeleinden geïdentificeerde belastingplichtige en die het voorwerp zijn van een materieel werk of een expertise.

Iedere belastingplichtige die goederen overbrengt in het kader van de regeling inzake voorraad op afroep bedoeld in artikel 12ter houdt een register bij dat de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde in staat stelt de correcte toepassing van die regeling te controleren.

Iedere belastingplichtige aan wie goederen worden geleverd in België in het kader van de in artikel 17bis van de richtlijn 2006/112/EG bedoelde regeling inzake voorraad op afroep, houdt een register van deze goederen bij.

§ 2. De Koning kan de belastingplichtigen, die door Hem aan te wijzen goederen bewerken of verwerken, onder zich hebben of gebruiken, voorschrijven een goederenadministratie te houden en de maakloonwerkers opleggen een bijzonder register bij te houden waarin zij optekenen: de naam en het adres van de opdrachtgevers, alsmede, voor ieder van hen, de aard en de hoeveelheid van de gebruikte en van de bewerkte of verwerkte goederen.

§ 3. De Koning regelt de toepassingsmodaliteiten van de §§ 1 en 2.

Artikel 55

(De tekst van art. 55, § 1, eerste lid, werd vervangen en § 2 werd aangevuld met een lid, met ingang van 25.05.2019 (Art. 7, W 02.05.2019, B.S. 15.05.2019, pg. 46586); (Toekomstig recht beschikbaar, met ingang van 01.07.2021 - Zie historiek, versie html)

§ 1. Alvorens een niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige in België enige andere belastbare handeling verricht dan een handeling waarvoor de belasting krachtens artikel 51, § 2, eerste lid, 1°, 2°, 5° en 6°, verschuldigd is door de medecontractant, en andere dan een handeling waarvoor de bijzondere regeling bedoeld in artikel 58ter van toepassing is, vanuit de zetel van zijn economische activiteit of een vaste inrichting die niet gevestigd is in een land waarmee er een rechtsinstrument bestaat inzake wederzijdse bijstand waarvan de strekking gelijk is aan die van richtlijn 2010/24/EU van 16 maart 2010 van de Raad betreffende de wederzijdse bijstand inzake de invordering van schuldvorderingen die voortvloeien uit belastingen, rechten en andere maatregelen en die van Verordening (EU) nr. 904/2010 van 7 oktober 2010 van de Raad betreffende de administratieve samenwerking en de strijd tegen de fraude op het gebied van de belasting over de toegevoegde waarde, moet hij, door de minister van Financiën of zijn gemachtigde, een in België gevestigde aansprakelijk vertegenwoordiger laten erkennen.

Door of vanwege de Minister van Financiën kan echter worden bepaald in welke omstandigheden de in het eerste lid bedoelde belastingplichtige wordt ontslagen van de verplichting een aansprakelijke vertegenwoordiger te laten erkennen.

§ 2. De niet in België gevestigde belastingplichtige, die gevestigd is in een andere lidstaat van de Gemeenschap, kan, door of vanwege de Minister van Financiën, een aansprakelijke vertegenwoordiger laten erkennen, wanneer deze belastingplichtige hier te lande handelingen verricht die, indien zij door een niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige werden verricht, de erkenning van een in België gevestigde aansprakelijke vertegenwoordiger ingevolge § 1, zouden vereisen.

Het eerste lid is van toepassing op de belastingplichtigen die niet gevestigd zijn in de Gemeenschap en die uitsluitend handelingen verrichten vanuit de zetel van hun economische activiteit of een vaste inrichting die gevestigd is in een land waarmee er een rechtsinstrument bestaat inzake wederzijdse bijstand bedoeld in paragraaf 1, eerste lid.

§ 3. De Koning bepaalt de voorwaarden en modaliteiten van erkenning van de aansprakelijke vertegenwoordiger bedoeld in §§ 1 of 2.

Voor de bijzondere handelingen die Hij in een lijst vastlegt, kan de Koning eveneens, binnen de beperkingen en onder de voorwaarden en modaliteiten die Hij bepaalt, aan de niet in België gevestigde belastingplichtige die er niet is geïdentificeerd overeenkomstig artikel 50, § 1, eerste lid, 3°, en die hier te lande uitsluitend handelingen verricht opgenomen in de voormelde lijst, toestaan te worden vertegenwoordigd door een persoon die vooraf door of vanwege de Minister van Financiën werd erkend.

§ 4. De aansprakelijke vertegenwoordiger bedoeld in §§ 1 of 2 wordt in de plaats gesteld van zijn lastgever ten aanzien van alle rechten die aan laatstgenoemde zijn verleend of van alle verplichtingen die hem zijn opgelegd door of ter uitvoering van dit Wetboek.

Die vertegenwoordiger of de vooraf erkende persoon bedoeld in § 3, tweede lid is met zijn lastgever hoofdelijk gehouden tot voldoening van de belasting, interesten en geldboeten die laatstgenoemde verschuldigd is krachtens onderhavig Wetboek.

§ 5. Bij overlijden van de aansprakelijke vertegenwoordiger bedoeld in § 1, bij intrekking van zijn erkenning of bij feiten die zijn onbekwaamheid tot gevolg hebben, moet onmiddellijk in zijn vervanging worden voorzien.

§ 6. Bij ontstentenis van identificatie van de belastingplichtige bedoeld in artikel 50, § 1, eerste lid, 3°, of van vertegenwoordiging door een vooraf erkende persoon overeenkomstig § 3, tweede lid kan de invordering van de belasting, de interesten en de geldboeten geschieden ten laste van de medecontractant van de niet in België gevestigde belastingplichtige.

De medecontractant te goeder trouw, die bewijst dat hij aan zijn leverancier wiens identiteit hij aantoont, de belasting geheel of gedeeltelijk heeft betaald, is evenwel in dezelfde mate ontslagen van deze verplichting.

HOOFDSTUK IX

BIJZONDERE REGELINGEN

Afdeling 1

Kleine ondernemingen

Artikel 56

(De tekst van art. 56, § 1, 2° lid, werd vervangen met ingang van 01.05.2019 (Art. 83, W 17.03.2019, B.S. 10.05.2019, pg. 45450))

§ 1. Volgens door de Koning vast te stellen modaliteiten kunnen, na overleg met de betrokken bedrijfsgroeperingen, per bedrijfssector forfaitaire grondslagen van aanslag worden toegepast voor de belastingplichtigen die voldoen aan de volgende voorwaarden:

- 1° een fysieke persoon zijn;
- 2° beroepswerkzaamheden uitoefenen die voor ten minste 75 pct. van de omzet bestaan uit handelingen waarvoor geen verplichting bestaat tot uitreiking van een factuur voor de heffing van de belasting over de toegevoegde waarde;
- 3° een jaaromzet hebben die niet meer bedraagt dan 750 000 euro, exclusief belasting over de toegevoegde waarde;
- 4° geen leveringen van goederen en diensten verrichten waarvoor zij gehouden zijn aan de klant het kasticket uit te reiken bedoeld in het koninklijk besluit van 30 december 2009 tot het bepalen van de definitie en de voorwaarden waaraan een geregistreerd kassasysteem in de horecasector moet voldoen.

Het eerste lid is van toepassing op vennootschappen onder firma, op commanditaire vennootschappen en op besloten vennootschappen tot 31 december 2019.

In afwijking van het eerste lid kunnen de forfaitaire grondslagen van aanslag worden toegepast op de belastingplichtigen die niet voldoen aan de in het eerste lid, 2°, gestelde voorwaarde, wanneer de handelingen waarvoor de uitreiking van een factuur verplicht is, geschieden ten bate van een gering aantal personen of betrekking hebben op hoeveelheden van goederen die niet merkbaar hoger zijn dan deze welke gewoonlijk aan particulieren worden geleverd. In geen geval mogen de handelingen waarvoor de uitreiking van een factuur verplicht is 40 pct. van de omzet overtreffen.

Volgens door de Koning vast te stellen modaliteiten kunnen, eveneens, na overleg met de betrokken bedrijfsgroeperingen, per bedrijfssector, bijzondere forfaitaire grondslagen van aanslag worden toegepast ten aanzien van belastingplichtigen die hun werkzaamheid uitoefenen in gelijkaardige bijzondere omstandigheden, onder meer wegens de aard of de hoedanigheid van de door hen geleverde goederen of de aard van de door hen verrichte diensten, of wegens hun wijze van bevoorrading of de door hen toegepaste winstmarges.

Ten aanzien van belastingplichtigen die hun werkzaamheid uitoefenen in omstandigheden die het onmogelijk maken de vastgestelde forfaitaire grondslagen van aanslag, zelfs de bijzondere, toe te passen, kunnen deze forfaitaire grondslagen, op hun verzoek, worden aangepast aan de werkzaamheid van die belastingplichtigen.

§ 2. De omzet die als maatstaf dient om in aanmerking te komen voor de toepassing van de in paragraaf 1, eerste lid, bedoelde forfaitaire grondslagen, wordt gevormd door het bedrag, exclusief belasting over de toegevoegde waarde, van:

- a) de totale omzet van de verschillende beroepswerkzaamheden die door dezelfde belastingplichtige worden uitgeoefend;

- b) de totale omzet van de beroepswerkzaamheden die, in onverdeeldheid of in vereniging, door verschillende belastingplichtigen worden uitgeoefend.

Wanneer echtgenoten een onderscheiden beroepswerkzaamheid uitoefenen wordt afzonderlijk rekening gehouden met de omzet van ieder van de echtgenoten, ongeacht hun huwelijksvoorwaarden.

§ 3. De belastingplichtige die onderworpen is aan de in paragraaf 1 bedoelde forfaitaire grondslagen wordt, behoudens tegenbewijs, geacht al de goederen die aan hem werden geleverd, die hij intracommunautair heeft verworven of die hij heeft ingevoerd, te hebben geleverd, al of niet na bewerking of verwerking, of ze te hebben gebruikt bij de uitvoering van diensten, onder voorwaarden waaronder de belasting opeisbaar wordt. Dit vermoeden is in de regel van toepassing op elk aangiftetijdvak.

Wanneer de belastingplichtige niet jaarlijks een inventaris van zijn voorraad opmaakt, wordt die voorraad geacht constant te zijn gebleven.

Wanneer de belastingplichtige jaarlijks een inventaris van zijn voorraad opmaakt, wordt voor het vaststellen van de omzet van het tijdvak waarin de inventaris wordt opgemaakt het bedrag van de inkopen, de intracommunautaire verwervingen en de invoeren, naargelang het geval, vermeerderd of verminderd met het verschil in waarde, uitgedrukt in inkooprijzen, van de goederen die in de opeenvolgende inventarissen van zijn voorraad werden opgenomen.

Wanneer de belastingplichtige die onderworpen is aan de in paragraaf 1 bedoelde forfaitaire grondslagen handelingen verricht die van de belasting zijn vrijgesteld of waarvoor geen forfaitaire grondslagen van aanslag werden vastgesteld, wordt bij de forfaitaire vaststelling van de omzet geen rekening gehouden met de goederen die aan hem werden geleverd, die hij intracommunautair heeft verworven of die hij heeft ingevoerd en die voor de bedoelde handelingen werden gebruikt. De belastingplichtige moet het bewijs leveren van dat gebruik.

§ 4. De belastingplichtige die aan de in paragraaf 1 bedoelde forfaitaire grondslagen is onderworpen, kan opteren voor de normale regeling van de belasting.

Hij kan evenwel opteren voor de vrijstellingsregeling van belasting bepaald in artikel 56bis wanneer hij aan de gestelde voorwaarden voor de toepassing van die regeling voldoet.

Bij overgang naar de normale regeling van de belasting of naar de vrijstellingsregeling van belasting kan de belastingplichtige teruggaaf verkrijgen van de belasting die hij voldaan heeft voor de goederen die voor de toepassing van de forfaitaire regeling als geleverd worden beschouwd doch die hij nog in voorraad heeft.

De belastingplichtige die aan de normale regeling van de belasting of aan de in artikel 56bis bedoelde vrijstellingsregeling van belasting is onderworpen, kan de in paragraaf 1 bedoelde forfaitaire grondslagen toepassen voor zover hij voldoet aan de voorwaarden die voor de toepassing van die regeling zijn bepaald en voor zover hij op het tijdstip van de overgang een inventaris van zijn voorraad opmaakt.

§ 5. De Koning stelt de praktische toepassingsvoorwaarden en de formaliteiten vast onder meer wat betreft de aanvang, de wijziging of de stopzetting van de activiteit, de belastingregeling en de modaliteiten voor de uitoefening van de in paragraaf 4 bedoelde opties.

Hij legt bovendien de modaliteiten vast voor de vaststelling door de administratie van de in paragraaf 1 bedoelde forfaitaire grondslagen.

Artikel 56bis

(De tekst van art. 56bis, § 2, tweede lid, 1°, werd gewijzigd met ingang van 20.08.2018 (Art. 15, W 30.07.2018, B.S. 10.08.2018, pg. 62704 - Erratum B.S. 28.08.2018, pg. 66582))

§ 1. De belastingplichtigen van wie de in België gerealiseerde jaaromzet niet meer bedraagt dan 25.000 euro, kunnen belastingvrijstelling genieten voor de leveringen van goederen en diensten die ze verrichten.

Wanneer de belastingplichtige bedoeld in het eerste lid, een economische activiteit aanvangt in de loop van een kalenderjaar, wordt het drempelbedrag bedoeld in het eerste lid, proportioneel verminderd a rato van het aantal kalenderdagen verstreken tussen 1 januari van het betrokken kalenderjaar en de datum van aanvang van voormelde activiteit.

§ 2. De btw-eenheden in de zin van artikel 4, § 2, zijn uitgesloten van de vrijstellingsregeling van belasting.

Zijn daarenboven uitgesloten, voor het geheel van hun economische activiteit, de belastingplichtigen die geregeld verrichten:

- 1° werk in onroerende staat in de zin van artikel 19, § 2, derde lid, alsook de ermee gelijkgestelde handelingen;
- 2° leveringen van goederen en diensten waarvoor zij gehouden zijn aan de klant het kasticket uit te reiken bedoeld in het koninklijk besluit van 30 december 2009 tot het bepalen van de definitie en de voorwaarden waaraan een geregistreerd kassasysteem in de horecasector moet voldoen;
- 3° leveringen van oude materialen, van oude materialen ongeschikt voor hergebruik in dezelfde staat, van industrieel en niet-industrieel afval, van afval voor hergebruik, van gedeeltelijk verwerkt afval en van schroot in de zin van artikel 199, eerste lid, punt d), van de Richtlijn 2006/112/EG. De Koning stelt de lijst op van de door deze bepaling bedoelde goederen.

De uitsluiting bedoeld in het tweede lid, 1°, is niet van toepassing voor de diensten verricht door belastingplichtige natuurlijke personen onder de voorwaarden bedoeld in artikel 50, § 4.

§ 3. De vrijstellingsregeling van belasting is niet van toepassing op:

- 1° de handelingen bedoeld in artikel 8;
- 2° de leveringen van nieuwe vervoermiddelen verricht onder de voorwaarden van artikel 39bis;
- 3° de leveringen van goederen en diensten verricht door een belastingplichtige die niet in België is gevestigd;
- 4° de handelingen bedoeld in artikel 58, §§ 1 en 2;
- 5° de handelingen verricht op verborgen wijze, met name de handelingen die niet worden aangegeven en de handelingen die ongeoorloofd zijn.

§ 4. De omzet die als maatstaf dient om in aanmerking te komen voor de belastingvrijstelling, wordt gevormd door het bedrag, exclusief belasting over de toegevoegde waarde, van:

- 1° de belaste leveringen van goederen en diensten;
- 2° de handelingen vrijgesteld krachtens de artikelen 39 tot 42;
- 3° de handelingen met betrekking tot onroerende goederen bedoeld in artikel 44, § 3, 1° en 2°, de financiële handelingen bedoeld in artikel 44, § 3, 5° tot 11°, en de handelingen

van verzekering en herverzekering bedoeld in artikel 44, § 3, 4°, tenzij die handelingen met andere handelingen samenhangende handelingen zijn.

De overdracht van lichamelijke of onlichamelijke bedrijfsmiddelen van de onderneming, de handelingen bedoeld in paragraaf 3, de handelingen verricht door landbouwondernemers onderworpen aan de bijzondere regeling bedoeld in artikel 57 en de niet in België verrichte handelingen, worden evenwel niet in aanmerking genomen voor de vaststelling van de omzet.

§ 5. De belastingplichtigen die belastingvrijstelling genieten, kunnen de belasting geheven van de goederen en de diensten die ze gebruiken voor het verrichten van hun van de belasting vrijgestelde handelingen niet in aftrek brengen.

Op de facturen of op de als zodanig geldende stukken die deze belastingplichtigen uitreiken voor de door hen geleverde goederen of verrichte diensten mag de belasting, onder welke vorm dan ook, niet worden vermeld, maar moet de volgende vermelding worden aangebracht: "Bijzondere vrijstellingsregeling kleine ondernemingen".

§ 6. De belastingplichtigen die in aanmerking komen voor de belastingvrijstelling, kunnen evenwel kiezen voor de toepassing van de belasting ten aanzien van de leveringen van goederen en diensten die zij verrichten, en de normale belastingregeling of de krachtens artikel 56 ingestelde bijzondere regeling toepassen.

§ 7. De Koning stelt de praktische toepassingsvoorwaarden en de formaliteiten vast wat betreft de aanvang, de wijziging of de stopzetting van de activiteit of van de belastingregeling. Hij bepaalt eveneens de regels voor de uitoefening van de in paragraaf 6 bedoelde keuze.

Afdeling 2

Landbouwondernemingen

Artikel 57

(De tekst van art. 57, § 6, 1°, werd vervangen met ingang van 01.05.2019 (Art. 84, W 17.03.2019, B.S. 10.05.2019, pg. 45450))

§ 1. Landbouwondernemers, met uitzondering van de BTW-eenheden in de zin van artikel 4, § 2, die produkten van hun bedrijf leveren of landbouwdiensten verrichten, zijn ten aanzien van de uitoefening van die werkzaamheid niet gehouden de verplichtingen na te leven die op het stuk van facturering, aangifte en voldoening van de belasting, aan belastingplichtigen zijn opgelegd, met uitzondering van de verplichtingen die voortvloeien uit de intracommunautaire handelingen die ze verrichten.

§ 2. De belasting geheven van de onderscheiden bestanddelen van de prijs van de genoemde leveringen en diensten die de landbouwondernemer verricht wordt hem bij wijze van forfaitaire compensaties terugbetaald.

De forfaitaire compensatie vloeit voort uit de toepassing van de forfaitaire compensatie-percentages op de prijs, exclusief belasting:

- 1° van de landbouwprodukten die de forfaitair belaste landbouwers hebben geleverd aan andere belastingplichtigen dan die welke in het binnenland onder de forfaitaire regeling van dit artikel vallen;

- 2° van de landbouwprodukten die de forfaitair belaste landbouwers onder de voorwaarden van artikel 39bis, eerste lid, 1°, hebben geleverd aan niet-belastingplichtige rechtspersonen op wie in de Lid-Staat van aankomst van de verzending of het vervoer van de aldus geleverde landbouwprodukten de in artikel 25ter, § 1, tweede lid, omschreven afwijking niet toepasselijk is;
- 3° van de landbouwdiensten die worden verricht door forfaitair belaste landbouwers voor andere belastingplichtigen dan die welke in het binnenland onder de forfaitaire regeling bepaald in dit artikel vallen.

Deze compensatie sluit elke andere vorm van aftrek uit.

§ 3. Voor elke levering van landbouwprodukten en elke dienst als bedoeld onder § 2, tweede lid, 1°, 2° en 3°, geschiedt de betaling van de forfaitaire compensaties door de koper van de goederen of de ontvanger van de diensten.

§ 4. De belastingplichtige koper of ontvanger, die periodieke aangiften indient, is gemachtigd om, onder de voorwaarden van de artikelen 45 tot 49 en volgens nader door de Koning vast te stellen regels, van de door hem in het binnenland verschuldigde belasting het bedrag van de forfaitaire compensatie af te trekken dat hij aan de forfaitair belaste landbouwers heeft betaald.

§ 5. De Schatkist kent aan de koper of ontvanger terugbetaling toe van het bedrag van de forfaitaire compensatie dat hij aan de forfaitair belaste landbouwers heeft betaald uit hoofde van een van de volgende handelingen:

- 1° de leveringen van landbouwprodukten die worden verricht onder de voorwaarden van artikel 39bis, 1°, wanneer de koper een belastingplichtige is, of een niet-belastingplichtige rechtspersoon, die als zodanig optreedt in een andere Lid-Staat en op wie in deze Lid-Staat de in artikel 25ter, § 1, tweede lid, omschreven afwijking niet toepasselijk is;
- 2° de leveringen van landbouwprodukten die worden verricht onder de voorwaarden van artikel 39, voor een belastingplichtige koper die buiten de Gemeenschap is gevestigd, in de mate dat deze landbouwprodukten door de koper gebruikt worden voor het verrichten van handelingen in het buitenland, waarvoor recht op aftrek zou ontstaan indien zij in het binnenland zouden plaatsvinden of om diensten te verstrekken die geacht worden in België plaats te vinden en waarvoor de belasting overeenkomstig artikel 51, § 2, door de ontvanger verschuldigd is;
- 3° landbouwdiensten die worden verricht voor een binnen de Gemeenschap maar in een andere Lid-Staat gevestigde belastingplichtige ontvanger of voor een buiten de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige ontvanger, in de mate dat deze diensten door de ontvanger gebruikt worden voor het verrichten van handelingen in het buitenland, waarvoor recht op aftrek zou ontstaan indien zij in het binnenland zouden plaatsvinden of om diensten te verstrekken die geacht worden in België plaats te vinden en waarvoor de belasting overeenkomstig artikel 51, § 2, door de ontvanger is verschuldigd.

De Koning stelt de nadere regels voor deze terugbetalingen vast.

§ 6. De landbouwondernemers blijven evenwel onderworpen aan alle verplichtingen van belastingplichtigen:

- 1° wanneer de activiteit wordt uitgeoefend onder de vorm van een vennootschap die niet erkend is als landbouwonderneming bedoeld in artikel 8:2 van het Wetboek van vennootschappen en verenigingen;
- 2° wanneer ze reeds belastingplichtige zijn wegens de uitoefening van een andere werkzaamheid behoudens wanneer ze, voor die werkzaamheid, onderworpen zijn aan de bijzondere regeling van de artikelen 56 of 56bis.

§ 7. De Koning regelt de toepassing van de in dit artikel vastgestelde regeling, onder meer definieert Hij de landbouwondernemer en stelt de forfaitaire compensatiepercentages vast.

Hij kan toelaten dat de landbouwondernemers onderworpen aan de in dit artikel vastgestelde regeling, de in artikel 53sexies, § 1, bedoelde inlichtingen slechts jaarlijks verstrekken.

§ 8. Landbouwondernemers bedoeld in § 1 kunnen kiezen voor de normale regeling van de belasting. De Koning bepaalt de voorwaarden waaraan die keuze onderworpen is.

Afdeling 3

Andere bijzondere regelingen

Artikel 58

(De tekst van art. 58, §1bis, eerste lid, werd gewijzigd met ingang van 16.05.2016 (Art. 38, W 27.04.2016, B.S. 06.05.2016, pg. 30290))

§ 1. Ten aanzien van de in België, ingevoerde, in de zin van artikel 25ter verworven of geproduceerde tabaksfabrikaten, wordt de belasting geheven telkens wanneer voor die fabrikaten, overeenkomstig de wets- of verordeningsbepalingen ter zake, Belgische accijns moet worden voldaan. De belasting wordt berekend op de prijs vermeld op het fiscale bandje, of indien geen prijs is bepaald, over de maatstaf van heffing van de accijns.

In afwijking van het eerste lid wordt de belasting evenwel niet geheven bij de levering aan passagiers aan boord van een schip, vliegtuig of trein, tijdens een intracommunautair reizigersvervoer, wanneer de plaats van vertrek van dat vervoer, bepaald overeenkomstig artikel 14, § 4, niet in België is gelegen.

Tabakssurrogaten zijn met tabaksfabrikaten gelijkgesteld, telkens wanneer die gelijkstelling bestaat voor de heffing van de accijns.

De geheven belasting toepasselijk volgens het eerste lid is de belasting verschuldigd ter zake van de invoer, de intracommunautaire verwerving en de levering van tabaksfabrikaten.

De Koning regelt de heffing van de belasting ter zake van tabaksfabrikaten en bepaalt wie tot de voldoening ervan gehouden is.

§ 1bis. Ten aanzien van de in België in de zin van artikel 25ter verworven accijnsprodukten, andere dan deze bedoeld in § 1, door een belastingplichtige of door een niet-belastingplichtige rechtspersoon op wie de afwijking bepaald in artikel 25ter, § 1, tweede lid, 2°, toepasselijk is, wordt de belasting geheven en, in voorkomend geval, teruggegeven door de bevoegde ambtenaar met ten minste een titel van attaché aangeduid door de administrateur-generaal van de douane en accijnzen.

De Koning regelt de toepassing van deze paragraaf. Hij regelt onder meer de heffing, de vrijstelling en de teruggaaf van de belasting ter zake van de in het vorige lid beoogde produkten en bepaalt wie tot de voldoening van de belasting gehouden is en wie recht heeft op vrijstelling of op de teruggaaf ervan.

§ 2. Ten aanzien van vis, schaal-, schelp- en weekdieren die rechtstreeks van het vissersvaartuig in de gemeentelijke vismijn van de aanvoerhaven worden gebracht om er openbaar te worden verkocht, wordt de belasting slechts verschuldigd op het tijdstip van de verkoop in de vismijn en wordt ze berekend over de prijs van die verkoop.

De Koning kan bepaalde verplichtingen inzake aangifte en controle opleggen om de voldoening van de belasting door de exploitant van de vismijn te verzekeren.

§ 3. Ten aanzien van de invoer van goederen die in kleine zendingen worden verstuurd of die voorkomen in de bagage van reizigers, kan het bedrag van de belasting worden berekend naar een tarief dat op een forfaitaire wijze is bepaald zonder inachtneming van de aard van de ingevoerde goederen.

De Koning bepaalt het forfaitaire tarief en geeft regelen voor de toepassing van deze paragraaf.

§ 4. Een bijzondere regeling van belastingheffing over de winstmarge gerealiseerd door belastingplichtige wederverkopers is van toepassing op door hen verrichte leveringen van gebruikte goederen, kunstvoorwerpen, voorwerpen voor verzamelingen en antiquiteiten, overeenkomstig de volgende bepalingen:

- 1° als belastingplichtige wederverkoper wordt aangemerkt de belastingplichtige die in het kader van zijn economische activiteit gebruikte goederen, kunstvoorwerpen, voorwerpen voor verzamelingen of antiquiteiten koopt, voor bedrijfsdoeleinden bestemt of invoert met het oog op wederverkoop, ongeacht of die belastingplichtige optreedt voor eigen rekening dan wel, ingevolge een overeenkomst tot aan- of verkoop in commissie, voor rekening van een derde;
- 2° de bedoelde leveringen van goederen zijn de door een belastingplichtige wederverkoper verrichte leveringen van gebruikte goederen, kunstvoorwerpen, voorwerpen voor verzamelingen en antiquiteiten die hem binnen de Gemeenschap zijn geleverd;
 - door een niet-belastingplichtige; of
 - door een andere belastingplichtige, voor zover de levering van het goed door deze andere belastingplichtige krachtens artikel 44, § 2, 13°, is vrijgesteld; of
 - door een andere belastingplichtige, voor zover de levering van het goed door deze andere belastingplichtige is vrijgesteld krachtens artikel 56bis, en het een bedrijfsmiddel betreft; of
 - door een andere belastingplichtige wederverkoper, voor zover de levering van het goed door deze andere belastingplichtige wederverkoper overeenkomstig de onderhavige bijzondere regeling onderworpen is geweest aan de belasting;
- 3° de bijzondere regeling van belastingheffing over de winstmarge is niet van toepassing op de door een belastingplichtige wederverkoper verrichte leveringen van goederen die hem binnen de Gemeenschap zijn geleverd door personen die bij de aankoop, de intracommunautaire verwerving of de invoer van de goederen, de vrijstelling van de belasting hebben genoten krachtens artikel 42, of die hebben genoten van de teruggaaf van de belasting krachtens artikel 77, § 2;
- 4° de belastingplichtige wederverkopers kunnen kiezen voor de toepassing van de bijzondere regeling op leveringen:
 - a) van kunstvoorwerpen, voorwerpen voor verzamelingen en antiquiteiten die zij zelf hebben ingevoerd;
 - b) van kunstvoorwerpen die aan hen geleverd zijn door de maker of diens rechthebbenden;
 - c) van kunstvoorwerpen die aan hen geleverd zijn door een andere belastingplichtige dan een belastingplichtige wederverkoper wanneer de levering door deze andere belastingplichtige onderworpen is aan het verlaagd tarief.

De Koning bepaalt de regelen voor het uitoefenen van die keuze, welke geldt voor een periode gelijk aan ten minste twee kalenderjaren;

- 5° belastingplichtigen mogen de belasting die verschuldigd of voldaan is voor aan hen door een belastingplichtige wederverkoper geleverde of te leveren goederen niet aftrekken van de belasting die zij verschuldigd zijn, voor zover de levering van die goederen door de belastingplichtige wederverkoper onderworpen is aan de bijzondere regeling van belastingheffing over de winstmarge;
- 6° voor zover de goederen gebruikt worden ten behoeve van zijn leveringen die onderworpen zijn aan de bijzondere regeling van belastingheffing over de winstmarge, mag de belastingplichtige wederverkoper van de belasting die hij verschuldigd is niet aftrekken:
- a) de belasting die verschuldigd of voldaan is voor kunstvoorwerpen, voorwerpen voor verzamelingen of antiquiteiten die hij zelf heeft ingevoerd;
 - b) de belasting die verschuldigd of voldaan is voor aan hem geleverde of te leveren kunstvoorwerpen door de maker of diens rechthebbenden;
 - c) de belasting die verschuldigd of voldaan is voor aan hem geleverde of te leveren kunstvoorwerpen door een andere belastingplichtige dan een belastingplichtige wederverkoper;
- 7° voor elke levering die onder de bijzondere regeling van belastingheffing over de winstmarge valt, kan de belastingplichtige wederverkoper de normale regeling van de belasting toepassen.

Indien de belastingplichtige wederverkoper de normale regeling van de belasting toepast:

- a) op de levering van een kunstvoorwerp, een voorwerp voor verzamelingen of een antiquiteit dat hij zelf heeft ingevoerd, mag hij van de belasting die hij verschuldigd is, de bij invoer van dat goed verschuldigde of voldane belasting aftrekken;
- b) op de levering van een kunstvoorwerp dat hem door de maker of diens rechthebbenden werd geleverd, mag hij van de belasting die hij verschuldigd is de met betrekking tot het hem geleverde kunstvoorwerp verschuldigde of voldane belasting aftrekken;
- c) op de levering van een kunstvoorwerp dat hem door een andere belastingplichtige dan een belastingplichtige wederverkoper werd geleverd, mag hij van de belasting die hij verschuldigd is de met betrekking tot het hem geleverde kunstvoorwerp verschuldigde of voldane belasting aftrekken.

Dat recht op aftrek ontstaat op het tijdstip waarop de belasting opeisbaar wordt voor de levering waarvoor de belastingplichtige wederverkoper voor de normale levering van de belasting kiest.

De stukken die dat recht op aftrek staven, moeten worden bewaard gedurende de termijn bedoeld in artikel 60, § 4.

- 8° de belastingplichtige wederverkoper mag de belasting over de leveringen van goederen waarop hij de bijzondere regeling van belastingheffing over de winstmarge toepast niet afzonderlijk vermelden op de factuur die hij uitreikt, op ieder als zodanig geldend stuk of op ieder verbeterend stuk;
- 9° de leveringen van nieuwe vervoermiddelen in de zin van artikel 8bis, § 2, verricht onder de in artikel 39bis bedoelde voorwaarden, zijn uitgesloten van de bijzondere regeling van belastingheffing over de winstmarge;
- 10° de belastingplichtige wederverkoper moet een register houden van de goederen onderworpen aan de bijzondere regeling van belastingheffing over de winstmarge, die hij heeft verzonden of vervoerd, of die voor zijn rekening werden verzonden of vervoerd, naar een andere Lid-Staat met het oog op eventuele verkoop in de Lid-Staat van aankomst van de verzending of van het vervoer van de goederen;

- 11° indien de toepassing van de bijzondere regeling van belastingheffing over de winstmarge een negatieve marge tot resultaat heeft, doet dat geen recht op terugbetaling van de belasting ontstaan;
- 12° de leveringen van in deze paragraaf bedoelde goederen, voor dewelke de voorwaarden en modaliteiten die voor de toepassing van de bijzondere regeling van belastingheffing over de winstmarge zijn gesteld, niet worden nageleefd, worden, behoudens tegenbewijs, geacht te zijn verricht onder de normale regeling van de belasting;
- 13° de Koning bepaalt de andere regelen en toepassingsmodaliteiten van de door deze paragraaf ingestelde regeling; inzonderheid definieert Hij de beoogde goederen en bepaalt Hij de maatstaf van heffing en de winstmarge.

Afdeling 4

Bijzondere regelingen voor telecommunicatiediensten, radio- en televisieomroepdiensten of elektronische diensten verricht voor niet-belastingplichtigen

Onderafdeling 1

Definities

(De titels Afdeling 4 en Onderafdeling 1, werden ingevoegd met ingang van 01.01.2015 (Artt. 71 en 72, W 25.04.2014, B.S. 16.05.2014, pg. 39621))

Artikel 58bis

(De tekst van art. 58bis, 1° en 2°, werd gewijzigd met ingang van 01.01.2019 (Art. 12, W 11.02.2019, B.S. 22.02.2019, pg. 17992);

(Toekomstig recht beschikbaar, met ingang van 01.07.2021 - Zie historiek, versie html)

Voor de toepassing van de artikelen 58ter en 58quater wordt verstaan onder:

- 1° "telecommunicatiediensten" en "radio- en televisieomroepdiensten": de diensten bedoeld in artikel 21bis, § 2, 9°, eerste lid, a) en b);
- 2° "elektronische diensten" en "langs elektronische weg verrichte diensten": de diensten bedoeld in artikel 21bis, § 2, 9°, eerste lid, c);
- 3° "lidstaat van verbruik": de lidstaat waar overeenkomstig artikel 21bis, § 2, 9°, de telecommunicatiediensten, radio- en televisieomroepdiensten of elektronische diensten geacht worden te worden verricht;
- 4° "aangifte": de aangifte waarin alle gegevens staan die nodig zijn om het bedrag van de in elke lidstaat verschuldigde BTW vast te stellen.

Onderafdeling 2

Bijzondere regeling voor diensten verricht door niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtigen

(De titel Onderafdeling 2, werd ingevoegd met ingang van 01.01.2015 (Art. 74, W 25.04.2014, B.S. 16.05.2014, pg. 39621))

Artikel 58ter

(De tekst van art. 58ter, § 1, 1° werd gewijzigd en § 3, tweede lid, 5°, werd vervangen met ingang van 01.01.2019 (Art. 13, W 11.02.2019, B.S. 22.02.2019, pg. 17992);

(Toekomstig recht beschikbaar, met ingang van 01.07.2021 - Zie historiek, versie html)

§ 1. Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder:

- 1° "niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige": een belastingplichtige die de zetel van zijn bedrijfsuitoefening niet op het grondgebied van de Gemeenschap heeft gevestigd noch daar over een vaste inrichting beschikt;
- 2° "lidstaat van identificatie": de lidstaat die de niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige verkiest te contacteren om opgave te doen van het begin van zijn activiteit als belastingplichtige op het grondgebied van de Gemeenschap.

§ 2. Elke niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige die telecommunicatiediensten, radio- en televisieomroepdiensten of elektronische diensten verricht voor een niet-belastingplichtige die in een lidstaat gevestigd is of er zijn woonplaats of zijn gebruikelijke verblijfplaats heeft, mag gebruik maken van deze bijzondere regeling. Deze regeling is van toepassing op alle aldus in de Gemeenschap verrichte diensten.

§ 3. De niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige die België kiest als lidstaat van identificatie doet opgave van het begin van zijn activiteit als belastingplichtige aan het elektronisch adres dat te dien einde gecreëerd werd door de minister van Financiën of zijn gemachtigde.

Bovendien moet de in het eerste lid bedoelde belastingplichtige de volgende inlichtingen verschaffen:

- 1° naam;
- 2° postadres;
- 3° elektronische adressen, met inbegrip van websites;
- 4° in voorkomend geval, het nationale belastingnummer;
- 5° een verklaring dat hij de zetel van zijn bedrijfsuitoefening niet op het grondgebied van de Gemeenschap heeft gevestigd noch daar over een vaste inrichting beschikt.

Het BTW-identificatienummer dat aan de niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige wordt toegekend, wordt langs elektronische weg medegedeeld.

De niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige deelt langs elektronische weg elke wijziging mee met betrekking tot de verstrekte inlichtingen.

§ 4. De niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige doet langs elektronische weg opgave van de beëindiging van zijn activiteit als belastingplichtige, alsook van wijziging ervan in

die mate dat hij niet langer aan de voorwaarden voldoet om van deze bijzondere regeling gebruik te mogen maken.

Het BTW-identificatienummer dat aan de niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige wordt toegekend, wordt doorgehaald indien:

- 1° de belastingplichtige meedeelt dat hij niet langer telecommunicatiediensten, radio- en televisieomroepdiensten of elektronische diensten verricht;
- 2° er anderszins kan worden aangenomen dat zijn belastbare activiteit beëindigd is;
- 3° hij niet langer de voorwaarden vervult om van deze bijzondere regeling gebruik te mogen maken;
- 4° hij bij voortduring niet aan de voorschriften van deze bijzondere regeling voldoet.

§ 5. De niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige dient langs elektronische weg een aangifte in voor elk kalenderkwartaal, ongeacht of al dan niet telecommunicatiediensten, radio- en televisieomroepdiensten of elektronische diensten zijn verricht. Deze aangifte, opgesteld in euro, wordt uiterlijk twintig dagen na het verstrijken van elk kalenderkwartaal ingediend.

Deze aangifte bevat het BTW-identificatienummer en, voor elke lidstaat van verbruik waar de BTW verschuldigd is, het totale bedrag, de BTW niet inbegrepen, van de gedurende het tijdvak waarop zij betrekking heeft, verrichte telecommunicatiediensten, radio- en televisieomroepdiensten of elektronische diensten en het totale bedrag van de belasting daarover, opgesplitst naar belastingtarieven. De geldende BTW-tarieven en de totale verschuldigde belasting worden eveneens vermeld.

De niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige voldoet de btw onder verwijzing naar de betreffende aangifte op het moment dat de aangifte wordt ingediend, doch uiterlijk bij het verstrijken van de termijn waarbinnen deze aangifte moet worden ingediend.

§ 6. De niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige voert van alle handelingen waarop deze bijzondere regeling van toepassing is, een boekhouding. Deze boekhouding moet voldoende gegevens bevatten om de belastingautoriteiten van de lidstaat van verbruik in staat te stellen de juistheid van de aangifte te bepalen.

De gegevens vervat in de in het eerste lid bedoelde boekhouding moeten langs elektronische weg ter inzage worden voorgelegd op ieder verzoek van de ambtenaren van de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde alsook op dat van de ambtenaren van de bevoegde administratie van de lidstaat van verbruik.

Deze gegevens moeten worden bewaard gedurende tien jaar na afloop van het jaar waarin de dienst is verricht.

§ 7. De niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtige, die van deze bijzondere regeling gebruik maakt, mag de belasting geheven van de aan hem geleverde goederen en verleende diensten niet in aftrek brengen in de in paragraaf 5 bedoelde aangifte. Niettemin kan hij de teruggaaf genieten bedoeld in artikel 76, § 2.

§ 8. De Koning bepaalt de toepassingsmodaliteiten van dit artikel, met name de na te leven formaliteiten met betrekking tot de aangifte van de verrichte handelingen, de betaling van de verschuldigde belasting, het bijhouden van een gepaste boekhouding en de teruggaaf van de voorbelasting.

Onderafdeling 3

Bijzondere regeling voor diensten verricht door in de Gemeenschap doch niet in de lidstaat van verbruik gevestigde belastingplichtigen

(De titel Onderafdeling 3, werd ingevoegd met ingang van 01.01.2015 (Art. 76, W 25.04.2014, B.S. 16.05.2014, pg. 39621))

Artikel 58quater

(De tekst van art. 58quater, § 2, werd vervangen met ingang van 01.01.2019 (Art. 14, W 11.02.2019, B.S. 22.02.2019, pg. 17992);

(Toekomstig recht beschikbaar, met ingang van 01.07.2021 - Zie historiek, versie html)

§ 1. Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder:

- 1° "niet in de lidstaat van verbruik gevestigde belastingplichtige": een belastingplichtige die de zetel van zijn bedrijfsuitoefening of een vaste inrichting op het grondgebied van de Gemeenschap heeft gevestigd, maar in de lidstaat van verbruik noch de zetel van zijn bedrijfsuitoefening, noch een vaste inrichting heeft;
- 2° "lidstaat van identificatie": de lidstaat waar de belastingplichtige de zetel van zijn bedrijfsuitoefening heeft gevestigd of, indien hij de zetel van zijn bedrijfsuitoefening niet in de Gemeenschap heeft gevestigd, de lidstaat waar hij een vaste inrichting heeft.

Indien de belastingplichtige de zetel van zijn bedrijfsuitoefening niet in de Gemeenschap heeft gevestigd, maar daarin meer dan één vaste inrichting heeft, dan is de lidstaat van identificatie die lidstaat waar zich een vaste inrichting bevindt en waarin de belastingplichtige meldt dat hij van deze bijzondere regeling gebruik maakt. De belastingplichtige is gedurende het betreffende kalenderjaar en de twee daaropvolgende kalenderjaren aan deze keuze gebonden.

§ 2. Elke niet in de lidstaat van verbruik gevestigde belastingplichtige bedoeld in paragraaf 3 die telecommunicatiediensten, radio- en televisieomroepdiensten of elektronische diensten verricht voor een niet-belastingplichtige die in een andere lidstaat gevestigd is of er zijn woonplaats of gebruikelijke verblijfplaats heeft, mag gebruik maken van deze bijzondere regeling. Deze regeling is van toepassing op alle aldus in de Gemeenschap verrichte diensten.

§ 3. De niet in de lidstaat van verbruik gevestigde belastingplichtige die de zetel van zijn bedrijfsuitoefening in België heeft gevestigd of, indien hij de zetel van zijn bedrijfsuitoefening niet heeft gevestigd in de Gemeenschap, uitsluitend in België over een vaste inrichting beschikt, doet opgave van het begin van zijn onder deze bijzondere regeling vallende economische activiteit op het elektronische adres dat daarvoor door de minister van Financiën of zijn gemachtigde is gecreëerd.

Indien de niet in de lidstaat van verbruik gevestigde belastingplichtige de zetel van zijn bedrijfsuitoefening niet in de Gemeenschap heeft gevestigd, maar daarin meer dan één vaste inrichting heeft, en hij België kiest als lidstaat van identificatie, dan doet hij opgave van het begin van zijn onder deze bijzondere regeling vallende economische activiteit op het in het eerste lid bedoelde elektronische adres.

Voor de belastbare handelingen die hij verricht in het kader van deze bijzondere regeling, maakt de belastingplichtige gebruik van zijn BTW-identificatienummer dat aan hem werd toegekend overeenkomstig artikel 50, § 1, eerste lid, 1°.

§ 4. De niet in de lidstaat van verbruik gevestigde belastingplichtige bedoeld in paragraaf 3, doet eveneens langs elektronische weg opgave van de beëindiging van deze activiteit, alsook

van wijziging ervan in die mate dat hij niet langer aan de voorwaarden voldoet om van deze bijzondere regeling gebruik te mogen maken.

De niet in de lidstaat van verbruik gevestigde belastingplichtige wordt uitgesloten van deze bijzondere regeling indien:

- 1° hij meldt dat hij niet langer telecommunicatiediensten, omroepdiensten of elektronische diensten verricht;
- 2° anderszins kan worden aangenomen dat zijn aan deze bijzondere regeling onderworpen belastbare handelingen beëindigd zijn;
- 3° hij niet langer de voorwaarden vervult om van deze bijzondere regeling gebruik te mogen maken;
- 4° hij bij voortduring niet voldoet aan de voorschriften van deze bijzondere regeling.

§ 5. De niet in de lidstaat van verbruik gevestigde belastingplichtige bedoeld in paragraaf 3, dient langs elektronische weg een aangifte in voor elk kalenderkwartaal, ongeacht of al dan niet telecommunicatiediensten, radio- en televisieomroepdiensten of elektronische diensten zijn verricht. Deze aangifte, opgesteld in euro, wordt uiterlijk twintig dagen na het verstrijken van elk kalenderkwartaal ingediend.

De aangifte bevat het BTW-identificatienummer en, voor elke lidstaat van verbruik waar de BTW verschuldigd is, het totale bedrag, de BTW niet inbegrepen, van de gedurende het tijdvak waarop zij betrekking heeft, verrichte telecommunicatiediensten, radio- en televisieomroepdiensten of elektronische diensten en het totale bedrag van de belasting daarover, opgesplitst naar belastingtarieven. De geldende BTW-tarieven en de totale verschuldigde belasting worden eveneens op de aangifte vermeld.

Indien de belastingplichtige een of meer vaste inrichtingen heeft in andere lidstaten van waaruit de diensten worden verricht, bevat de BTW-aangifte, naast de in het tweede lid bedoelde gegevens, tevens het totale bedrag van de telecommunicatiediensten, omroepdiensten of elektronische diensten die onder deze bijzondere regeling vallen per lidstaat waar hij een vaste inrichting heeft gevestigd en uitgesplitst naar lidstaat van verbruik, alsmede het individueel BTW-identificatienummer of het fiscaal registratienummer van deze inrichting.

De niet in de lidstaat van verbruik gevestigde belastingplichtige voldoet de BTW onder verwijzing naar de betreffende aangifte op het moment dat de aangifte wordt ingediend, doch uiterlijk bij het verstrijken van de termijn waarbinnen deze aangifte moet worden ingediend.

§ 6. De niet in de lidstaat van verbruik gevestigde belastingplichtige bedoeld in paragraaf 3, voert van alle handelingen waarop deze bijzondere regeling van toepassing is, een boekhouding. Deze boekhouding moet voldoende gegevens bevatten om de belastingautoriteiten van de lidstaat van verbruik in staat te stellen de juistheid van de aangifte te bepalen.

De gegevens vervat in de in het eerste lid bedoelde boekhouding moeten langs elektronische weg ter inzage worden voorgelegd op ieder verzoek van de ambtenaren van de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde alsook op dat van de ambtenaren van de bevoegde administratie van de lidstaat van verbruik.

Deze gegevens moeten worden bewaard gedurende tien jaar na afloop van het jaar waarin de dienst is verricht.

§ 7. De niet in België gevestigde belastingplichtige die van deze bijzondere regeling gebruik maakt, mag de belasting geheven van de aan hem geleverde goederen en verleende diensten niet in aftrek brengen in de in paragraaf 5 bedoelde aangifte.

De niet in België gevestigde belastingplichtige kan niettemin de teruggaaf genieten bedoeld in artikel 76, § 2.

Indien de niet in België gevestigde belastingplichtige die van deze bijzondere regeling gebruik maakt, echter in België ook handelingen verricht, die niet aan deze bijzondere regeling onderworpen zijn en waarvoor hij overeenkomstig artikel 50, § 1, eerste lid, 3°, voor BTW-doeleinden moet geïdentificeerd zijn, brengt hij de belasting die verband houdt met de aan deze bijzondere regeling onderworpen handelingen in aftrek in de aangifte bedoeld in artikel 53, § 1, eerste lid, 2°.

§ 8. De Koning bepaalt de toepassingsmodaliteiten van dit artikel, met name de na te leven formaliteiten met betrekking tot de aangifte van de verrichte handelingen, de betaling van de verschuldigde belasting, het bijhouden van een gepaste boekhouding en de teruggaaf van de voorbelasting.

HOOFDSTUK X

BEWIJSMIDDELEN EN CONTROLEMAATREGELEN

Artikel 59

(De tekst van art. 59, § 2, werd gewijzigd met ingang van 07.01.2007 (Art. 47, W 27.12.2006, B.S. 28.12.2006))

§ 1. Iedere overtreding of elk misbruik van de bepalingen van dit Wetboek of van de ter uitvoering ervan gegeven regelen, alsmede feiten die de opeisbaarheid van de belasting of van een geldboete aantonen of ertoe bijdragen die aan te tonen, kunnen door de administratie worden bewezen volgens de regelen en door alle middelen van het gemene recht, getuigen en vermoedens inbegrepen, doch uitgezonderd de eed, en daarenboven door de processen-verbaal van de ambtenaren van de Federale Overheidsdienst Financiën.

De processen-verbaal leveren bewijs op zolang het tegendeel niet is bewezen.

§ 2. Onverminderd de in § 1 genoemde bewijsmiddelen, is de door de Koning aangewezen ambtenaar of de schuldenaar van de belasting bevoegd een deskundige schatting te vorderen om de normale waarde van de in artikel 36, §§ 1 en 2, bedoelde goederen en diensten te bepalen.

Die bevoegdheid bestaat eveneens ten aanzien van de diensten bedoeld in artikel 19, § 2, 1°, wanneer ze betrekking hebben op de oprichting van een gebouw.

De Koning geeft regelen in verband met de schattingsprocedure. Hij bepaalt de termijn waarbinnen die procedure moet worden ingesteld en wijst aan wie de kosten ervan moet dragen.

§ 3. *(opgeheven)*

Artikel 60

(De tekst van art. 60, § 2, eerste lid, werd gewijzigd met ingang van 16.05.2014 (Art. 42, W 25.04.2014, B.S. 16.05.2014, pg. 39621))

§ 1. Iedere belastingplichtige is ertoe gehouden de kopieën te bewaren van de facturen die door hemzelf, door zijn afnemer of zijn verkrijger of, in zijn naam en voor zijn rekening, door een derde worden uitgereikt.

Enieder is gehouden zijn ontvangen facturen te bewaren.

§ 2. De belastingplichtige mag de plaats van bewaring van de in paragraaf 1 bedoelde facturen en kopieën van facturen vrij bepalen op voorwaarde dat hij deze op ieder verzoek en zonder onnodig uitstel ter beschikking stelt van de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde.

In afwijking van het eerste lid dienen alle kopieën van facturen die door in België gevestigde belastingplichtigen werden uitgereikt hetzij door henzelf, hetzij in hun naam en voor hun rekening door hun medecontractant of door een derde, en alle door hen ontvangen facturen op het Belgische grondgebied te worden bewaard, voor zover deze bewaring niet gebeurt in een elektronisch formaat dat een volledige online toegang tot de betrokken gegevens in België waarborgt.

§ 3. De facturen en kopieën van facturen bedoeld in paragraaf 1 dienen te worden bewaard gedurende zeven jaar te rekenen vanaf 1 januari van het jaar volgend op de datum van uitreiking.

§ 4. De boeken en andere stukken, waarvan dit Wetboek of de ter uitvoering ervan gegeven regelen het houden, het opstellen of het uitreiken voorschrijven, dienen te worden bewaard door hen die ze hebben gehouden, opgesteld, uitgereikt of ontvangen gedurende zeven jaar te rekenen vanaf 1 januari van het jaar volgend op hun sluiting wat boeken betreft, op hun datum wat de andere stukken betreft of op het jaar waarin het recht op aftrek is ontstaan in de gevallen bedoeld in artikel 58, § 4, 7°, tweede lid, indien het gaat om stukken bedoeld in artikel 58, § 4, 7°, vierde lid.

Belastingplichtigen en niet-belastingplichtige rechtspersonen, gevestigd in België, zijn tot die verplichting ook gehouden ten aanzien van de facturen of de als zodanig geldende stukken in verband met de intracommunautaire verwervingen van goederen of met de in het buitenland verrichte aankopen, van de handelsboeken, de boekingsstukken, de contracten, de stukken met betrekking tot de bestelling van goederen en diensten, tot de verzending, tot de afgifte en tot de levering van goederen, van de rekeninguittreksels, van de betalingsstukken, alsmede van de andere boeken en stukken met betrekking tot de uitgeoefende werkzaamheid.

In afwijking van het tweede lid, begint de bewaringstermijn, ten aanzien van de gegevens met betrekking tot de analyses, de programma's en de uitbating van geïnformatiseerde systemen, te lopen vanaf 1 januari van het jaar volgend op het laatste jaar waarin het in deze gegevens omschreven systeem werd gebruikt.

De Koning kan de in het eerste lid en paragraaf 3 bedoelde bewaringstermijn verlengen, teneinde de controle van de ter uitvoering van artikel 49, 2° en 3°, verrichte herzieningen van de aftrek te verzekeren. Hij kan, in de gevallen en volgens de regels die Hij bepaalt, de bewaringstermijn beperken van stukken, andere dan facturen en boeken.

§ 5. De authenticiteit van de herkomst, de integriteit van de inhoud, en de leesbaarheid van de factuur, op papier of in elektronisch formaat, moeten worden gewaarborgd vanaf het tijdstip waarop de factuur wordt uitgereikt tot het einde van de bewaringstermijn.

Onder "authenticiteit van de herkomst" wordt verstaan het waarborgen van de identiteit van de leverancier of de uitreiker van de factuur.

Onder "integriteit van de inhoud" wordt verstaan het feit dat de inhoud die voorgeschreven is door de toepasselijke regels inzake de facturering geen wijzigingen heeft ondergaan.

De belastingplichtige bepaalt zelf hoe de authenticiteit van de herkomst, de integriteit van de inhoud en de leesbaarheid van de factuur worden gewaarborgd. Elke bedrijfscontrole die een betrouwbaar controlespoor tussen een factuur en een levering van een goed of een dienst aantoon, kan worden gebruikt om deze waarborg te leveren.

§ 6. Facturen moeten ofwel in een elektronisch formaat ofwel op papier worden bewaard.

Onder de bewaring van een factuur in een elektronisch formaat wordt verstaan de bewaring via elektronische apparatuur voor het bewaren van gegevens met inbegrip van digitale compressie.

De bewaring moet de authenticiteit van de herkomst en de integriteit van de inhoud van deze facturen waarborgen.

Artikel 61

(De tekst van art. 61, § 3, werd ingevoegd met ingang van 14.07.2016 (Art. 51, W 01.07.2016, B.S. 04.07.2016, pg. 40970)).

(Toekomstig recht beschikbaar, met ingang van 01.01.2025 - Zie historiek, versie html)

§ 1. Eenieder is gehouden de boeken, facturen, kopieën van facturen en andere stukken of hun kopieën, die hij overeenkomstig artikel 60 moet bewaren, op ieder verzoek van de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde, zonder verplaatsing en zonder onnodig uitstel, voor te leggen teneinde de juiste heffing van de belasting in zijn hoofd of in hoofd van derden te kunnen nagaan.

De voorlegging van de boeken, facturen en andere stukken overeenkomstig het eerste lid, gebeurt, wat de btw-eenheid in de zin van artikel 4, § 2, betreft, door de vertegenwoordiger aangeduid door de andere leden om in hun naam en voor hun rekening de rechten en de verplichtingen van die btw-eenheid uit te oefenen. De administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde, kan echter eisen dat het lid van de btw-eenheid zelf de in het eerste lid bedoelde voorlegging van de boeken, facturen en andere stukken die hem aanbelangen verricht.

Wanneer een belastingplichtige de door hem verzonden of ontvangen facturen en kopieën van facturen in een elektronisch formaat bewaart, waarbij een onlinetoegang tot de zoals in artikel 60 bedoelde gegevens wordt gewaarborgd, heeft de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde het recht deze facturen en kopieën van facturen ter controle in te zien, te downloaden en te gebruiken, indien deze belastingplichtige in België is gevestigd of indien de belasting in België is verschuldigd. De bevoegde autoriteiten van een andere lidstaat beschikken over eenzelfde bevoegdheid indien de belasting verschuldigd is in hun lidstaat.

Wanneer de boeken, facturen en andere stukken in een elektronisch formaat worden bewaard, heeft deze administratie het recht zich de op informatiedragers geplaatste gegevens in een leesbare en verstaanbare vorm te doen voorleggen. Deze administratie kan eveneens de in het eerste lid bedoelde persoon verzoeken om in hun bijzijn en op zijn uitrusting kopieën te maken onder de door hen gewenste vorm van het geheel of een deel van de voormelde gegevens, evenals om de informaticabewerkingen te verrichten die nodig worden geacht om de juiste heffing van de belasting na te gaan.

Wanneer zulks voor de controle nodig is, kan de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde voor de facturen opgesteld in een andere taal dan één van de nationale talen, voor bepaalde belastingplichtigen of in bepaalde gevallen, een vertaling eisen in één van deze nationale talen van de facturen betreffende de leveringen van goederen en diensten die overeenkomstig de artikelen 14, 14bis, 15, 21 en 21bis in België plaatsvinden, alsmede van de facturen die worden ontvangen door de in België gevestigde belastingplichtigen.

De belastingplichtige bedoeld in artikel 50, § 1, eerste lid, 3°, die geen aansprakelijke vertegenwoordiger heeft laten erkennen, evenals de niet in België gevestigde belastingplichtige bedoeld in artikel 50, § 3, moeten aan de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde een adres in België kenbaar maken waar de boeken, facturen, kopieën van facturen en andere stukken bedoeld in het eerste lid zullen worden voorgelegd op ieder verzoek van de ambtenaren van die administratie.

Deze paragraaf is niet van toepassing op de Algemene Directie Statistiek en Economische Informatie en op het Economisch en Sociaal Instituut voor de Middenstand ten aanzien van de individuele inlichtingen die zij in hun bezit hebben.

§ 2. De administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde heeft het recht om de boeken, facturen, kopieën van facturen en andere stukken of hun kopieën, die overeenkomstig artikel 60 moeten worden bewaard, te behouden, telkens wanneer zij meent dat de boeken, stukken of kopieën de verschuldigdheid van een belasting of een geldboete in hoofd van de betrokkene of van derden aantonen of ertoe bijdragen die aan te tonen.

Dat recht bestaat niet ten aanzien van de boeken die niet zijn afgesloten. Wanneer die boeken in een elektronisch formaat worden bewaard, heeft de voornoemde administratie het recht zich kopieën van die boeken te doen overhandigen onder de door haar gewenste vorm.

De in het eerste lid bedoelde retentie maakt het voorwerp uit van een proces-verbaal van retentie dat bewijs oplevert zolang het tegendeel niet is bewezen. Een afschrift van dit proces-verbaal wordt binnen de vijf werkdagen volgend op de retentie aan de in het eerste lid bedoelde persoon uitgereikt.

§ 3. De in dit artikel vermelde verplichtingen gelden eveneens wanneer de gegevens waar de administratie om verzoekt, zich digitaal in België of in het buitenland bevinden.

Artikel 62

(De tekst van art. 62, § 2, werd opgeheven met ingang van 01.04.2019 (Art. 34, W 11.02.2019, B.S. 22.03.2019, pg. 28349)).

(Toekomstig recht beschikbaar, met ingang van 01.01.2025 - Zie historiek, versie html)

§ 1. Eenieder is gehouden, op ieder verzoek van de ambtenaren van de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde, mondeling of schriftelijk alle inlichtingen te verschaffen die hem gevraagd worden, teneinde de juiste heffing van de belasting in zijn hoofd of in hoofd van derden na te gaan.

§ 2. *(opgeheven)*

Artikel 62bis

(De tekst van art. 62bis, tweede lid, werd vervangen met ingang van 31.12.2020 (Art. 19, W 20.12.2020, B.S. 30.12.2020 - Ed. 1, pg. 96068, Numac: 2020044541. De inwerkingtreding werd bepaald bij art. 21))

In afwijking van de artikelen 61, § 1, en 62, § 1, mogen de ambtenaren van de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde, teneinde de juiste toepassing van de belasting in hoofd van derden na te gaan, de voorlegging ter inzage van de andere dan in artikel 60, § 4, eerste lid, bedoelde boeken en stukken alsmede het verstrekken van inlichtingen door de Bank van De Post, de bank-, wissel-, krediet- en spaarinstellingen slechts vorderen wanneer zij op grond van een machtiging verleend door de door de Minister van Financiën daartoe aangewezen ambtenaar optreden.

De ambtenaren van de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde met ten minste de graad van adviseur-generaal hebben de machtiging om, wanneer de administratie over een of meer aanwijzingen van belastingontduiking beschikt, de in artikel 322, § 3, eerste lid, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 bedoelde beschikbare gegevens over een schuldenaar op te vragen bij het centraal aanspreekpunt van de Nationale Bank van België.

De in het vorige lid vermelde machtiging wordt slechts verleend als alle andere wettelijke middelen voor het bekomen van de gewenste inlichtingen of informatie, behoudens het visitatierecht voorzien in artikel 63 uitgeput zijn en na de bevraging van de schuldenaar. Bij die bevraging wordt aan de schuldenaar meegedeeld dat bij gebreke aan antwoord het in het tweede lid bedoelde contactpunt zal worden geraadpleegd.

De raadpleging van het in het tweede lid bedoeld centraal aanspreekpunt gebeurt volgens de nadere regels in toepassing van artikel 322, § 3, derde lid, 3°, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992.

Artikel 63

*(De tekst van art. 63 is van toepassing met ingang van 01.01.1993 (Art. 78, W 28.12.1992). Zie de interpretatie van het derde lid door het Grondwettelijk Hof (8))
(Toekomstig recht beschikbaar, met ingang van 01.01.2025 - Zie historiek, versie html)*

Eenieder die een economische activiteit uitoefent, moet aan de ambtenaren die bevoegd zijn om de toepassing van de belasting over de toegevoegde waarde te controleren en in het bezit zijn van hun aanstellingsbewijs, op elk tijdstip en zonder voorafgaande verwittiging, vrije toegang verlenen tot de ruimten waar de activiteit wordt uitgeoefend teneinde hen in staat te stellen:

- 1° de boeken en stukken te onderzoeken die zich aldaar bevinden;
- 2° door middel van de gebruikte uitrusting en met de bijstand van de betrokkene de betrouwbaarheid na te gaan van de geïnformatiseerde inlichtingen, gegevens en bewerkingen, door onder meer de voorlegging ter inzage te vorderen van stukken die in het bijzonder zijn opgesteld om de op informatiedragers geplaatste gegevens om te zetten in een leesbare en verstaanbare vorm;
- 3° de aard en de belangrijkheid vast te stellen van de aldaar uitgeoefende werkzaamheid en van het daarvoor aangestelde personeel, alsook van de aldaar aanwezige koopwaren en goederen, met inbegrip van de productie- en vervoermiddelen.

Als ruimten waar een activiteit wordt uitgeoefend moeten onder meer worden beschouwd de burelen, de fabrieken, de werkplaatsen, de opslagplaatsen, de bergplaatsen, de garages alsmede de als fabriek, werkplaats of opslagplaats gebruikte terreinen.

Met hetzelfde doel mogen die ambtenaren eveneens op elk tijdstip, zonder voorafgaande verwittiging, vrij binnentreden in alle gebouwen, werkplaatsen, inrichtingen, lokalen of andere plaatsen die niet in het vorige lid zijn bedoeld en waar in dit Wetboek bedoelde handelingen verricht of vermoedelijk worden verricht. Tot particuliere woningen of bewoonde lokalen hebben zij evenwel slechts toegang tussen vijf uur 's morgens en negen uur 's avonds en uitsluitend met de machtiging van de politierechter. (7)

Zij mogen ook, op elk tijdstip en zonder voorafgaande verwittiging, alle vervoermiddelen tegenhouden en onderzoeken, met inbegrip van de containers, die gebruikt of vermoedelijk gebruikt worden om in dit Wetboek bedoelde handelingen te verrichten, teneinde de vervoerde goederen, boeken en stukken te onderzoeken.

Artikel 63bis

(De tekst van art. 63bis, eerste, tweede en derde lid, wordt opgeheven met ingang van 01.01.2020 (Art. 3, W 13.04.2019, B.S. 30.04.2019, pg. 41412). Deze wetswijziging is niet van toepassing op het administratieve dwangbevel inzake belasting over de toegevoegde waarde dat ter kennis werd gebracht of werd betekend vóór de datum van haar inwerkingtreding (Art. 138, W 13.04.2019))

De bevoegdheden waarover de ambtenaren bedoeld in de artikelen 61, 62, § 1, en 63, beschikken, kunnen worden toegekend aan ambtenaren van andere fiscale administraties. De Koning duidt deze administraties en, wanneer hij het nodig acht, de ambtenaren aan.

(8) Arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 104/2019 d.d. 27.06.2019 (B.S. 04.03.2020, pg. 13431).
Ongrondwettelijke interpretatie van artikel 63, derde lid. (Zie bijlage C).

Artikel 64

(De tekst van art. 64, § 4, derde lid, werd vervangen en § 4 werd aangevuld met een vierde lid, met ingang van 20.08.2018 (Art. 13, W 30.07.2018, B.S. 10.08.2018, pg. 62704 - Erratum B.S. 28.08.2018, pg. 66582)).

(Toekomstig recht beschikbaar, met ingang van 01.01.2025 - Zie historiek, versie html)

§ 1. Hij die goederen verkrijgt of produceert om ze te verkopen wordt behoudens tegenbewijs geacht de door hem verkregen of geproduceerde goederen te hebben geleverd onder voorwaarden waaronder de belasting opeisbaar wordt.

§ 2. Hij die diensten verricht, wordt behoudens tegenbewijs geacht dat te hebben gedaan onder voorwaarden waaronder de belasting opeisbaar wordt.

§ 3. Wanneer iemand als bedoeld in de paragrafen 1 of 2, handelingen verricht met betrekking tot goederen of diensten die aan een verschillend tarief onderworpen zijn, dan worden die handelingen behoudens tegenbewijs geacht voor het geheel betrekking te hebben op de goederen of de diensten waarvoor het hoogste tarief geldt.

§ 4. Behoudens tegenbewijs wordt ieder pas opgericht gebouw geacht door een belastingplichtige geleverd te zijn ter uitvoering van één of meer dienstverrichtingen met betrekking tot een werk in onroerende staat.

De eigenaar van een gebouw waarvoor deze bepaling geldt, is verplicht de plans en bestekken van dat gebouw, en de facturen betreffende de bouw ervan, te bewaren gedurende vijf jaar vanaf de datum van de betekening van het kadastrale inkomen. Hij moet ze voorleggen op ieder verzoek van de ambtenaren die belast zijn met de controle op de heffing van de belasting over de toegevoegde waarde. Wanneer die voorlegging niet plaatsvindt, wordt de belasting, behoudens tegenbewijs, geacht niet te zijn voldaan voor de dienstverrichtingen waarvoor geen facturen worden voorgelegd.

Uiterlijk binnen drie maanden vanaf de datum van de betekening van het kadastrale inkomen verstrekt de eigenaar specifieke inlichtingen met betrekking tot het pas opgericht gebouw zoals vastgesteld door de Koning.

De inlichtingen bedoeld in het derde lid worden meegedeeld door middel van een formulier waarvan het model en de indieningsmodaliteiten worden bepaald door de Koning.

§ 5. Behoudens tegenbewijs wordt de levering van een goed geacht te zijn verricht op het tijdstip waarop het goed niet meer aanwezig is in het magazijn, de werkplaats, het depot of enige andere inrichting waarover de leverancier in België beschikt.

Artikel 65

(De tekst van art. 65, werd ingevoegd met ingang van 01.01.1971 (W 03.07.1969))

Op zicht gezonden of in consignatie gegeven goederen worden geacht door de geadresseerde of de consignataris te zijn gekocht, indien deze niet kan bewijzen dat hij ze onder zich houdt of ze aan de afzender of de consignant heeft teruggestuurd.

Artikel 66

(De tekst van art. 66, eerste lid, werd gewijzigd met ingang van 01.04.2019 (Art. 35, W 11.02.2019, B.S. 22.03.2019, pg. 28349))

Wanneer iemand die krachtens artikel 51, §§ 1, 2 of 4, schuldenaar is van de belasting, om welke reden ook, in de artikelen 53, § 1, eerste lid, 2°, 53ter, 1°, of 53nonies, § 1, bedoelde aangifte niet heeft ingediend, geheel of ten dele in gebreke is gebleven de door of ter uitvoering van dit Wetboek voorgeschreven verplichtingen inzake het houden, het uitreiken, het bewaren of het voorleggen ter inzage van boeken of stukken na te komen, of niet heeft geantwoord op de vraag om inlichtingen bedoeld in artikel 62 kan hem door of vanwege de Minister van Financiën ambtshalve een aanslag worden opgelegd tot beloop van de belasting die verschuldigd is over het vermoedelijk bedrag van de handelingen die hij heeft verricht gedurende de maand of de maanden waarop de overtreding betrekking heeft.

Door of vanwege de Minister van Financiën kan ook ambtshalve een aanslag worden opgelegd aan de bovengenoemde persoon die belastbare handelingen niet heeft opgetekend in het voorgeschreven boek of stuk, of die ten aanzien van dergelijke handelingen aan de medecontractant geen factuur heeft uitgereikt wanneer hij daartoe gehouden was, of een factuur heeft uitgereikt waarin de naam of het adres van de bij de handeling betrokken partijen, de aard of de hoeveelheid van de geleverde goederen of verstrekte diensten, de prijs of het toebehoren ervan, of het bedrag van de op de handeling verschuldigde belasting over de toegevoegde waarde niet juist zijn vermeld. In die gevallen kan de ambtshalve opgelegde aanslag betrekking hebben op het gehele gecontroleerde tijdvak.

Een aanslag kan evenwel niet ambtshalve worden opgelegd wanneer de in het vorige lid bedoelde overtredingen als louter toevallig dienen te worden aangemerkt, inzonderheid op grond van het aantal en het belang van de handelingen waarvoor geen regelmatige factuur is uitgereikt, vergeleken met het aantal en het belang van de handelingen waarvoor wel een regelmatige factuur is uitgereikt.

Wanneer de aangifte te laat is ingediend doch vóór de ambtshalve opgelegde aanslag, wordt de belasting vastgesteld op grond van de aangifte, voor zover de aangifte niet meer dan twaalf maanden te laat is ingediend.

Artikel 67

(De tekst van art. 67, is van toepassing met ingang van 01.01.1993 (Art. 81, W 28.12.1992))

Wanneer de in artikel 66 bedoelde persoon de hem ambtshalve opgelegde aanslag betwist, moet hij bewijzen dat deze aanslag overdreven is.

De administratie deelt vooraf aan de belastingschuldige, in de vorm en onder de voorwaarden die de Koning bepaalt, het bedrag en de verantwoording mede van de belasting die zij voornemens is te heffen. De belastingschuldige kan zijn opmerkingen doen kennen.

Artikel 68

(De tekst van art. 68, is van toepassing met ingang van 01.01.1993 (Art. 82, W 28.12.1992))

§ 1. Alle goederen aanwezig binnen de tolkring, zoals deze wordt afgebakend, door de ter zake geldende douanereglementering worden behoudens tegenbewijs geacht in België te zijn ingevoerd. Deze bepaling geldt niet ten aanzien van de goederen die, wegens de aard of de hoeveelheid ervan, niet moeten geacht worden voor beroepsdoeleinden bestemd te zijn.

§ 2. Alle met een motor uitgeruste middelen van vervoer te land of te water, uitgezonderd zee- of binnenschepen bedoeld in de artikelen 1 en 271 van boek II van het Wetboek van Koophandel, alsook de aanhangwagens voor gebruik op de weg, worden, wanneer ze zich hier te lande bevinden, geacht te zijn ingevoerd, tenzij bewezen wordt dat ze in orde zijn ten aanzien van het invoerrecht en van de bij invoer geldende verbodsbepalingen, beperkingen en controlemaatregelen.

§ 3. Bij ontstentenis van het tegenbewijs toegelaten door de §§ 1 en 2, is de belasting opeisbaar volgens de ten aanzien van invoer geldende regelen. De belasting en de bij artikel 70, § 1, ingestelde geldboete zijn hoofdelijk verschuldigd door de importeur, de eigenaar, de houder en indien het om een voertuig gaat, de bestuurder ervan.

Artikel 69

(De tekst van art. 69, is van toepassing met ingang van 01.01.1993 (Art. 83, W 28.12.1992))

Ontvangers belast met de heffing van een belasting op vervoermiddelen of aanhangwagens daarvoor, kunnen vóór de uitreiking van het stuk dat de voldoening van die belasting vaststelt, van de eigenaar het bewijs vorderen dat de belasting over de toegevoegde waarde voldaan is of dat hij ervan vrijgesteld is.

HOOFDSTUK XI

STRAFBEPALINGEN

Afdeling 1

Administratieve geldboeten

Artikel 70

(De tekst van art. 70, § 1bis, werd voorwaardelijk vernietigd (Arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 32/2020 d.d. 20.02.2020, met absoluut gezag van gewijsde vanaf 13.07.2020 (B.S. 13.07.2020, pg. 51923). Hierbij heeft het Hof een ongrondwettelijke interpretatie van deze tekst geformuleerd (9))

§ 1. Voor iedere overtreding van de verplichting de belasting te voldoen, wordt een geldboete opgelegd gelijk aan het dubbel van de ontdoken of niet tijdig betaalde belasting.

Die geldboete is verschuldigd individueel door ieder die krachtens de artikelen 51, §§ 1, 2 en 4, 51bis, 52, 53, 53ter, 53nonies, 54, 55 en 58, of krachtens de ter uitvoering ervan genomen besluiten, gehouden is tot voldoening van de belasting.

[§ 1bis. Ieder die op onrechtmatige of ongeoorloofde wijze de belasting in aftrek heeft gebracht, verbeurt een geldboete gelijk aan het dubbel van die belasting in zover die overtreding niet wordt bestraft bij toepassing van § 1, eerste lid.] (9)

§ 2. Wanneer de factuur of het als zodanig geldend stuk, waarvan de uitreiking is voorgeschreven door de artikelen 53, 53decies en 54, of door de ter uitvoering ervan genomen besluiten, niet is uitgereikt of onjuiste vermeldingen bevat ten aanzien van het identificatienummer, de naam of het adres van de bij de handeling betrokken partijen, de aard of de hoeveelheid van de geleverde goederen of verstrekte diensten, de prijs of het toebehoren ervan, wordt een geldboete opgelegd gelijk aan het dubbel van de op de handeling verschuldigde belasting, zonder dat ze minder mag bedragen dan 50 euro.

Die geldboete is verschuldigd individueel door de leverancier of de dienstverrichter en door zijn medecontractant. Ze is evenwel niet verschuldigd wanneer de overtredingen als louter toevallig kunnen worden aangemerkt, inzonderheid op grond van het aantal en het belang van de handelingen waarvoor geen regelmatig stuk is uitgereikt, vergeleken met het aantal en het belang van de handelingen waarvoor wel een regelmatig stuk is uitgereikt of wanneer de leverancier of de dienstverrichter geen ernstige reden had om te twijfelen aan de niet-belastingplichtigheid van de medecontractant.

Ingeval een persoon wegens eenzelfde overtreding zowel de in § 1 als de in § 2 bepaalde geldboete oploopt, is alleen de laatste verschuldigd.

§ 3. Wanneer het invoerdocument dat krachtens artikel 52 moet worden overgelegd, onjuiste vermeldingen bevat ten aanzien van de aard of de hoeveelheid van de ingevoerde goederen, de prijs of het toebehoren ervan, de naam of het adres van degene op wiens naam de ter zake van invoer verschuldigde belasting mag of moet worden voldaan, wordt een geldboete opgelegd gelijk aan het dubbel van die belasting, zonder dat ze minder mag bedragen dan 50 EUR.

(9) Arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 32/2020 d.d. 20.02.2020 (B.S. 13.07.2020, pg. 51923). Het Hof heeft een ongrondwettelijke interpretatie van artikel 70, § 1bis geformuleerd. (Zie bijlage C)

Die geldboete is hoofdelijk verschuldigd door allen die krachtens artikel 52 gehouden zijn tot voldoening van de belasting. Ze is evenwel niet verschuldigd wanneer de overtreding als louter toevallig kan worden aangemerkt.

Ingeval een persoon wegens eenzelfde overtreding zowel de in § 1 als de in § 3 bepaalde geldboete oploopt, is alleen de laatste verschuldigd.

§ 4. De niet in de §§ 1, 2 en 3 bedoelde overtredingen van dit Wetboek of van de besluiten genomen ter uitvoering ervan, worden bestraft met een niet-proportionele fiscale geldboete van 50 euro tot 5.000 euro per overtreding. Het bedrag van deze geldboete wordt naar gelang van de aard en de ernst van de overtreding bepaald volgens een schaal waarvan de trappen door de Koning worden vastgesteld.

Zij die niet tot voldoening van de belasting zijn gehouden, maar aan wie bij de artikelen 39 tot 42, 52 tot 54bis en 58, of bij de ter uitvoering ervan genomen besluiten bepaalde verplichtingen zijn opgelegd, zijn bovendien, ingeval zij een overtreding hebben begaan, hoofdelijk aansprakelijk voor de voldoening van de belasting, de interesten en de opgelopen geldboeten. Ten aanzien van onregelmatig in België ingevoerde goederen rust die hoofdelijke aansprakelijkheid eveneens op hen die aan de invoer of de poging tot invoer hebben deelgenomen, op de houder van de goederen en, eventueel, op degene voor wiens rekening die houder heeft gehandeld.

§ 5. Wanneer ten aanzien van goederen en diensten waarvoor de in artikel 59, § 2, bedoelde deskundige schatting kan worden gevorderd, bevonden wordt dat de belasting over een ontoereikende maatstaf werd voldaan, verbeurt de schuldenaar van de aanvullende belasting een geldboete ten bedrage van die belasting indien het tekort gelijk is aan of groter is dan een achtste van de maatstaf waarover de belasting werd voldaan.

Artikel 71

(De tekst van art. 71, is van toepassing met ingang van 07.01.2007 (Art. 117, W 27.04.2007) B.S. 08.05.2007)

Wanneer bij uitvoer of tot staving ervan stukken worden overgelegd waarop een grotere hoeveelheid goederen is vermeld dan de werkelijk uitgevoerde hoeveelheid, loopt de aangever een geldboete op gelijk aan het dubbel van het bedrag van de belasting die verschuldigd zou zijn indien de te veel aangegeven hoeveelheid hier te lande geleverd werd voor een prijs bepaald volgens de normale waarde van de goederen overeenkomstig artikel 32, eerste lid.

Wanneer bij uitvoer of tot staving ervan stukken worden overgelegd waarop een hogere prijs of waarde is vermeld dan de werkelijke prijs of waarde van de goederen, loopt de aangever een geldboete op gelijk aan het dubbel van het bedrag van de belasting die verschuldigd zou zijn indien soortgelijke goederen hier te lande geleverd werden voor een prijs die overeenstemt met de te veel aangegeven som.

Wanneer bij uitvoer of tot staving ervan stukken worden overgelegd waarop de aard of de soort van de goederen onjuist is vermeld, loopt de aangever een geldboete op gelijk aan het dubbel van het bedrag van de belasting die verschuldigd zou zijn indien goederen van de op de stukken vermelde aard of soort hier te lande geleverd werden voor een prijs bepaald volgens de normale waarde van de goederen overeenkomstig artikel 32, eerste lid.

De bij de drie vorige leden ingestelde geldboete bedraagt ten minste 50 EUR per overtreding; indien de aangever voor rekening van een lastgever handelt, is ze hoofdelijk verschuldigd door de aangever en de lastgever.

Artikel 72

(De tekst van art. 72, is van toepassing met ingang van 05.08.1993 (Art. 26, W 22.07.1993). [Een tweede lid werd ingevoegd met ingang van 01.11.2012 (Art. 14, W 20.09.2012, B.S. 22.10.2012). Het Grondwettelijk Hof heeft artikel 14 van de wet van 20.09.2012 vernietigd. (10)]

Alle bij dit Wetboek ingestelde geldboeten, behalve die welke de artikelen 73, 73bis en 73quater opleggen, zijn administratieve geldboeten.

Afdeling 2

Strafrechtelijke sancties

Artikel 73

(De tekst van art. 73, werd aangevuld met een derde lid, met ingang van 28.12.2019 (Art. 11, W 09.12.2019, B.S. 18.12.2019, pg. 114228. Addendum B.S. 09.01.2020, pg. 323))

Hij die met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, de bepalingen van dit Wetboek of van de ter uitvoering ervan genomen besluiten overtreedt, wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot twee jaar en met geldboete van 250 euro tot 500.000 euro of met een van die straffen alleen.

Indien de in het eerste lid vermelde inbreuken gepleegd werden in het raam van ernstige fiscale fraude, al dan niet georganiseerd, wordt de schuldige gestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot 5 jaar en met een geldboete van 250 euro tot 500.000 euro of met een van die straffen alleen.

Fiscale fraude wordt in ieder geval als ernstig beschouwd wanneer de in het eerste lid bedoelde inbreuken, verbonden zijn met het grondgebied van ten minste twee lidstaten en een schade veroorzaken van ten minste 10.000.000 euro.

Artikel 73bis

(De tekst van art. 73bis, eerste lid, werd gewijzigd met ingang van 01.01.2013 (Art. 42, W 17.12.2012 (I), B.S. 21.12.2012 - Ed. 2))

Met gevangenisstraf van een maand tot vijf jaar en met geldboete van 250 EUR tot 500.000 euro of met één van die straffen alleen wordt gestraft hij die, met het oogmerk om een van de in artikel 73 bedoelde misdrijven te plegen, valsheid pleegt in openbare geschriften, in handelsgeschriften of in private geschriften of in informatica, zoals bedoeld in artikel 210bis, § 1, van Boek II van het Strafwetboek of die van een zodanig vals geschrift gebruik maakt.

Hij die wetens en willens een vals getuigschrift opstelt dat de belangen van de Schatkist kan schaden of die van een dergelijk getuigschrift gebruik maakt, wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot twee jaar en met geldboete van 250 EUR tot 500.000 euro of met één van die straffen alleen.

(10) Arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 61/2014, d.d. 03.04.2014 (B.S. 02.06.2014, pg. 42200).

Een tweede lid werd ingevoegd in art. 72, met ingang van 01.11.2012 (Art. 14, W 20.09.2012, B.S. 22.10.2012). Het Grondwettelijk Hof heeft artikel 14 van de wet van 20.09.2012 vernietigd. (Zie bijlage C).

Artikel 73bis/1

(De tekst van art. 73bis/1, werd ingevoegd met ingang van 01.01.2020 (Art. 111, W 05.05.2019, B.S. 24.05.2019, pg. 50023))

Ten einde te vermijden dat een veroordeelde aan een onredelijk zware straf zou worden onderworpen, houdt de rechter bij de straftoemeting rekening met de verschuldigde administratieve geldboeten.

Artikel 42, 3°, van het Strafwetboek vindt geen toepassing op de vermogensvoordelen die rechtstreeks uit de fiscale misdrijven zijn verkregen, op de goederen en waarden die in de plaats ervan zijn gesteld en op de inkomsten uit de belegde voordelen in geval de vordering van de fiscale administratie gegrond wordt verklaard en tot een effectieve betaling van deze volledige vordering heeft geleid.

Artikel 73ter

(De tekst van art. 73ter is van toepassing met ingang van 01.01.1993 (Art. 85, W 28.12.1992))

§ 1. Wanneer de beoefenaar van een van de volgende beroepen:

- 1° belastingadviseur;
- 2° zaakbezorger;
- 3° deskundige in belastingzaken of in boekhouden;
- 4° of enig ander beroep dat tot doel heeft voor één of meer personen die overeenkomstig artikel 51, §§ 1, 2 en 4, schuldenaar van de belasting zijn, boek te houden of te helpen houden, ofwel voor eigen rekening ofwel als hoofd, lid of bediende van enigerlei vennootschap, vereniging, groepering of onderneming;
- 5° of, meer in het algemeen, het beroep dat erin bestaat één of meer personen die overeenkomstig artikel 51, §§ 1, 2 en 4, schuldenaar van de belasting zijn, raad te geven of bij te staan bij het vervullen van de verplichtingen opgelegd bij dit Wetboek of bij de ter uitvoering ervan vastgestelde besluiten, wordt veroordeeld wegens een van de misdrijven bedoeld in de artikelen 73 en 73bis, kan het vonnis hem verbod opleggen om gedurende drie maanden tot vijf jaar, rechtstreeks of onrechtstreeks, de hiervoren bedoelde beroepen op welke wijze ook uit te oefenen.

De rechter kan bovendien, mits hij zijn beslissing op dat stuk motiveert, voor een duur van drie maanden tot vijf jaar de sluiting bevelen van de inrichtingen van de vennootschap, vereniging, groepering of onderneming waarvan de veroordeelde hoofd, lid of bediende is.

§ 2. Het verbod en de sluiting bedoeld in § 1 treden in werking vanaf de dag waarop de veroordeling in kracht van gewijsde is gegaan.

Artikel 73quater

(De tekst van art. 73quater, werd gewijzigd met ingang van 01.11.2012 (Art. 20, W 20.09.2012, B.S. 22.10.2012))

Hij die, rechtstreeks of onrechtstreeks, het verbod of de sluiting uitgesproken krachtens artikel 73ter overtreedt, wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot twee jaar en een geldboete van 250 EUR tot 500.000 euro of met één van die straffen alleen.

Artikel 73quinquies

(De tekst van art. 73quinquies, § 3, werd gewijzigd met ingang van 01.11.2012 (Art. 21, W 20.09.2012, B.S. 22.10.2012))

§ 1. Alle bepalingen van het Eerste Boek van het Strafwetboek, met inbegrip van artikel 85, zijn van toepassing op de misdrijven bedoeld in de artikelen 73, 73bis en 73quater.

§ 2. *(opgeheven)*

§ 3. De wet van 5 maart 1952, gewijzigd bij de wetten van 22 december 1969 en 25 juni 1975, betreffende de opdecimes op de strafrechtelijke geldboeten, is van toepassing op de misdrijven bedoeld in de artikelen 73, 73bis en 73quater.

Artikel 73sexies

(De tekst van art. 73sexies, werd vervangen met ingang van 09.04.2018 (Art. 85, W 26.03.2018, B.S. 30.03.2018 – Ed. 2, pg. 31620))

De personen die als daders of als medeplichtigen van misdrijven bedoeld in de artikelen 73 en 73bis werden veroordeeld, zijn hoofdelijk gehouden tot betaling van de ontdoken belasting en interesten verschuldigd door de oorspronkelijke schuldenaar van de belasting.

De personen beschuldigd als daders of als medeplichtigen van misdrijven bedoeld in de artikelen 73 en 73bis zijn eveneens hoofdelijk gehouden tot betaling van de ontdoken belasting en de interesten, zoals bedoeld in het eerste lid, wanneer de bestanddelen van de misdrijven bewezen verklaard zijn, wanneer ze genieten van:

- 1° een opschorting van de uitspraak van de veroordeling of een uitstel van de tenuitvoerlegging van de straffen voorzien in de wet van 29 juni 1964 betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie;
- 2° een veroordeling bij eenvoudige schuldigverklaring voorzien in artikel 21ter van de Voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;
- 3° de procedure van voorafgaande erkenning van schuld bedoeld in artikel 216 van het Wetboek van Strafvordering;
- 4° de verjaring van de strafvordering.

De natuurlijke personen of de rechtspersonen zijn burgerlijk en hoofdelijk aansprakelijk voor de geldboeten en kosten die het gevolg zijn van de veroordelingen welke krachtens de artikelen 73 tot 73quater tegen hun aangestelden of hun bestuurders, zaakvoerders of vereffenaars, in het kader van de uitoefening van hun functie, in rechte of in feite, zijn uitgesproken.

Artikel 73septies

(De tekst van art. 73septies, werd ingevoegd met ingang van 14.02.1981 (Art. 9, W 10.02.1981))

De rechter kan bevelen dat ieder vonnis of arrest houdende veroordeling tot een gevangenisstraf, uitgesproken krachtens de artikelen 73, 73bis en 73quater, wordt aangeplakt in de plaatsen die hij bepaalt en, eventueel bij uittreksel, wordt bekendgemaakt op de wijze die hij bepaalt, een en ander op kosten van de veroordeelde.

Hetzelfde kan gelden voor iedere krachtens artikel 73ter uitgesproken beslissing tot verbod van het uitoefenen van een beroepswerkzaamheid in België of tot sluiting van de in het land geëxploiteerde inrichtingen.

Artikel 73octies

(De tekst van art. 73octies, werd ingevoegd met ingang van 14.02.1981 (Art. 9, W 10.02.1981))

De schending van het bij artikel 93bis bepaalde beroepsgeheim wordt gestraft overeenkomstig de artikelen 66, 67 en 458 van het Strafwetboek.

Artikel 73nonies

(De tekst van art. 73nonies, werd ingevoegd met ingang van 28.12.2019 (Art. 12, W 09.12.2019, B.S. 18.12.2019, pg. 114228. Addendum B.S. 09.01.2020, pg. 323))

De poging om een in artikel 73, derde lid, bedoelde inbreuk te plegen, wordt gestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot drie jaar en met een geldboete van 26 euro tot 50.000 euro of met een van die straffen alleen.

Artikel 73decies

(De tekst van art. 73decies, werd ingevoegd met ingang van 28.12.2019 (Art. 13, W 09.12.2019, B.S. 18.12.2019, pg. 114228. Addendum B.S. 09.01.2020, pg. 323))

Wanneer de in artikel 73, derde lid, bedoelde inbreuk gepleegd wordt door een criminele organisatie in de zin van artikel 324bis van het Strafwetboek, wordt de schuldige gestraft met een gevangenisstraf van 1 jaar tot 5 jaar en met een geldboete van 5.000 euro tot 500.000 euro of met een van die straffen alleen.

Artikel 74

(De tekst van art. 74, § 2, eerste lid, werd gewijzigd; § 2, tweede lid, werd vervangen en § 3, eerste lid, werd gewijzigd met ingang van 01.01.2020 (Art. 112, W 05.05.2019, B.S. 24.05.2019, pg. 50023))

§ 1. De strafvordering wordt uitgeoefend door het openbaar ministerie.

§ 2. Het openbaar ministerie kan geen vervolging instellen indien het kennis heeft gekregen van de feiten ten gevolge van een klacht of een aangifte van een ambtenaar die niet de machtiging had waarvan sprake is in artikel 29, § 2, van het Wetboek van strafvordering.

Het openbaar ministerie beslist om al dan niet de strafvervolging in te stellen van de feiten waarvan het kennis heeft genomen gedurende het overleg bedoeld in artikel 29, § 3, tweede lid, van het Wetboek van strafvordering binnen de 3 maanden na de initiële aangifte bedoeld in artikel 29, § 3, eerste lid, van hetzelfde Wetboek.

§ 3. Onverminderd het in artikel 29, § 3, tweede lid, van het Wetboek van strafvordering bedoelde overleg, kan de procureur des Konings, indien hij een vervolging instelt wegens feiten die strafrechtelijk strafbaar zijn ingevolge de bepalingen van dit Wetboek of van de ter uitvoering ervan genomen besluiten, het advies vragen van de bevoegde adviseur-generaal. De

procureur des Konings voegt het feitenmateriaal waarover hij beschikt bij zijn verzoek om advies. De adviseur-generaal antwoordt op dit verzoek binnen vier maanden na de ontvangst ervan.

In geen geval schorst het verzoek om advies de strafvordering.

Artikel 74bis

(De tekst van art. 74bis, vierde lid, werd gewijzigd met ingang van 01.01.2020 (Art. 6, W 11.06.2020, B.S. 19.06.2020, pg. 44740))

De ambtenaren van de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde mogen, op straffe van nietigheid van de akte van rechtspleging, slechts als getuige worden gehoord.

Het eerste lid is niet van toepassing op de krachtens artikel 71 van de wet van 28 december 1992 bij het parket gedetacheerde ambtenaren van die administratie.

Het eerste lid is evenmin van toepassing op de ambtenaren van die administratie die, krachtens artikel 31 van de wet van 30 maart 1994 tot uitvoering van het globaal plan op het stuk van de fiscaliteit, ter beschikking zijn gesteld van de federale politie.

Het eerste lid is niet van toepassing op de ambtenaren die deelnemen aan het in artikel 29, § 3, tweede lid van het Wetboek van strafvordering bedoelde overleg.

Artikel 74ter

(De tekst van art. 74ter, werd gewijzigd met ingang van 01.01.2020 (Art. 7, W 11.06.2020, B.S. 19.06.2020, pg. 44740))

In het kader van de kennisgeving en het overleg bedoeld in artikel 29, § 2 en § 3, eerste en tweede lid, van het Wetboek van strafvordering, deelt de bevoegde adviseur-generaal of de ambtenaar die hij aanwijst, de gegevens van het fiscaal dossier met betrekking tot de feiten die strafrechtelijk strafbaar zijn ingevolge de bepalingen van dit Wetboek of van de ter uitvoering ervan genomen besluiten mede aan het openbaar ministerie.

HOOFDSTUK XII

TERUGGAAF VAN BELASTING

Artikel 75

(De tekst van art. 75, werd gewijzigd met ingang van 01.01.1978 (Art. 35, W 27.12.1977))

De belasting kan slechts worden teruggegeven in de gevallen waarin dit Wetboek voorziet.

Artikel 76

(De tekst van art. 76, § 1, vierde lid, werd gewijzigd met ingang van 16.05.2014 (Art. 47, W 25.04.2014, B.S. 16.05.2014, pg. 39621))

§ 1. Onverminderd de toepassing van artikel 334 van de programmawet van 27 december 2004, wordt wanneer het bedrag van de belasting die ingevolge de artikelen 45 tot 48 voor aftrek in aanmerking komt, aan het einde van het kalenderjaar meer bedraagt dan de belasting die verschuldigd is door de belastingplichtige die overeenkomstig artikel 50 voor BTW-doeleinden is geïdentificeerd en gehouden is tot het indienen van de aangifte bedoeld in artikel 53, § 1, eerste lid, 2°, onder de voorwaarden bepaald door de Koning, het verschil teruggegeven binnen drie maanden op uitdrukkelijk verzoek van de belastingplichtige of van zijn aansprakelijke vertegenwoordiger bedoeld in artikel 55, §§ 1 of 2.

Indien het een belastingplichtige betreft die wordt vertegenwoordigd door een persoon die overeenkomstig artikel 55, § 3, tweede lid, vooraf werd erkend, moet het in het eerste lid bedoeld verzoek worden ingediend door voornoemde vooraf erkende persoon.

De Koning kan bepalen dat het overschot, in de door Hem te bepalen gevallen en onder de door Hem te stellen voorwaarden, vóór het einde van het kalenderjaar wordt teruggegeven.

Met betrekking tot de in deze paragraaf bedoelde voorwaarden kan de Koning ten voordele van de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde, een inhouding voorzien die geldt als bewarend beslag onder derden in de zin van artikel 1445 van het Gerechtelijk Wetboek.

§ 2. De niet in § 1 bedoelde belastingplichtige kan, bij wijze van teruggaaf, de belasting recupereren die geheven werd van de aan hem geleverde goederen en verstrekte diensten, en van de door hem ingevoerde goederen en verrichte intracommunautaire verwervingen van goederen, in de mate waarin die belasting voor aftrek in aanmerking komt overeenkomstig de artikelen 45 tot 48.

De Koning regelt de toepassingsmodaliteiten van deze paragraaf wanneer de teruggaaf moet plaatsvinden overeenkomstig de bepalingen inzake teruggaaf van de Richtlijn 2008/9/EG.

Artikel 77

(De tekst van art. 77 is van toepassing met ingang van 01.01.2005 (Art. 336, W 27.12.2004, B.S. 31.12.2004))

§ 1. Onverminderd de toepassing van artikel 334 van de programmawet van 27 december 2004, wordt de belasting die geheven werd van een levering van goederen, van een dienst of van een intracommunautaire verwerving van een goed tot beloop van het passende bedrag teruggegeven:

- 1° wanneer ze het bedrag te boven gaat dat wettelijk verschuldigd is;
- 2° wanneer aan de medecontractant een prijsvermindering is toegestaan;

- 3° wanneer de leverancier zijn medecontractant crediteert wegens terugzending van verpakkingen die voor het vervoer van geleverde goederen hebben gediend;
- 4° wanneer de overeenkomst vóór de levering van het goed of de uitvoering van de dienst verbroken is;
- 5° wanneer de overeenkomst minnelijk of door een in kracht van gewijsde gegane gerechtelijke beslissing vernietigd of ontbonden is;
- 6° wanneer het geleverde goed binnen zes maanden na de levering of de intracommunautaire verwerving van een goed door de leverancier is teruggenomen zonder dat één van de partijen ten aanzien van de prijs een geldelijk voordeel heeft verkregen;
- 7° wanneer de schuldvordering van de prijs geheel of ten dele verloren is gegaan.

§ 1bis. Onverminderd de toepassing van artikel 334 van de programmawet van 27 december 2004, wordt de belasting die ter zake van de invoer werd geheven tot beloop van het passende bedrag teruggegeven:

- 1° in de gevallen als bedoeld in § 1, 1° en 2°;
- 2° in het geval als bedoeld in § 1, 3°, op voorwaarde dat de verpakking naar een plaats buiten de Gemeenschap is teruggezonden;
- 3° in de gevallen als bedoeld in § 1, 5°, op voorwaarde dat de goederen binnen zes maanden na de vernietiging of de ontbinding van de overeenkomst naar een plaats buiten de Gemeenschap wederuitgevoerd werden;
- 4° wanneer het goed binnen zes maanden na de aangifte ten verbruik wederuitgevoerd is naar de buiten de Gemeenschap gevestigde leverancier of naar de door de leverancier aangewezen bestemming buiten de Gemeenschap, zonder dat één van de partijen ten aanzien van de prijs een geldelijk voordeel heeft verkregen;
- 5° wanneer het goed, alvorens het toezicht van de douane te hebben verlaten, als gevolg van overmacht of van ongeval is vernietigd, en volgens de douanereglementering teruggaaf van invoerrechten kan worden verleend, of zou kunnen worden verleend indien het goed aan invoerrechten onderworpen zou zijn geweest;
- 6° wanneer het goed, na ten verbruik te zijn aangegeven, wordt geplaatst onder één van de regelingen bedoeld in artikel 23, §§ 4 en 5, en volgens de douanereglementering teruggaaf van invoerrechten kan worden verleend, of zou kunnen worden verleend indien het goed aan invoerrechten onderworpen zou zijn geweest;
- 7° wanneer het goed, als gevolg van maatregelen van het bevoegde gezag, niet mag worden gebruikt voor het doel waartoe het is ingevoerd en het goed is wederuitgevoerd naar een plaats buiten de Gemeenschap of onder ambtelijk toezicht is vernietigd.

§ 2. Onverminderd de toepassing van artikel 334 van de programmawet van 27 december 2004, wordt de belasting betaald bij de verwerving en invoer van een automobiel voor personenvervoer teruggegeven mits die automobiel niet het voorwerp heeft uitgemaakt van een levering onderworpen aan de bijzondere regeling van belastingheffing over de winstmarge ingesteld bij artikel 58, § 4, en wordt gekocht door een der nagenoemde personen om door hem als persoonlijk vervoermiddel te worden gebruikt:

- a) militaire en burgerlijke oorlogsinvaliden, die een invaliditeitspensioen van ten minste 50 pct. genieten;
- b) personen die volledig blind zijn, volledig verlamd zijn aan de bovenste ledematen of wier bovenste ledematen zijn geamputeerd, en personen met een blijvende invaliditeit die rechtstreeks toe te schrijven is aan de onderste ledematen en ten minste 50 pct. bedraagt.

Het voordeel van deze bepaling kan slechts worden ingeroepen voor één enkele automobiel tegelijk en veronderstelt het gebruik van elk verkregen voertuig door de verkrijger als persoonlijk vervoermiddel gedurende een periode van drie jaar. Indien gedurende deze periode de automobiel voor andere doeleinden wordt aangewend, of wordt afgestaan door de begunstigde, is deze gehouden de belasting die hem werd teruggegeven tot het passende beloop terug te storten in verhouding tot de nog te verlopen tijd tot het verstrijken van de periode.

De Koning bepaalt het uitgangspunt van de gebruiksperiode van drie jaar, preciseert de situaties die aanleiding geven tot de regularisatie en bepaalt er de modaliteiten van berekening en betaling van.

Artikel 77bis

(De tekst van art. 77bis, werd gewijzigd met ingang van 17.07.2016 (Art. 5, W 27.06.2016, B.S. 07.07.2016, pg. 42305). De Franstalige tekst van art. 77bis, werd gewijzigd met ingang van 16.12.2017 (Art. 13, W 29.11.2017, B.S. 06.12.2017, pg. 107694))

Onverminderd de toepassing van artikel 334 van de programmawet van 27 december 2004, wordt wanneer, in het artikel 25quinquies, § 4, bepaalde geval de door een niet-belastingplichtige rechtspersoon verworven goederen uit een derdelandsgebied of een derde land worden verzonden of vervoerd naar een andere Lid-Staat dan België de BTW betaald in geval van invoer van de goederen in België, teruggegeven aan de invoerder, in de mate dat laatstgenoemde aantoont dat de intracommunautaire verwerving die hij verricht aan de belasting werd onderworpen in de Lid-Staat van aankomst van de verzending of het vervoer van de goederen.

Artikel 78

(De tekst van art. 78, werd gewijzigd met ingang van 01.01.2004 (Art. 14, W 28.01.2004, B.S. 10.02.2004))

Wanneer degene die goederen levert, diensten verricht, intracommunautaire verwervingen van goederen verricht of schuldenaar is van de ter zake van invoer geheven belasting een belastingplichtige is of een niet-belastingplichtige rechtspersoon die, al naar het geval, gehouden zijn tot de indiening van de in de artikelen 53, § 1, eerste lid, 2°, of 53ter, 1°, bepaalde aangifte, wordt het ingevolge artikel 77 terug te geven bedrag toegerekend op de belasting die ter zake van later verrichte handelingen verschuldigd wordt.

Artikel 79

(De tekst van art. 79, § 2, werd gewijzigd met ingang van 07.01.2007 (Art. 51, W 27.12.2006, B.S. 28.12.2006))

§ 1. Wanneer de teruggaaf verleend wordt op grond van een vergissing in de factuur of van het bepaalde in artikel 77, § 1, 2° tot 7°, moet de leverancier of de dienstverrichter aan de medecontractant een verbeterend stuk uitreiken met vermelding van het bedrag van de hem teruggegeven belasting.

Heeft de medecontractant deze belasting in aftrek gebracht, dan moet hij ze aan de Staat terugstorten door ze op te nemen in het bedrag van de verschuldigde belasting met betrekking tot de periode waarin hij het verbeterend stuk heeft ontvangen.

De leverancier of de dienstverrichter die tot beloop van het passende bedrag teruggaaf heeft bekomen van de belasting in geval van geheel of gedeeltelijk verlies van de schuldvordering van

de prijs, moet, in de veronderstelling dat de schuldenaar opnieuw vermogend is geworden en later het geheel of een gedeelte van de oninvorderbaar gewaande som aan de schuldeiser betaalt, aan de Staat het bedrag van de belasting terugstorten dat overeenstemt met het ingevorderde bedrag, en dit door het op te nemen in het bedrag van de verschuldigde belasting met betrekking tot de periode waarin hij deze storting heeft ontvangen.

§ 2. Ingeval van misbruik dient degene die de belasting op de betreffende handelingen in aftrek heeft gebracht, de aldus als BTW afgetrokken bedragen aan de Staat terug te storten.

De persoon die de belasting in aftrek heeft gebracht geheven van de goederen en de diensten die hem worden geleverd, van de goederen die hij heeft ingevoerd en van de intracommunautaire verwervingen die hij heeft verricht, is er toe gehouden de aldus afgetrokken bedragen aan de Staat terug te storten als hij, op het tijdstip waarop hij deze handeling heeft verricht, wist of moest weten dat de verschuldigde belasting, in de ketting van de handelingen, niet werd of zal worden gestort aan de Staat met de bedoeling de belasting te ontduiken.

Artikel 80

(De tekst van art. 80, werd gewijzigd met ingang van 01.01.2010 (Art. 28, W 26.11.2009, B.S. 04.12.2009))

De Koning bepaalt de formaliteiten en voorwaarden waaraan de teruggaaf onderworpen is, de wijze waarop ze geschiedt en de ambtenaar die ze verricht.

Hij stelt de minima vast die bereikt moeten zijn opdat op het verzoek om teruggaaf kan worden ingegaan. Wanneer het gaat om teruggaven aan iedere andere persoon dan een belastingplichtige gehouden tot het indienen van periodieke aangiften, stelt Hij deze minima vast overeenkomstig de bepalingen van artikel 17 van de Richtlijn 2008/9/EG van 12 februari 2008.

Hij kan bepalen dat geen teruggaaf plaatsvindt als de medecontractant van de leverancier of van de dienstverrichter, als degene die een intracommunautaire verwerving van een goed heeft verricht of als degene op wiens naam de wegens invoer verschuldigde belasting werd voldaan, een belastingplichtige is die periodieke aangiften indient en de belasting volledig in aftrek mag brengen.

HOOFDSTUK XIII

VERJARING

Artikel 81

(De tekst van art. 81, werd gewijzigd met ingang van 06.04.1999 (Art. 52, W 15.03.1999))

De vordering tot voldoening van de belasting, van de interesten en van de administratieve geldboeten begint te verjaren vanaf de dag dat deze vordering ontstaat.

Artikel 81bis

(De tekst van art. 81bis, § 1, tweede lid, 1°, werd vervangen en een derde lid werd toegevoegd, met ingang van 14.07.2016 (Art. 52, W 01.07.2016, B.S. 04.07.2016 - Ed. 2, pg. 40970))

§ 1. Er is verjaring voor de vordering tot voldoening van de belasting, van de interesten en van de administratieve geldboeten, na het verstrijken van het derde kalenderjaar volgend op dat waarin de oorzaak van opeisbaarheid van die belasting, interesten en administratieve geldboeten zich heeft voorgedaan.

In afwijking van het eerste lid is er evenwel verjaring na het verstrijken van het zevende kalenderjaar volgend op dat waarin de oorzaak van opeisbaarheid zich heeft voorgedaan, wanneer:

- 1° een inlichting, een onderzoek of een controle aantoont dat belastbare handelingen niet werden aangegeven in België, dat er handelingen ten onrechte werden vrijgesteld of dat er onrechtmatige belastingaftrekken werden toegepast en de inlichting werd meegedeeld of verzocht of het onderzoek of de controle werd uitgevoerd of verzocht door, hetzij een andere lidstaat van de Europese Unie, overeenkomstig de regels daartoe bepaald in dit Wetboek of in de regelgeving van deze Unie, hetzij een bevoegde overheid van enig ander land waarmee België een overeenkomst heeft gesloten tot het vermijden van dubbele belasting of waarvoor een rechtsgrond bestaat die het uitwisselen van inlichtingen regelt, in verband met de belasting waarop die overeenkomst of die rechtsgrond van toepassing is;;
- 2° een rechtsvordering aantoont dat, in België, belastbare handelingen niet werden aangegeven, handelingen ten onrechte werden vrijgesteld of belastingaftrekken werden toegepast met overtreding van de wettelijke en verordeningsbepalingen die erop van toepassing zijn;
- 3° bewijskrachtige gegevens, waarvan de administratie kennis heeft gekregen, aantonen dat belastbare handelingen niet werden aangegeven in België, dat er handelingen ten onrechte werden vrijgesteld of dat er belastingaftrekken werden toegepast met overtreding van de wettelijke en verordeningsbepalingen die daarop van toepassing zijn;
- 4° de overtreding bedoeld in de artikelen 70 of 71 begaan is met bedrieglijk opzet of met het oogmerk te schaden.

Voor de toepassing van het tweede lid mag de ontvangst van de inlichting afkomstig van het buitenland, de rechtsvordering, de kennisname van de bewijskrachtige elementen of van de aanwijzingen van belastingontduiking, respectievelijk bedoeld onder 1° tot 4° van dat lid zowel voor als na het verstrijken van de verjaringstermijn bedoeld in het eerste lid plaatsvinden.

§ 2. Indien de in artikel 59, § 2, bedoelde procedure uitwijst dat de belasting over een ontoereikende maatstaf werd voldaan, verjaart de vordering tot voldoening van de aanvullende belasting, van de interesten, van de administratieve geldboeten en van de procedurekosten, door verloop van twee jaar te rekenen van de laatste daad in die procedure.

Artikel 82

(De tekst van art. 82, werd gewijzigd met ingang van 06.04.1999 (Art. 54, W 15.03.1999))

De vordering tot teruggaaf van de belasting, van de interesten en van de administratieve geldboeten begint te verjaren vanaf de dag dat deze vordering ontstaat.

Artikel 82bis

(De tekst van art. 82bis, werd ingevoegd met ingang van 06.04.1999 (Art. 55, W 15.03.1999))

Er is verjaring voor de vordering tot teruggaaf van de belasting, van de interesten en van de administratieve geldboeten, na het verstrijken van het derde kalenderjaar volgend op dat waarin de oorzaak van teruggaaf van die belasting, interesten en administratieve geldboeten zich heeft voorgedaan.

Artikel 83

(De tekst van art. 83, § 1, tweede lid en § 2, werd vervangen met ingang van 01.01.2020 (Art. 4, W 13.04.2019, B.S. 30.04.2019, pg. 41412). Het artikel zoals van kracht vóór 01.01.2020, blijft evenwel van toepassing op het administratieve dwangbevel dat ter kennis werd gebracht of werd betekend vóór 01.01.2020 (Art. 138, W 13.04.2019)) (11)

§ 1. Zowel ten aanzien van de voldoening als ten aanzien van de teruggaaf van de belasting, de interesten en de administratieve geldboeten, wordt de verjaring gestuit op de wijze en onder de voorwaarden bepaald bij de artikelen 2244 en volgende van het Burgerlijk Wetboek, met uitsluiting van artikel 2244, § 2. Een nieuwe verjaring, die op dezelfde wijze kan worden gestuit, wordt in dat geval verkregen vijf jaar na de laatste stuiting van de vorige verjaring, indien geen rechtsgeding hangend is.

Elk rechtsgeding met betrekking tot de toepassing, de inning of de invordering van de belasting, de interesten en administratieve geldboeten, dat wordt ingesteld door de Belgische Staat of door een schuldenaar van deze belasting, deze interesten en deze geldboeten, met inbegrip van iedere persoon die niet is opgenomen in het innings- en invorderingsregister bedoeld in artikel 85, maar die gehouden is tot de betaling van de schuld op grond van dit Wetboek, het Wetboek

(11) Het artikel zoals van kracht vóór 01.01.2020, blijft van toepassing op het administratieve dwangbevel dat ter kennis werd gebracht of werd betekend vóór 01.01.2020.

De Wet tot invoering van het Wetboek van de minnelijke en gedwongen invordering van fiscale en niet-fiscale schuldvorderingen van 13.04.2019 is niet van toepassing op het administratieve dwangbevel inzake belasting over de toegevoegde waarde dat ter kennis werd gebracht of werd betekend voor de datum van haar inwerkingtreding (art. 138, 1°); op fiscale en niet-fiscale schuldvorderingen opgenomen in een kohier, een bijzonder kohier of een innings- en invorderingsregister, uitvoerbaar verklaard voor de datum van haar inwerkingtreding (art. 138, 5°); op fiscale en niet-fiscale schuldvorderingen, andere dan deze waarvan de inning en de invordering verzekerd zijn in toepassing van de wet van 21 februari 2003 tot oprichting van een Dienst voor alimentatievorderingen bij de FOD Financiën, die het voorwerp hebben uitgemaakt van een in kracht van gewijsde getreden rechterlijke beslissing houdende veroordeling tot hun betaling, voor de datum van haar inwerkingtreding (art. 138, 6°).

van de minnelijke en gedwongen invordering van fiscale en niet-fiscale schuldvorderingen, van de besluiten genomen ter uitvoering ervan of van het gemeen recht, alsook door iedere andere persoon die een verkregen en dadelijk belang heeft om in rechte te treden, schorst de verjaring.

De schorsing vangt aan met de akte van rechtsingang en eindigt wanneer de rechterlijke beslissing in kracht van gewijsde is gegaan.

§ 2. Afstand van de op de verjaring verlopen termijn wordt ten aanzien van zijn gevolgen gelijkgesteld met de in paragraaf 1, eerste lid, bedoelde stuitingsdaden.

§ 3. Elke daad van onderzoek of van vervolging als bedoeld in artikel 22 van de Voorafgaande Titel van het Wetboek van Strafvordering betreffende de misdrijven bedoeld in artikel 73 en 73bis schorst de verjaring van de vordering tot voldoening van de belasting, de interesten en de fiscale geldboeten die erop betrekking hebben.

De schorsing vangt aan met het op gang brengen van de strafvordering, en eindigt met het staken van de strafrechtelijke vervolging, het verval van de strafvordering of wanneer het vonnis of arrest in kracht van gewijsde is gegaan voor de misdrijven bedoeld in het eerste lid.

HOOFDSTUK XIV

INNING EN GEDINGEN

(De betiteling van hoofdstuk XIV, werd vervangen met ingang van 01.01.2020 (Art. 5, W 13.04.2019, B.S. 30.04.2019, pg. 41412))

Artikel 84

(De tekst van art. 84, werd gewijzigd met ingang van 06.04.1999 (Art. 57, W 15.03.1999))

Moelijkheden inzake de heffing van de belasting die vóór het inleiden van een rechtsgeding ontstaan, worden opgelost door de Minister van Financiën.

De Minister van Financiën treft met de belastingschuldigen dadingen, voor zover deze niet leiden tot vrijstelling of vermindering van belasting.

Binnen de door de wet gestelde grenzen, wordt het bedrag van de proportionele fiscale boeten vastgesteld in dit Wetboek of in de ter uitvoering ervan genomen besluiten, bepaald volgens een schaal waarvan de trappen door de Koning worden vastgesteld.

Artikel 84bis

(De tekst van art. 84bis, werd opgeheven met ingang van 01.01.2020 (Art. 6, W 13.04.2019, B.S. 30.04.2019, pg. 41412). Deze wetswijziging is niet van toepassing op het administratieve dwangbevel inzake belasting over de toegevoegde waarde dat ter kennis werd gebracht of werd betekend vóór de datum van haar inwerkingtreding (Art. 138, W 13.04.2019) (12))

(Opgeheven)

Artikel 84ter

*(De tekst van art. 84ter, werd gewijzigd met ingang van 16.05.2014 (Art. 48, W 25.04.2014, B.S. 16.05.2014, pg. 39621)).
(Toekomstig recht beschikbaar, met ingang van 01.01.2025 - Zie historiek, versie html)*

Indien zij voornemens is de verjaringstermijn bepaald in artikel 81bis, § 1, tweede lid, 4°, toe te passen, moet de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde, op straffe van nietigheid van de rechtzetting, voorafgaandelijk aan de betrokkene schriftelijk en nauwkeurig kennis geven van de vermoedens van belastingontduiking die tegen hem bestaan in de betreffende periode.

(12) Het artikel zoals van kracht vóór 01.01.2020, blijft van toepassing op het administratieve dwangbevel dat ter kennis werd gebracht of werd betekend vóór 01.01.2020.

De Wet tot invoering van het Wetboek van de minnelijke en gedwongen invordering van fiscale en niet-fiscale schuldvorderingen van 13.04.2019 is niet van toepassing op het administratieve dwangbevel inzake belasting over de toegevoegde waarde dat ter kennis werd gebracht of werd betekend voor de datum van haar inwerkingtreding (art. 138, 1°); op fiscale en niet-fiscale schuldvorderingen opgenomen in een kohier, een bijzonder kohier of een innings- en invorderingsregister, uitvoerbaar verklaard voor de datum van haar inwerkingtreding (art. 138, 5°); op fiscale en niet-fiscale schuldvorderingen, andere dan deze waarvan de inning en de invordering verzekerd zijn in toepassing van de wet van 21 februari 2003 tot oprichting van een Dienst voor alimentatievorderingen bij de FOD Financiën, die het voorwerp hebben uitgemaakt van een in kracht van gewijsde getreden rechterlijke beslissing houdende veroordeling tot hun betaling, voor de datum van haar inwerkingtreding (art. 138, 6°).

Artikel 84quater

(De tekst van art. 84quater, § 2, werd vervangen met ingang van 01.04.2019 (Art. 5, W 26.11.2018, B.S. 04.12.2018, pg. 93842). Art. 19, W 26.11.2018: "Deze wet is niet van toepassing op het dwangbevel dat ter kennis werd gegeven of betekend werd vóór de datum van haar inwerkingtreding.").

(Toekomstig recht beschikbaar, met ingang van 01.01.2025 - Zie historiek, versie html)

§ 1. Ingeval een blijvend meningsverschil over de taxatie gebracht wordt voor de minister van Financiën of de door hem gemachtigde ambtenaar, kan de schuldenaar van de belasting een aanvraag tot bemiddeling indienen bij de fiscale bemiddelingsdienst bedoeld bij artikel 116 van de wet van 25 april 2007 houdende diverse bepalingen (IV).

§ 2. De aanvraag tot bemiddeling is onontvankelijk indien de schuldenaar van de belasting vooraf een rechtsvordering heeft ingesteld met toepassing van artikel 89, tweede lid, wanneer de deskundige schatting gevorderd werd met toepassing van artikel 59, § 2, of wanneer reeds uitspraak werd gedaan over de betwisting.

Wanneer de schuldenaar van de belasting een rechtsvordering instelt met toepassing van artikel 89, tweede lid, wanneer de deskundige schatting gevorderd is met toepassing van artikel 59, § 2, of wanneer over de betwisting uitspraak werd gedaan vóór de kennisgeving van het bemiddelingsverslag, is de fiscale bemiddelingsdienst ontheven van zijn bevoegdheid.

§ 3. Ingevolge het bemiddelingsverslag kan de administratieve beslissing het bedrag van de fiscale schuld aanpassen, voor zover dit geen vrijstelling of vermindering van belasting inhoudt. Het is evenwel niet toegelaten een aanvullende belasting te vestigen.

Artikel 84quinquies

(De tekst van art. 84quinquies, werd opgeheven met ingang van 01.01.2020 (Art. 7, W 13.04.2019, B.S. 30.04.2019, pg. 41412). (Zie noot bij art. 84bis)

(Opgeheven)

Artikel 84sexies

(De tekst van art. 84sexies, werd opgeheven met ingang van 01.01.2020 (Art. 8, W 13.04.2019, B.S. 30.04.2019, pg. 41412). (Zie noot bij art. 84bis)

(Opgeheven)

Artikel 84septies

(De tekst van art. 84septies, werd opgeheven met ingang van 01.01.2020 (Art. 9, W 13.04.2019, B.S. 30.04.2019, pg. 41412). (Zie noot bij art. 84bis)

(Opgeheven)

Artikel 84octies

(De tekst van art. 84octies, werd opgeheven met ingang van 01.01.2020 (Art. 10, W 13.04.2019, B.S. 30.04.2019, pg. 41412). (Zie noot bij art. 84bis)

(Opgeheven)

Artikel 84nonies

(De tekst van art. 84nonies, werd opgeheven met ingang van 01.01.2020 (Art. 11, W 13.04.2019, B.S. 30.04.2019, pg. 41412). (Zie noot bij art. 84bis)

(Opgeheven)

Artikel 84decies

(De tekst van art. 84decies, werd opgeheven met ingang van 01.01.2020 (Art. 12, W 13.04.2019, B.S. 30.04.2019, pg. 41412). (Zie noot bij art. 84bis)

(Opgeheven)

Artikel 84undecies

(De tekst van art. 84undecies, werd opgeheven met ingang van 01.01.2020 (Art. 13, W 13.04.2019, B.S. 30.04.2019, pg. 41412). (Zie noot bij art. 84bis)

(Opgeheven)

Artikel 85

*(De tekst van art. 85, §§ 4, 5 en 6, werd opgeheven met ingang van 01.01.2020 (Art. 14, W 13.04.2019, B.S. 30.04.2019, pg. 41412). Deze wetswijziging is niet van toepassing op het administratieve dwangbevel inzake belasting over de toegevoegde waarde dat ter kennis werd gebracht of werd betekend vóór de datum van haar inwerkingtreding (Art. 138, W 13.04.2019)) (zie noot bij art. 84bis).
(Toekomstig recht beschikbaar, met ingang van 01.01.2025 - Zie historiek, versie html)*

§ 1. Bij niet-betaling van de belastingschuld bestaande uit de belasting, interesten, fiscale geldboeten en toebehoren, wordt deze opgenomen in een innings- en invorderingsregister, die de uitvoerbare titel vormt voor de invordering van de belastingschuld en deze concretiseert.

De belastingschuld kan het voorwerp uitmaken van verbeterende innings- en invorderingsregisters in het geval van een latere wijziging, om welke reden dan ook, van de bedragen opgenomen in het innings- en invorderingsregister overeenkomstig het eerste lid.

De verantwoording van de belastingschuld moet uiterlijk een maand voor de opname ervan in een innings- en invorderingsregister bedoeld in het eerste of tweede lid, ter kennis van de belastingschuldige worden gebracht, behalve indien de rechten van de Schatkist in het gedrang komen. In dat laatste geval moet zij ten laatste op het ogenblik dat de belastingschuld in een innings- en invorderingsregister wordt opgenomen aan de belastingschuldige ter kennis worden gebracht. Indien de belastingschuldige geen gekende woonplaats in België of in het buitenland heeft, wordt deze verantwoording verstuurd naar de procureur des Konings te Brussel.

In afwijking van het derde lid, wordt voor de belasting die in een aangifte ingediend door de belastingplichtige opgenomen is, alsmede voor de ermee verbonden nalatigheidsinteresten, toebehoren en proportionele fiscale geldboeten, de kennisgeving van de verantwoording geacht te zijn gebeurd op het tijdstip en door het loutere feit van de indiening van deze aangifte.

Voor de belasting, die het voorwerp van een schulderkenning uitmaakt, alsmede voor de ermee verbonden nalatigheidsinteresten, toebehoren en proportionele fiscale geldboeten, wordt de kennisgeving van de verantwoording geacht te zijn gebeurd op het tijdstip en door het loutere feit van de ondertekening van de schulderkenning.

Behoudens in de gevallen bedoeld in het vierde en vijfde lid, is de datum van kennisgeving de derde werkdag volgend op de datum waarop de verantwoording van de belastingschuld werd afgegeven aan de aanbieder van de universele postdienst.

Mits de uitdrukkelijke toestemming van de belastingschuldige, kan de verantwoording van de belastingschuld hem uitsluitend ter kennis worden gebracht op elektronische wijze. In dat geval geldt de terbeschikkingstelling op elektronische wijze als rechtsgeldige kennisgeving van de verantwoording van de belastingschuld.

De Koning bepaalt de toepassingsmodaliteiten van de procedure bedoeld in het zevende lid.

Het derde tot het achtste lid zijn niet van toepassing op de belastingschuld die voortvloeit uit de toepassing van de artikelen 66 en 67.

§ 2. De innings- en invorderingsregisters worden opgemaakt en uitvoerbaar verklaard door de administrateur-generaal van de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde of door de door hem gedelegeerde ambtenaar.

De Federale Overheidsdienst Financiën vertegenwoordigd door de Voorzitter van het Directiecomité is de verwerkingsverantwoordelijke in de zin van de Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van Richtlijn 95/46/EG.

De Koning regelt de wijze van opmaak van de innings- en invorderingsregisters.

§ 3. Van zodra het innings- en invorderingsregister uitvoerbaar wordt verklaard, wordt de opname van de fiscale schuld in dit register aan de belastingschuldige ter kennis gebracht door de verzending, onder gesloten omslag, van een innings- en invorderingsbericht. Dit vermeldt de datum van uitvoerbaarverklaring van het innings- en invorderingsregister waarop het betrekking heeft.

In afwijking van het eerste lid kan de belastingschuldige, mits hij een uitdrukkelijke verklaring in die zin aflegt, er evenwel voor opteren om de innings- en invorderingsberichten uitsluitend op elektronische wijze, te ontvangen. In dit geval geldt de aanbieding op elektronische wijze als rechtsgeldige verzending van het innings- en invorderingsbericht.

De Koning bepaalt de toepassingsmodaliteiten van de in het tweede lid bedoelde procedure.

Artikel 85bis

(De tekst van art. 85bis, werd opgeheven met ingang van 01.01.2020 (Art. 15, W 13.04.2019, B.S. 30.04.2019, pg. 41412). (Zie noot bij art. 84bis)

(Opgeheven)

Artikel 85ter

(De tekst van art. 85ter, werd opgeheven met ingang van 01.01.2020 (Art. 16, W 13.04.2019, B.S. 30.04.2019, pg. 41412). (Zie noot bij art. 84bis)

(Opgeheven)

Artikel 86

(De tekst van art. 86, werd opgeheven met ingang van 01.01.2020 (Art. 17, W 13.04.2019, B.S. 30.04.2019, pg. 41412). (Zie noot bij art. 84bis)

(Opgeheven)

Artikel 87

(De tekst van art. 87, werd opgeheven met ingang van 01.01.2020 (Art. 18, W 13.04.2019, B.S. 30.04.2019, pg. 41412). (Zie noot bij art. 84bis)

(Opgeheven)

Artikel 88

(De tekst van art. 88, werd opgeheven met ingang van 01.01.2020 (Art. 19, W 13.04.2019, B.S. 30.04.2019, pg. 41412). (Zie noot bij art. 84bis)

(Opgeheven)

Artikel 88bis

(De tekst van art. 88bis, werd opgeheven met ingang van 01.01.2020 (Art. 20, W 13.04.2019, B.S. 30.04.2019, pg. 41412). (Zie noot bij art. 84bis)

(Opgeheven)

Artikel 88ter

(De tekst van art. 88ter, werd opgeheven met ingang van 01.01.2020 (Art. 21, W 13.04.2019, B.S. 30.04.2019, pg. 41412). (Zie noot bij art. 84bis)

(Opgeheven)

Artikel 89

(De tekst van art. 89, werd opgeheven met ingang van 01.01.2020 (Art. 22, W 13.04.2019, B.S. 30.04.2019, pg. 41412). (Zie noot bij art. 84bis)

(Opgeheven)

Artikel 89bis

(De tekst van art. 89bis, werd opgeheven met ingang van 01.01.2020 (Art. 23, W 13.04.2019, B.S. 30.04.2019, pg. 41412). (Zie noot bij art. 84bis)

(Opgeheven)

Artikel 90

(De tekst van art. 90, is van toepassing met ingang van 07.08.2006 (Art. 12, W 20.07.2006, B.S. 28.07.2006))

Inzake de geschillen betreffende de toepassing van een belastingwet, kan de verschijning in persoon in naam van de Staat worden gedaan door elke ambtenaar van een belastingadministratie.

Artikel 91

(De tekst van art. 91, §§ 1, 2 en 3, werd gewijzigd; § 2bis werd ingevoegd en § 4 werd vervangen met ingang van 01.04.2019 (Art. 15, W 26.11.2018, B.S. 04.12.2018, pg. 93842). Art. 19, W 26.11.2018: "Deze wet is niet van toepassing op het dwangbevel dat ter kennis werd gegeven of betekend werd vóór de datum van haar inwerking-treding.");

(Afwijking betreffende de maanden april, mei en juni 2021 (Art. 20, W 02.04.2021, B.S. 13.04.2021, 32911. Voor artikel 91, zoals het gold vóór de wijziging bij W 26.11.2018, zie de historiek, versie html)) ()*

§ 1. Een nalatigheidsinterest van 0,8 pct. per maand is van rechtswege verschuldigd wanneer de belasting niet voldaan is:

- 1° binnen de termijn die ter uitvoering van de artikelen 52, 53, § 1, eerste lid, 3°, 53ter, 2° en 53octies, is gesteld;
- 2° binnen de termijn die ter uitvoering van artikel 53nonies is gesteld;
- 3° binnen de termijn die ter uitvoering van artikel 54 is gesteld, voor de belastingplichtigen bedoeld in artikel 8.
- 4° binnen de termijn die ter uitvoering van de artikelen 367, eerste alinea en 369decies, eerste alinea, van richtlijn 2006/112/EG, is gesteld.

De nalatigheidsinterest wordt om de maand berekend over het totaal van de verschuldigde belasting, afgerond op het dichtstbijzijnde lagere veelvoud van 10 euro. Ieder begonnen tijdvak van een maand wordt voor een gehele maand gerekend.

De nalatigheidsinterest van een maand wordt slechts gevorderd indien hij 5 euro bereikt.

§ 2. Wanneer de in artikel 59, § 2, bedoelde procedure uitwijst dat de belasting werd voldaan over een ontoereikende maatstaf, is van rechtswege een nalatigheidsinterest van 0,8 pct. per maand verschuldigd te rekenen vanaf de inleidende daad van de procedure; die interest wordt op de in § 1 bepaalde wijze berekend.

§ 2bis. Een nalatigheidsinterest, berekend tegen de wettelijke rentevoet vastgesteld in fiscale zaken, is van rechtswege eisbaar op de in te vorderen sommen die niet bedoeld zijn in de paragrafen 1 en 2 te rekenen vanaf:

- 1° de datum van uitvoerbaarverklaring van het innings- en invorderingsregister wanneer de sommen in een innings- en invorderingsregister opgenomen zijn overeenkomstig artikel 85;
- 2° het ogenblik waarop de gerechtelijke beslissing houdende veroordeling tot betaling van deze sommen in kracht van gewijsde is getreden in de andere gevallen.

Deze nalatigheidsinterest wordt om de maand berekend over het totaal van de verschuldigde sommen, afgerond op het dichtstbijzijnde lagere veelvoud van 10 euro. Ieder begonnen tijdvak van een maand wordt voor een gehele maand gerekend.

De nalatigheidsinterest van een maand wordt slechts gevorderd indien hij 5 euro bereikt.

§ 3. Een moratoriuminterest van 0,8 pct. per maand is van rechtswege verschuldigd over de sommen die moeten worden teruggegeven:

- 1° met toepassing van artikel 76, § 1, eerste en derde lid, te rekenen vanaf het verstrijken van de in deze bepaling bepaalde termijn.

De moratoriuminterest wordt om de maand berekend over het totaal van de terug te geven belasting, afgerond op het dichtstbijzijnde lagere veelvoud van 10 euro. Ieder begonnen tijdvak van een maand wordt voor een gehele maand gerekend.

De moratoriuminterest van een maand is slechts verschuldigd indien hij 5 euro bereikt;

- 2° met toepassing van de bepalingen van de Richtlijn 2008/9/EG van 12 februari 2008 tot vaststelling van nadere voorschriften voor de teruggaaf van de belasting over de toegevoegde waarde aan belastingplichtigen die niet in de lidstaat van teruggaaf maar in een andere lidstaat gevestigd zijn, vanaf het verstrijken van de termijn bedoeld in artikel 22, paragraaf 1, van deze richtlijn. Er is evenwel geen enkele moratoriuminterest verschuldigd wanneer de belastingplichtige zijn verplichting de op basis van de artikelen 10 en 20, paragraaf 1, van de voornoemde richtlijn geëiste aanvullende informatie te verstrekken niet voldaan heeft binnen de termijn bepaald bij artikel 20, paragraaf 2, van deze richtlijn.

De moratoriuminterest wordt om de maand berekend over het totaal van de terug te geven belasting, afgerond op het dichtstbijzijnde lagere veelvoud van 10 euro. Ieder begonnen tijdvak van een maand wordt voor een gehele maand gerekend.

De moratoriuminterest van een maand is slechts verschuldigd indien hij 5 euro bereikt.

§ 4. De moratoriuminterest over terug te geven sommen die niet in paragraaf 3 zijn bedoeld, is verschuldigd tegen de wettelijke rentevoet vastgesteld in fiscale zaken en volgens de regels geldende in burgerlijke zaken.

§ 5. De Koning kan, wanneer zulks ingevolge de op de geldmarkt toegepaste rentevoeten verantwoord is, de in de §§ 1, 2 en 3 bedoelde interestvoeten aanpassen.

(*) **Afwijking betreffende de maanden april, mei en juni 2021** (Art. 20, W 02.04.2021)

"Art. 20. In afwijking van artikel 91, §§ 1 en 2, van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde, wordt de rentevoet voor de interesten verschuldigd met betrekking tot de maanden april, mei en juni 2021 vastgesteld op 4 pct. per jaar.

In afwijking van artikel 91, § 3, van hetzelfde Wetboek, wordt de rentevoet voor de interesten verschuldigd met betrekking tot de maanden april, mei en juni 2021 vastgesteld op 2 pct. per jaar.

In afwijking van artikel 91, § 2bis, van hetzelfde Wetboek, wordt de rentevoet voor de interesten verschuldigd met betrekking tot de maanden april, mei en juni 2021 vastgesteld op 8 pct. per jaar.

Wanneer de in te vorderen bedragen bedoeld in artikel 91, §§ 1 en 2, van hetzelfde Wetboek, opgenomen zijn in een innings- en invorderingsregister, wordt de rentevoet voor de interesten verschuldigd met betrekking tot de maanden april, mei en juni 2021 vastgesteld op 8 pct. per jaar, te rekenen vanaf de datum van uitvoerbaarverklaring van het innings- en invorderingsregister.

Wanneer de in te vorderen bedragen bedoeld in artikel 91 van hetzelfde Wetboek, het voorwerp uitmaken van een gerechtelijke beslissing, wordt de rentevoet voor de interesten verschuldigd met betrekking tot de maanden april, mei en juni 2021 vastgesteld op 8 pct. per jaar, te rekenen vanaf het moment waarop deze beslissing in kracht van gewijsde is gegaan."

Artikel 92

(De tekst van art. 92, werd vervangen met ingang van 01.01.2020 (Art. 24, W 13.04.2019, B.S. 30.04.2019, pg. 41412). Deze wetswijziging is niet van toepassing op het administratieve dwangbevel inzake belasting over de toegevoegde waarde dat ter kennis werd gebracht of werd betekend vóór de datum van haar inwerkingtreding (Art. 138, W 13.04.2019). (Zie noot bij art. 84bis)

De bepalingen van dit Wetboek doen geen afbreuk aan het recht van de Staat om het herstel van de schade te vorderen die kan bestaan uit de niet-betaling van de belastingen, interesten, administratieve geldboeten en bijbehoren, door een burgerlijke partijstelling of door een aansprakelijkheidsvordering.

Artikel 92bis

(De tekst van art. 92bis is ingevoegd met ingang van 01.01.1999 (Art. 62, W 15.03.1999))

De termijnen van verzet, hoger beroep en cassatie, alsmede het verzet, het hoger beroep en de voorziening in cassatie schorsen de tenuitvoerlegging van de gerechtelijke beslissing.

Artikel 93

(De tekst van art. 93 is van toepassing met ingang van 10.01.2005 (Art. 381, W 27.12.2004, B.S. 31.12.2004))

Het verzoekschrift houdende voorziening in cassatie en het antwoord op de voorziening mag door een advocaat worden ondertekend en neergelegd.

HOOFDSTUK XV

BEROEPSGEHEIM

Artikel 93bis

(De tekst van art. 93bis, werd gewijzigd met ingang van 16.05.2014 (Art. 51, W 25.04.2014, B.S. 16.05.2014, pg. 39621))

Hij die, uit welken hoofde ook, optreedt bij de toepassing van de belastingwetten of die toegang heeft tot de ambtsvertrekken van de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde, is, buiten het uitoefenen van zijn ambt, verplicht tot de meest volstreckte geheimhouding aangaande alle zaken waarvan hij wegens de uitvoering van zijn opdracht kennis heeft.

De ambtenaren van de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde, oefenen hun ambt uit wanneer zij aan andere administratieve diensten van de Staat, aan de administraties van de Gemeenschappen en de Gewesten van de Belgische Staat, aan de parketten en de griffies van de hoven, van de rechtbanken en van alle rechtsmachten, en aan de openbare instellingen of organismen inlichtingen verstrekken. De inlichtingen worden aan de bovengenoemde diensten verstrekt voor zover zij nodig zijn om de uitvoering van hun wettelijke of bestuursrechtelijke taken te verzekeren. Dit verstrekken van inlichtingen moet gebeuren met inachtneming van de bepalingen van de ter zake door de Europese Gemeenschappen uitgevaardigde reglementering.

Personen die deel uitmaken van diensten waaraan de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde, ingevolge het vorige lid inlichtingen van fiscale aard heeft verstrekt, zijn tot dezelfde geheimhouding verplicht en mogen de bekomen inlichtingen niet gebruiken buiten het kader van de wettelijke bepalingen voor de uitvoering waarvan zij zijn verstrekt.

Onder openbare instellingen of inrichtingen dienen verstaan de instellingen, maatschappijen, verenigingen, inrichtingen en diensten welke de Staat mede beheert, waaraan de Staat een waarborg verstrekt, op welker bedrijvigheid de Staat toezicht uitoefent of waarvan het bestuurspersoneel aangewezen wordt door de regering, op haar voordracht of met haar goedkeuring.

Artikel 93bis/1

(De tekst van art. 93bis/1, werd ingevoegd met ingang van 01.04.2019 (Art. 31, W 11.02.2019, B.S. 22.03.2019, pg. 28349))

In afwijking van artikel 4 van de wet van 11 april 1994 betreffende de openbaarheid van bestuur, mogen de verzoeken om inlichtingen van buitenlandse autoriteiten en de antwoorden verstrekt aan die autoriteiten evenals elke andere correspondentie tussen de bevoegde autoriteiten niet openbaar worden gemaakt zolang het onderzoek van de buitenlandse autoriteit niet is afgesloten en voor zover de openbaarmaking nadelig zou zijn voor het voormelde onderzoek, tenzij de buitenlandse autoriteit haar uitdrukkelijk akkoord heeft gegeven voor deze openbaarmaking.

Het in het eerste lid bedoelde akkoord wordt geacht te zijn bekomen wanneer de buitenlandse autoriteit niet reageert binnen een termijn van 90 dagen te rekenen vanaf het verzenden door de Belgische Staat van de vraag tot openbaarmaking, en de informatie niet verschaft dat de vertrouwelijkheid van de uitgewisselde gegevens en de correspondentie volgens de voorwaarden van dit artikel moet voortduren, wanneer de persoon in wiens hoofde het onderzoek door de buitenlandse Staat wordt gevoerd uitdrukkelijk deze toegang aan de Belgische Staat heeft gevraagd.

HOOFDSTUK XVI

AANSPRAKELIJKHEID EN PLICHTEN VAN SOMMIGE OPENBARE AMBTENAREN EN ANDERE PERSONEN

(Hoofdstuk XVI, dat de artikelen 93ter tot 93undeciesE bevat, werd opgeheven met ingang van 01.01.2020 (Art. 25, W 13.04.2019, B.S. 30.04.2019, pg. 41412). (13))

Artikel 93ter

(Pro memorie: Het artikel 93ter, werd vóór de opheffing op 01.01.2020, nog gewijzigd met ingang van 30.12.2019 (Art. 2, W 23.04.2020, B.S. 11.05.2020, pg. 33377) - Zie voor deze gewijzigde tekst, welke in bepaalde gevallen ook na 01.01.2020 nog van toepassing kan zijn (12), de historiek van dit artikel in de html-versie van het Btw-Wetboek)

(Opgeheven) (12)

Artikel 93quater

(Pro memorie: Het artikel 93quater, werd vóór de opheffing op 01.01.2020, nog gewijzigd met ingang van 30.12.2019 (Art. 2, W 23.04.2020, B.S. 11.05.2020, pg. 33377) - Zie voor deze gewijzigde tekst, welke in bepaalde gevallen ook na 01.01.2020 nog van toepassing kan zijn (12), de historiek van dit artikel in de html-versie van het Btw-Wetboek)

(Opgeheven) (12)

Artikel 93quinquies

(Opgeheven) (12)

Artikel 93sexies

(Opgeheven) (12)

Artikel 93septies

(Opgeheven) (12)

-
- (13) De artikelen zoals van kracht vóór 01.01.2020, blijven van toepassing op het administratieve dwangbevel dat ter kennis werd gebracht of werd betekend vóór 01.01.2020. - Zie voor deze teksten, welke in bepaalde gevallen ook na 01.01.2020 nog van toepassing kunnen zijn, de historiek van deze artikelen in de html-versie van het Btw-Wetboek.

De Wet tot invoering van het Wetboek van de minnelijke en gedwongen invordering van fiscale en niet-fiscale schuldvorderingen van 13.04.2019 is niet van toepassing op het administratieve dwangbevel inzake belasting over de toegevoegde waarde dat ter kennis werd gebracht of werd betekend voor de datum van haar inwerkingtreding (art. 138, 1°); op fiscale en niet-fiscale schuldvorderingen opgenomen in een kohier, een bijzonder kohier of een innings- en invorderingsregister, uitvoerbaar verklaard voor de datum van haar inwerkingtreding (art. 138, 5°); op fiscale en niet-fiscale schuldvorderingen, andere dan deze waarvan de inning en de invordering verzekerd zijn in toepassing van de wet van 21 februari 2003 tot oprichting van een Dienst voor alimentatievorderingen bij de FOD Financiën, die het voorwerp hebben uitgemaakt van een in kracht van gewijsde getreden rechterlijke beslissing houdende veroordeling tot hun betaling, voor de datum van haar inwerkingtreding (art. 138, 6°).

Artikel 93octies

(Pro memorie: Het artikel 93octies, werd vóór de opheffing op 01.01.2020, nog hersteld met ingang van 30.12.2019 (Art. 2, W 23.04.2020, B.S. 11.05.2020, pg. 33377) – Zie voor deze herstellende tekst, welke in bepaalde gevallen ook na 01.01.2020 nog van toepassing kan zijn (12), de historie van dit artikel in de html-versie van het Btw-Wetboek)

(Opgeheven) (12)

Artikel 93nonies

(Opgeheven) (12)

Artikel 93decies

(Opgeheven) (12)

Artikel 93undeciesA

(Opgeheven) (12)

Artikel 93undeciesB

(Opgeheven) (12)

Artikel 93undeciesC

(Opgeheven) (12)

Artikel 93undeciesD

(Opgeheven) (12)

Artikel 93undeciesE

(Opgeheven) (12)

HOOFDSTUK XVII

VERPLICHTINGEN VAN KREDIETINSTELLINGEN OF –ORGANISMEN

(Hoofdstuk XVII, dat artikel 93duodecies omvat, werd opgeheven met ingang van 01.01.2020 (Art. 26, W 13.04.2019, B.S. 30.04.2019, pg. 41412)) (14)

Artikel 93duodecies

(Opgeheven)

(14) Het artikel zoals van kracht vóór 01.01.2020, blijven van toepassing op het administratieve dwangbevel dat ter kennis werd gebracht of werd betekend vóór 01.01.2020.

De Wet tot invoering van het Wetboek van de minnelijke en gedwongen invordering van fiscale en niet-fiscale schuldvorderingen van 13.04.2019 is niet van toepassing op het administratieve dwangbevel inzake belasting over de toegevoegde waarde dat ter kennis werd gebracht of werd betekend voor de datum van haar inwerkingtreding (art. 138, 1°); op fiscale en niet-fiscale schuldvorderingen opgenomen in een kohier, een bijzonder kohier of een innings- en invorderingsregister, uitvoerbaar verklaard voor de datum van haar inwerkingtreding (art. 138, 5°); op fiscale en niet-fiscale schuldvorderingen, andere dan deze waarvan de inning en de invordering verzekerd zijn in toepassing van de wet van 21 februari 2003 tot oprichting van een Dienst voor alimentatievorderingen bij de FOD Financiën, die het voorwerp hebben uitgemaakt van een in kracht van gewijsde getreden rechterlijke beslissing houdende veroordeling tot hun betaling, voor de datum van haar inwerkingtreding (art. 138, 6°).

HOOFDSTUK XVIII

WEDERZIJDSE BIJSTAND

Artikel 93terdecies

(De tekst van art. 93terdecies, werd gewijzigd met ingang van 16.05.2014 (Art. 52, W 25.04.2014, B.S. 16.05.2014, pg. 39621))

Met de belastingbesturen van de andere Lid-Staten mag de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde inlichtingen uitwisselen die van nut kunnen zijn voor de juiste vaststelling van de belasting over de toegevoegde waarde binnen de Gemeenschap.

Van de inlichtingen die van de belastingbesturen van de andere Lid-Staten worden verkregen, wordt op dezelfde wijze gebruik gemaakt als van de gelijkaardige inlichtingen die de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde rechtstreeks inzamelt, met dien verstande dat zulk gebruik moet gebeuren met inachtneming van de bepalingen van de ter zake door de Europese Gemeenschappen uitgevaardigde reglementering.

De inlichtingen ten behoeve van de belastingbesturen van de andere Lid-Staten worden op dezelfde wijze ingezameld als de inlichtingen die de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde te eigen behoeve inzamelt. Ze worden doorgezonden om slechts te worden gebruikt voor de, in de ter zake door de Europese Gemeenschappen uitgevaardigde reglementering, bepaalde doeleinden.

De administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde kan eveneens, ter uitvoering van een akkoord dat met de bevoegde autoriteiten van een Lid-Staat wordt gesloten, op het nationale grondgebied de aanwezigheid toestaan van ambtenaren van het belastingbestuur van die Lid-Staat om alle inlichtingen in te zamelen die van nut kunnen zijn voor de juiste vaststelling van de belasting over de toegevoegde waarde binnen de Gemeenschap.

De inlichtingen die door een ambtenaar van de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde in het buitenland worden ingezameld in het kader van een akkoord dat met een Lid-Staat is gesloten, kunnen op dezelfde wijze worden gebruikt als de inlichtingen die in België door de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde worden ingezameld, met dien verstande dat zulk gebruik moet gebeuren met inachtneming van de bepalingen van de ter zake door de Europese Gemeenschappen uitgevaardigde reglementering.

HOOFDSTUK XIX

AAN ALLE BELASTINGEN GEMENE BEPALINGEN

Artikel 93quaterdecies

(De tekst van art. 93quaterdecies, § 1, eerste lid, werd gewijzigd met ingang van 01.01.2020 (Art. 27, W 13.04.2019, B.S. 30.04.2019, pg. 41412). Deze wetswijziging is niet van toepassing op het administratieve dwangbevel inzake belasting over de toegevoegde waarde dat ter kennis werd gebracht of werd betekend vóór de datum van haar inwerkingtreding (Art. 138, W 13.04.2019))

§ 1. De bestuursdiensten van de Staat, met inbegrip van de parketten en de griffies der hoven en rechtbanken, de besturen van de Gemeenschappen en de Gewesten van de Belgische Staat, de provinciën, de agglomeraties en de gemeenten, evenals de openbare organismen en instellingen, zijn gehouden wanneer ze daartoe aangezocht zijn door een ambtenaar belast met de vestiging van de belastingen, hem alle in hun bezit zijnde inlichtingen te verstrekken, hem, zonder verplaatsing, van alle in hun bezit zijnde akten, stukken, registers en om 't even welke bescheiden inzage te verlenen en hem alle inlichtingen, afschriften of uittreksels te laten nemen welke bedoelde ambtenaar ter verzekering van de aanslag in, of de heffing van de door de Staat geheven belastingen nodig acht.

Met het oog op de toepassing van dit Wetboek dient onder openbare lichamen te worden verstaan, de instellingen, maatschappijen, verenigingen, instellingen en diensten welke de Staat, de Gemeenschappen of de Gewesten van de Belgische Staat medebeheren, waaraan de Staat, de Gemeenschappen of de Gewesten van de Belgische Staat een waarborg verstrekken, op de bedrijvigheid waarvan de Staat, de Gemeenschappen of de Gewesten van de Belgische Staat toezicht uitoefenen of waarvan het bestuurspersoneel aangewezen wordt door de Federale Regering of een gemeenschaps- of gewestregering, op haar voordracht of met haar goedkeuring.

Van de akten, stukken, registers en bescheiden of inlichtingen in verband met gerechtelijke procedures mag evenwel geen inzage of afschrift worden verleend zonder uitdrukkelijke toelating van het openbaar ministerie.

Het eerste lid is niet van toepassing op de Bank van De Post, de Algemene Directie Statistiek en Economische Informatie, noch op de kredietinstellingen. Andere afwijkingen van deze bepaling kunnen worden ingevoerd bij door de Minister van Financiën mede ondertekende koninklijke besluiten.

§ 2. Alle inlichtingen, stukken, processen-verbaal of akten ontdekt of bekomen in het uitoefenen van zijn functie, door een ambtenaar van de Federale Overheidsdienst Financiën, hetzij rechtstreeks, hetzij door tussenkomst van een der hierboven aangeduide diensten, kunnen door de Staat ingeroepen worden voor het opsporen van elke krachtens de belastingwetten verschuldigde som.

Desondanks kan het aanbieden tot registratie van de processen-verbaal en van de verslagen over expertises betreffende gerechtelijke procedures, het bestuur dan alleen toelaten die akten in te roepen mits het daartoe de in het derde lid van § 1 bepaalde toelating heeft bekomen.

§ 3. Alle administraties die ressorteren onder de Federale Overheidsdienst Financiën zijn gehouden alle in hun bezit zijnde toereikende, ter zake dienende en niet overmatige inlichtingen ter beschikking te stellen aan alle ambtenaren van deze Overheidsdienst, voorzover die ambtenaren regelmatig belast zijn met de vestiging of de invordering van de belastingen, en voorzover die gegevens bijdragen tot de vervulling van de opdracht van die ambtenaren tot de vestiging of de invordering van eender welke door de Staat geheven belasting.

Elke ambtenaar van de Federale Overheidsdienst Financiën, die regelmatig werd belast met een controle- of onderzoeksopdracht, is van rechtswege gemachtigd alle toereikende, ter zake dienende en niet overmatige inlichtingen te vragen, op te zoeken of in te zamelen die bijdragen tot de vestiging of de invordering van eender welke, andere, door de Staat geheven belasting.

OPHEFFINGSBEPALINGEN

Artikel 94

(De tekst van art. 94, werd ingevoegd met ingang van 01.01.1971 (W 03.07.1969))

Opgeheven worden de wets- en verordeningsbepalingen betreffende de overdrachttaks, de factuurtaks op de overdrachten en op de werkaannemingscontracten, de taks op de roerende verhueringen en op het vervoer, de weeldetaks en de taks op de betalingen wegens huurprijs van brandkasten in de banken.

Met inbegrip van de wijzigingen die ze zullen hebben ondergaan op de dag waarop dit Wetboek in werking treedt, worden inzonderheid opgeheven:

- 1° de titels I, II, III, IV en VI van het Wetboek der met het zegel gelijkgestelde taksen;
- 2° de wet van 16 juni 1932 waarbij de Regering ertoe gemachtigd wordt, in sommige gevallen en binnen zekere perken, het percentage van de overdrachttaks bij invoer te verhogen;
- 3° in artikel 1 van de wet van 27 december 1965 tot wijziging van het Wetboek der met het zegel gelijkgestelde taksen:
 - a) de §§ 1 en 2, voor zover ze betrekking hebben op de in het eerste lid genoemde taksen;
 - b) § 3;
- 4° de titels I, II, III, IV en VI van de Algemene Verordening op de met het zegel gelijkgestelde taksen;
- 5° het koninklijk besluit van 11 maart 1953 tot verhoging van de overdrachttaks bij invoer;
- 6° het ministerieel besluit van 23 december 1964 houdende Aanvullende Verordening op de met het zegel gelijkgestelde taksen.

Artikel 95

(De tekst van art. 95, werd ingevoegd met ingang van 01.01.1971 (W 03.07.1969))

§ 1. In artikel 1, eerste lid, van de wet van 29 juni 1951 tot verlening van sommige fiscale vrijstellingen aan de "United States Educational Foundation in Belgium", opgericht door het akkoord tot financiering van een programma op het gebied van cultuur en opvoeding, tussen de Verenigde Staten van Amerika enerzijds, en België en het Groothertogdom Luxemburg anderzijds, ondertekend te Brussel op 8 oktober 1948, worden de woorden "van overdrachtsbelasting en weeldebelasting" geschrapt.

§ 2. In artikel 1, eerste lid, van de wet van 24 maart 1959 betreffende de regeling inzake belastingen voor leveringen aan krijgsmachten van de bij het Noord-Atlantisch Verdrag toegetroten Staten, worden de woorden "en van de overdrachts-, factuur- en weeldetaks" geschrapt.

Artikel 96

(De tekst van art. 96, werd ingevoegd met ingang van 01.01.1971 (W 03.07.1969))

Artikel 9 van de wet van 7 maart 1935 tot oprichting van een gedenkteken der regering van Koning Albert wordt met het volgende lid aangevuld: "De bepalingen betreffende de belasting over de toegevoegde waarde zijn van toepassing op de verrichtingen bedoeld in het eerste lid".

Artikel 97

(De tekst van art. 97, werd ingevoegd met ingang van 01.01.1971 (W 03.07.1969))

De bepalingen van vóór de inwerkingtreding van dit Wetboek, die sommige publiekrechtelijke rechtspersonen en openbare diensten voor de toepassing van de belastingwetten met de Staat gelijkstellen, gelden niet voor de door dit Wetboek ingevoerde belasting.

INWERKINGTREDING

Artikel 98

(De tekst van artikel 98, werd ingevoegd met ingang van 01.01.1971 (W 03.07.1969))

Deze wet treedt in werking op 1 januari 1971.

ALGEMENE EN BIJZONDERE OVERGANGSBEPALINGEN

—

TIJDELIJKE BEPALINGEN

(De tekst van het opschrift werd vervangen met ingang van 01.07.2013 (Art. 55, W 17.06.2013, B.S. 28.06.2013, pg. 41014))

Artikel 99

(De tekst van art. 99, werd met ingang van 01.07.2013 opgeheven bij art. 50 en hersteld bij art. 56, W 17.06.2013, B.S. 28.06.2013, pg. 41014)

Voor de toepassing van de overgangsmaatregelen in het kader van de toetreding tot de Europese Unie, wordt verstaan onder:

- 1° "Gemeenschap": het grondgebied van de Gemeenschap als omschreven in artikel 1, § 2, 2°, vóór de toetreding van de nieuwe lidstaten;
- 2° "nieuwe lidstaten": het grondgebied van de lidstaten die na 1 januari 2013 tot de Europese Unie zijn toegetreden, als omschreven voor elk van deze lidstaten in artikel 1, § 2, 1° ;
- 3° "uitgebreide Gemeenschap": het grondgebied van de Gemeenschap als omschreven in artikel 1, § 2, 2°, na de toetreding van de nieuwe lidstaten.

Artikel 100

(De tekst van art. 100, werd met ingang van 01.07.2013 opgeheven bij art. 51 en hersteld bij art. 57, W 17.06.2013, B.S. 28.06.2013, pg. 41014)

De bepalingen die van toepassing waren op het tijdstip dat een goed onder een regeling voor tijdelijke invoer met volledige vrijstelling van invoerrechten of onder één van de in artikel 23, § 4, 1° en 4° tot 7° bedoelde regelingen werd geplaatst, blijven van toepassing totdat het goed na de datum van toetreding aan de regeling wordt onttrokken, indien de volgende voorwaarden vervuld zijn:

- 1° het goed is vóór de datum van toetreding in de Gemeenschap of in één van de nieuwe lidstaten binnengebracht;
- 2° het goed is onder de regeling geplaatst bij het binnenbrengen ervan in de Gemeenschap of in één van de nieuwe lidstaten;
- 3° het goed is niet vóór de datum van toetreding aan deze regeling onttrokken.

Artikel 101

(De tekst van art. 101, werd met ingang van 01.07.2013 opgeheven bij art. 52 en hersteld bij art. 58, W 17.06.2013, B.S. 28.06.2013, pg. 41014)

De bepalingen die van toepassing waren op het tijdstip dat een goed onder een regeling voor douanevervoer werd geplaatst, blijven van toepassing totdat het goed na de datum van toetreding aan de regeling wordt onttrokken, indien de volgende voorwaarden vervuld zijn:

- 1° het goed is vóór de datum van toetreding onder een regeling voor douanevervoer geplaatst;
- 2° het goed is niet vóór de datum van toetreding aan de regeling onttrokken.

Artikel 102

(De tekst van art. 102, werd met ingang van 01.07.2013 opgeheven bij art. 53 en hersteld bij art. 59, W 17.06.2013, B.S. 28.06.2013, pg. 41014)

Met de invoer van een goed in België in de zin van artikel 23 wordt gelijkgesteld, voor zover wordt aangetoond dat het zich in het vrije verkeer in één van de nieuwe lidstaten bevond:

- 1° elke onttrekking, met inbegrip van een onregelmatige onttrekking, van dat goed in België aan een regeling voor tijdelijke invoer met volledige vrijstelling van invoerrechten waaronder het goed vóór de datum van toetreding werd geplaatst onder de in artikel 100 bedoelde voorwaarden;
- 2° elke onttrekking, met inbegrip van een onregelmatige onttrekking, van dat goed in België aan één van de in artikel 23, § 4, 1° en 4° tot 7°, bedoelde regelingen waaronder het goed vóór de datum van toetreding werd geplaatst onder de in artikel 100 bedoelde voorwaarden;
- 3° het einde in België van één van de in artikel 101 bedoelde regelingen, waarmee vóór de datum van toetreding op het grondgebied van één van de nieuwe lidstaten een aanvang werd gemaakt ten behoeve van een vóór die datum onder bezwarende titel verrichte levering van dat goed binnen het grondgebied van deze lidstaat door een als zodanig handelende belastingplichtige;
- 4° elke onregelmatigheid of overtreding die werd begaan tijdens een in artikel 101 bedoelde regeling voor douanevervoer waarmee een aanvang werd gemaakt onder de in punt 3° bedoelde voorwaarden.

Eveneens wordt met de invoer van een goed in België in de zin van artikel 23 gelijkgesteld, het gebruik in België, na de datum van toetreding, door een belastingplichtige of een niet-belastingplichtige, van een goed dat hem vóór de datum van toetreding binnen het grondgebied van één van de nieuwe lidstaten is geleverd wanneer de volgende voorwaarden zijn vervuld:

- 1° de levering van dat goed is of kon worden vrijgesteld in één van de nieuwe lidstaten uit hoofde van zijn uitvoer;
- 2° het goed is niet voor de datum van toetreding ingevoerd in de Gemeenschap.

Artikel 103

(De tekst van art. 103, werd met ingang van 01.07.2013 opgeheven bij art. 54 en hersteld bij art. 60, W 17.06.2013, B.S. 28.06.2013, pg. 41014)

In afwijking van artikel 24 vindt de invoer van een goed in de zin van artikel 102 plaats zonder dat een belastbaar feit plaatsvindt wanneer één van de volgende voorwaarden vervuld is:

- 1° het ingevoerde goed wordt verzonden of vervoerd naar een plaats buiten de uitgebreide Gemeenschap;
- 2° het in de zin van artikel 102, eerste lid, 1°, ingevoerde goed is geen vervoermiddel en wordt teruggezonden of vervoerd naar de lidstaat waaruit het werd uitgevoerd en naar degene die het heeft uitgevoerd;
- 3° het in de zin van artikel 102, eerste lid, 1°, ingevoerde goed is een vervoermiddel dat vóór de datum van toetreding onder de algemene belastingvoorwaarden van de binnenlandse markt van één van de nieuwe lidstaten werd verworven of ingevoerd, of waarvoor, uit hoofde van de uitvoer ervan, geen vrijstelling of teruggaaf van de belasting over de toegevoegde waarde werd verleend.

De in het eerste lid, 3°, bedoelde voorwaarde wordt geacht te zijn vervuld wanneer de periode tussen de eerste ingebruikneming van het vervoermiddel en de datum van toetreding tot de

Europese Unie langer is dan acht jaar en het bedrag van de belasting die in hoofde van de invoer verschuldigd zou zijn niet meer bedraagt dan 5 euro.

Artikel 104

(De tekst van art. 104, werd ingevoegd met ingang van 01.01.1993 (Art. 97, W 28.12.1992))

Wanneer een goed in verband met de afgifte ervan door of voor rekening van de leverancier wordt verzonden of vervoerd en deze verzending of dat vervoer uitsluitend in België wordt verricht, vindt de levering van het goed, in afwijking van artikel 16, § 1, tweede lid, plaats op het tijdstip van de aanvang van de verzending of van het vervoer, wanneer dat tijdstip vóór 1 januari 1993 ligt en de aankomst van de verzending of van het vervoer van het goed na 31 december 1992 plaatsvindt.

Artikel 105

(De tekst van art. 105, werd opgeheven met ingang van 08.01.2018 (Art. 14, W 25.12.2017, B.S. 29.12.2017, pg. 116414))

(opgeheven)

Artikel 106

(De tekst van art. 106, werd ingevoegd met ingang van 01.01.1993 (Art. 24, KB 29.12.1992))

§ 1. Wanneer goederen:

- vóór 1 januari 1993 in België zijn binnengebracht,
- en
- vanaf hun binnenkomst in België werden geplaatst onder een douaneregeling inzake tijdelijke opslag, inzake doorvoer, inzake entrepot of voor tijdelijke invoer, of onder een andere regeling van entrepot dan douane-entrepot,

en

- niet vóór 1 januari 1993 aan die regeling zijn onttrokken,

blijven de bepalingen die van toepassing waren op het tijdstip dat de goederen onder die regeling werden geplaatst van toepassing gedurende het verblijf onder die regeling, waarvan de duur wordt bepaald overeenkomstig genoemde bepalingen.

§ 2. Met een invoer van een goed in België in de zin van artikel 23 wordt gelijkgesteld:

- 1° elke onttrekking, met inbegrip van een onregelmatige onttrekking, van dit goed in België aan de regeling voor tijdelijke invoer waaronder het vóór 1 januari 1993 werd geplaatst op de in § 1 bedoelde voorwaarden;
- 2° elke onttrekking, met inbegrip van een onregelmatige onttrekking, van dit goed in België aan de regeling inzake tijdelijke opslag of inzake entrepot waaronder het goed vóór 1 januari 1993 werd gebracht op de in § 1 bedoelde voorwaarden;
- 3° het einde in België van een intern communautair douanevervoer dat vóór 1 januari 1993 in de Gemeenschap werd aangevangen ten behoeve van een vóór 1 januari 1993

verrichte levering onder bezwarende titel in de Gemeenschap door een als zodanig optredende belastingplichtige;

- 4° het einde in België van een vóór 1 januari 1993 aangevangen extern douanevervoer;
- 5° elke onregelmatigheid of overtreding die werd begaan ter gelegenheid van of tijdens een intern communautair douanevervoer dat werd aangevangen op de onder 3° bedoelde voorwaarden, of van een onder 4° bedoeld extern douanevervoer;
- 6° de bestemming in België, door een belastingplichtige of een niet-belastingplichtige, van goederen die hem zijn geleverd, vóór 1 januari 1993, in het binnenland van een andere Lid-Staat, wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:

- de levering van deze goederen is of kan worden vrijgesteld uit hoofde van hun invoer;
- de goederen zijn niet ingevoerd in België vóór 1 januari 1993.

Voor de toepassing van 3° wordt met "intern communautair douanevervoer" gelijkgesteld de verzending van goederen per post.

§ 3. In afwijking van artikel 24 wordt de invoer van een goed in de zin van § 2 verricht zonder dat een belastbaar feit plaatsvindt wanneer:

- het ingevoerde goed uit de Gemeenschap wordt verzonden of vervoerd
- of
- het in de zin van § 2, 1°, ingevoerde goed geen vervoermiddel is en herverzonden of vervoerd wordt naar de Lid-Staat waaruit het werd uitgevoerd en naar degene die het heeft uitgevoerd
- of
- het in de zin van § 2, 1°, ingevoerde goed een vervoermiddel is dat vóór 1 januari 1993 onder de algemene belastingvoorwaarden van de binnenlandse markt van een Lid-Staat werd verkregen of ingevoerd en/of waarvoor, uit hoofde van zijn uitvoer, geen vrijstelling of teruggaaf van de belasting over de toegevoegde waarde werd verleend. Aan deze voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan wanneer de eerste ingebruikneming van het vervoermiddel dateert van vóór 1 januari 1985.

Artikel 107

(De tekst van art. 107, werd ingevoegd met ingang van 01.01.1995 (Art. 3, KB 07.08.1995))

§ 1. Wanneer goederen afkomstig uit de Republiek Oostenrijk, de Republiek Finland of het Koninkrijk Zweden:

- vóór 1 januari 1995 zijn binnengebracht in de Gemeenschap zoals die bestond vóór de toetreding van die Lid-Staten
- en
- sedert hun binnenkomst in voornoemde Gemeenschap werden geplaatst onder een regeling voor tijdelijke invoer met volledige vrijstelling van invoerrechten of onder één van de in artikel 23, § 4, 1° en 4° tot 7°, bedoelde regelingen
- en
- niet vóór 1 januari 1995 aan deze regeling zijn onttrokken,
- blijven de bepalingen die van toepassing waren op het tijdstip dat de goederen onder deze regeling werden geplaatst van toepassing tot op het ogenblik dat de goederen aan deze regeling worden onttrokken.

§ 2. Wanneer een goed:

- vóór 1 januari 1995 werd geplaatst onder de regeling voor gemeenschappelijk douanevervoer of een andere regeling voor douanevervoer
- en
- niet vóór die datum aan deze regeling is onttrokken,
- blijven de bepalingen die van toepassing waren op het tijdstip dat het goed onder deze regeling werd geplaatst van toepassing tot op het ogenblik dat het goed aan deze regeling wordt onttrokken.

§ 3. Met de invoer van een goed in België in de zin van artikel 23 wordt gelijkgesteld, voor zover wordt aangetoond dat het een goed betreft dat zich in het vrije verkeer bevond in de Republiek Oostenrijk, de Republiek Finland of het Koninkrijk Zweden:

- 1° elke onttrekking, met inbegrip van een onregelmatige onttrekking, van dat goed in België aan een regeling voor tijdelijke invoer met volledige vrijstelling van invoerrechten waaronder het goed vóór 1 januari 1995 werd geplaatst onder de in § 1 bedoelde voorwaarden;
- 2° elke onttrekking, met inbegrip van een onregelmatige onttrekking, van dat goed in België aan één van de in artikel 23, § 4, 1° en 4° tot 7°, bedoelde regelingen waaronder het goed vóór 1 januari 1995 werd geplaatst onder de in § 1 bedoelde voorwaarden;
- 3° het einde in België van één van de in § 2 bedoelde regelingen, waarmee vóór 1 januari 1995 werd aangevangen binnen de Republiek Oostenrijk, de Republiek Finland of het Koninkrijk Zweden ten behoeve van een vóór deze datum onder bezwarende titel verrichte levering van dat goed binnen één van deze Lid-Statens door een als zodanig handelende belastingplichtige;
- 4° elke onregelmatigheid of overtreding die werd begaan tijdens één van de in § 2 bedoelde regelingen aangevangen op de onder 3° bedoelde voorwaarden.

§ 4. Eveneens wordt met de invoer van een goed in België in de zin van artikel 23 gelijkgesteld, de bestemming in België, door een belastingplichtige of een niet-belastingplichtige, van een goed dat hem is geleverd, vóór 1 januari 1995, binnen de Republiek Oostenrijk, de Republiek Finland of het Koninkrijk Zweden wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:

- de levering van dat goed is of kon worden vrijgesteld uit hoofde van zijn uitvoer in de Republiek Oostenrijk, de Republiek Finland of het Koninkrijk Zweden;
- dat goed is niet vóór 1 januari 1995 ingevoerd in één van de Lid-Statens van de Gemeenschap zoals die bestond vóór de toetreding van de Republiek Oostenrijk, de Republiek Finland en het Koninkrijk Zweden.

§ 5. In afwijking van artikel 24 wordt de invoer van een goed in de zin van de §§ 3 en 4 verricht zonder dat een belastbaar feit plaatsvindt wanneer:

- 1° het goed uit de Gemeenschap wordt verzonden of vervoerd
- of
- 2° het in de zin van §3, onder 1°, ingevoerde goed geen vervoermiddel is en herverzonden of vervoerd wordt naar de Lid-Staat waaruit het werd uitgevoerd en naar degene die het heeft uitgevoerd
- of
- 3° het in de zin van § 3, onder 1°, ingevoerde goed een vervoermiddel is dat vóór 1 januari 1995 onder de algemene belastingvoorwaarden van de binnenlandse markt van de Republiek Oostenrijk, de Republiek Finland of het Koninkrijk Zweden werd verworven of ingevoerd en/of waarvoor, uit hoofde van zijn uitvoer, geen vrijstelling of teruggaaf van de belasting over de toegevoegde waarde werd verleend.

Aan deze voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan wanneer de datum van de eerste ingebruikneming van het vervoermiddel voorafgaat aan 1 januari 1987.

Artikel 107bis

(De tekst van art. 107bis, is van toepassing met ingang van 01.05.2004 (Art. 4, W 17.06.2004, B.S. 28.06.2004))

§ 1. Wanneer goederen afkomstig uit de Tsjechische Republiek, de Republiek Estland, de Republiek Cyprus, de Republiek Letland, de Republiek Litouwen, de Republiek Hongarije, de Republiek Malta, de Republiek Polen, de Republiek Slovenië of de Slowaakse Republiek:

- vóór 1 mei 2004 zijn binnengebracht in de Gemeenschap zoals die bestond vóór de toetreding van die lid-Statens

en

- sedert hun binnenkomst in voornoemde Gemeenschap werden geplaatst onder een regeling voor tijdelijke invoer met volledige vrijstelling van invoerrechten of onder één van de in artikel 23, § 4, 1° en 4° tot 7°, bedoelde regelingen

en

- niet vóór 1 mei 2004 aan deze regeling zijn onttrokken,
blijven de bepalingen die van toepassing waren op het tijdstip dat de goederen onder deze regeling werden geplaatst van toepassing tot op het ogenblik dat de goederen aan deze regeling worden onttrokken.

§ 2. Wanneer een goed:

- vóór 1 mei 2004 werd geplaatst onder de regeling voor gemeenschappelijk douane- vervoer of een andere regeling voor douanevervoer

en

- niet vóór die datum aan deze regeling is onttrokken,
blijven de bepalingen die van toepassing waren op het tijdstip dat het goed onder deze regeling werd geplaatst van toepassing tot op het ogenblik dat het goed aan deze regeling wordt onttrokken.

§ 3. Met de invoer van een goed in België in de zin van artikel 23 wordt gelijkgesteld, voor zover wordt aangetoond dat het een goed betreft dat zich in het vrije verkeer bevond in de Tsjechische Republiek, de Republiek Estland, de Republiek Cyprus, de Republiek Letland, de Republiek Litouwen, de Republiek Hongarije, de Republiek Malta, de Republiek Polen, de Republiek Slovenië of de Slowaakse Republiek:

- 1° elke onttrekking, met inbegrip van een onregelmatige onttrekking, van dat goed in België aan een regeling voor tijdelijke invoer met volledige vrijstelling van invoerrechten waaronder het goed vóór 1 mei 2004 werd geplaatst onder de in § 1 bedoelde voorwaarden;
- 2° elke onttrekking, met inbegrip van een onregelmatige onttrekking, van dat goed in België aan één van de in artikel 23, § 4, 1° en 4° tot 7°, bedoelde regelingen waaronder het goed vóór 1 mei 2004 werd geplaatst onder de in § 1 bedoelde voorwaarden;
- 3° het einde in België van één van de in § 2 bedoelde regelingen, waarmee vóór 1 mei 2004 werd aangevangen binnen de Tsjechische Republiek, de Republiek Estland, de Republiek Cyprus, de Republiek Letland, de Republiek Litouwen, de Republiek Hongarije, de Republiek Malta, de Republiek Polen, de Republiek Slovenië of de Slowaakse Republiek

ten behoeve van een vóór deze datum onder bezwarende titel verrichte levering van dat goed binnen één van deze lid-Staten door een als zodanig handelende belastingplichtige;

- 4° elke onregelmatigheid of overtreding die werd begaan tijdens één van de in § 2 bedoelde regelingen aangevangen op de onder 3° bedoelde voorwaarden.

§ 4. Eveneens wordt met de invoer van een goed in België in de zin van artikel 23 gelijkgesteld, de bestemming in België, door een belastingplichtige of een niet-belastingplichtige, van een goed dat hem is geleverd, vóór 1 mei 2004, binnen de Tsjechische Republiek, de Republiek Estland, de Republiek Cyprus, de Republiek Letland, de Republiek Litouwen, de Republiek Hongarije, de Republiek Malta, de Republiek Polen, de Republiek Slovenië of de Slowaakse Republiek wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:

- de levering van dat goed is of kon worden vrijgesteld uit hoofde van zijn uitvoer in de Tsjechische Republiek, de Republiek Estland, de Republiek Cyprus, de Republiek Letland, de Republiek Litouwen, de Republiek Hongarije, de Republiek Malta, de Republiek Polen, de Republiek Slovenië of de Slowaakse Republiek;
- dat goed is niet vóór 1 mei 2004 ingevoerd in één van de lid-Staten van de Gemeenschap zoals die bestond vóór de toetreding van de Tsjechische Republiek, de Republiek Estland, de Republiek Cyprus, de Republiek Letland, de Republiek Litouwen, de Republiek Hongarije, de Republiek Malta, de Republiek Polen, de Republiek Slovenië en de Slowaakse Republiek.

§ 5. In afwijking van artikel 24 wordt de invoer van een goed in de zin van de §§ 3 en 4 verricht zonder dat een belastbaar feit plaatsvindt wanneer:

- 1° het goed uit de Gemeenschap wordt verzonden of vervoerd
- of
- 2° het in de zin van § 3, 1°, ingevoerde goed geen vervoermiddel is en herverzonden of vervoerd wordt naar de lidstaat waaruit het werd uitgevoerd en naar degene die het heeft uitgevoerd
- of
- 3° het in de zin van § 3, 1°, ingevoerde goed een vervoermiddel is dat vóór 1 mei 2004 onder de algemene belastingvoorwaarden van de binnenlandse markt van de Tsjechische Republiek, de Republiek Estland, de Republiek Cyprus, de Republiek Letland, de Republiek Litouwen, de Republiek Hongarije, de Republiek Malta, de Republiek Polen, de Republiek Slovenië of de Slowaakse Republiek werd verworven of ingevoerd en/of waarvoor, uit hoofde van zijn uitvoer, geen vrijstelling of teruggaaf van de belasting over de toegevoegde waarde werd verleend.

Aan deze voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan wanneer de datum van de eerste ingebruikneming van het vervoermiddel voorafgaat aan 1 mei 1996.

Artikel 107ter

(De tekst van art. 107ter is van toepassing met ingang van 01.01.2007 (Art. 130, W 27.04.2007, B.S. 08.05.2007))

§ 1. Wanneer goederen afkomstig uit de Republiek Bulgarije of Roemenië:

- vóór 1 januari 2007 zijn binnengebracht in de Gemeenschap zoals die bestond vóór de toetreding van die lidstaten

en

- sedert hun binnenkomst in voornoemde Gemeenschap werden geplaatst onder een regeling voor tijdelijke invoer met volledige vrijstelling van invoerrechten of onder één van de in artikel 23, § 4, 1° en 4° tot 7°, bedoelde regelingen

en

- niet vóór 1 januari 2007 aan deze regeling zijn onttrokken,
blijven de bepalingen die van toepassing waren op het tijdstip dat de goederen onder deze regeling werden geplaatst van toepassing tot op het ogenblik dat de goederen aan deze regeling worden onttrokken.

§ 2. Wanneer een goed:

- vóór 1 januari 2007 werd geplaatst onder de regeling voor gemeenschappelijk douanevervoer of een andere regeling voor douanevervoer

En

- niet vóór die datum aan deze regeling is onttrokken,
blijven de bepalingen die van toepassing waren op het tijdstip dat het goed onder deze regeling werd geplaatst van toepassing tot op het ogenblik dat het goed aan deze regeling wordt onttrokken.

§ 3. Met de invoer van een goed in België in de zin van artikel 23 wordt gelijkgesteld, voor zover wordt aangetoond dat het een goed betreft dat zich in het vrije verkeer bevond in de Republiek Bulgarije of Roemenië:

- 1° elke onttrekking, met inbegrip van een onregelmatige onttrekking, van dat goed in België aan een regeling voor tijdelijke invoer met volledige vrijstelling van invoerrechten waaronder het goed vóór 1 januari 2007 werd geplaatst onder de in § 1 bedoelde voorwaarden;
- 2° elke onttrekking, met inbegrip van een onregelmatige onttrekking, van dat goed in België aan één van de in artikel 23, § 4, 1° en 4° tot 7°, bedoelde regelingen waaronder het goed vóór 1 januari 2007 werd geplaatst onder de in § 1 bedoelde voorwaarden;
- 3° het einde in België van één van de in § 2 bedoelde regelingen, waarmee vóór 1 januari 2007 werd aangevangen binnen de Republiek Bulgarije of Roemenië ten behoeve van een vóór deze datum onder bezwarende titel verrichte levering van dat goed binnen één van deze lidstaten door een als zodanig handelende belastingplichtige;
- 4° elke onregelmatigheid of overtreding die werd begaan tijdens één van de in § 2 bedoelde regelingen aangevangen op de onder 3° bedoelde voorwaarden.

§ 4. Eveneens wordt met de invoer van een goed in België in de zin van artikel 23 gelijkgesteld, de bestemming in België, door een belastingplichtige of een niet-belastingplichtige, van een goed dat hem is geleverd, vóór 1 januari 2007, binnen de Republiek Bulgarije of Roemenië wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:

- de levering van dat goed is of kon worden vrijgesteld uit hoofde van zijn uitvoer in de Republiek Bulgarije of Roemenië;
- dat goed is niet vóór 1 januari 2007 ingevoerd in één van de lidstaten van de Gemeenschap zoals die bestond vóór de toetreding van de Republiek Bulgarije en Roemenië.

§ 5. In afwijking van artikel 24 wordt de invoer van een goed in de zin van de §§ 3 en 4 verricht zonder dat een belastbaar feit plaatsvindt wanneer:

- 1° het goed uit de Gemeenschap wordt verzonden of vervoerd
- of
- 2° het in de zin van § 3, 1°, ingevoerde goed geen vervoermiddel is en herverzonden of vervoerd wordt naar de lidstaat waaruit het werd uitgevoerd en naar degene die het heeft uitgevoerd
- of
- 3° het in de zin van § 3, 1°, ingevoerde goed een vervoermiddel is dat vóór 1 januari 2007 onder de algemene belastingvoorwaarden van de binnenlandse markt van de Republiek Bulgarije of Roemenië werd verworven of ingevoerd en/of waarvoor, uit hoofde van zijn uitvoer, geen vrijstelling of teruggaaf van de belasting over de toegevoegde waarde werd verleend.

Aan deze voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan wanneer de datum van de eerste ingebruikneming van het vervoermiddel voorafgaat aan 1 januari 1999.

Artikel 108

(De tekst van art. 108 is ingevoegd met ingang van 01.01.1996 (Art. 21, KB 22.12.1995))

§ 1. Wanneer goederen:

- vóór 1 januari 1996 in België zijn ingevoerd,
 - en
 - vanaf hun invoer in België werden geplaatst onder een andere regeling van entrepot dan douane-entrepot,
 - en
 - niet vóór 1 januari 1996 aan die regeling zijn onttrokken,
- blijven de bepalingen die van toepassing waren op het tijdstip dat de goederen onder die regeling werden geplaatst van toepassing gedurende het verblijf onder die regeling, onder voorbehoud van de bepalingen van § 2.

§ 2. De goederen bedoeld in § 1 moeten uiterlijk op 31 december 1996 ten verbruik worden aangegeven.

Artikel 109

(De tekst van art. 109, werd opgeheven met ingang van 01.01.2015 (Art. 79, W 19.12.2014, B.S. 29.12.2014 - Ed. 2, pg. 106219))

(opgeheven)

Bijlage A

Lijst van de bijwerkingen

De bijwerkingen zijn als afzonderlijk geheel in PDF (te vervangen pagina's) beschikbaar via een link in de inhoudstafel van de html-versie van het wetboek.

- * Bijwerking nr. 44 / 30.04.2021 - Bijgewerkte onderdelen:
 - Kaft en schutblad
 - Hoofdstuk I. Invoering van de belasting
 - Bijlage A. Lijst van de bijwerkingen
 - Bijlage B. Recente wijzigingen
- * Bijwerking nr. 43 / 13.04.2021 - Bijgewerkte onderdelen:
 - Kaft en schutblad
 - Hoofdstukken I; III; IV; VI; VIII; IX en XIV
 - Bijlage A. Lijst van de bijwerkingen
 - Bijlage B. Recente wijzigingen
- * Bijwerking nr. 42 / 26.02.2021 - Bijgewerkte onderdelen:
 - Kaft en schutblad
 - Hoofdstuk I. Invoering van de belasting
 - Bijlage A. Lijst van de bijwerkingen
 - Bijlage B. Recente wijzigingen
- * Bijwerking nr. 41 / 10.02.2021 - Bijgewerkte onderdelen:
 - Kaft en schutblad
 - Inhoudstafel
 - Hoofdstuk I. Invoering van de belasting
 - Hoofdstuk VIII. Regeling voor de voldoening van de belasting
 - Hoofdstuk X. Bewijsmiddelen en controlemaatregelen
 - Hoofdstuk Xbis. Dematerialisatie van de relaties tussen de Federale Overheidsdienst Financiën, de belastingplichtigen, de niet-belastingplichtige rechts-personen en de niet-belastingplichtige natuurlijke personen (15)
 - Hoofdstuk XIV. Inning en gedingen
 - Bijlage A. Lijst van de bijwerkingen
 - Bijlage B. Recente wijzigingen
- * Bijwerking nr. 40 / 01.01.2021 - Bijgewerkte onderdelen:
 - Kaft en schutblad
 - Hoofdstuk I. Invoering van de belasting
 - Hoofdstuk VIII. Regeling voor de voldoening van de belasting
 - Hoofdstuk X. Bewijsmiddelen en controlemaatregelen
 - Bijlage A. Lijst van de bijwerkingen
 - Bijlage B. Recente wijzigingen

(15) Hoofdstuk Xbis (artikelen 69bis - 69octies), wordt ingevoegd met ingang van 01.01.2025 (Art. 54, W 26.01.2021, B.S. 10.02.2021, pg. 12719) – Tekst, zie historische versie html.

- * Bijwerking nr. 39 / 23.07.2020 - Bijgewerkte onderdelen:
 - Kaft en schutblad
 - Hoofdstuk III. Werkingssfeer
 - Bijlage A. Lijst van de bijwerkingen
 - Bijlage B. Recente wijzigingen
- * Bijwerking nr. 38 / 13.07.2020 - Bijgewerkte onderdelen:
 - Kaft en schutblad
 - Hoofdstuk XI. Strafbepalingen
 - Bijlage A. Lijst van de bijwerkingen
 - Bijlage B. Recente wijzigingen
 - Bijlage C. Opmerkingen en arresten bij bepaalde artikelen
- * Bijwerking nr. 37 / 19.06.2020 - Bijgewerkte onderdelen:
 - Kaft en schutblad
 - Hoofdstuk XI. Strafbepalingen
 - Bijlage A. Lijst van de bijwerkingen
 - Bijlage B. Recente wijzigingen
- * Bijwerking nr. 36 / 11.06.2020 - Bijgewerkte onderdelen:
 - Kaft en schutblad
 - Hoofdstuk III. Werkingssfeer
 - Bijlage A. Lijst van de bijwerkingen
 - Bijlage B. Recente wijzigingen
- * Bijwerking nr. 35 / 11.05.2020 - Bijgewerkte onderdelen:
 - Kaft en schutblad
 - Hoofdstuk VI. Aansprakelijkheid en plichten van sommige openbare ambtenaren en andere personen
 - Bijlage A. Lijst van de bijwerkingen
 - Bijlage B. Recente wijzigingen
- * Bijwerking nr. 34 / 04.03.2020 - Volledige uitgave vervangen.

Bijlage B

Recente wijzigingen, volgens de officiële publicatie

(De historische versies kunnen geraadpleegd worden op www.fisconetplus.be)

- * **29.04.2021** - Besluit (EU) 2021/689 van de Raad van 29 april 2021 betreffende de sluiting, namens de Unie, van de Handels- en samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, enerzijds, en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, anderzijds, en van de Overeenkomst tussen de Europese Unie en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland inzake beveiligingsprocedures voor de uitwisseling en bescherming van gerubriceerde gegevens (*PB L 149/2 d.d. 30.04.2021*)

Definitieve toepassing van de Handels- en samenwerkingsovereenkomst met het Verenigd Koninkrijk, vanaf 01.05.2021 – Zie noot bij artikel 1 van het wetboek.

- * **02.04.2021** - Wet tot wijziging van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde wat de regeling betreft die van toepassing is op afstandsverkopen van goederen en op bepaalde leveringen van goederen en diensten (*B.S. 13.04.2021, pg. 32957, Numac: 2021041096*)

Wijzigt met ingang van **01.07.2021** (toekomstig recht):

- **art. 1** (§§ 19 en 20, ingevoegd)
- **art. 13bis** (nieuw artikel ingevoegd)
- **art. 14** (§ 6, ingevoegd)
- **art. 15** (artikel vervangen)
- **art. 17** (§§ 5 en 6, ingevoegd)
- **art. 21bis** (§ 2, 9°, gewijzigd)
- **art. 27** (§ 3, gewijzigd)
- **art. 39ter** (artikel hersteld)
- **art. 40** (§ 1, 1°bis, ingevoegd)
- **art. 50** (§ 1, eerste lid, 3°, vervangen)
- **art. 53** (§ 1bis en § 2, eerste lid, 2°, vervangen)
- **art. 53quater** (§§ 1 en 2, aangevuld met een lid)
- **art. 53decies** (§ 1, derde lid, vervangen)
- **art. 54ter** (nieuw artikel ingevoegd)
- **art. 55** (§ 1, eerste lid, gewijzigd en een nieuw lid ingevoegd tussen het eerste en het tweede lid)
- Het opschrift van hoofdstuk IX, afdeling 4, wordt vervangen als volgt: "Bijzondere regelingen van toepassing op diensten verricht voor niet-belastingplichtigen, afstandsverkopen van goederen of bepaalde binnenlandse leveringen van goederen"
- **art. 58bis** (artikel vervangen)
- **art. 58ter** (artikel vervangen)
- Het opschrift van hoofdstuk IX, afdeling 4, onderafdeling 3, wordt vervangen als volgt: "Bijzondere regeling voor intracommunautaire afstandsverkopen van goederen, voor leveringen van goederen binnen een lidstaat door elektronische interfaces die die leveringen faciliteren en voor diensten verricht door in de Gemeenschap maar niet in de lidstaat van verbruik gevestigde belastingplichtigen"
- **art. 58quater** (artikel vervangen)
- Hoofdstuk IX, afdeling 4, onderafdeling 4, wordt ingevoegd luidende: "Bijzondere regeling van toepassing op afstandsverkopen van uit derdelandsgebieden of derde landen ingevoerde goederen"
- **art. 58quinquies** (nieuw artikel ingevoegd)
- Hoofdstuk IX, afdeling 5, wordt ingevoegd luidende: "Bijzondere regeling voor de aangifte en betaling van de btw bij invoer"
- **art. 58sexies** (nieuw artikel ingevoegd)

- * **02.04.2021** - Wet houdende tijdelijke ondersteuningsmaatregelen ten gevolge van de COVID-19-pandemie (*B.S. 13.04.2021, pg. 32911, Numac: 2021020750*)

Wijzig met ingang van **01.04.2021**:

- **art. 53octies** (§ 1, derde en vierde lid, opheffen)
- **art. 91** (tijdelijke afwijking voor de maanden april, mei en juni 2021 ingevoerd)

- * **23.02.2021** - Besluit nr. 1/2021 van de partnerschapsraad die is opgericht bij de handels- en samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese unie en de Europese gemeenschap voor atoomenergie, enerzijds, en het verenigd koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, anderzijds van 23 februari 2021, met betrekking tot de datum waarop de voorlopige toepassing overeenkomstig de Handels- en samenwerkingsovereenkomst wordt beëindigd [2021/356] (*PB L 68/227 van 26.02.2021*)

De voorlopige toepassing van de Handels- en samenwerkingsovereenkomst met het Verenigd Koninkrijk, werd verlengd tot 30.04.2021 – Zie noot bij artikel 1 van het wetboek.

- * **26.01.2021** - Wet betreffende de dematerialisatie van de relaties tussen de Federale Overheidsdienst Financiën, de burgers, rechtspersonen en bepaalde derden en tot wijziging van diverse fiscale wetboeken en wetten (*B.S. 10.02.2021, pg. 12719*)

Wijzig met ingang van **01.04.2021**:

- **art. 53octies** (§ 2, vervangen)

En wijzig met ingang van **01.01.2025** (toekomstig recht):

- **art. 1** (§§ 16 tot 18, ingevoegd)
- **art. 53octies** (§ 3, vervangen en § 4, opheffen)
- **art. 53terdecies** (§ 1, vervangen en aangevuld met een lid, en § 2 vervangen)
- **art. 61** (§ 2, derde lid, wordt aangevuld en nieuw lid ingevoegd)
- **art. 62** (§ 2, hersteld)
- **art. 63** (aangevuld met een vijfde lid)
- **art. 64** (§ 4, aangevuld met een vijfde lid)
- De titel "**Hoofdstuk Xbis**. Dematerialisatie van de relaties tussen de Federale Overheidsdienst Financiën, de belastingplichtigen, de niet-belastingplichtige rechtspersonen en de niet-belastingplichtige natuurlijke personen", wordt ingevoegd
- **art. 69bis** (nieuw artikel ingevoegd)
- **art. 69ter** (nieuw artikel ingevoegd)
- **art. 69quater** (nieuw artikel ingevoegd)
- **art. 69quinquies** (nieuw artikel ingevoegd)
- **art. 69sexies** (nieuw artikel ingevoegd)
- **art. 69septies** (nieuw artikel ingevoegd)
- **art. 69octies** (nieuw artikel ingevoegd)
- **art. 84ter** (enig lid gewijzigd en wordt eerste lid en tweede lid ingevoegd)
- **art. 84quater** (§ 1 enig lid gewijzigd en wordt eerste lid en tweede lid ingevoegd)
- **art. 85** (§ 1, derde lid gewijzigd; in § 1 wordt tussen het derde en het vierde lid een lid ingevoegd; in § 1 wordt het zesde lid, dat het zevende lid wordt, vervangen; in § 1 wordt het zevende lid, dat het achtste lid wordt, vervangen en het bestaande achtste lid wordt opgeheven; in § 3, wordt het eerste lid gewijzigd en wordt het tweede lid vervangen)

- * **30.12.2020** - Handels- en samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, enerzijds, en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, anderzijds (*PB L 444 van 31.12.2020, pg. 14-1462*)

Kennisgeving betreffende de voorlopige toepassing van de Handels- en samenwerkingsovereenkomst tussen de Europese Unie en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie, enerzijds, en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland, anderzijds, van de Overeenkomst tussen de Europese Unie en het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland inzake beveiligingsprocedures voor de uitwisseling en bescherming van gerubriceerde gegevens, en van de

Overeenkomst tussen de regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland en de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie voor samenwerking op het gebied van het veilige en vreedzame gebruik van kernenergie (*PB L1/1 van 01.01.2021*).

Verandering van status van het **Verenigd Koninkrijk** van lidstaat van de Europese Unie naar derde land, met toepassing van de handels- en samenwerkingsovereenkomsten van 30.12.2020 - Reële voorlopige toepassing van de "Brexit" met ingang van **01.01.2021** tot 28.02.2021

- * **24.12.2020** - Wet betreffende het verenigingswerk (*B.S. 31.12.2020, pg. 98046*)

Wijzigd met ingang van **01.01.2021**:

- **art. 50** (§ 4, vervangen)

- * **20.12.2020** - Programmawet (*B.S. 30.12.2020 – pg. 96068*)

Wijzigd met ingang van **31.12.2020**:

- **art. 62bis** (tweede lid, vervangen)

- * **15.07.2020** - Wet houdende diverse dringende fiscale bepalingen ten gevolge van de COVID-19 pandemie (CORONA III) (*B.S. 23.07.2020, pg. 55186, erratum B.S., 31.07.2020, blz. 56523*)

Tijdelijke maatregelen met ingang van **01.03.2020 t.e.m. 31.12.2020** :

- **art. 12** (gedeeltelijke verlenging tot 31.12.2020 van de afwijkende bepalingen)

- * **Arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 32/2020 d.d. 20.02.2020** (*B.S. 13.07.2020, pg. 51923*)

Absoluut gezag van gewijsde **13.07.2020**:

- **art. 70** (§ 1bis, ongrondwettelijke interpretatie) (1)
- (1) Voor verdere verduidelijking, zie artikel 70.

- * **11.06.2020** - Wet tot aanpassing van verscheidene belastingwetboeken aan de wet van 5 mei 2019 houdende diverse bepalingen in strafzaken en inzake erediensten, en tot wijziging van de wet van 28 mei 2002 betreffende de euthanasie en van het Sociaal Strafwetboek (*B.S. 19.06.2020, pg. 44740*)

Wijzigd met ingang van **01.01.2020**:

- **art. 74bis** (vierde lid, gewijzigd)
- **art. 74ter** (artikel gewijzigd)

- * **29.05.2020** - Wet houdende diverse dringende fiscale bepalingen ten gevolge van de COVID-19 pandemie (*B.S., 11.06.2020, pg. 42500*)

Tijdelijke maatregelen met ingang van **01.03.2020 t.e.m. 01.09.2020** (verlengbaar bij KB):

- **art. 12** (tijdelijke afwijking van de principieel toepasselijke tekst)

- * **Arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 53/2020 d.d. 23.04.2020** (*B.S. 20.05.2020, pg. 36291*)

Absoluut gezag van gewijsde op **20.05.2020**:

- **art. 50** (de vervanging van § 4, met ingang van 01.01.2018 bij de wet van 18.07.2018 (*B.S. 26.07.2018*) werd vernietigd. Het Hof handhaaft echter de gevolgen van de vernietigde bepalingen voor de activiteiten geleverd tot en met 31.12.2020) (2)

(2) Bij de wet van 24.12.2020 (*B.S. 31.12.2020, pg. 98046*), werd § 4, met ingang van 01.01.2021 opnieuw vervangen.

- * **23.04.2020** - Wet houdende wijzigingen van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde, het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, het Wetboek van de minnelijke en gedwongen invordering van fiscale en niet-fiscale schuldvorderingen en de programmawet (I) van 29 maart 2012, inzake de verwerking van persoonsgegevens via het e-notariaat (*B.S. 11.05.2020, pg. 33377*)

Wijzigt met ingang van **30.12.2019**: (*Zie evenwel de wet van 13.04.2019*)

- **art. 93ter** (§ 1, eerste lid, inleidende zin, vervangen; § 1, eerste lid, 2°, gewijzigd; in § 1 werden vier leden ingevoegd tussen het eerste en het tweede lid dat het zesde lid werd, werd gewijzigd)
- **art. 93quater** (§ 1, 2°, gewijzigd en het artikel werd aangevuld met een paragraaf 4)
- **art. 93octies** (artikel hersteld)

- * **Arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 32/2020 d.d. 20.02.2020** (<https://www.const-court.be>)

Het arrest werd gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad van 13.07.2020:

- **art. 70** (§ 1bis, ongrondwettelijke interpretatie) (3)
- (3) Voor verdere verduidelijking, zie artikel 70.

- * **Arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 104/2019 d.d. 27.06.2019** (*B.S. 04.03.2020, pg. 13431*)

Absoluut gezag van gewijsde **04.03.2020**:

- **art. 63** (derde lid, ongrondwettelijke interpretatie) (4)
- (4) Schending of geen schending, afhankelijk van de interpretatie. Voor verdere verduidelijking, zie artikel 63.

- * **Arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 194/2019 d.d. 05.12.2019** (*B.S. 16.01.2020, pg. 1273*)

Vernietigt met ingang van **01.10.2020**:

- **art. 44** (§ 1 en § 2, 1°, a), werden gedeeltelijk en voorwaardelijk vernietigd) (5)
- (5) Voor verdere verduidelijking, zie artikel 44.

- * **09.12.2019** - Wet tot wijziging van de algemene wet inzake douane en accijnzen van 18 juli 1977 en het wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde ter omzetting van richtlijn (EU) 2017/1371 (*B.S. 18.12.2019, pg. 114228*)

Wijzigt met ingang van **28.12.2019**:

- **art. 73** (derde lid, ingevoegd)
- **art. 73nonies** (nieuw artikel ingevoegd)
- **art. 73decies** (nieuw artikel ingevoegd)

- * **03.11.2019** - Wet tot wijziging van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde ter omzetting van richtlijn (EU) 2019/475 en richtlijn (EU) 2018/1910 (*B.S. 13.11.2019, pg. 104872. Errata M.B. 27.12.2019 – Ed. 2, p. 118384*)

Wijzigt met ingang van **01.01.2020**:

- **art. 1** (§ 4, vervangen)
- **art. 12ter** (nieuw artikel ingevoegd)
- **art. 14** (§ 5, ingevoegd)
- **art. 25bis** (§ 3, ingevoegd)
- **art. 25quater** (§ 1, tweede lid, gewijzigd)
- **art. 39bis** (eerste lid, 1°, vervangen en na het eerste lid is een nieuw lid ingevoegd)
- **art. 53sexies** (§ 1, inleidende zin, gewijzigd)
- **art. 54bis** (§ 1, derde en vierde lid, ingevoegd)

- * **05.05.2019** - Wet houdende diverse bepalingen in strafzaken en inzake erediensten, en tot wijziging van de wet van 28 mei 2002 betreffende de euthanasie en van het Sociaal Strafwetboek (1) (B.S. 24.05.2019, pg. 50023)

Wijzigd met ingang van **01.01.2020**:

- **art. 73bis/1** (nieuw artikel ingevoegd)
- **art. 74** (§ 2, eerste lid, en § 3, eerste lid gewijzigd; § 2, tweede lid, vervangen)

- * **02.05.2019** - Wet houdende diverse bepalingen inzake belasting over de toegevoegde waarde en tot wijziging van de belastingvermindering voor giften (B.S. 15.05.2019, pg. 46586)

Wijzigd met ingang van **25.05.2019**:

- **art. 1** (§ 7, eerste lid, 1°, gewijzigd; eerste lid, 2°, vervangen en tweede lid, 1°, vervangen)
- **art. 8** (artikel gewijzigd)
- **art. 12** (§ 2, gewijzigd)
- **art. 16** (§ 2, derde lid, gewijzigd)
- **art. 18** (§ 2, tweede lid, gewijzigd)
- **art. 29** (§ 2, gewijzigd)
- **art. 35** (tweede lid, gewijzigd)
- **art. 36** (§ 1, a), gewijzigd)
- **art. 44** (§ 3, 1°, gewijzigd)
- **art. 45** (§ 4, gewijzigd)
- **art. 53quater** (§ 1, derde lid, gewijzigd)
- **art. 55** (§ 1, eerste lid, vervangen en § 2, aangevuld met een lid)

En wijzigd met ingang van **01.04.2019**:

- **art. 85** (het artikel werd, met ingang van 01.04.2019, vervangen bij wet van 26.11.2018 en bij de huidige wet opnieuw gewijzigd met dezelfde datum van inwerkingtreding)

- * **02.05.2019** - Wet houdende diverse fiscale bepalingen 2019-I (B.S. 15.05.2019, pg. 46579)

Wijzigd met ingang van **01.01.2019**:

- **art. 37** (§ 2, vervangen)

En wijzigd met ingang van **25.05.2019**:

- **art. 42** (§ 3, 2° lid, vervangen en § 3 aangevuld met een derde lid)
- **art. 53terdecies** (nieuw artikel ingevoegd)

- * **17.03.2019** - Wet tot aanpassing van bepaalde federale fiscale bepalingen aan het nieuwe Wetboek van vennootschappen en verenigingen (B.S. 10.05.2019, pg. 45450)

Wijzigd met ingang van **01.05.2019**:

- **art. 56** (§ 1, 2° lid, vervangen)
- **art. 57** (§ 6, 1°, vervangen)
- **art. 93undeciesB** (§ 4, gewijzigd)
- **art. 93undeciesC** (§ 1, eerste lid, gewijzigd)

- * **07.04.2019** - Wet tot wijziging van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde teneinde schenkingen van niet-voedingsmiddelen aan de meest behoeftigen van btw vrij te stellen (B.S. 06.05.2019, pg. 43454)

Wijzigd met ingang van **16.05.2019**:

- **art. 12** (§ 1, eerste lid, 2°, aangevuld met c))

- * **13.04.2019** - Wet tot invoering van het Wetboek van de minnelijke en gedwongen invordering van fiscale en niet-fiscale schuldvorderingen (*B.S. 30.04.2019, pg. 41412*)

Wijzig met ingang van **01.01.2020**:

- **art. 63bis** (eerste, tweede en derde lid, opgeheven)
- **art. 83** (§ 1, tweede lid, vervangen en § 2, vervangen)
- De titel van Hoofdstuk XIV, wordt vervangen door: "Hoofdstuk XIV. Inning en gedingen"
- **art. 84bis** (artikel opgeheven)
- **art. 84quinquies** (artikel opgeheven)
- **art. 84sexies** (artikel opgeheven)
- **art. 84septies** (artikel opgeheven)
- **art. 84octies** (artikel opgeheven)
- **art. 84nonies** (artikel opgeheven)
- **art. 84decies** (artikel opgeheven)
- **art. 84undecies** (artikel opgeheven)
- **art. 85** (paragrafen 4, 5 en 6, opgeheven)
- **art. 85bis** (artikel opgeheven)
- **art. 85ter** (artikel opgeheven)
- **art. 86** (artikel opgeheven)
- **art. 87** (artikel opgeheven)
- **art. 88** (artikel opgeheven)
- **art. 88bis** (artikel opgeheven)
- **art. 88ter** (artikel opgeheven)
- **art. 89** (artikel opgeheven)
- **art. 89bis** (artikel opgeheven)
- **art. 92** (artikel vervangen)
- Hoofdstuk XVI, dat de **artikelen 93ter tot 93undeciesE** bevat, wordt opgeheven
- Hoofdstuk XVII, dat **artikel 93duodecies** bevat, wordt opgeheven
- **art. 93quaterdecies** (§ 1, eerste lid, gewijzigd)

- * **11.02.2019** - Wet houdende fiscale, fraudebestrijdende, financiële alsook diverse bepalingen (*B.S. 22.03.2019, pg. 28349*)

Wijzig met ingang van **01.04.2019**:

- **art. 62** (§ 2, opgeheven)
- **art. 66** (eerste lid, gewijzigd)
- **art. 93bis/1** (nieuw artikel ingevoegd)
- **art. 93ter** (volledig artikel vervangen)
- **art. 93quinquies** (volledig artikel vervangen)
- **art. 93octies** (artikel opgeheven)
- **art. 93nonies** (gewijzigd)
- **art. 93decies** (volledig artikel vervangen)
- **art. 93undeciesA** (volledig artikel vervangen)

En wijzig met ingang van **01.09.2019**:

- **art. 93quater** (volledig artikel vervangen)

- * **11.02.2019** - Wet tot wijziging van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde met betrekking tot de behandeling van vouchers en de bijzondere regelingen voor telecommunicatiediensten, radio- en televisieomroepdiensten of elektronische diensten verricht voor niet-belastingplichtigen (*B.S. 22.02.2019, pg. 17992*)

Wijzig met ingang van **01.01.2019**:

- **art. 1** (§ 15, ingevoegd)
- **art. 17** (§ 3, gewijzigd)
- **art. 21bis** (§ 2, 9°, vervangen)
- **art. 22bis** (§ 3, gewijzigd)
- In Hoofdstuk III, wordt een afdeling 2bis ingevoegd, luidende: "Gemeenschappelijke bepalingen voor de afdelingen 1 en 2"
- **art. 22ter** (nieuw artikel ingevoegd)
- **art. 26** (volledig artikel vervangen)

- **art. 33** (§ 1, 1°, gewijzigd)
- **art. 53decies** (§ 1, aangevuld met een lid)
- **art. 58bis** (1° en 2°, gewijzigd)
- **art. 58ter** (§ 1, 1°, gewijzigd en § 3, tweede lid, 5°, vervangen)
- **art. 58quater** (§ 2, vervangen)

- * **26.11.2018** - Wet tot wijziging van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde wat de automatisering van de uitvoerbare titel inzake de belasting over de toegevoegde waarde betreft (*B.S. 04.12.2018, pg. 93842*)

Wijzigd met ingang van **01.04.2019**:

- **art. 52bis** (§ 3, vervangen)
- **art. 83** (§ 1, tweede lid en § 2, vervangen)
- **art. 84bis** (artikel gewijzigd)
- **art. 84quater** (§ 2, vervangen)
- **art. 84quinquies** (§ 3, gewijzigd)
- **art. 84septies** (eerste en tweede lid, gewijzigd)
- **art. 84nonies** (tweede lid, gewijzigd)
- **art. 85** (artikel vervangen)
- **art. 85bis** (§ 1, eerste lid, § 2 en § 5, eerste lid, 1° en 2°, gewijzigd)
- **art. 86** (volledig artikel vervangen)
- **art. 88** (volledig artikel vervangen)
- **art. 89** (volledig artikel vervangen)
- **art. 89bis** (volledig artikel vervangen)
- **art. 91** (§§ 1, 2 en 3, gewijzigd; § 2bis ingevoegd en § 4 vervangen)
- **art. 93quinquies** (§ 1, eerste en tweede lid, gewijzigd)
- **art. 93undeciesB** (§§ 1 en 3, gewijzigd)
- **art. 93undeciesD** (artikel gewijzigd)

- * **14.10.2018** - Wet tot wijziging van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde wat de optionele belastingheffing inzake verhuur van uit hun aard onroerende goederen betreft en tot wijziging van het koninklijk besluit nr. 20, van 20 juli 1970, tot vaststelling van de tarieven van de belasting over de toegevoegde waarde en tot indeling van de goederen en de diensten bij die tarieven wat het verlaagde btw-tarief inzake de belaste verhuur van uit hun aard onroerende goederen betreft (*B.S. 25.10.2018, pg. 81448 – Erratum B.S. 30.11.2018, pg. 91362*)

Wijzigd met ingang van **01.01.2019**:

- **art. 1** (§ 9, aangevuld met een lid)
- **art. 9** (tweede lid, 2°, aangevuld)
- **art. 33** (§ 2bis, ingevoegd)
- **art. 44** (§ 3, 2°, vervangen)
- **art. 48** (volledig artikel vervangen)
- **art. 49** (5°, ingevoegd)

- * **30.07.2018** - Wet houdende diverse bepalingen inzake belasting over de toegevoegde waarde (*B.S. 10.08.2018, pg. 62704 – Erratum B.S. 28.08.2018, pg. 66582*)

Wijzigd met ingang van **20.08.2018**:

- **art. 12** (§ 1, eerste lid, 2°, vervangen en § 1, aangevuld met een lid)
- **art. 15** (§ 2, tweede en derde lid, vervangen)
- **art. 44** (§ 2, 2°, tweede lid, laatste streepje, gewijzigd ; § 2, 12°, vervangen en § 3, 14°, gewijzigd)
- **art. 45** (§ 3, 2°, vervangen)
- **art. 53decies** (§ 2, vervangen)
- **art. 53undecies** (nieuw artikel ingevoegd)
- **art. 53duodecies** (nieuw artikel ingevoegd)
- **art. 54** (eerste lid, gewijzigd)
- **art. 56bis** (§ 2, tweede lid, 1°, gewijzigd)
- **art. 64** (§ 4, derde lid, vervangen en § 4, aangevuld met een lid)
- **art. 93undeciesC** (§ 1, eerste lid, gewijzigd)

En wijzigt met ingang van **01.10.2018**:

- **art. 53quater** (§ 1, tussen het eerste en het tweede lid, een lid ingevoegd)

En wijzigt met ingang van **01.01.2019**:

- **art. 56** (volledig artikel vervangen)

- * **18.07.2018** - Wet betreffende de economische relance en de versterking van de sociale cohesie (*B.S. 26.07.2018, pg. 59203*)

Wijzigt met ingang van **01.01.2018**:

- **art. 50** (§ 4, vervangen)

- * **11.07.2018** - Wet in het kader van de integratie van de hypotheekkantoren in de Administratie Rechtszekerheid van de Algemene Administratie van de Patrimoniumdocumentatie van de Federale Overheidsdienst Financiën en van de nieuwe organisatie- en bevoegdheidsverdeling binnen de Administratie Rechtszekerheid (*B.S. 20.07.2018 - Ed. 2, pg. 58339*)

Wijzigt met ingang van **30.07.2018**:

- **art. 93undeciesA** (eerste lid, gewijzigd)

- * **08.07.2018** - Wet houdende organisatie van een centraal aanspreekpunt van rekeningen en financiële contracten en tot uitbreiding van de toegang tot het centraal bestand van berichten van beslag, delegatie, overdracht, collectieve schuldenregeling en protest (*B.S. 16.07.2018, pg. 56680*)

Wijzigt met ingang van **26.07.2018**:

- **art. 62bis** (tweede en derde lid, gewijzigd)
- **art. 63bis** (derde lid, gewijzigd)

- * **Arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 34/2018 d.d. 22.03.2018** (*B.S. 22.05.2018, pg. 41903*)

Vernietigt de artikelen 29 tot 34 van de Programmawet van 01.07.2016 (I) (*B.S. 04.07.2016, pg. 40970*). Het Hof handhaaft de gevolgen van de vernietigde bepalingen. Hierbij werd met tegenstelbaarheid "erga omnes" vanaf **22.05.2018**:

- **art. 1** (§ 14, invoering vernietigd)
- **art. 18** (§ 1, tweede lid, 16°, wijziging vernietigd)
- **art. 44** (§ 3, 13°, vervanging vernietigd)
- **art. 51bis** (§ 1bis, invoering vernietigd)

- * **26.03.2018** - Wet betreffende de versterking van de economische groei en de sociale cohesie (*B.S. 30.03.2018 – Ed. 2, pg. 31620*)

Wijzigt met ingang van **09.04.2018**:

- **art. 73sexies** (volledig artikel vervangen)
- **art. 83** (§ 1, eerste lid, eerste zin, aangevuld; tweede lid, gewijzigd en § 3, ingevoegd)
- **art. 93undeciesE** (nieuw artikel ingevoegd)

- * **25.12.2017** – Wet houdende diverse fiscale bepalingen III (*B.S. 29.12.2017, pg. 116414*)

Wijzigt met ingang van **08.01.2018**:

- **art. 105** (artikel opgeheven)

- * **29.11.2017** –Wet tot wijziging van het Wetboek van de Belasting over de Toegevoegde Waarde, met betrekking tot de opeisbaarheid van de belasting, de met diensten gelijkgestelde handelingen, de regeling van actieve veredeling bij invoer en de vrijstelling van de belasting voor de levering van schepen voor de vaart op volle zee (*B.S. 06.12.2017, pg. 107694*)

Wijzigt met ingang van **16.12.2017**:

- **art. 17** (§ 1, vierde lid, gewijzigd)
- **art. 19** (§ 2, eerste lid, vervangen en een tweede lid ingevoegd)
- **art. 22bis** (§ 1, vierde lid, gewijzigd)
- **art. 23** (§ 4, 6°, vervangen)
- **art. 25ter** (§ 1, tweede lid, 2°, inleidende zin, gewijzigd)
- **art. 39bis** (eerste lid, 3°, gewijzigd)
- **art. 39quater** (§ 2, 1°, gewijzigd)
- **art. 42** (§ 1, eerste lid, 1°, a) en b), vervangen)
- **art. 44** (§ 2bis, derde lid, gewijzigd)
- **art. 53octies** (§ 2, gewijzigd)
- **art. 77bis** (*de Franstalige tekst*, gewijzigd)

- * **11.08.2017** – Wet houdende invoeging van het Boek XX "Insolventie van ondernemingen", in het Wetboek van economisch recht, en houdende invoeging van de definities eigen aan Boek XX en van de rechtshandhabingsbepalingen eigen aan Boek XX in het Boek I van het Wetboek van economisch recht (*B.S. 11.09.2017, pg. 83100*)

Wijzigt met ingang van **01.05.2018**:

- **art. 93undeciesC** (§§ 6 en 7, ingevoegd)

- * **10.07.2017** – Wet tot versterking van de rol van de fiscale bemiddelingsdienst (*B.S. 20.07.2017, pg. 74108*)

Wijzigt met ingang van **01.09.2017**:

- **art. 85ter** (volledig artikel vervangen)

- * **30.06.2017** – Wet houdende maatregelen in de strijd tegen de fiscale fraude (*B.S. 07.07.2017, pg. 71034*)

Wijzigt met ingang van **17.07.2017**:

- **art. 52bis** (volledig artikel vervangen)

- * **03.08.2016** – Programmawet (II) (*B.S. 16.08.2016, pg. 52195*)

Wijzigt met ingang van **26.08.2016**:

- **art. 44** (§ 3, 11°, vervangen)

- * **27.06.2016** – Wet tot wijziging van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde - errata (*B.S. 11.08.2016 - Ed. 2, pg. 50973*)

Verbetert:

- **art. 1** (§ 3, erratum *Nederlandse tekst*)
- **art. 44** (§ 2, 12°, erratum *Franse tekst*)

- * **27.06.2016** - Wet tot wijziging van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde (*B.S. 07.07.2016, pg. 42305*) errata (*B.S. 11.08.2016 - Ed. 2, pg. 50973*)

Wijzigt met ingang van **17.07.2016**:

- **art. 1** (§ 3 en § 4, tweede lid, 2°, vervangen)
- **art. 23** (§ 1, 1°, gewijzigd)
- **art. 25quinqies** (§ 4, vervangen)
- **art. 37** (§ 2, vervangen)
- **art. 44** (§ 2, 12°, vervangen)
- **art. 45** (§ 2, tweede lid, f), vervangen; k), gewijzigd en een lid toegevoegd aan § 2)

- **art. 74bis** (artikel gewijzigd)
- **art. 77bis** (artikel gewijzigd)
- **art. 93quaterdecies** (§ 1, vierde lid, gewijzigd)

* **01.07.2016** – Programmawet (I) (B.S. 04.07.2016, pg. 40970)

Wijzig met ingang van **14.07.2016**:

- **art. 61** (§ 3, ingevoegd)
- **art. 62bis** (leden 2, 3 en 4, ingevoegd)
- **art. 63bis** (een nieuw lid ingevoegd tussen het tweede en het derde lid)
- **art. 81bis** (§ 1, tweede lid, 1°, vervangen en een derde lid ingevoegd)
- **art. 85bis** (volledig artikel vervangen)

En wijzig met ingang van **01.07.2016**:

- **art. 1** (§ 14, ingevoegd)
- **art. 18** (§ 1, tweede lid, 16°, in de Nederlandse tekst gewijzigd)
- **art. 44** (§ 2, 1bis, opgeheven; § 2bis, ingevoegd en § 3, 13°, vervangen)
- **art. 50** (§ 4, ingevoegd)
- **art. 51bis** (§ 1bis, ingevoegd)
- **art. 53quinqüies** (derde lid, ingevoegd)
- **art. 56bis** (§ 2, derde lid, ingevoegd)

* **26.05.2016** - Wet tot wijziging van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde met betrekking tot de vrijstelling van de diensten verricht aan hun leden door zelfstandige groeperingen van personen (B.S. 09.06.2016, pg. 34919)

Wijzig met ingang van **01.07.2016**:

- **art. 44** (§ 2, 1bis, opgeheven en § 2bis, ingevoegd)

* **27.04.2016** - Wet tot aanpassing van de bepalingen tot toekenning van titels en graden in de fiscale wetboeken en de wettelijke bepalingen met betrekking tot de douane en accijnzen, en houdende diverse andere bepalingen (B.S. 06.05.2016, pg. 30290)

Wijzig met ingang van **16.05.2016**:

- **art. 58** (§ 1bis, eerste lid, gewijzigd)
- **art. 74** (§ 3, eerste lid, gewijzigd)
- **art. 74ter** (gewijzigd)
- **art. 84bis** (gewijzigd)
- **art. 84quinqüies** (gewijzigd)
- **art. 84sexies** (§ 2, gewijzigd)
- **art. 84octies** (§ 1, eerste lid en § 2, eerste lid, gewijzigd)
- **art. 84nonies** (eerste lid, gewijzigd)
- **art. 84decies** (2°, gewijzigd)
- **art. 85** (§ 1, gewijzigd)
- **art. 88bis** (§ 1, eerste lid en § 3, gewijzigd)
- **art. 88ter** (§ 1, inleidende zin en § 2, eerste lid, gewijzigd)
- **art. 92** (eerste lid, gewijzigd)
- **art. 93quinqüies** (§ 1, derde lid, gewijzigd)

* **26.12.2015** - Wet houdende maatregelen inzake versterking van jobcreatie en koopkracht (B.S. 30.12.2015 - Ed. 2, pg. 80634)

Wijzig met ingang van **01.01.2016**:

- **art. 44** (§ 1 en § 2, 1°, vervangen)

* **18.12.2015** - Wet houdende fiscale en diverse bepalingen (B.S. 28.12.2015, Ed. 2, pg. 79587)

Wijzig met ingang van **07.01.2016**:

- art. 84septies** (derde lid, gewijzigd)

- * **18.12.2015** - Koninklijk besluit tot bepaling van de datum van inwerkingtreding van de wet van 6 december 2015 tot wijziging van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde (*B.S. 24.12.2015, pg. 77725*)

Wijzig met ingang van **01.01.2016**:

- **art. 56bis** (wijziging bij W 06.12.2015, inwerkingtreding bepaald op 01.01.2016)

- * **06.12.2015** - Wet tot wijziging van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde met betrekking tot de opeisbaarheid van de belasting (*B.S. 17.12.2015, pg. 75660*)

Wijzig met ingang van **01.01.2016**:

- **art. 17** (volledig artikel vervangen)
- **art. 22bis** (volledig artikel vervangen)
- **art. 53** (§ 2, eerste lid, 4°, gewijzigd)

- * **06.12.2015** - Wet tot wijziging van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde (*B.S. 17.12.2015, pg. 75662*)

Wijzig met ingang van **01.01.2016**:

- **art. 56bis** (§ 1, eerste lid, gewijzigd)

- * **06.12.2015** - Wet tot opheffing van artikel 19bis van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde (*B.S. 17.12.2015, pg. 75662*)

Wijzig met ingang van **27.12.2015**:

- **art. 19bis** (artikel opgeheven)
- **art. 33** (§ 1, 3°, gewijzigd)

- * **19.12.2014** - Programmawet (*B.S. 29.12.2014 - Ed. 2, pg. 106219*)

Wijzig met ingang van **01.01.2015**:

- **art. 18** (§ 1, tweede lid, 14°, vervangen)
- **art. 21bis** (§ 2, 9°, vervangen; § 2, 10°, i), j), k), opgeheven; § 2, 11°, opgeheven; en § 3, inleidende zin, gewijzigd)
- **art. 27** (§ 3, gewijzigd)
- **art. 50** (§ 1, eerste lid, 3°, vervangen)
- **art. 53** (§ 1bis, ingevoegd)
- **art. 55** (§ 1, eerste lid, vervangen)
- In hoofdstuk IX, wordt vóór art. 58bis, een titel afdeling 4 ingevoegd, luidende "Bijzondere regelingen voor telecommunicatiediensten, radio- en televisie-omroepdiensten of elektronische diensten verricht voor niet-belastingplichtigen".
- In afdeling 4, wordt een onderafdeling 1 ingevoegd, luidende "Definities".
- **art. 58bis** (volledig artikel vervangen)
- In afdeling 4, wordt een onderafdeling 2 ingevoegd, luidende "Bijzondere regeling voor diensten verricht door niet in de Gemeenschap gevestigde belastingplichtigen".
- **art. 58ter** (nieuw artikel ingevoegd)
- In afdeling 4, wordt een onderafdeling 3 ingevoegd, luidende "Bijzondere regeling voor diensten verricht door in de Gemeenschap doch niet in de lidstaat van verbruik gevestigde belastingplichtigen".
- **art. 58quater** (nieuw artikel ingevoegd)
- **art. 91** (§ 1, eerste lid, 4°, ingevoegd)
- **art. 109** (artikel opgeheven)

- * **12.05.2014** - Wet betreffende de gereguleerde vastgoedvennootschappen (*B.S. 30.06.2014, pg. 48469*) en het koninklijk besluit van 13.07.2014 (*B.S. 16.07.2014, pg. 53932*)

Wijzigen met ingang van **16.07.2014**:

- **art. 44** (§ 3, 11° vervangen)

- * **15.05.2014** - Wet houdende diverse bepalingen (*B.S. 19.06.2014, blz. 46206*) en het koninklijk besluit van 13.06.2014 (*B.S. 25.06.2014, pg. 47827*)

Wijzigingen met ingang van **01.05.2014**:

- **art. 41** (§ 2bis, ingevoegd)

- * **Arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 61/2014 d.d. 03.04.2014** (*B.S. 02.06.2014, pg. 42200*)

- **art. 72** (§ 2, vernietigd)

- * **15.05.2014** - Wet houdende uitvoering van het pact voor competitiviteit, werkgelegenheid en relance (*B.S. 22.05.2014, pg. 40603*)

Wijzigingen met ingang van **01.04.2014**:

- **art. 25ter** (§ 1, tweede lid, 2°, gewijzigd)
- **art. 39bis** (eerste lid, 1° en 3°, gewijzigd)
- **art. 50** (§ 1, tweede lid, gewijzigd)
- **art. 53** (§ 1, tweede lid, gewijzigd)
- **art. 53bis** (§ 1, eerste lid, gewijzigd)
- **art. 53quater** (§ 1, tweede lid, gewijzigd)
- **art. 56** (§ 2, opgeheven)
- **art. 56bis** (nieuw artikel ingevoegd)
- **art. 57** (§ 6, 2°, gewijzigd)
- **art. 58** (§ 4, 2°, derde streepje, gewijzigd)

- * **25.04.2014** - Wet tot aanpassing in de fiscale wetgeving van de benamingen van de administraties van de Federale Overheidsdienst Financiën en houdende verscheidene andere wetswijzigingen (*B.S. 16.05.2014, pg. 39621*)

Wijzigingen met ingang van **16.05.2014**:

- **art. 50** (§ 1 en § 2, gewijzigd)
- **art. 52** (§ 2, tweede lid en § 3, gewijzigd)
- **art. 52bis** (§ 1, eerste lid, gewijzigd)
- **art. 53quinquies** (gewijzigd)
- **art. 53sexies** (§ 1, inleidende zin en § 2, gewijzigd)
- **art. 53octies** (§ 3 en § 4, gewijzigd)
- **art. 58bis** (§ 2, 6°, gewijzigd)
- **art. 60** (§ 2, eerste lid, gewijzigd)
- **art. 61** (gewijzigd)
- **art. 62** (§ 1, gewijzigd)
- **art. 62bis** (gewijzigd)
- **art. 74bis** (eerste lid, gewijzigd)
- **art. 76** (§ 1, vierde lid, gewijzigd)
- **art. 84ter** (gewijzigd)
- **art. 85** (§ 1, eerste lid, gewijzigd)
- **art. 92** (eerste lid, gewijzigd)
- **art. 93bis** (gewijzigd)
- **art. 93terdecies** (gewijzigd)
- **art. 93quaterdecies** (§ 1, eerste lid, gewijzigd)

- * **21.12.2013** - Wet houdende diverse fiscale en financiële bepalingen (*B.S. 31.12.2013, Ed. 2, pg. 103992*)

Wijzigingen met ingang van **10.01.2014**:

- **art. 25ter** (§ 1, tweede lid, 1°, hersteld)

En wijzigingen met ingang van **01.01.2014**:

- **art. 1** (§ 4, tweede lid, 2°, vervangen)
- **art. 42** (§ 3, eerste lid, 1° tot 8°, gewijzigd)
- **art. 44** (§ 3, 2°, a), aangevuld)
- **art. 61** (§ 2, vervangen)

- * **17.06.2013** - Wet houdende fiscale en financiële bepalingen en bepalingen betreffende de duurzame ontwikkeling (*B.S. 25.11.2013, blz. 87131*), **errata** (*B.S. 27.11.2013, Ed. 3, blz. 92168*)

- **art. 41** (§ 1, eerste lid, 6°, in de Nederlandse tekst gewijzigd)
- **art. 101** (artikel in de Franse tekst gewijzigd)

- * **30.07.2013** - Wet houdende diverse bepalingen (*B.S. 01.08.2013, Ed. 2, blz. 48270*)

Wijzig met ingang van **01.01.2014**:

- **art. 44** (§ 1, 1°, opgeheven)

- * **17.06.2013** - Wet houdende fiscale en financiële bepalingen en bepalingen betreffende de duurzame ontwikkeling (*B.S. 28.06.2013*)

Wijzig met ingang van **01.01.2014**:

- **art. 44** (§ 2, 4°, gewijzigd)

En wijzig met ingang van **08.07.2013**:

- **art. 41** (§ 1, eerste lid, 6°, gewijzigd)
- **art. 42** (§ 3, eerste lid, 4° en 10°, gewijzigd)
- **art. 51bis** (§ 3, aangevuld)
- **art. 73** (aangevuld met een tweede lid)

En wijzig met ingang van **01.07.2013**:

- Het opschrift vóór artikel 99 werd vervangen
- **art. 99** (artikel opgeheven en hersteld)
- **art. 100** (artikel opgeheven en hersteld)
- **art. 101** (artikel opgeheven en hersteld)
- **art. 102** (artikel opgeheven en hersteld)
- **art. 103** (artikel opgeheven en hersteld)

- * **14.01.2013** - Wet houdende fiscale en andere bepalingen betreffende justitie (*B.S. 31.01.2013*)

Wijzig met ingang van **10.02.2013**:

- **art. 93quaterdecies** (§ 1, derde lid, vervangen)

- * **17.12.2012** – Wet tot wijziging van de belasting over de toegevoegde waarde (*B.S. 21.12.2012 – Ed. 2*)
errata (*B.S. 22.01.2013 en B.S. 22.05.2013*)

Wijzig met ingang van **01.01.2013**:

- **art. 1** (§ 11, inleidende zin, gewijzigd en de §§ 12 en 13, ingevoegd)
- Vóór art. 9, werd de titel: "Onderafdeling 1. Bedoelde goederen en handelingen" ingevoegd
- **art. 10** (volledig artikel vervangen)
- **art. 12bis** (volledig artikel vervangen)
- Vóór art. 14, werd de titel: "Onderafdeling 2. Plaats van de levering van de goederen" ingevoegd
- **art. 14** (opnieuw hersteld)
- **art. 14bis** (nieuw artikel ingevoegd)
- **art. 15** (volledig artikel vervangen)
- Vóór art. 16, werd de titel: "Onderafdeling 3. Belastbare feit en opeisbaarheid van de belasting" ingevoegd
- **art. 16** (volledig artikel vervangen)
- **art. 17** (volledig artikel vervangen)
- Vóór art. 18, werd de titel: "Onderafdeling 1. Bedoelde diensten" ingevoegd
- Vóór art. 21, werd de titel: "Onderafdeling 2. Plaats van de dienst" ingevoegd
- Vóór art. 22, werd de titel: "Onderafdeling 3. Belastbare feit en opeisbaarheid van de belasting" ingevoegd
- **art. 22** (volledig artikel vervangen)

- **art. 22bis** (nieuw artikel ingevoegd)
- **art. 25ter** (§ 1, eerste lid, gewijzigd en tweede lid, 4°, vervangen)
- **art. 25sexies** (volledig artikel vervangen)
- **art. 25septies** (opgeheven)
- **art. 27** (volledig artikel vervangen)
- **art. 34** (§ 4 opgeheven; tekst van de vroegere §5 wordt vervangen en wordt §4)
- **art. 38** (§ 1, tweede lid, vervangen)
- **art. 39** (§ 1, 4° en § 3, vervangen)
- **art. 39quater** (§ 1, tweede lid, gewijzigd)
- **art. 40** (§ 1, 3°, gewijzigd)
- **art. 51** (§ 1, 3° enkel franse tekst, vervangen en § 2, eerste lid, 6°, gewijzigd)
- **art. 51bis** (enkel franse tekst § 1, 1° en 2°, gewijzigd)
- **art. 53** (de §§ 2 en 3, vervangen)
- **art. 53octies** (§ 1, vervangen)
- **art. 53decies** (nieuw artikel ingevoegd)
- **art. 54** (eerste lid, vervangen)
- **art. 54bis** (§ 1, eerste lid, vervangen)
- **art. 58** (§ 1, tweede lid en § 4, 7°, vierde lid en § 4, 8°, franse tekst, gewijzigd)
- **art. 60** (volledig artikel vervangen)
- **art. 61** (volledig artikel vervangen)
- **art. 62bis** (gewijzigd)
- **art. 64** (§ 3 franse tekst, § 4, tweede en derde lid, gewijzigd en § 5, ingevoegd)
- **art. 66** (enkel de franse tekst van het eerste en tweede lid gewijzigd)
- **art. 70** (§ 2, eerste lid, vervangen)
- **art. 73bis** (eerste lid, gewijzigd)

* **17.12.2012** – Wet tot wijziging van de belasting over de toegevoegde waarde (II) (B.S. 21.12.2012 – Ed. 2)

Wijzigd met ingang van **01.01.2013**:

- **art. 21bis** (§ 2, 7°bis en 7°ter, ingevoegd)

* **20.09.2012** – Wet tot instelling van het « una via »-principe in de vervolging van overtredingen van de fiscale wetgeving en tot verhoging van de fiscale penale boetes (B.S. 22.10.2012)

Wijzigd met ingang van **01.11.2012**:

- **art. 72** (tweede lid, toegevoegd)
- **art. 73** (volledig artikel vervangen)
- **art. 73bis** (gewijzigd)
- **art. 73quater** (gewijzigd)
- **art. 73quinquies** (gewijzigd)
- **art. 74** (§§ 2 en 3, vervangen)
- **art. 74bis** (vierde lid, ingevoegd)
- **art. 74ter** (nieuw artikel ingevoegd)

* **22.06.2012** – Programmawet (B.S. 28.06.2012)

Wijzigd met ingang van **01.07.2012**:

- **art. 70** (§ 4, eerste lid, vervangen)

* **29.03.2012** – Programmawet (I) (B.S. 06.04.2012 - Ed. 3)

Wijzigd met ingang van **16.04.2012**:

- **art. 63bis** (een nieuw lid ingevoegd tussen het eerste en het tweede lid)

* **28.12.2011** – Wet houdende diverse bepalingen (B.S. 30.12.2011 - Ed. 4)

Wijzigd met ingang van **01.01.2012**:

- **art. 49** (3° vervangen)

En wijzigt met ingang van **09.01.2012**:

- **art. 53octies** (§ 4 ingevoegd)

* **05.04.2011** – Wet tot wijziging van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde (*B.S. 21.04.2011*) en de Wet van 28.12.2011 houdende diverse bepalingen (*B.S. 30.12.2011 – Ed. 4*)

Wijzigen met ingang van **01.01.2012**:

- **art. 44** (§ 1, 1° gewijzigd, § 3, 14°, vervangen)

Bijlage C**Opmerkingen en arresten bij bepaalde artikelen****Artikel 1 W.Btw****Arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 34/2018 d.d. 22.05.2018** (B.S. 22.05.2018, p. 41903)

Bij artikel 29 van de programmawet van 1 juli 2016 (B.S. 04.07.2016 – Ed. 2) werd art. 1, § 14, W.Btw_ingevoegd met ingang van 01.07.2016.

Het Grondwettelijk Hof heeft bij arrest nr. 34/2018 van 22 maart 2018, de artikelen 29 tot 34 van de programmawet van 1 juli 2016, vernietigd (*) met tegenstelbaarheid "erga omnes" vanaf 22.05.2018 – Het Hof handhaaft de gevolgen van de vernietigde bepalingen.

De vernietigde tekst luidde als volgt:

[§ 14. Voor de toepassing van dit Wetboek wordt verstaan onder:

1° "kans- en geldspelen":

- a) de spelen, onder welke benaming ook, die gelegenheid geven tot mededinging naar prijzen of premies in geld of natura, waarbij de spelers noch bij het begin, noch in de loop of bij het einde van het spel kunnen tussenkomen en de winnaars uitsluitend door het lot of enig andere kansbepaling worden aangewezen;*
- b) de spelen, onder welke benaming ook, die gelegenheid geven tot mededinging naar prijzen of premies in geld of natura, uitgelooft aan de deelnemers van een prijskamp, van welke aard ook, tenzij de prijskamp de totstandbrenging van een contract tussen de winnaars en de organisator ervan tot gevolg heeft;*
- 2° "loterijen": elke gelegenheid om door middel van te kopen deelbewijzen van deelneming mee te dingen naar prijzen of premies in geld of in natura waarbij de winnaars door het lot of een andere kansbepaling waarop zij geen invloed kunnen uitoefenen worden aangewezen.]*

Artikel 18 W.Btw**Arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 34/2018 d.d. 22.05.2018** (B.S. 22.05.2018, p. 41903)

Bij artikel 30 van de programmawet van 1 juli 2016 (B.S. 04.07.2016 – Ed. 2) werden in art. 18, § 1, tweede lid, 16° W.Btw, de woorden "kans- of gokspelen" vervangen door de woorden "kans- en geldspelen", met ingang van 01.07.2016.

Het Grondwettelijk Hof heeft bij arrest nr. 34/2018 van 22 maart 2018, de artikelen 29 tot 34 van de programmawet van 1 juli 2016, vernietigd (*) met tegenstelbaarheid "erga omnes" vanaf 22.05.2018 – Het Hof handhaaft de gevolgen van de vernietigde bepalingen.

De vernietigde tekst luidde als volgt:

[16° langs elektronische weg verrichte diensten. Worden inzonderheid als dusdanig beschouwd, de langs elektronische weg verrichte diensten die het leveren en onderbrengen van computersites tot voorwerp hebben, het onderhoud op afstand van programma's en uitrustingen, de levering van software en de bewerking ervan, de levering van beelden, geschreven stukken en informatie en de terbeschikkingstelling van databanken, de levering van muziek of films, van spelen, met inbegrip van [kans- en geldspelen], en van uitzendingen of manifestaties op het gebied van politiek, cultuur, kunst, sport, wetenschappen of ontspanning en de levering van onderwijs op afstand. Het feit dat de dienstverrichter en de ontvanger langs elektronische weg berichten uitwisselen, betekent op zich niet dat de dienst langs elektronische weg wordt verricht.]

Artikel 44 W.Btw

1)

Arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 34/2018 d.d. 22.05.2018 (B.S. 22.05.2018, p. 41903)

Bij artikel 31 van de programmawet van 1 juli 2016 (B.S. 04.07.2016 – Ed. 2) werd art. 44, § 3, 13°, W.Btw vervangen met ingang van 01.07.2016.

Het Grondwettelijk Hof heeft bij het arrest nr. 34/2018 van 22 maart 2018, de artikelen 29 tot 34 van de programmawet van 1 juli 2016, vernietigd (*) met tegenstelbaarheid "erga omnes" vanaf 22.05.2018 – Het Hof handhaaft de gevolgen van de vernietigde bepalingen.

De vernietigde tekst luidde als volgt:

[13° a) de loterijen;

b) de andere kans- en geldspelen, met uitzondering van degene die langs elektronische weg worden verricht zoals bedoeld in artikel 18, § 1, tweede lid, 16°]

2)

Arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 194/2019 d.d. 05.12.2019 (B.S. 16.01.2020, p. 1273)

Bij artikel 110 van de wet van 26 december 2015 (B.S. 30.12.2015, Ed. 2, pg. 80634) werd artikel 44, § 1 en § 2, 1°, a), gewijzigd met ingang van 01.01.2016.

Het Grondwettelijk Hof heeft bij arrest nr. 194/2019 van 5 december 2019, de artikelen 110, 111 en 112 van de wet van 26 december 2015 gedeeltelijk vernietigd. Het Hof handhaaft de gevolgen van de vernietigde bepalingen voor wat alle belastbare feiten betreft die hebben plaatsgevonden vóór 01.10.2019.

Artikel 44, § 1 en § 2, 1°, a), dienen betreffende handelingen verricht vanaf 01.10.2019, te worden begrepen in samenlezing met dit arrest. Het Hof:

1. vernietigt :

- in artikel 44, § 1, 1°, tweede lid, van het BTW-Wetboek, zoals vervangen bij de wet van 26 december 2015 « houdende maatregelen inzake versterking van jobcreatie en koopkracht », de bepalingen vermeld onder litterae a) en b);
- artikel 44, § 1, van hetzelfde Wetboek, in zoverre het niet toelaat dat de vrijstelling van btw voor diensten van chiropraxie en osteopathie wordt verleend aan andere beoefenaars van medische en paramedische beroepen dan die welke vermeld zijn in die paragraaf, wanneer die beroepsbeoefenaars de noodzakelijke kwalificaties bezitten om medische verzorging te verlenen waarvan het kwaliteitsniveau voldoende hoog is om soortgelijk te zijn aan de door de leden van een gereglementeerd medisch of paramedisch beroep aangeboden verzorging, wanneer deze laatsten de chiropraxie of de osteopathie uitoefenen;
- artikel 44, § 1, van hetzelfde Wetboek, in zoverre het de door tandartsen, vroedvrouwen, verpleegkundigen, zorgkundigen, organisaties van die beroepsbeoefenaars en paramedici verrichte diensten die betrekking hebben op ingrepen en behandelingen met een esthetisch karakter vrijstelt van btw;
- artikel 44, § 1, van hetzelfde Wetboek, in zoverre het voor de in die bepaling bedoelde diensten die geen medische verzorging uitmaken, een btw-vrijstelling verleent;
- artikel 44, § 2, 1°, a), van hetzelfde Wetboek, in zoverre het voor de samenhangende goederenleveringen en diensten een btw-vrijstelling verleent in de gevallen die door artikel 134 van de btw-richtlijn uitdrukkelijk van een vrijstelling zijn uitgesloten;
- artikel 44, § 2, 1°, a), van hetzelfde Wetboek, in zoverre het de medische verzorging alsmede de diensten en de leveringen van goederen die daarmee nauw samenhangen, die betrekking hebben op ingrepen en behandelingen met een esthetisch karakter en die worden verricht buiten ziekenhuizen, psychiatrische inrichtingen, klinieken en dispensaria, vrijstelt van btw;

2. handhaaft de gevolgen van de vernietigde bepalingen voor wat alle belastbare feiten betreft die hebben plaatsgevonden vóór 1 oktober 2019.

De (gedeeltelijk of voorwaardelijk) vernietigde tekst Luidt/luidde als volgt:

[§ 1. Van de belasting zijn vrijgesteld de diensten door de nagenoemde personen verricht in de uitoefening van hun geregelde werkzaamheid:

1° artsen, tandartsen en kinesitherapeuten.

De vrijstelling bedoeld in de bepaling onder 1°, geldt niet voor de door artsen verrichte diensten die betrekking hebben op ingrepen en behandelingen met een esthetisch karakter:

[[a) indien deze ingrepen en behandelingen, niet zijn opgenomen in de nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen inzake verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering;]]

[[b) indien deze ingrepen en behandelingen wel zijn opgenomen in de nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen inzake verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering, maar niet beantwoorden aan de voorwaarden om in aanmerking te komen voor tegemoetkoming overeenkomstig de reglementering betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen;]]

2° vroedvrouwen, verpleegkundigen en zorgkundigen;

3° beoefenaars van een erkend en gereguleerd paramedisch beroep met betrekking tot hun diensten van paramedische aard die zijn opgenomen in de nomenclatuur van de geneeskundige verstrekkingen inzake verplichte ziekte- en invaliditeitsverzekering.]

§ 2. Van de belasting zijn eveneens vrijgesteld:

[1°

a) de ziekenhuisverpleging en de medische verzorging alsmede de diensten en de leveringen van goederen die daarmee nauw samenhangen, verricht in de uitoefening van hun geregelde werkzaamheid door ziekenhuizen, psychiatrische inrichtingen, klinieken en dispensaria.

Van de vrijstelling bedoeld in de bepaling onder a) zijn uitgesloten, de ziekenhuisverpleging en de medische verzorging alsmede de diensten en de leveringen van goederen die daarmee nauw samenhangen die betrekking hebben op de ingrepen en behandelingen als bedoeld in paragraaf 1, 1°, tweede lid;]

[[Onvoorwaardelijk vernietigd]]

Artikel 50 W.Btw

Arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 53/2020 d.d. 23.04.2020 (B.S. 20.05.2020, pg. 36291)

Bij de wet van 18 juli 2018 (B.S. 26.07.2018, pg. 59203) werd artikel 50, § 4, W.Btw met ingang van 01.01.2018 vervangen.

Het Grondwettelijk Hof heeft in het arrest nr. 53/2020 van 23 april 2020, de wet van 18 juli 2018 vernietigd (*) met tegenstelbaarheid "erga omnes" vanaf 20.05.2020 – Het Hof handhaaft echter de gevolgen van de vernietigde bepalingen voor de activiteiten geleverd tot en met 31.12.2020.

Bij de wet van 24 december 2020 (B.S. 31.12.2020, pg. 98046), werd § 4 opnieuw vervangen met ingang van 01.01.2021 zodat de vernietiging weinig praktische gevolgen heeft.

De vernietigde tekst luidde als volgt:

[§ 4. In afwijking van paragraaf 1, eerste lid, 1°, kent de administratie belast met de belasting over de toegevoegde waarde geen btw-identificatienummer toe aan de belastingplichtige natuurlijke personen op wie de in artikel 56bis bedoelde regeling van toepassing is en die uitsluitend diensten verrichten, wanneer de volgende voorwaarden vervuld zijn:

- 1° de plaats van de diensten is in België;*
- 2° de diensten worden verricht voor andere doeleinden dan die van de gebruikelijke economische activiteit van de belastingplichtige;*
- 3° de diensten worden uitsluitend verricht voor natuurlijke personen die ze bestemmen voor hun privégebruik of dat van andere personen;*
- 4° de diensten worden uitsluitend verricht in het kader van:*
 - a) overeenkomsten die tot stand zijn gebracht door tussenkomst van een erkend elektronisch platform;*
 - b) van overeenkomsten voor occasionele diensten tussen burgers bedoeld in hoofdstuk 2 van titel 2 van de wet van 18 juli 2018 betreffende de economische relance en de versterking van de sociale cohesie;*
- 5° de vergoedingen met betrekking tot de onder 4°, a), bedoelde diensten worden enkel door het in die bepaling bedoelde platform of door tussenkomst van dat platform aan de dienstverrichter betaald of toegekend;*
- 6° alle diensten bedoeld onder 4°, b), evenals de voor de diensten overeengekomen vergoeding worden geregistreerd in de elektronische toepassing bedoeld in artikel 25 van de wet van 18 juli 2018 betreffende de economische relance en de versterking van de sociale cohesie;*
- 7° de omzet die bestaat uit de vergoedingen bedoeld in de bepaling onder 5°, met inbegrip van alle sommen die door dat platform of door tussenkomst van dat platform zijn ingehouden, verhoogd met de omzet die bestaat uit de vergoedingen bedoeld in de bepaling onder 6°, bedraagt per kalenderjaar niet meer dan 3 830 euro, geïndexeerd overeenkomstig artikel 178, § 1 en § 3, eerste lid, 2°, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992.]*

Artikel 51bis W.Btw

Arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 34/2018 d.d. 22.05.2018 (B.S. 22.05.2018, p. 41903)

Bij artikel 32 van de programmawet van 1 juli 2016 (B.S. 04.07.2016 – Ed. 2) werd art. 51bis, § 1bis, W.Btw ingevoegd met ingang van 01.07.2016.

Het Grondwettelijk Hof heeft in het arrest nr. 34/2018 van 22 maart 2018, de artikelen 29 tot 34 van de programmawet van 1 juli 2016, vernietigd (*) met tegenstelbaarheid "erga omnes" vanaf 22.05.2018 – Het Hof handhaaft de gevolgen van de vernietigde bepalingen.

De vernietigde tekst luidde als volgt:

[§ 1bis. De medecontractant van de niet in België gevestigde schuldenaar van de belasting krachtens artikel 51, § 1, 1°, is met deze tegenover de Staat hoofdelijk gehouden tot voldoening van de belasting verschuldigd op de voor de medecontractant langs elektronische weg verrichte kans- en geldspelen bedoeld in artikel 18, § 1, tweede lid, 16°, wanneer de schuldenaar niet beschikt over een btw-identificatienummer in België, desgevallend in toepassing van één van de bijzondere regelingen bedoeld in artikel 58ter en artikel 58quater, noch beschikt over een btw-identificatienummer toegekend door een andere lidstaat in toepassing van één van de bijzondere regelingen bedoeld in de artikelen 358bis tot en met 369duodecies van richtlijn 2006/112/EG.]

Artikel 63 W.Btw

Arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 104/2019 d.d. 27.06.2019 (B.S. 04.03.2020, pg. 13431)

Het Grondwettelijk Hof heeft bij arrest nr. 104/2019 van 27 juni 2019, betreffende artikel 63, derde lid, een ongrondwettelijke interpretatie geformuleerd.

Het Hof zegt voor recht:

“Artikel 319, tweede lid, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 en artikel 63, derde lid, van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde, in die zin geïnterpreteerd dat de door de politierechter verleende toestemming niet dient te worden gemotiveerd, schenden de artikelen 15 en 22 van de Grondwet, in samenhang gelezen met artikel 8 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens.

Dezelfde bepalingen, in die zin geïnterpreteerd dat zij de politierechter niet vrijstellen van de verplichting om de machtiging tot visitatie uitdrukkelijk te motiveren, schenden niet de artikelen 15 en 22 van de Grondwet, in samenhang gelezen met artikel 8 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens.”

Schending of geen schending, afhankelijk van de interpretatie.

De desbetreffende tekst luidt als volgt:

[Met hetzelfde doel mogen die ambtenaren eveneens op elk tijdstip, zonder voorafgaande verwittiging, vrij binnentreden in alle gebouwen, werkplaatsen, inrichtingen, lokalen of andere plaatsen die niet in het vorige lid zijn bedoeld en waar in dit Wetboek bedoelde handelingen verricht of vermoedelijk worden verricht. Tot particuliere woningen of bewoonde lokalen hebben zij evenwel slechts toegang tussen vijf uur 's morgens en negen uur 's avonds en uitsluitend met de machtiging van de politierechter.]

Artikel 70 W.Btw

Arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 32/2020 d.d. 20.02.2020 (B.S. 13.07.2020, pg. 51923)

Bij artikel 34, 1°, van de wet van 27 december 1977 werd § 1bis ingevoegd in artikel 70 en nadien gewijzigd bij artikel 21 van de programmawet van 20 juli 2006 (B.S. 28.07.2006).

Het Grondwettelijk Hof heeft bij arrest nr. 32/2020 van 20 februari 2020, artikel 70, § 1bis van de wet van 20.09.2012 gedeeltelijk vernietigd.

Het Hof:

“III. In rechte

(...)

B.1.1. Artikel 70, § 1bis, van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde (hierna : BTW-Wetboek) maakt deel uit van de eerste afdeling (« Administratieve geldboeten ») van hoofdstuk XI (« Strafbepalingen ») van dat Wetboek.

Dat artikel 70, § 1bis, ingevoegd bij artikel 34, 1°, van de wet van 27 december 1977 « tot wijziging van het Wetboek van de belasting over de toegevoegde waarde, het Wetboek der met het zegel gelijkgestelde taksen en het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten » en vervolgens gewijzigd bij artikel 21 van de programmawet van 20 juli 2006, bepaalt :

« Ieder die op onrechtmatige of ongeoorloofde wijze de belasting in aftrek heeft gebracht, verbeurt een geldboete gelijk aan het dubbel van die belasting in zover die overtreding niet wordt bestraft bij toepassing van § 1, eerste lid ».

B.1.2. Artikel 73 van het BTW-Wetboek, vervangen bij artikel 18 van de wet van 20 september 2012 « tot instelling van het 'una via'-principe in de vervolging van overtredingen van de fiscale wetgeving en tot verhoging van de fiscale penale boetes » en gewijzigd bij artikel 99 van de wet van 17 juni 2013 « houdende fiscale en financiële bepalingen en bepalingen betreffende de duurzame ontwikkeling », bepaalt :

« Hij die met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, de bepalingen van dit Wetboek of van de ter uitvoering ervan genomen besluiten overtreedt, wordt gestraft met gevangenisstraf van acht dagen tot twee jaar en met geldboete van 250 euro tot 500 000 euro of met een van die straffen alleen.

Indien de in het eerste lid vermelde inbreuken gepleegd werden in het raam van ernstige fiscale fraude, al dan niet georganiseerd, wordt de schuldige gestraft met een gevangenisstraf van acht dagen tot 5 jaar en met een geldboete van 250 euro tot 500 000 euro of met een van die straffen alleen ».

B.2. Uit de motieven van de verwijzingsbeslissing blijkt dat het Hof wordt verzocht zich uit te spreken over de bestaanbaarheid van artikel 70, § 1bis, van het BTW-Wetboek met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet, in samenhang gelezen met artikel 6 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens, in zoverre die wetsbepaling het de burgerlijke rechtbank niet mogelijk maakt om de sanctie waarin zij voorziet voor de belastingplichtige inzake de belasting over de toegevoegde waarde die de belasting op onrechtmatige of ongeoorloofde wijze in aftrek heeft gebracht, gepaard te laten gaan met uitstel, terwijl die persoon, indien hij voor hetzelfde feit, bedoeld in artikel 73 van het BTW-Wetboek, voor de correctionele rechtbank werd vervolgd, het uitstel van de tenuitvoerlegging van de straf zou kunnen aanvragen met toepassing van artikel 8 van de wet van 29 juni 1964 « betreffende de opschorting, het uitstel en de probatie ».

B.3. Een maatregel is een strafsanctie in de zin van artikel 6, lid 1, van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens, indien hij volgens de internrechtelijke kwalificatie een strafrechtelijk karakter heeft of indien uit de aard van het strafbaar feit, namelijk de algemene draagwijdte en het preventieve en repressieve karakter van de bestraffing, blijkt dat het om een strafsanctie gaat, of nog, indien uit de aard en de ernst van de sanctie die de betrokkene ondergaat, blijkt dat hij een bestraffend en daardoor ontradend karakter heeft (EHRM, grote kamer, 15 november 2016, A en B t. Noorwegen, § § 105-107; grote kamer, 10 februari 2009, Zolotoukhine t. Rusland, § 53; grote kamer, 23 november 2006, Jussila t. Finland, § § 30-31).

De in artikel 70, § 1bis, van het BTW-Wetboek bedoelde fiscale geldboete heeft tot doel de onrechtmatige of ongeoorloofde aftrekken van de belasting over de toegevoegde waarde die in die bepaling worden beoogd, te voorkomen en te bestraffen. Zij heeft derhalve een repressief karakter en is strafrechtelijk in de zin van artikel 6 van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens.

B.4. Artikel 8, § 1, eerste lid, van de wet van 29 juni 1964, vervangen bij artikel 37, 1°, van de wet van 5 februari 2016 « tot wijziging van het strafrecht en de strafvordering en houdende diverse bepalingen inzake justitie », bepaalt :

« Indien de veroordeelde nog niet veroordeeld is geweest tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan drie jaar of tot een gelijkwaardige straf die in aanmerking genomen wordt overeenkomstig artikel 99bis van het Strafwetboek, kunnen de vonnisgerechten, wanneer zij niet tot één of meer hoofdvrijheidsstraffen van meer dan vijf jaar gevangenis veroordelen, gelasten dat de tenuitvoerlegging van de hoofd- en bijkomende straffen dan wel van een gedeelte ervan, wordt uitgesteld ».

B.5. In tegenstelling tot de belastingplichtige inzake de belasting over de toegevoegde waarde die voor de correctionele rechtbank wordt vervolgd omdat hij die belasting op onrechtmatige of ongeoorloofde wijze in aftrek heeft gebracht, kan de persoon die, met toepassing van artikel 569, eerste lid, 32°, van het Gerechtelijk Wetboek, de in artikel 70, § 1bis, van het BTW-Wetboek bedoelde geldboete voor de burgerlijke rechtbank betwist, geen uitstel van de tenuitvoerlegging van die sanctie aanvragen, aangezien het uitstel van de tenuitvoerlegging van een straf krachtens de wet van 29 juni 1964 enkel door een strafgerecht kan worden bevolen.

B.6.1. Onder voorbehoud dat hij geen maatregel mag nemen die kennelijk onredelijk is, vermag de democratisch gekozen wetgever het repressief beleid zelf vast te stellen en aldus de beoordelingsvrijheid van de rechter te beperken.

De wetgever heeft evenwel meermaals geopteerd voor de individualisering van straffen, met name door de rechter toe te staan maatregelen tot uitstel toe te kennen.

B.6.2. Het staat aan de wetgever te oordelen of het wenselijk is de rechter te dwingen tot gestrengheid wanneer een inbreuk inzonderheid het algemeen belang schaadt, vooral in een aangelegenheid die, zoals te dezen, aanleiding geeft tot een aanzienlijke fraude. Die gestrengheid kan met name betrekking hebben op de maatregelen tot uitstel.

Het Hof zou een dergelijke keuze alleen kunnen afkeuren indien die kennelijk onredelijk zou zijn of indien de in het geding zijnde bepaling ertoe zou leiden aan een categorie van rechtsonderhorigen het recht op een eerlijk proces voor een onafhankelijke en onpartijdige instantie, zoals gewaarborgd bij artikel 6, lid 1, van het Europees Verdrag voor de rechten van de mens, te ontzeggen.

B.7.1. Het uitstel van de tenuitvoerlegging van de straffen heeft tot doel de nadelen die inherent zijn aan de tenuitvoerlegging van de straffen, te beperken en de re-integratie van de veroordeelde niet in het gedrang te brengen. Het kan worden bevolen met betrekking tot geldboeten. Bovendien blijkt uit artikel 157, § 1, van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994, vervangen bij artikel 2 van de wet van 19 december 2008 « tot wijziging van artikel 157 van de wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen, gecoördineerd op 14 juli 1994 » en gewijzigd bij artikel 5, 1°, van de wet van 29 maart 2012 « houdende diverse bepalingen (II) », dat het uitstel door de wetgever niet onverenigbaar wordt geacht met een geldboete die wordt opgelegd door een andere overheid dan een strafgerecht.

De in het geding zijnde regeling van de fiscale geldboete kan allicht in diverse bestanddelen verschillen van de regeling van de in artikel 73 van het BTW-Wetboek voorgeschreven strafrechtelijke sanctie of van de regeling van de in andere aangelegenheden voorgeschreven administratieve sancties, ongeacht of het gaat om de verschillende formulering van de vereiste van het morele bestanddeel, om de mogelijkheid administratieve geldboeten samen te voegen, om de wijze van vaststelling van de straffen of om de toepassing van opdecimen. Dergelijke verschillen kunnen weliswaar relevant zijn om de toepassing van specifieke regels op bepaalde gebieden te verantwoorden, maar ze zijn dat niet op het gebied dat het voorwerp uitmaakt van de prejudiciële vraag : ongeacht of het uitstel wordt verleend door de correctionele rechtbank of door een ander rechtscollege, zoals de burgerlijke rechtbank, kan het de veroordeelde ertoe aanzetten zijn gedrag te wijzigen, door de dreiging om, indien hij zou recidiveren, de veroordeling tot de betaling van een geldboete uit te voeren.

Indien de wet van 29 juni 1964 niet van toepassing is, komt het aan de wetgever toe ter zake te bepalen onder welke voorwaarden uitstel, net zoals eventueel probatie-uitstel, kan worden verleend en de voorwaarden en de rechtspleging volgens welke dat uitstel kan worden ingetrokken, vast te stellen.

B.7.2. Uit hetgeen voorafgaat, vloeit voort dat artikel 70, § 1bis, van het BTW-Wetboek, in zoverre het het de burgerlijke rechtbank niet mogelijk maakt het voordeel van het uitstel te verlenen aan de in B.2 bedoelde belastingplichtige, niet bestaanbaar is met de artikelen 10 en 11 van de Grondwet.

B.7.3. Die vaststelling van gedeeltelijke ongrondwettigheid heeft echter niet tot gevolg dat die bepaling, in afwachting van een optreden van de wetgever, niet meer zou kunnen worden toegepast door de rechtsinstanties wanneer zij vaststellen dat de overtredingen vaststaan, dat het bedrag van de geldboete niet onevenredig is met de ernst van de overtreding en dat er geen reden zou zijn geweest om uitstel te verlenen zelfs indien de wet in die maatregel had voorzien.

Om die redenen,

het Hof

zegt voor recht :

In zoverre het de burgerlijke rechtbank niet toelaat de geldboete waarin het voorziet, gepaard te laten gaan met uitstel, schendt artikel 70, § 1bis, van het BTW-Wetboek de artikelen 10 en 11 van de Grondwet.

Aldus gewezen in het Frans en het Nederlands, overeenkomstig artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Grondwettelijk Hof, op 20 februari 2020.

De desbetreffende tekst luidt als volgt:

[§ 1bis. Ieder die op onrechtmatige of ongeoorloofde wijze de belasting in aftrek heeft gebracht, verbeurt een geldboete gelijk aan het dubbel van die belasting in zover die overtreding niet wordt bestraft bij toepassing van § 1, eerste lid.]

Artikel 72 W.Btw

Arrest van het Grondwettelijk Hof nr. 61/2014 d.d. 03.04.2014 (B.S. 02.06.2014, pg. 42200)

Bij artikel 14 van de wet van 20 september 2012 (B.S. 22.10.2012), werd een tweede lid ingevoegd in artikel 72, met ingang van 01.11.2012.

Het Grondwettelijk Hof heeft in het arrest nr. 61/2014 van 3 april 2014, het artikel 14 van de wet van 20.09.2012 vernietigd (*).

Het vernietigde tweede lid luidde als volgt:

[Zonder afbreuk te doen aan de geldigheid van de bestuurs- of gerechtelijke handelingen verricht met het oog op de vestiging of de invordering van de belastingsschuld, worden de opeisbaarheid van de fiscale geldboeten en het verloop van de verjaring van de vordering tot voldoening geschorst wanneer het openbaar ministerie de in artikel 74 bedoelde strafvordering uitoefent. De aanhangigmaking bij de correctionele rechtbank maakt de fiscale geldboeten definitief niet opeisbaar. Daarentegen maakt de beschikking van buitenvervolginstelling een einde aan de schorsing van de opeisbaarheid en de schorsing van de verjaring.]

(*) Arresten houdende vernietiging van de bestreden norm hebben een absoluut gezag van gewijsde vanaf hun bekendmaking in het Belgisch Staatsblad. Een vernietiging werkt retroactief, dat wil zeggen dat de vernietigde norm moet worden geacht nooit te hebben bestaan. Indien nodig kan het Grondwettelijk Hof de terugwerkende kracht van de vernietiging verzachten door de gevolgen van de vernietigde norm te handhaven.

De akten en reglementen en de rechterlijke beslissingen die op de vernietigde bepaling gesteund zijn, blijven bestaan. Maar naast het gebruik van de gewone rechtsmiddelen waar dat nog mogelijk is, laat de wet toe dat rechterlijke beslissingen of administratieve maatregelen die gesteund zijn op een naderhand vernietigde wet ingetrokken worden, voor zover dit gevraagd wordt binnen zes maanden na de bekendmaking van het arrest van het Hof in het Belgisch Staatsblad. Het openbaar ministerie en de belanghebbende partijen beschikken daartoe over buitengewone rechtsmiddelen.